Ἰωάννης Πελεάνης

1917

ΠΡΩΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΑΠΑΝΗ, ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩι ΕΛΛΗΝΙΚΩι ΣΧΟΛΕΙΩι ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩι

ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΩΝ.

Ἀδεία τοῦ Αὐτ. Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
(ὑπ' ἀριθ. 253 καὶ ἡμερομ. 24 Σεβδὰλ 307, 31 Μαΐου 306).

Πελεάμης
Πελεαμης
πελεαμης

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Νεολόγου

1890.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Φθόγγου, Κλίμακος καὶ Τόνων.

§ 3. Φθόγγος εἶναι ἐκπομπὴ τῆς φωνῆς ἐπὶ μίαν τάσιν. Σειρὰ δὲ ἑπτὰ φθόγγων, γινομένων ὀξυτέρων ἢ βαρυτέρων καθ' ὡρισμένα διαστήματα, λέγεται Κλίμαξ.

§ 4. Οἱ ἑπτὰ φθόγγοι τῆς κλίμακος φέρουσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα: Πα, Βου, Γα, Δι, Κε, Ζω, Νη. Ἐπαναλαμβανομένου δὲ τοῦ πρώτου αὐτῆς φθόγγου ἐπὶ τὸ ὀξύ, συμπληροῦται τὸ ὀκτάφωνον ἢ ὀκτάχορδον λεγόμενον σύστημα*, ὅπερ λέγεται καὶ Διαπασῶν.

§ 5. Ἡ κατὰ τὸ Διαπασῶν κλίμαξ διαιρεῖται εἰς 68 τμήματα ἀκουστικῶς ἴσα πρὸς ἄλληλα, τὰ ὁποῖα, θεωρούμενα ὡς ἐλάχισται φωνητικαὶ μονάδες, λαμβάνονται ὡς μέτρα τῆς ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἢ ἐπὶ τὸ βαρὺ μεταβολῆς τοῦ φθόγγου.

§ 6. Τόνος καλεῖται τὸ μεταξὺ δύο παρακειμένων φθόγγων διάστημα, περιλαμβάνον ὡρισμένον ἀριθμὸν τμημάτων. Οἱ κυρίως δὲ τόνοι εἶναι τρεῖς· ὁ μείζων, περιέχων 12 τμήματα, ὁ ἐλάσσων, περιέχων 9, καὶ ὁ ἐλάχιστος, περιέχων 7.

§ 7. Ἡ Διατονικὴ κλίμαξ περιέχει ἑπτὰ τόνους, ἐκ τῶν

*) Σύστημα εἶναι κλίμαξ περιέχουσα περισσότερα τοῦ ἑνὸς διαστήματα, τὰ ὁποῖα λέγονται τόνοι. Εἶνε δὲ τὰ συστήματα τρία· τὸ ὀκτάχορδον, τὸ τετράχορδον καὶ τὸ πεντάχορδον, ὅπερ λέγεται καὶ τροχός.

ὁποίων τρεῖς εἶναι μείζονες Νη—Πα=12, Γα—Δι=12, Δι—Κε=12, δύο ἐλάσσονες Πα—Βου=9, Κε—Ζω=9 καὶ δύο ἐλάχιστοι Βου—Γα=7 καὶ Ζω—Νη=7.

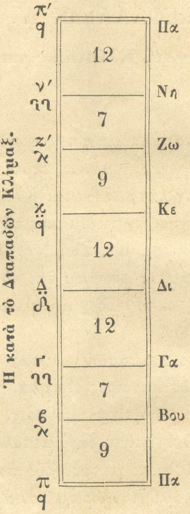

§ 8. Ἐπειδὴ ἡ κλίμαξ δὲν ἐξαρκεῖ εἰς ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν μελῶν, ἐπαναλαμβάνονται οἱ αὐτοὶ τόνοι, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν ἀναλογιῶν, ἐπὶ τὸ ὀξὺ μὲν μέχρι τοῦ Δι, ἐπὶ τὸ βαρὺ δὲ πάλιν μέχρι τοῦ Δι. Τοιουτοτρόπως ἡ ὅλη ἔκτασις τῶν τόνων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μου-

σικῆς ἐν τοῖς συνηθεστέροις μέλεσι περιλαμβάνεται ἐντὸς δύο ὀκταφωνιῶν κατὰ τὸ ἑξῆς διάγραμμα, ὅπερ καλεῖται καὶ Δὶς Διαπασῶν.

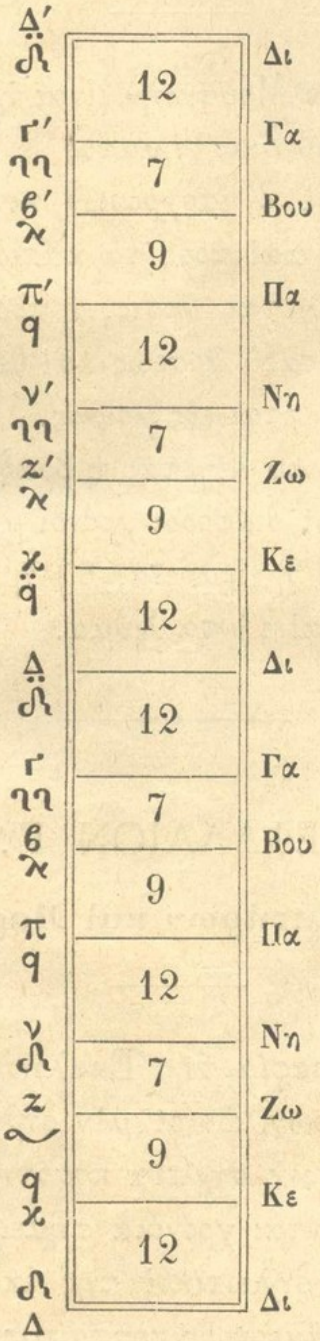

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Χρόνου καὶ Ἀγωγῆς.

§ 9. Χρόνος εἰς τὴν Μουσικὴν εἶναι ἡ καταμέτρησις τοῦ δαπανωμένου χρονικοῦ διαστήματος ἐν τῇ ἐκπομπῇ τῶν φθόγγων. Τελεῖται δὲ δ' ἰσοχρόνων κινήσεων τῆς χειρὸς συνήθως πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω· ἡ πρὸς τὰ ἄνω κίνησις τῆς χειρὸς λέγεται ἄρσις, ἡ πρὸς τὰ κάτω κίνησις αὐτῆς θέσις, τὸ δὲ μεταξὺ ἄρσεως καὶ θέσεως δαπανώμενον χρονικὸν διάστημα λέγεται εἷς χρόνος.

§ 10. Ἀγωγὴ χρόνου λέγεται ἡ βραδύτης ἢ ἡ ταχύτης μεθ' ἧς ἐκτελοῦνται οἱ διάφοροι χρόνοι μέλους τινός· εἰσὶ δὲ πέντε αἱ ἀγωγαί: α') ἡ Βραδεῖα, β') ἡ Μέση, γ') ἡ Μετρία, δ') ἡ Ταχεῖα καὶ ε') τὸ Χύμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Χαρακτήρων καὶ Μαρτυριῶν.

§ 11. Ἡ σημειογραφία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς γίνεται διὰ Χαρακτήρων, ὧν οἱ μὲν δηλωτικοὶ τοῦ φθόγγου καλοῦνται χαρακτῆρες ἢ σημεῖα ποσότητος, οἱ δὲ δηλωτικοὶ τοῦ χρόνου καλοῦνται χρονικὰ σημεῖα ἢ ἔγχρονοι ὑποστάσεις καὶ τέλος οἱ δηλωτικοὶ τῆς ἐκφράσεως καλοῦνται σημεῖα ποιότητος ἢ ἄχρονοι ὑποστάσεις.

§ 12. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων χαρακτήρων μεταχειριζόμεθα διὰ τὴν γραφὴν παντὸς μέλους καὶ ἕτερά τινα σημεῖα, τὰ ὁποῖα λέγονται Μαρτυρίαι. Αὗται οὐδόλως ἀπαγγέλλονται, ἀλλ' ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ μέλους τιθέμεναι ὁρίζουσι τὸν φθόγγον τοῦ ἀμέσως ἑπομένου χαρακτῆρος, ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἢ ἐν τῷ τέλει δηλοῦσι τὸν φθόγγον τοῦ προηγουμένου χαρακτῆρος πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ψάλλοντος. Εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς:

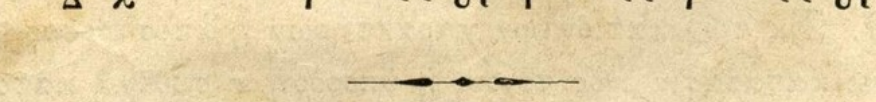

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν χαρακτήρων τῆς ποσότητος.

§ 13. Οἱ χαρακτῆρες τῆς ποσότητος εἶναι δέκα τὸν ἀριθμὸν καὶ διαιροῦνται εἰς πέντε ἀνιόντας, τέσσαρας κατιόντας καὶ τὸ ἴσον· εἶναι δὲ οἱ ἑξῆς :

Ἀνιόντες		Κατιόντες	
Ἴσον	o	Ἀπόστροφος	a
Ὀλίγον	a	Ὑπορροὴ	2
Πεταστὴ	a	Ἐλαφρὸν	β
Κεντήματα	a	Χαμηλὴ	δ
Κέντημα	β		
Ὑψηλὴ	δ		

§ 14. Ἡ ἀξία τῶν χαρακτήρων τούτων δὲν εἶναι ἀπό-

λυτος, ἀλλὰ σχετικὴ πρὸς τὸν προηγούμενον φθόγγον ἢ πρὸς τὴν προηγουμένην μαρτυρίαν.

§ 15. Τὸ ἴσον — οὔτε ἀνάβασιν οὔτε κατάβασιν σημαίνει, ἀλλ' ἰσότητα· δηλοῖ δὲ τὸν φθόγγον τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος ἢ τῆς πρὸ αὐτοῦ μαρτυρίας.

§ 16. Ἐκ τῶν ἀνιόντων χαρακτήρων τὸ ὀλίγον —, ἡ πεταστὴ ⌣ καὶ τὰ κεντήματα " σημαίνουσιν ἀνάβασιν ἑνὸς τόνου· τὸ κέντημα ' ὑπερβατὴν ἀνάβασιν δύο τόνων, ἡ δὲ ὑψηλὴ ʃ ὑπερβατὴν ἀνάβασιν τεσσάρων τόνων.

§ 17. Ἐκ τῶν κατιόντων χαρακτήρων ἡ ἀπόστροφος ⌣ σημαίνει κατάβασιν ἑνὸς τόνου, ἡ ὑπορροὴ ⁓ συνεχῆ κατάβασιν δύο τόνων, τὸ ἐλαφρὸν ⌒ ὑπερβατὴν κατάβασιν δύο τόνων καὶ ἡ χαμηλὴ ⌒ ὑπερβατὴν κατάτασιν τεσσάρων τόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ συνθέσεως χαρακτήρων.

§ 10. Οἱ δέκα χαρακτῆρες τῆς ποσότητος διαφοροτρόπως συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις αὐξάνουσιν ἢ μεταβάλλουσι τὴν ποσότητα αὐτῶν· διὰ τῆς τοιαύτης δὲ συμπλοκῆς ἐπιτυγχάνεται ἀκριβῶς ἡ παράστασις τῶν διαφόρων ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἢ ἐπὶ τὸ βαρὺ ὑπερβάσεων τῆς μελῳδίας.

§ 19. Τὸ ὀλίγον — καὶ ἡ πεταστὴ ⌣ συντιθέμενα μετὰ κατιόντων χαρακτήρων καὶ τοῦ ἴσου ὑποτάσσονται αὐτοῖς, ἤτοι ἀποβάλλουσι τὴν ἀξίαν των. Συντιθέμενα δὲ πρὸς

ἄλληλα οὕτω δεικνύουσι τὸν δεύτερον ὑπερβατῶς ἀνιόντα φθόγγον, λογιζομένης τῆς ποσότητος ἀμφοτέρων*.

§ 20. Τὸ κέντημα συντιθέμενον μετὰ τοῦ ὀλίγου οὕτω ἢ οὕτω , δεικνύει τὸν δεύτερον ὑπερβατῶς ἀνιόντα φθόγγον, μὴ λογιζομένης τῆς ποσότητος τοῦ ὀλίγου. Ὅταν δὲ τὸ κέντημα τεθῇ ἄνωθεν τοῦ ὀλίγου οὕτω ἢ ἄνωθεν τῆς πεταστῆς οὕτω , δεικνύει τὸν τρίτον ὑπερβατῶς ἀνιόντα φθόγγον, λογιζομένης τῆς ποσότητος ἀμφοτέρων τῶν χαρακτήρων.

§ 21. Τὸ ὀλίγον συντιθέμενον μετὰ τῆς ὑψηλῆς οὕτω δεικνύει τὸν τέταρτον ὑπερβατῶς ἀνιόντα φθόγγον· εἰ δὲ οὕτω ἢ οὕτω τὸν πέμπτον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν τῇ πεταστῇ μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αὕτη διατηρεῖ τὴν ποιότητά της.

§ 22. Τὸ ἐλαφρὸν συντιθέμενον μετὰ τῆς ἀποστρόφου οὕτω καλεῖται συνεχὲς ἐλαφρόν· καὶ τὸ μὲν ἐλαφρὸν σημαίνει συνεχῆ κατάβασιν δύο τόνων, ἡ δὲ ἀπόστροφος ἀποβάλλουσα τὴν ποσότητά της θεωρεῖται ὡς γοργὸν ἐπὶ τοῦ πρώτου φθόγγου τοῦ ἐλαφροῦ. Ἀναλύεται δὲ τὸ συνεχὲς ἐλαφρὸν ἢ διὰ δύο ἀποστρόφων οὕτω ἢ διὰ τῆς ὑπορροῆς οὕτω **.

---

*) Ἡ πεταστὴ ἐν συνθέσει φυλάττει πάντοτε τὴν ὀξύτητα αὐτῆς.

**) Ἡ παράγραφος αὕτη δέον νὰ διδάσκεται μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Γοργοῦ.

ΠΙΝΑΞ

τῶν μᾶλλον ἐν χρήσει συνθέτων χαρακτήρων.

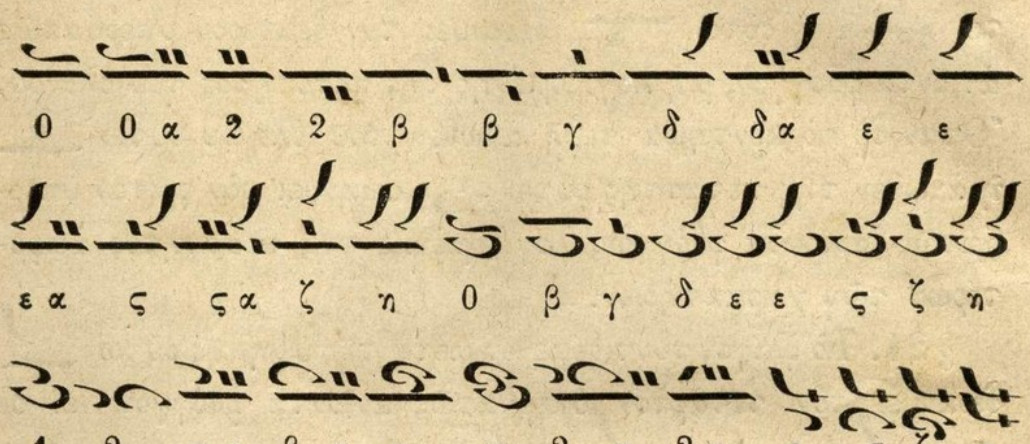

τὰ γράμματα ὑπερβολόν οἱ ἀριθμοὶ τὸ συνεχές

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Χαρακτῆρες τοῦ χρόνου καὶ τῆς ποιότητος.

---

§ 23. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ χρόνου εἶναι ἓξ τὸν ἀριθμόν, οἱ ἑξῆς: ἡ Ἁπλῆ ´, τὸ Κλάσμα ⌣, τὸ Γοργὸν ⌐, τὸ Ἀργὸν ¬, ἡ Σιωπὴ ⌣´ καὶ ὁ Σταυρὸς +.

§ 24. Ἡ Ἁπλῆ τιθεμένη ὑπὸ φθόγγον τινὰ αὐξάνει τὴν χρονικὴν αὐτοῦ ἀξίαν κατὰ ἕνα χρόνον, δύο Ἁπλαῖ, κατὰ δύο καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς· τιθεμένη δὲ ὑπὸ τὴν Ὑπορροὴν αὐξάνει τὴν χρονικὴν ἀξίαν τοῦ δευτέρου αὐτῆς φθόγγου. Τίθεται δὲ ὑπὸ πάντας τοὺς χαρακτῆρας πλὴν τῶν Κεντημάτων.

§ 25. Τὸ Κλάσμα προσθέτει ἐπίσης χρόνον ἕνα· τίθεται

δὲ εἰς πάντας τοὺς χαρακτῆρας πλὴν τῶν Κεντημάτων καὶ τῆς Ὑπορροῆς.

§ 26. Τὸ Γοργὸν ˻ συνενώνει δύο χαρακτῆρας εἰς ἕνα χρόνον· τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ ἀφίνον εἰς τὸν πρῶτον τὴν θέσιν, δίδει εἰς τὸν δεύτερον τὴν ἄρσιν.

§ 27. Τὸ Δίγοργον ˻˻ συνενώνει τρεῖς χαρακτῆρας ἐντὸς ἑνὸς χρόνου· τίθεται δὲ ἐπίσης ὡς καὶ τὸ γοργὸν ἐπὶ τοῦ δευτέρου φθόγγου.

§ 28. Τὸ Ἀργὸν ˻ γραφόμενον οὕτω ˻˻ συνενώνει μὲν εἰς ἕνα χρόνον μετὰ τοῦ προηγουμένου τὸν φθόγγον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται, αὐξάνει δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἑπομένου φθόγγου κατὰ ἕνα χρόνον καὶ ἀναλύεται οὕτω ˻˻

§ 29. Ἡ Βαρεῖα μετὰ τῆς Ἁπλῆς ˻ ἐμφαίνει σιωπὴν ἑνὸς χρόνου, μετὰ τῆς διπλῆς ˻˻ δύο καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

§ 30. Ὁ Σταυρὸς + ἐμφαίνει παῦσιν μιᾶς ἄρσεως, ἤτοι ἡμίσεως χρόνου, ὃν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φθόγγου.

§ 31. Οἱ χαρακτῆρες τῆς ποιότητος εἶναι οἱ ἑξῆς: ἡ Βαρεῖα ˻, τὸ Ἀντικένωμα —, τὸ Ὀμαλὸν —, τὸ Ψηφιστὸν ⌣, τὸ Ἕτερον ἢ Σύνδεσμος ⌣ καὶ τὸ Ἐνδόφωνον ⌣. Τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων ἡ ἑρμηνεία ἐπιτυγχάνεται εὐκολώτερον διὰ τῆς φωνητικῆς διδασκαλίας.

Ἐν τῷ μὲν βάρους ὀφείλει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κειμένου ἐπιφέρειν τὴν τὸ ὀμαλὸν κυμαινόμενον ἔνα ἐν τῷ βάρει μὲ ἕνα αἰώρημα. Τὸ ἀντικένωμα ἐνδείκνυται ὁ ὀλίγον μὲ ἑκάστα χαρακτῆρα ἐπιφέρει ὡς φέρει μὲ αἰώρημα τὴν φωνήν. Ἐὰν δὲ κάθηται τὴν ἴδιαν ἡ αὐτὴ — μὲ κάθηται χαρακτῆρα ἐπιφέρει ἡ φωνὴ ἀφοῦ φέρει τὴν ἀμέσως ἑπομένην τοῦ ἴδιου ἕνα καὶ ἀχαρείστως. Τὸ ὑπερῶον δίδει δυνάμιν ἕνα καὶ ἡμιμόριον μόνον ἐπιφέρει κάθεται ὅλον τὸ ἴσον ἀξίαν καὶ αἰωρεῖται.

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

Α'.

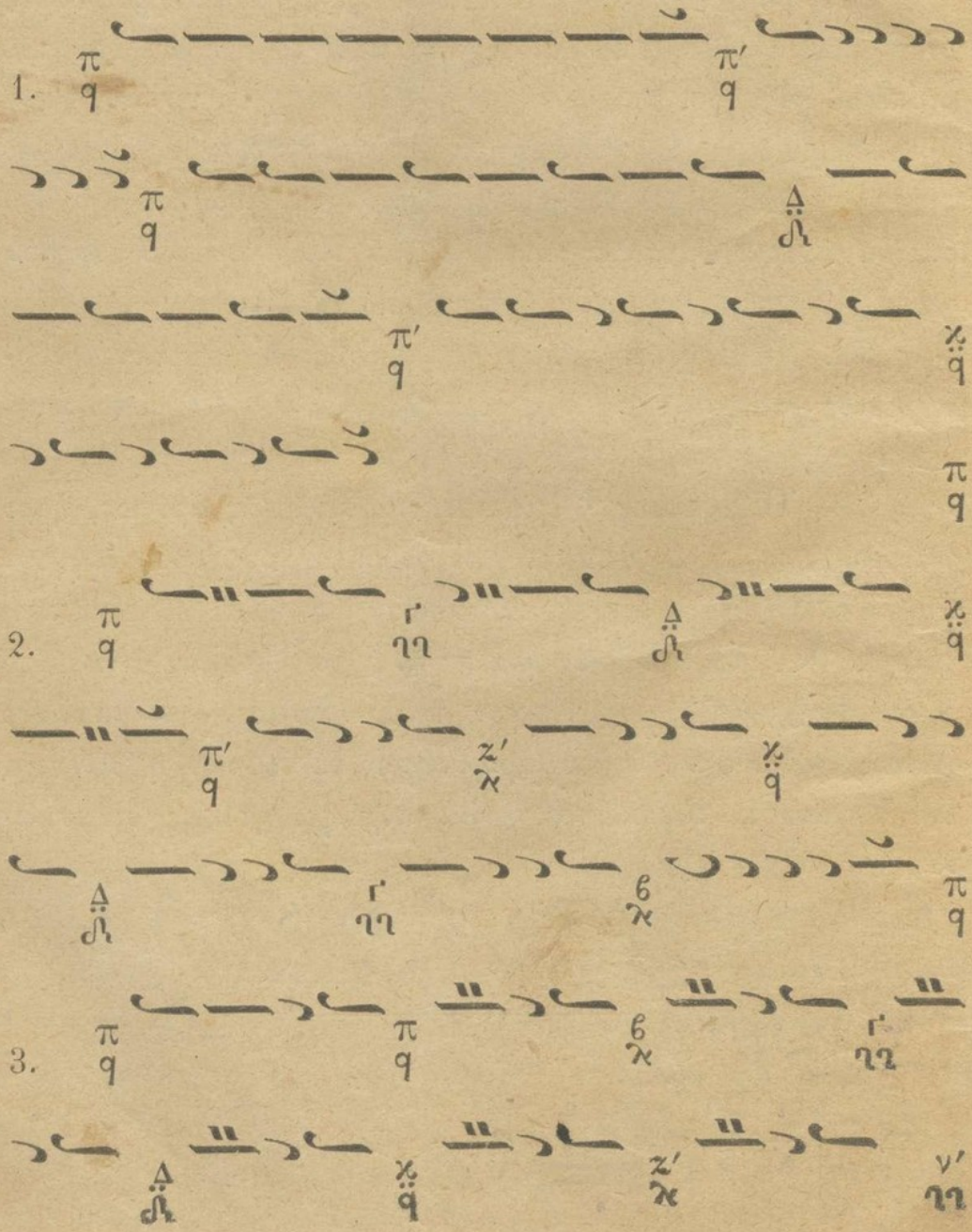

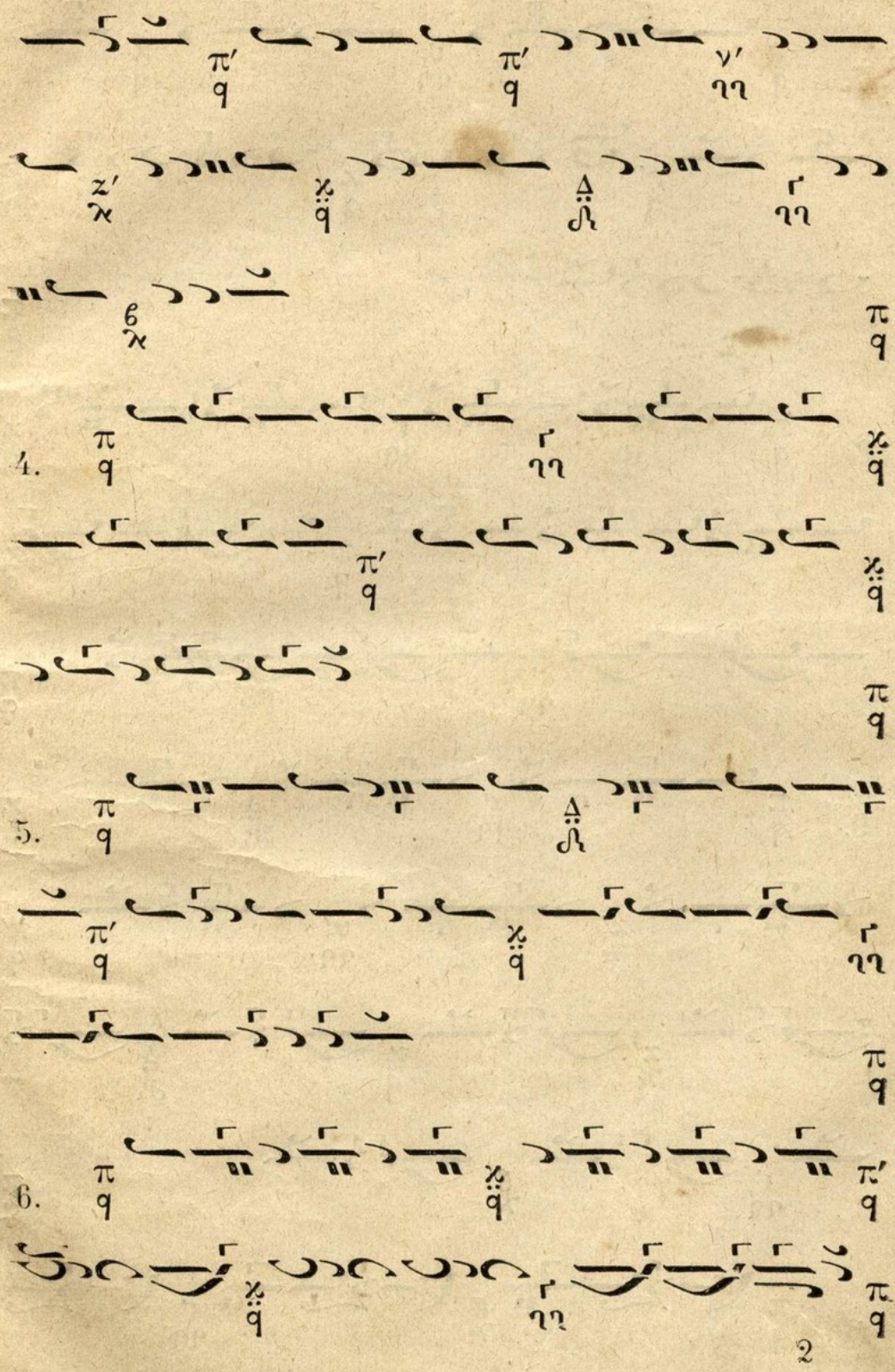

7. 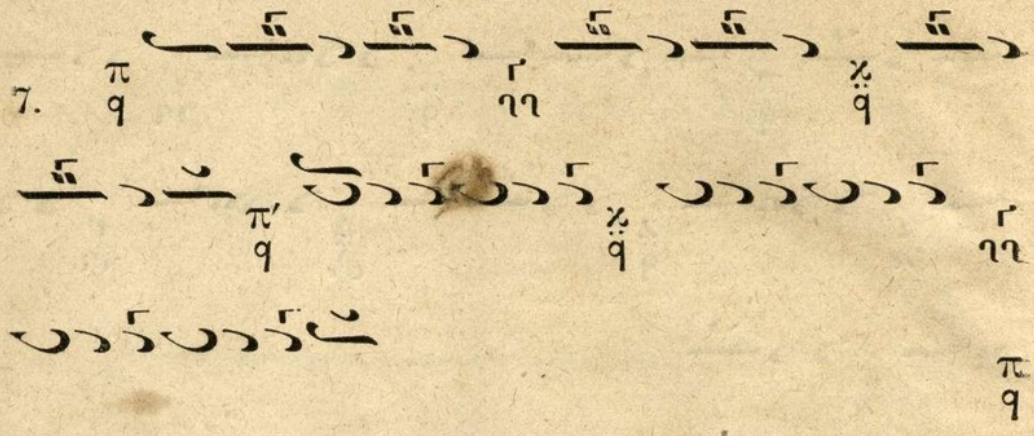

8. 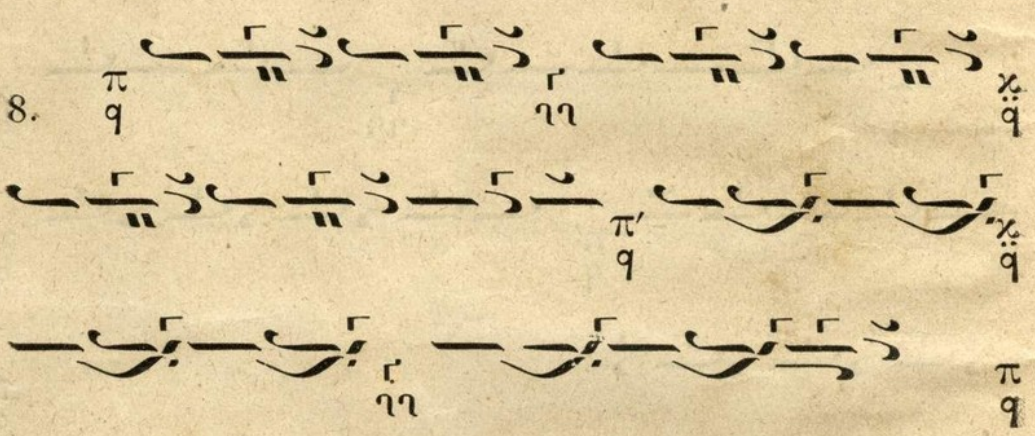

9. 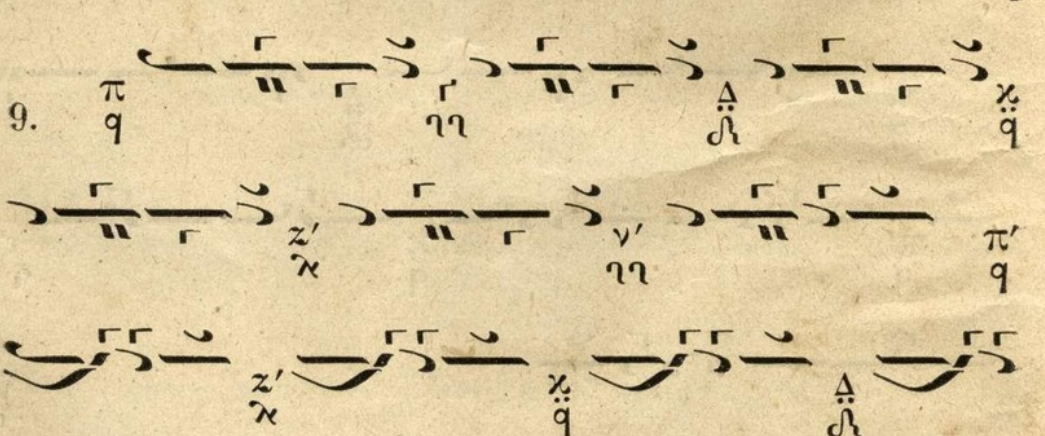

10. 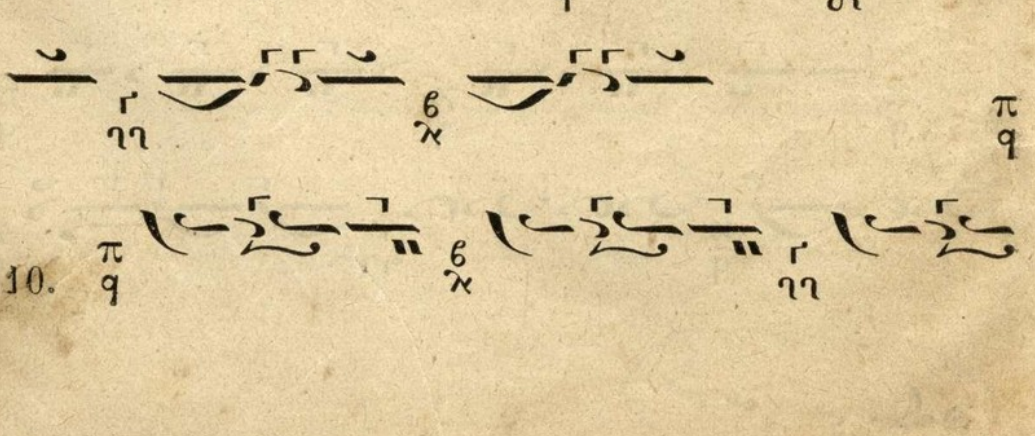

11.

12.

13.

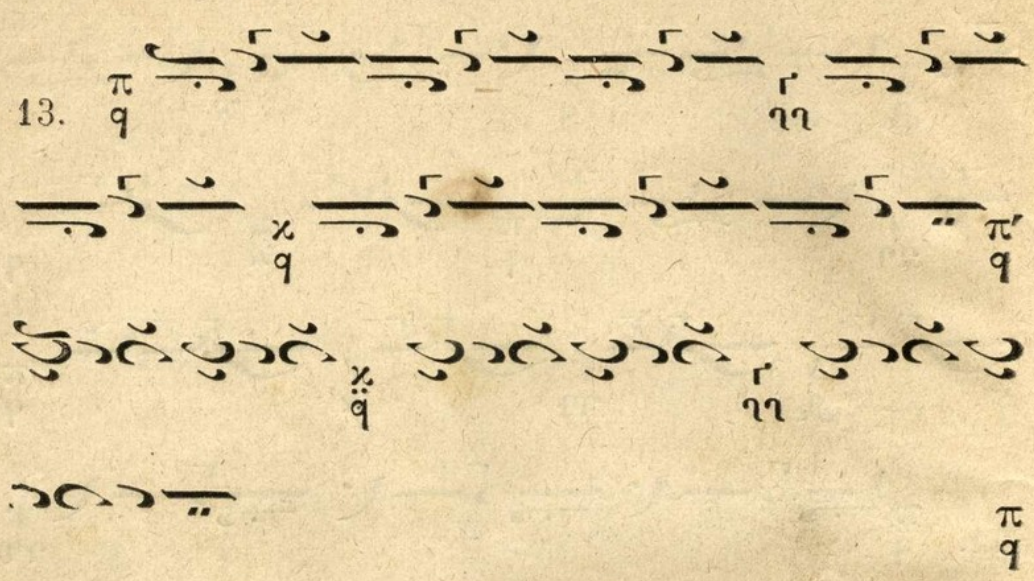

Ηχος α'. Β'. Πα

14.

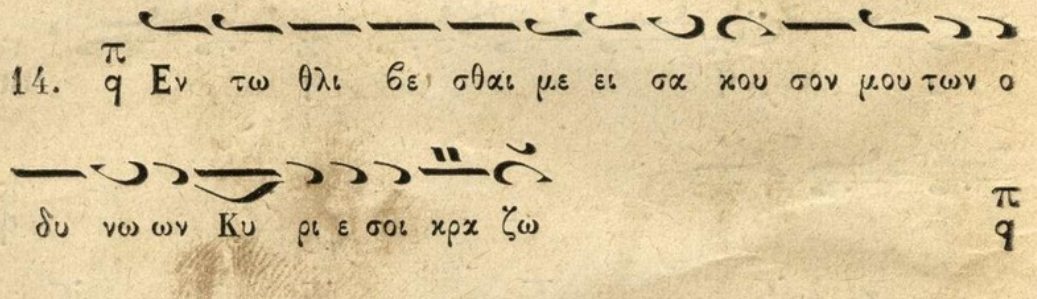

Εν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

15.

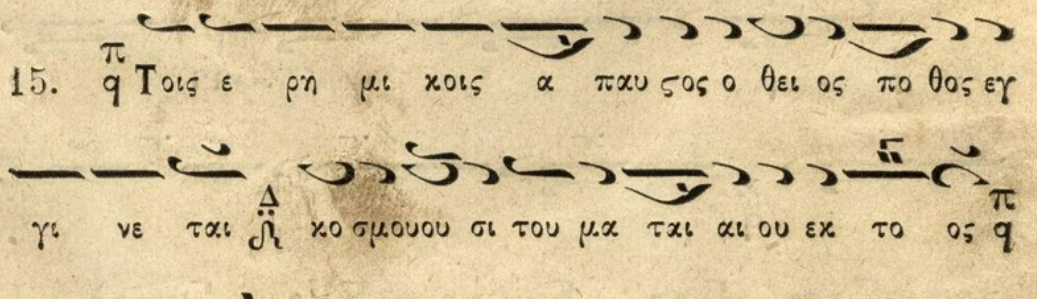

Τοις ε ρη μι κοις α παυ ςος ο θει ος πο θος εγ γι νε ται κο σμουου σι του μα ται αι ου εκ το ος

16.

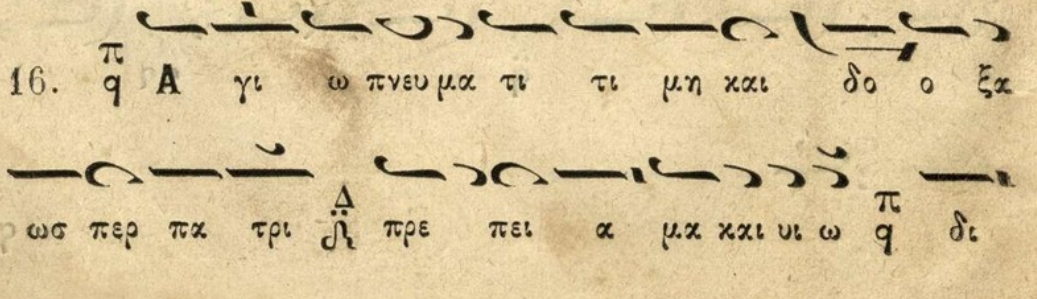

Α γι ω πνευ μα τι τι μη και δο ο ξα ωσ περ πα τρι πρε πει α μα και υι ω δι

α του το α σω μεν τη τρι α δι μο νο κρα το

ρι α

π
q

17. π q Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι ω

τε ε ραν Δ ζ και εν δο ξο τε ε ραν των α νω ςρα τευ

μα α των

π
q

18. π q Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν Δ ζ

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ου

π
q

19. π q Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι στοις Θε ω Δ ζ και ε πι γης ει ρη η νη εν α

θρω ποις ευ δο κι α

π
q

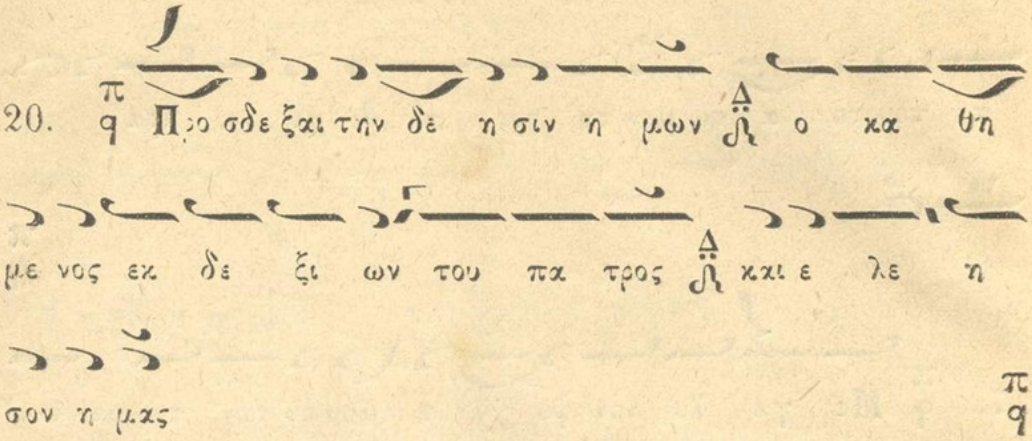
20. Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη
με νος εκ δε ξι ων του πα τρος και ε λε η
σον η μας

Γ'. βου

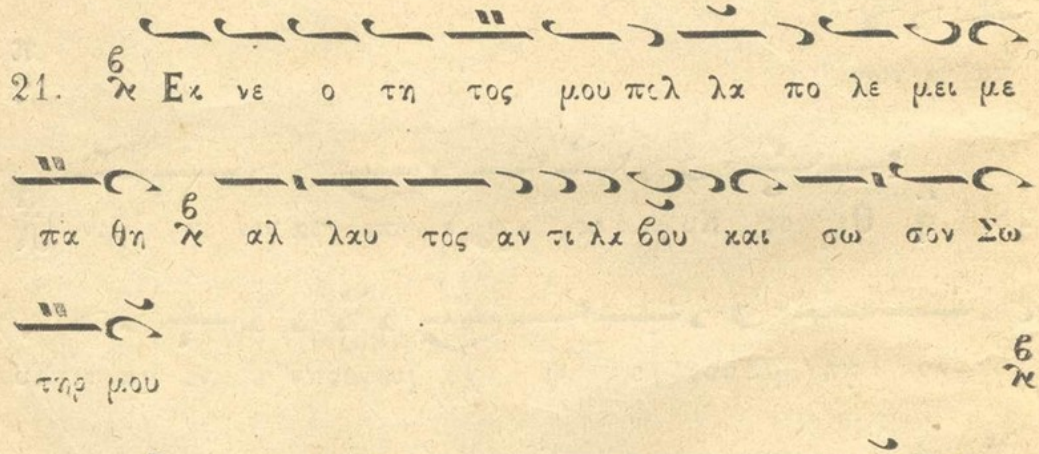
21. Εκ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με
πα θη αλ λαυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω
τηρ μου

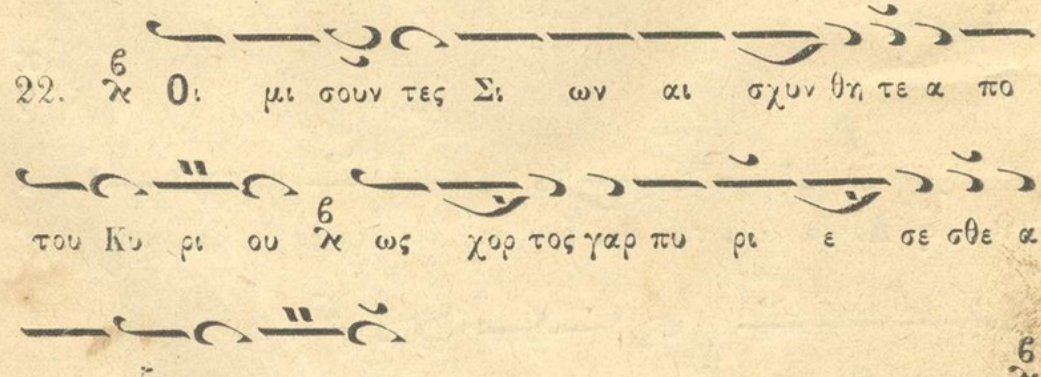
22. Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο
του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α
πε ξη ρα με νοι

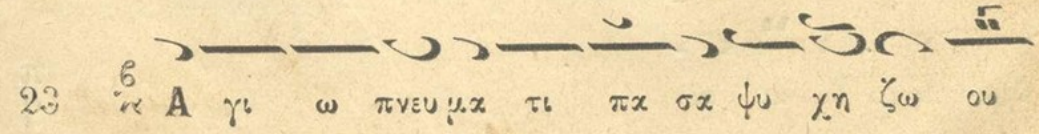
23 Α γι ω πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου

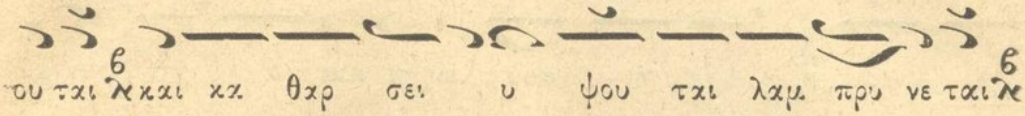
ου ται κκαι κα θαρ σει υ ψου ται λαμ που νε ται

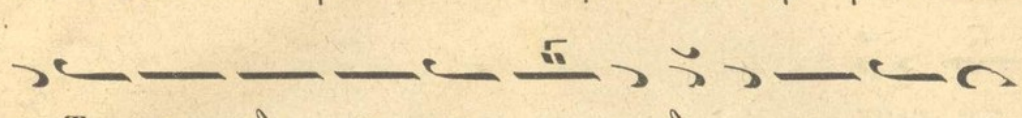
τη Τρι α δι κη μο να α δι ι ε ρο κρυ

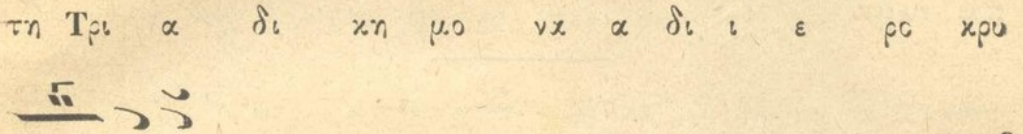
φι ι ως

24. Α γι ω πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα τής χα

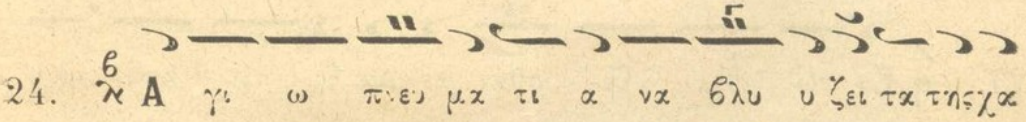
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν τήν

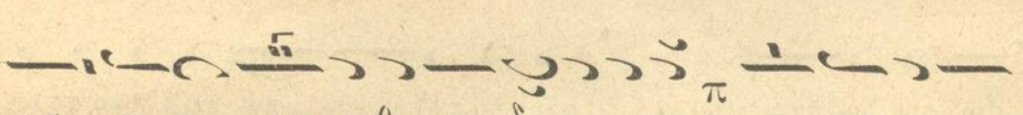
κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

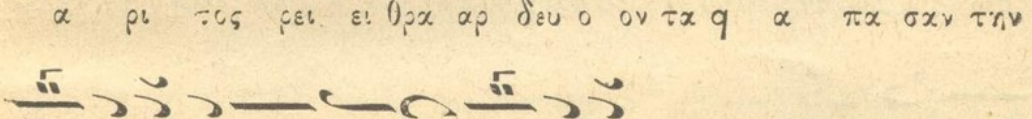
25. Ε φραι νε ται ε πι σοι η Ε κλη σι α σου

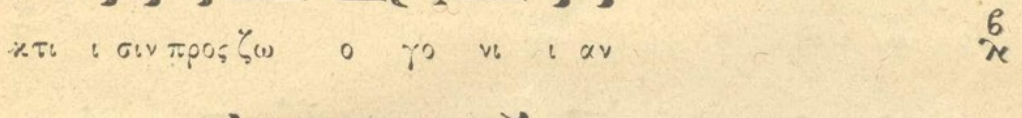
Χρι στε κρα ζου σα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα

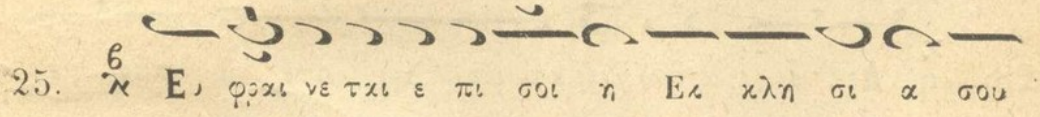
φυ γή και στε ρε ω μα

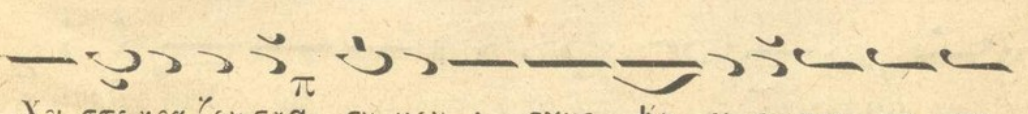
26. Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

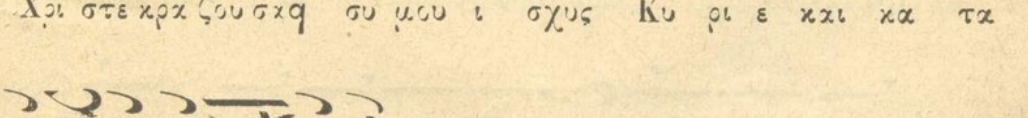
πα τερ παν το κρα τωρ Κυ ρι ε υι ε μο νο

γε νες Δ Ι η σου Χρι ςε και α γι ον

πνε ευ μα

Δ΄.

27. Ε ν τω θλι βε σθαι με Δα βι τι κως α

δω σοι Σω τηρ μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσσης

δο λι ι ας

28. Δε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με

ε νη ηησκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα σθω

29. Ε πι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε

λε σι ουρ γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν

τα αι σχρο ο ο ο ον νουν

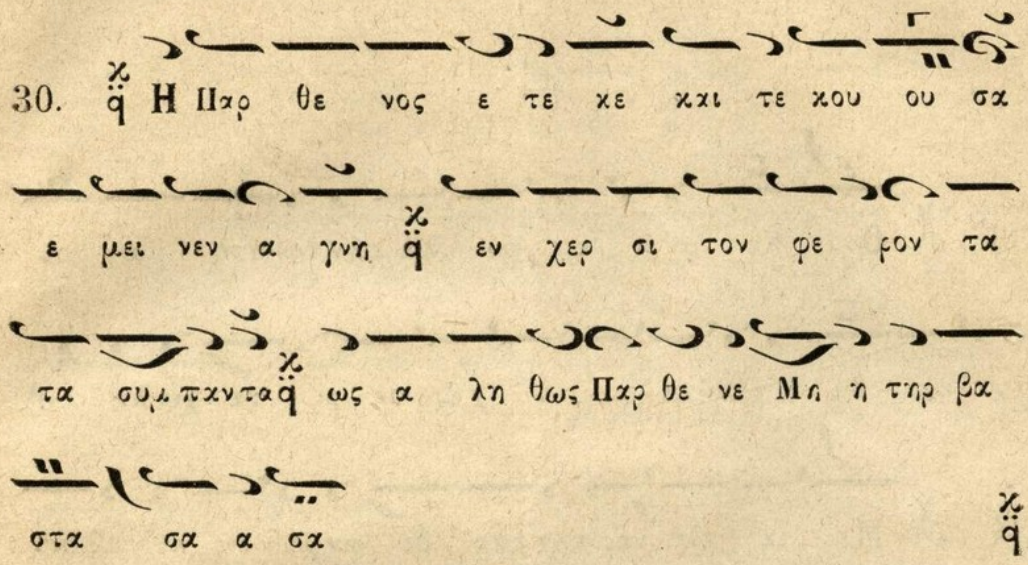
30. Η Παρ θε νος ε τε κε και τε κου ου σα
ε μει νεν α γνη εν χερ σι τον φε ρον τα
τα συμ πα ντα ως α λη θως Παρ θε νε Μη τηρ βα
στα σα α σα

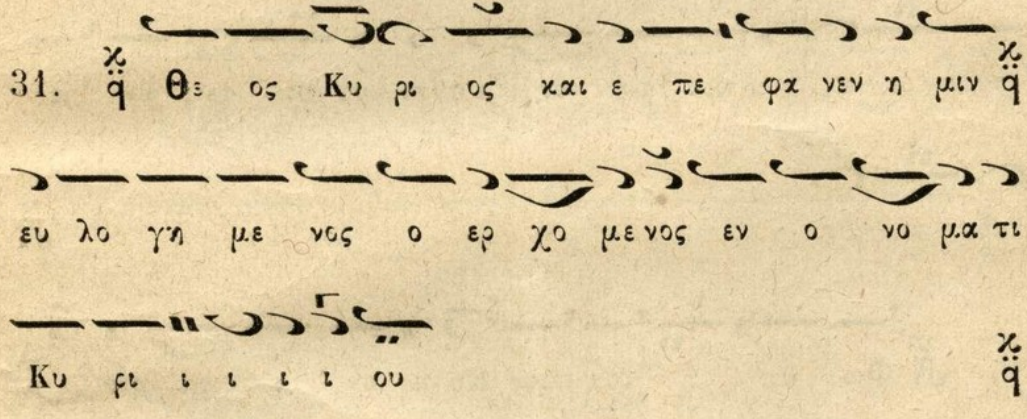
31. Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ι ι ου

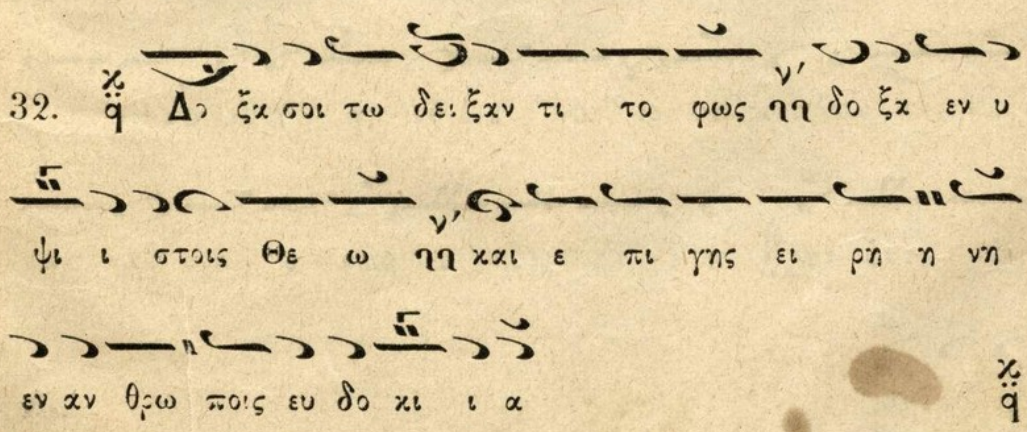
32. Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ηη δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω ηη και ε πι γης ει ρη η νη
εν αν θρω ποις ευ δο κι ι α

Ξ'.

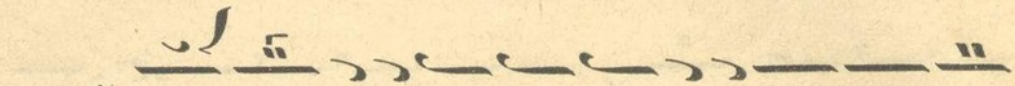

33. Θυ Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

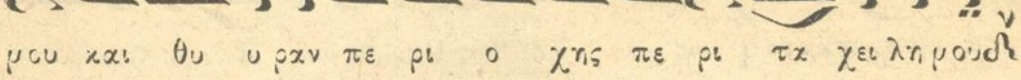

μου και θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

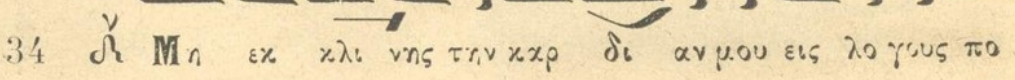

34 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

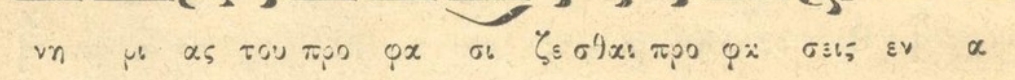

νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α

μαρ τι αις

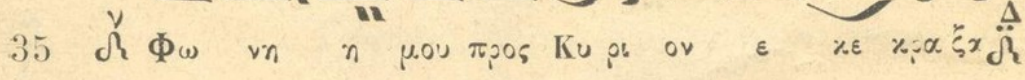

35 Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

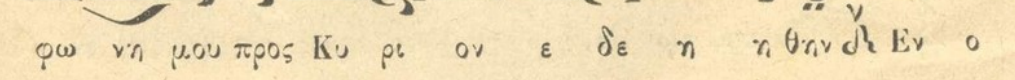

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην Εν ο

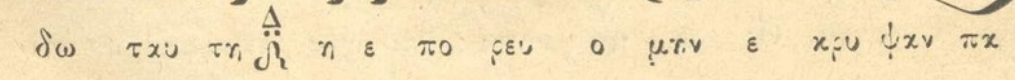

δω τα υ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν πα

γι δα μοι

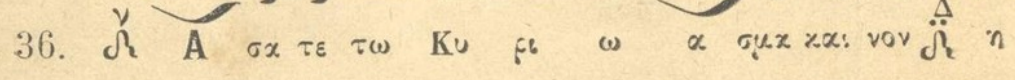

36. Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

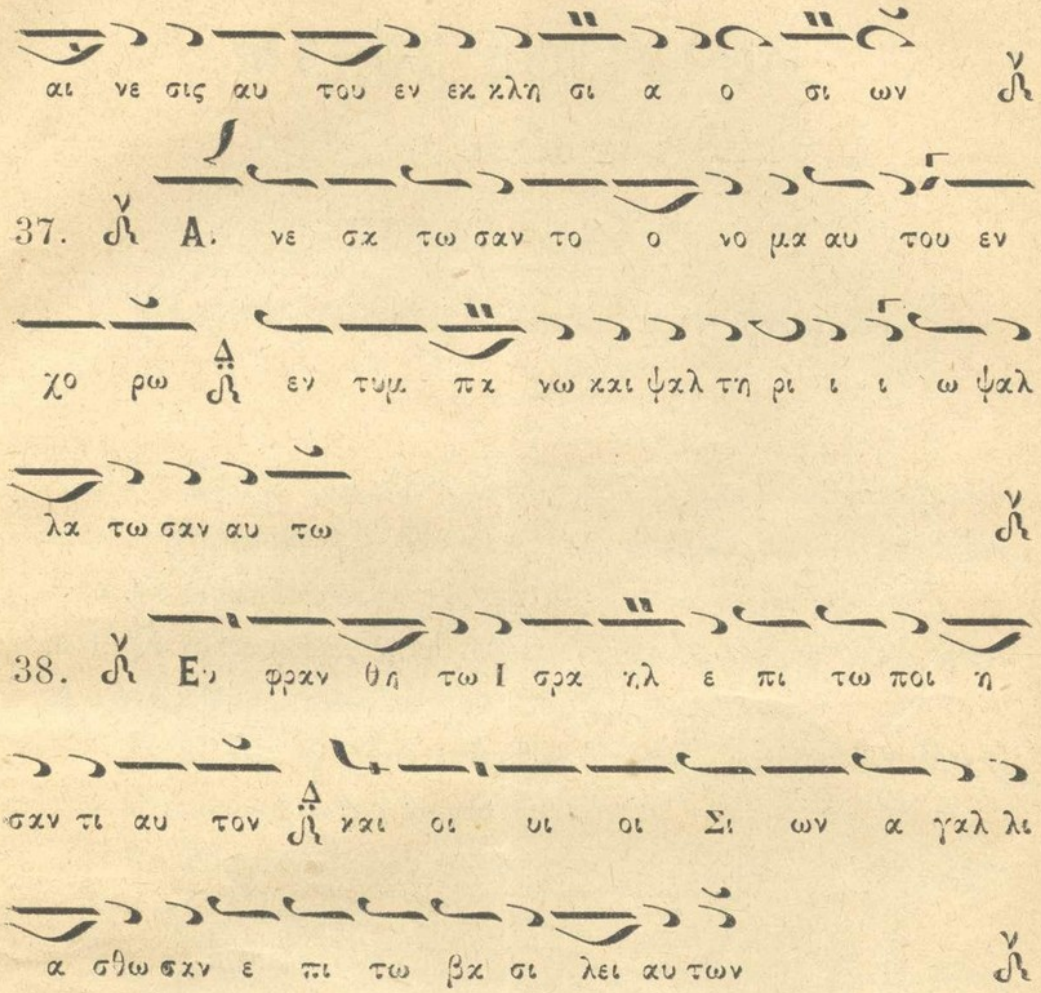
αι νε σις αυ του εν εκ κλή σι α ο σι ων
37. Α. νε σκ τω σαν το ο νο μα αυ του εν
χο ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τή ρι ι ι ω ψαλ
λα τω σαν αυ τω
38. Ε. φραν θη τω Ι σρα ηλ ε πι τω ποι ή
σαν τι αυ τον και οι υι οι Σι ων α γαλ λι
α σθω σαν ε πι τω βα σι λει αυ των

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ Ὑφέσεως, Διέσεως καὶ Φθορῶν.

§ 32. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων χαρακτήρων καὶ μαρτυριῶν γίνεται χρῆσις ἐν τῇ Μουσικῇ καὶ ἑτέρων τινῶν σημείων, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἑξῆς:

α') Ἡ Ὕφεσις ρ, ἥτις τιθεμένη ἐπὶ φθόγγον τινὰ καθιστᾷ αὐτὸν βαρύτερον ἑαυτοῦ κατὰ ἡμιτόνιον.

β') Ἡ Δίεσις σ, ἥτις τιθεμένη ἐπὶ φθόγγον τινὰ καθιστᾷ αὐτὸν ὀξύτερον ἑαυτοῦ κατὰ ἡμιτόνιον· καὶ

γ') Αἱ Φθοραί, δι' ὧν μετατρέπεται τὸ μέλος ἀπὸ ἤχου εἰς ἦχον ἢ ἀπὸ γένους εἰς γένος.

§ 33. Αἱ φθοραὶ τὰς ὁποίας μεταχειριζόμεθα ἐν τῇ Μουσικῇ εἶναι 16, αἱ ἑξῆς:

α') Ὀκτὼ διατονικαὶ ϩ ϙ ξ ϕ ϖ ϕ ξ ϩ, δηλοῦσαι τοὺς ὀκτὼ φθόγγους τοῦ Διαπασῶν συστήματος.

β') Πέντε χρωματικαὶ ⊖ ϕ ⊖ ϕ ϕ καὶ

γ') Τρεῖς ἐναρμόνιοι ρ ϕ ⊖.

§ 34. Εἰς τὰς φθορὰς συγκαταλέγονται καὶ τὰ ἑξῆς δύο σημεῖα ♀ ♂, ὧν τὸ μὲν ♀ τίθεται ἐπὶ τοῦ Κε καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ Ζω ὡς ὕφεσις, τὸ δὲ ♂ τίθεται ἐπὶ τοῦ Γα καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ Βου ὡς δίεσις. Τῶν δύο δὲ τούτων σημείων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν 16 φθορῶν, ἡ ἐνέργεια διατηρεῖται μέχρι

λύσεως δι' ἑτέρου φθορικοῦ σημείου ἐπαναφέροντος τοὺς φθόγγους εἰς τὴν θέσιν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Γενῶν καὶ Ἤχων.

§ 35. Ἡ λέξις Γένος ἐν τῇ Μουσικῇ σημαίνει ἰδιότητα μέλους· διακρίνομεν δὲ τρία γένη, τὸ Διατονικόν, τὸ Χρωματικὸν καὶ τὸ Ἐναρμόνιον.

§ 36. Διατονικὸν λέγεται ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου ἡ κλίμαξ περιέχει τόνους φυσικοὺς κατὰ τὸ Διαπασῶν σύστημα. Χρωματικὸν ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἡ κλίμαξ περιέχει καὶ ἡμιόλιον τόνον*. Ἐναρμόνιον δὲ ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου ἡ κλίμαξ περιέχει τεταρτημόριον τοῦ μείζονος τόνου.

§ 37. Ἦχος λέγεται πορεία μέλους, ὡρισμένα ἔχοντος βάσιν, κλίμακα, δεσπόζοντας φθόγγους καὶ καταλήξεις.

§ 38. Βάσις τοῦ ἤχου λέγεται ὁ φθόγγος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἄρχεται τὸ μέλος. Παρίστανται δὲ αἱ βάσεις τῶν διαφόρων ἤχων δι' ἰδιαιτέρων σημείων, τὰ ὁποῖα λέγονται μαρτυρίαι τῶν ἤχων.

§ 39. Κλίμαξ τοῦ ἤχου λέγεται ἡ ἰδιαιτέρα κλίμαξ ἐφ' ἧς βαίνει τὸ μέλος τοῦ ἤχου, ἥτις εἴς τινας ἤχους διαφέρει τῆς γνωστῆς διατονικῆς κατὰ τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν τῶν τόνων.

*) Ἡμιόλιος τόνος λέγεται ὁ περιέχων διαστήματα περισσότερα τῶν δώδεκα.

§ 40. Δεσπόζοντες φθόγγοι λέγονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκούονται εἰς τὸ μέλος καὶ περὶ τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ νὰ ἐνδιατρίβῃ περισσότερον.

§ 41. Καταλήξεις λέγονται αἱ γραμμαὶ ἐκεῖναι, διὰ τῶν ὁποίων τὸ μέλος ζητεῖ τρόπον τινὰ νὰ ἀναπαυθῇ· εἰσὶ δὲ αὗται τριῶν εἰδῶν.

Α΄. Ἀτελεῖς, ὅσαι φέρουσι μελῳδίαν ἀνήκουσαν εἰς τὰ τέλη τῶν κώλων ἢ κομμάτων τῶν τροπαρίων.

Β΄. Ἐντελεῖς, ὅσαι φέρουσι μελῳδίαν ἀνήκουσαν εἰς τὰ τέλη τῶν περιόδων τοῦ τροπαρίου, καὶ

Γ΄. Τελικαὶ αἱ δηλοῦσαι τὸ τέλος τῆς ὅλης μελῳδίας.

§ 42. Οἱ Ἦχοι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Μουσικῇ εἶναι ὀκτώ· ὁ Πρῶτος, ὁ Δεύτερος, ὁ Τρίτος, ὁ Τέταρτος, ὁ Πλάγιος τοῦ πρώτου, ὁ Πλάγιος τοῦ δευτέρου, ὁ Πλάγιος τοῦ τρίτου ἢ Βαρὺς καὶ ὁ Πλάγιος τοῦ τετάρτου. Ἐκ τούτων οἱ μὲν τέσσαρες πρῶτοι λέγονται κύριοι, διότι εἶναι πρωτότυποι, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες πλάγιοι ἢ παράγωγοι, διότι γίνονται ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων.

§ 43. Σημεῖα δηλωτικὰ τῶν Ἤχων εἶναι αἱ Μαρτυρίαι, τιθέμεναι ἐν ἀρχῇ τοῦ μέλους, καὶ αἱ φθοραί, τιθέμεναι ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὁσάκις τοῦτο μεταβάλλει ἦχον.

§ 44. Ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ὑμνογραφίας εἶναι τριῶν εἰδῶν, Εἱρμολογικά, Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικά. Καὶ Εἱρμολογικὰ μὲν λέγονται τὰ σύντομα μέλη, Παπαδικὰ δὲ τὰ ἀργά· τὰ δὲ μήτε πολὺ ἀργὰ μήτε πολὺ σύντομα λέγονται Στιχηραρικά.

§ 45. Εἰς τὸ Εἱρμολογικὸν εἶδος τῆς μελῳδίας, ὑποδιαιρούμενον εἰς ἀργὸν καὶ σύντομον, ἀνάγονται τὰ μέλη τῶν Εἱρμῶν, τῶν Καταβασιῶν, τῶν Προσομοίων, τῶν Μακα-

ρισμῶν καὶ τῶν Ἐξαποστειλαρίων. Εἰς δὲ τὸ Στιχηραρικόν, ὑποδιαιρούμενον καὶ τοῦτο εἰς ἀργὸν καὶ σύντομον, ἀνάγονται τὰ μέλη τῶν Στιχηρῶν, Ἀποστίχων καὶ Αἴνων τῆς Ὀκταήχου, τῶν Ἰδιομέλων, τῶν Αὐτομέλων, τῶν Δοξαστικῶν καὶ τῶν Δοξολογιῶν*. Εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν ἀνάγονται τὰ μέλη τῶν Χερουβικῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἦχος Πρῶτος.

§ 46. Ὁ Πρῶτος ἦχος ἀνήκων εἰς τὸ Διατονικὸν γένος ἔχει βάσιν τὸν Πα, εἰς πολλὰ δὲ μέλη τὸν Κε λαμβανόμενον ὡς Πα. Κλίμακα δὲ ἔχει διατονικὴν περιέχουσαν τὰ ἑξῆς τονιαῖα διαστήματα Πα—Βου=9, Βου—Γα=7, Γα—Δι=12, Δι—Κε=12, Κε—Ζω=9, Ζω—Νη=7, Νη—Πα=12.

§ 47. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι αὕτη ἡ Φθοραὶ δὲ αὐτοῦ αἱ ἑξῆς δύο ρ ὁ, ὧν ἡ μὲν πρώτη δηλοῖ τὸν φθόγγον Πα, ἡ δὲ ἑτέρα τὸν Κε.

§ 48. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου εἰς μὲν τὸ Εἱρμολογικὸν εἶναι ὁ Πα καὶ ὁ Δι, εἰς δὲ τὸ Στιχηραρικὸν ὁ Πα καὶ ὁ Γα καὶ εἰς τὸ Παπαδικὸν ὁ Πα, Γα, Δι καὶ ὁ Κε.

§ 49. Καταλήξεις εἰς τὸ Εἱρμολογικὸν μέλος ποιεῖ ἀτε-

*) Τὰ Στιχηρά, τὰ Ἀπόστιχα, οἱ Αἶνοι καὶ αἱ Δοξολογίαι ψάλλονται πολλάκις καὶ Εἱρμολογικῶς χάριν συντομίας.

λεῖς μὲν εἰς τὸν φθόγγον Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Πα. Εἰς τὸ Στιχηραρικόν, ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς φθόγγους Γα Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Πα. Εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Πα, Γα, Δι, Κε, ἐντελεῖς δὲ εἰς τοὺς Πα, Δι, Κε καὶ τελικὰς μόνον εἰς τὸν Πα.

Μέλος εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος α'. Πα.

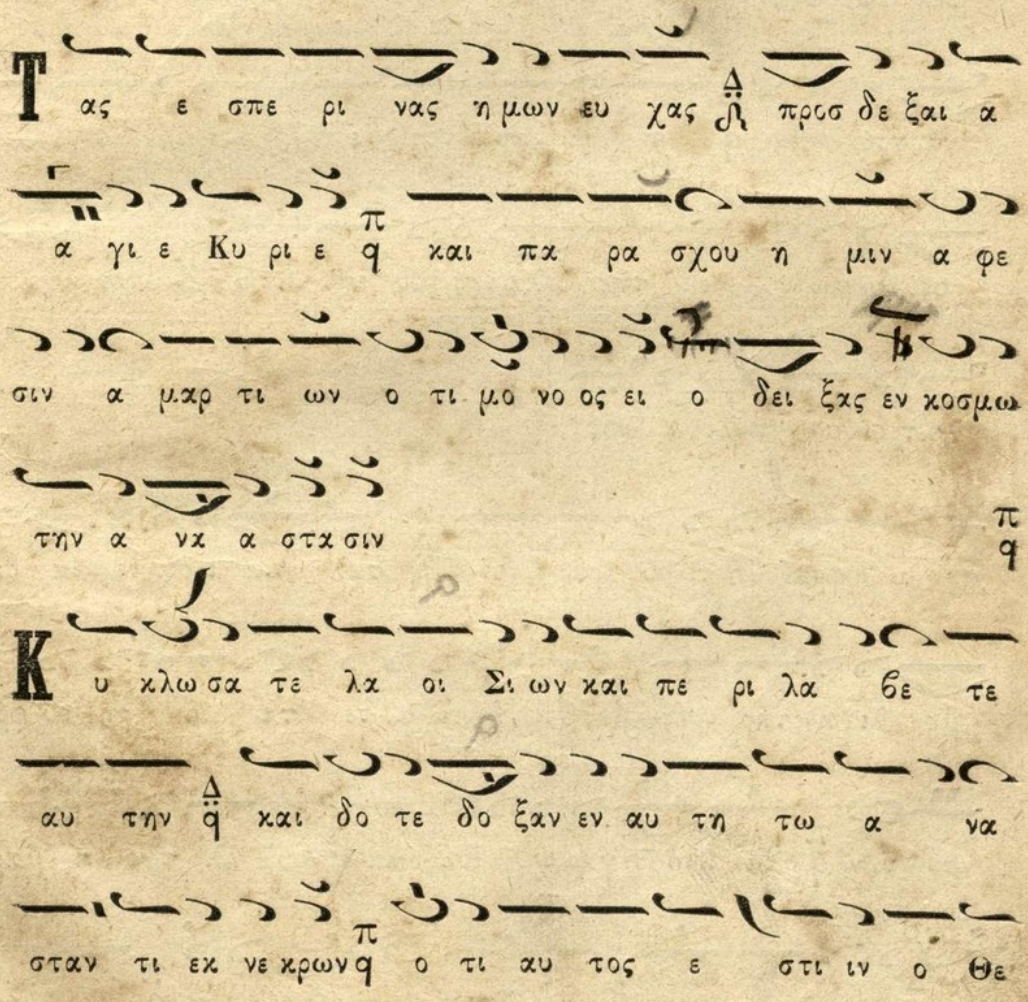

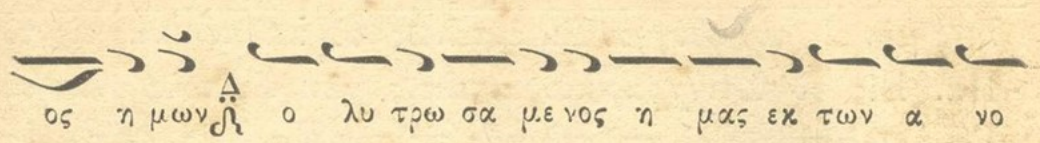

ος ἡ μων ὁ λυ τρω σα με νος ἡ μας εκ των α νο

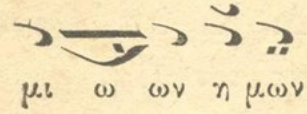

μι ω ων ἡ μων

Δ

ευ τε λα οι υ μνη σω μεν και προ σκυ νη σω

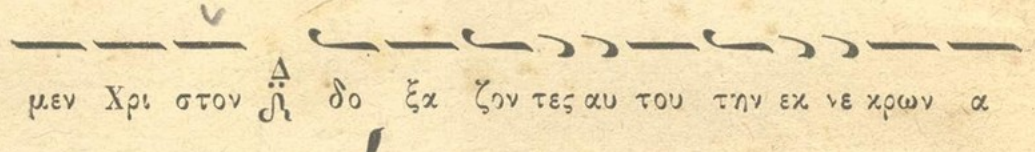

μεν Χρι στον δο ξα ζον τες αυ του τὴν εκ νε κρων α

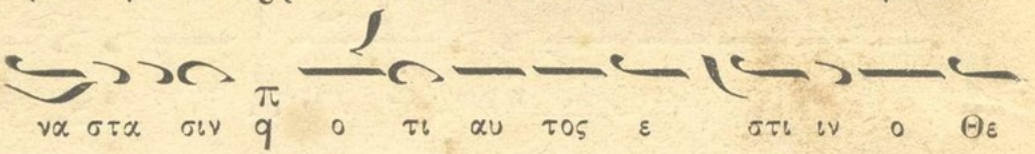

να στα σιν ο τι αυ τος ε στι ιν ο Θε

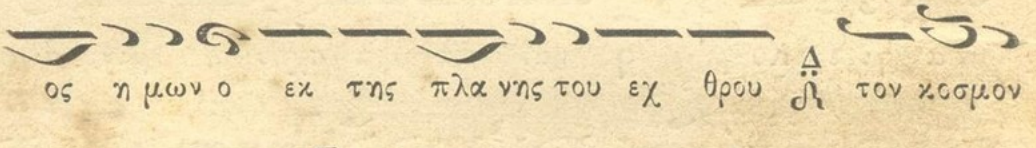

ος ἡ μων ο εκ τῆς πλα νῆς του εχ θρου τον κοσμον

λυ τρω σα α με ε νος

Ε

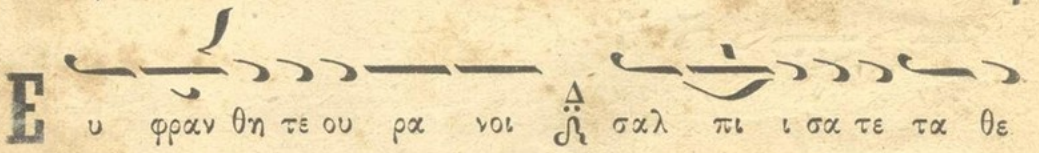

υ φραν θη τε ου ρα νοι σαλ πι ι σα τε τα θε

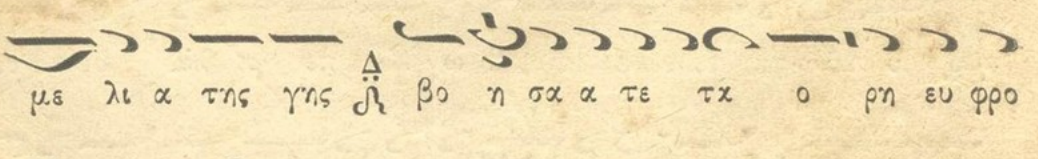

με λι α τῆς γῆς βο ἡ σα α τε τα ο ρη ευ φρο

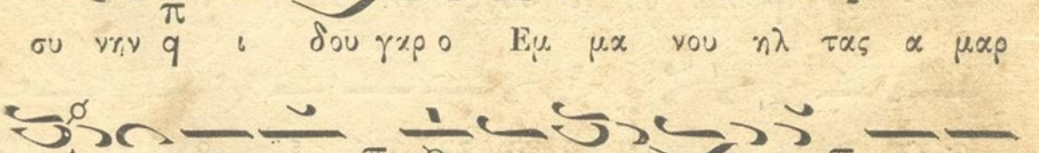

συ νὴν ι δου γαρ ο Εμ μα νου ἡλ τας α μαρ

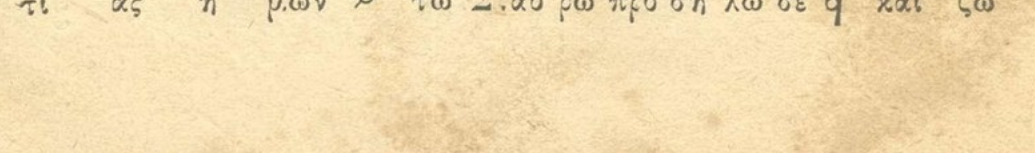

τι ας ἡ μων τω Σταυ ρω προ σῆ λω σε και ζω

ην ο δι δους θα να τον ε νε κρω σε τον

Α δαμ α να στησας ως ρι λα αν θρω ω πος

Ἀπόστιχα. Πα.

Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν

και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν

Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Α γα λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι

νε σθω σαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη μετ ευ φρο συ

νης Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προ σή λω

σε τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα να τον νε

κρω ω σας ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε

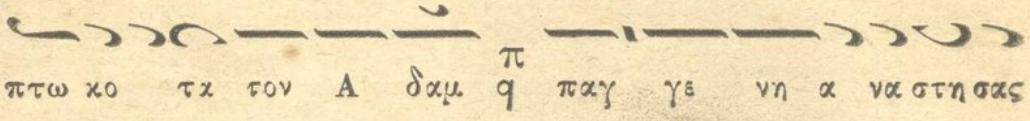

Ἀπολυτίκιον. ἀ Πα. χ

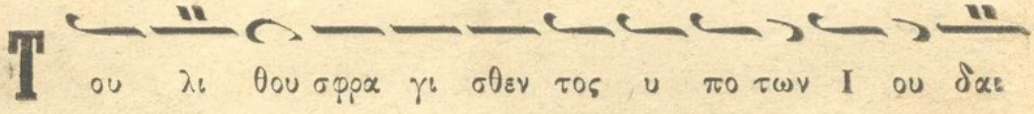

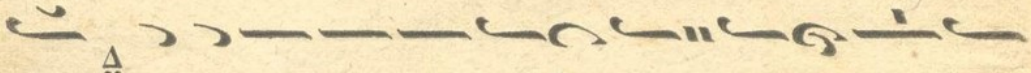

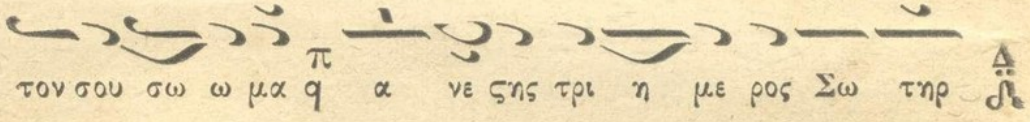

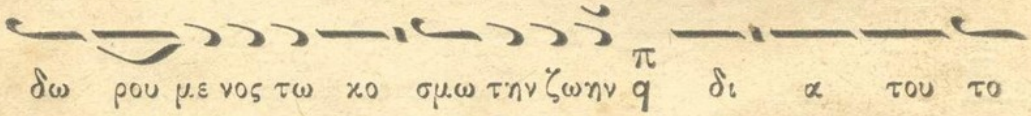

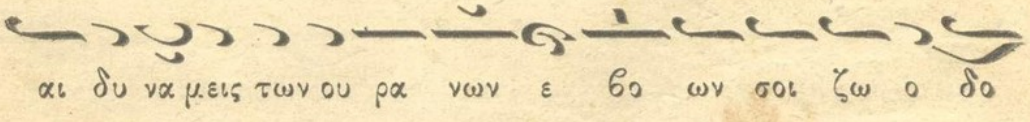

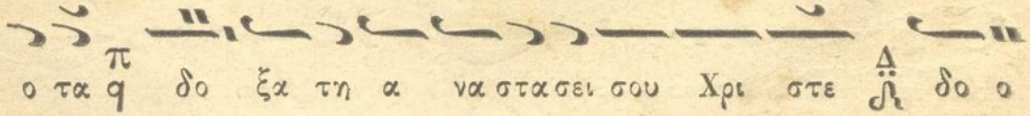

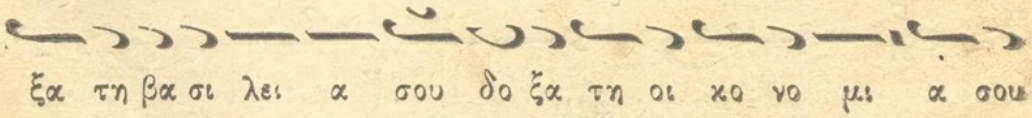

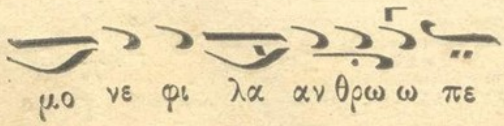

Θεοτοκίον. Πα.

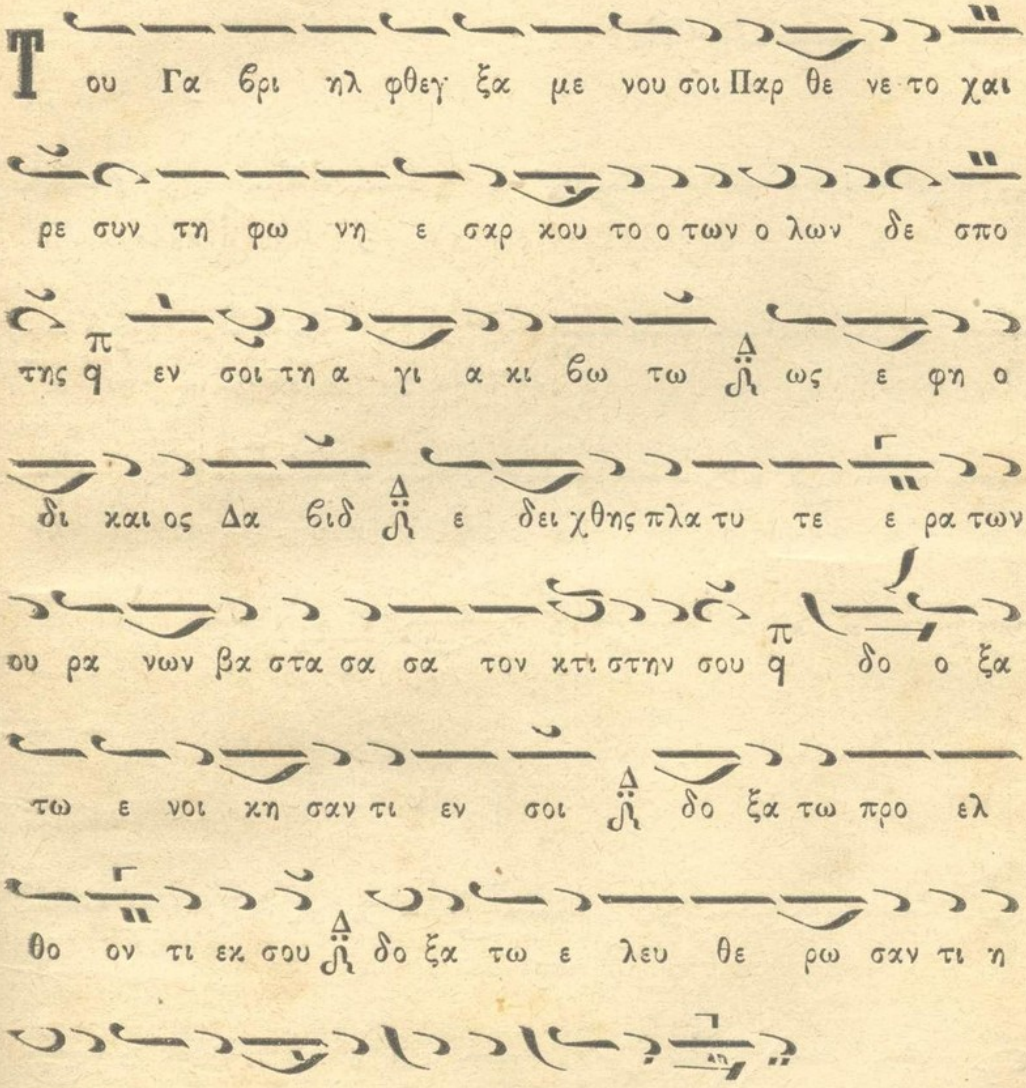

Ἡ Τιμιωτέρα. Πα. χ

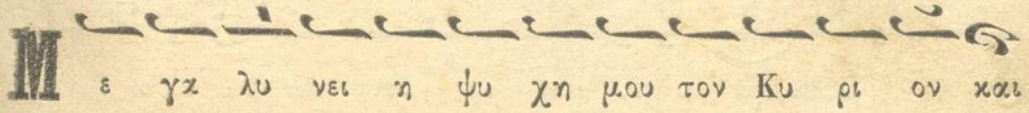

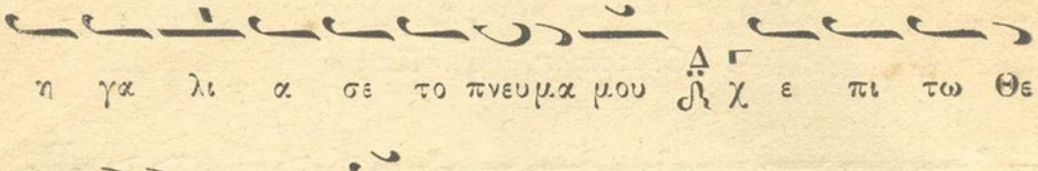
η γα λι α σε το πνευμα μου χ ε πι τω Θε

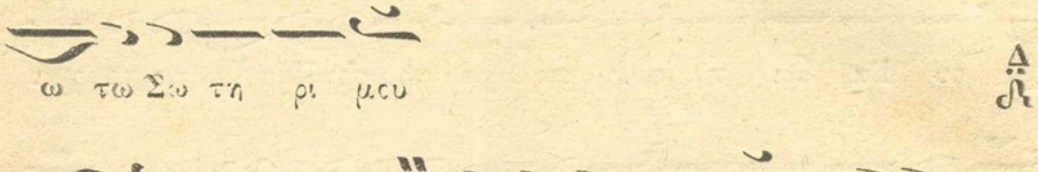
ω τω Σω τη ρι μου

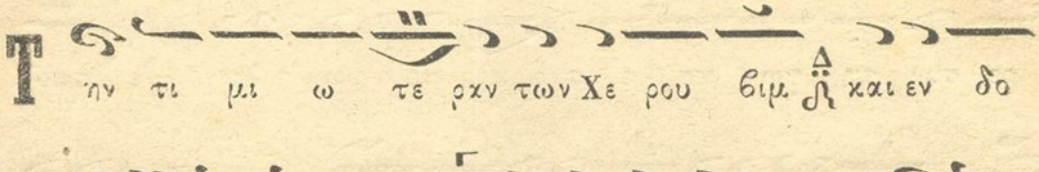
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

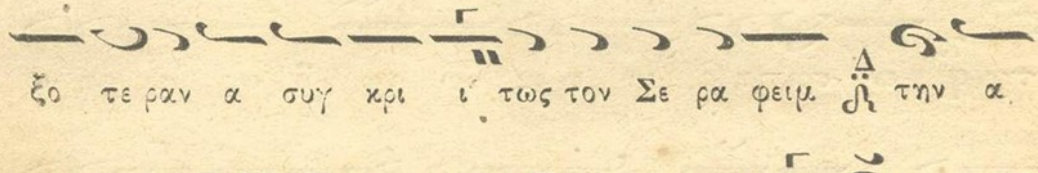
ξο τε ραν α συγ κρι τ΄ τως τον Σε ρα φειμ την α

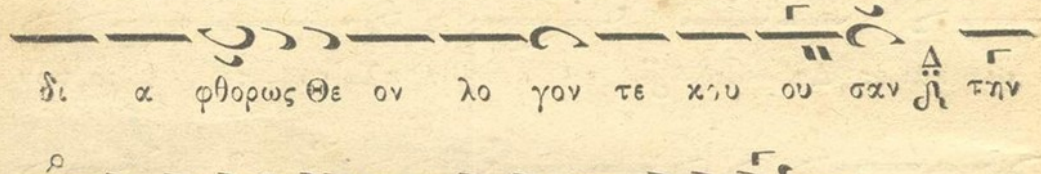
δι α φθορως Θε ον λο γον τε κτι ου σαν την

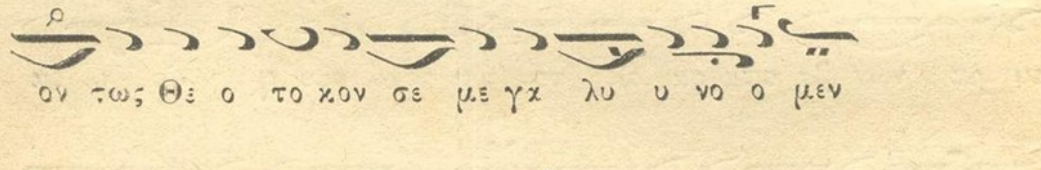
ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Αἶνοι. Πα.

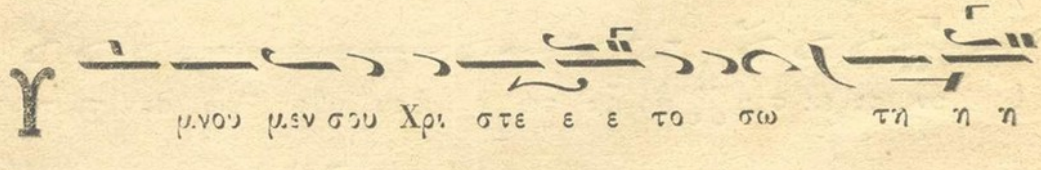
Υ μνου μεν σου Χρι στε ε ε το σω τη η η

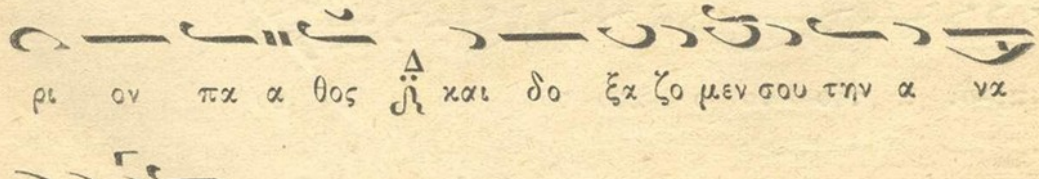
ρι ον πα α θος και δο ξα ζο μεν σου την α να

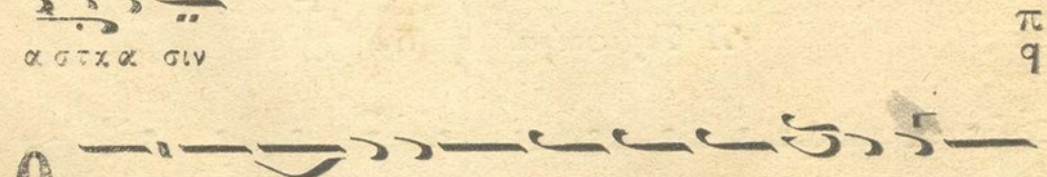
α στα α σιν

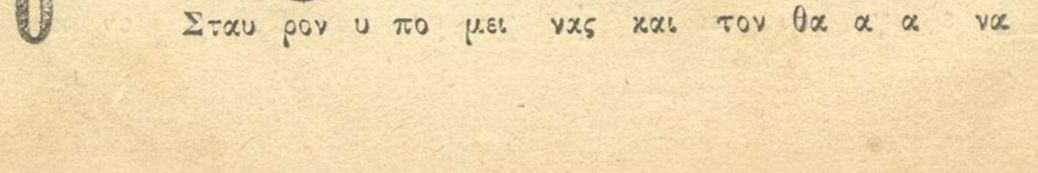
Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα α α να

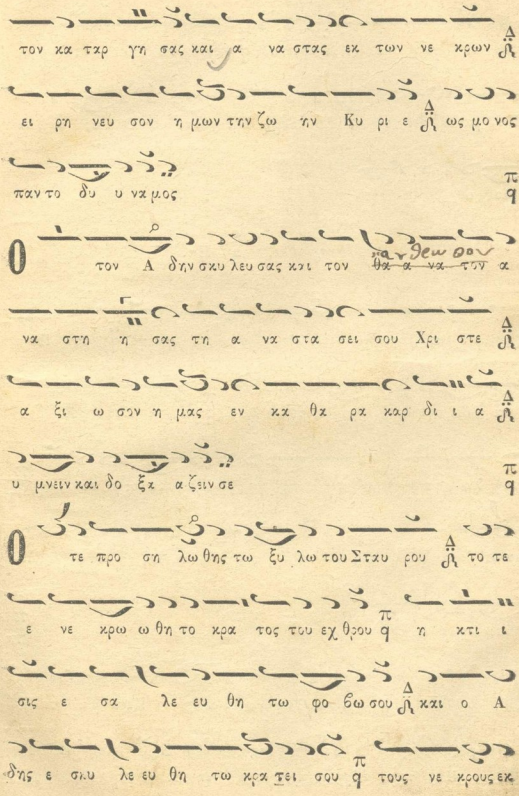
τον κα ταρ γη σας και α να στας εκ των νε κρων
ει ρη νευ σον η μων την ζω ην Κυ ρι ε ως μο νος
παν το δυ υ να μος
Ο τον Α δην σκυ λευ σας και τον θα α να τον α
να στη η σας τη α να στα σει σου Χρι στε
α ξι ω σον η μας εν κα θα ρα καρ δι ι α
υ μνειν και δο ξα α ζειν σε
Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω του Σταυ ρου το τε
ε νε κρω ω θη το κρα τος του εχ θρου η κτι ι
σις ε σα λε ευ θη τω φο βω σου και ο Α
δης ε σκυ λε ευ θη τω κρα τει σου τους νε κρους εκ

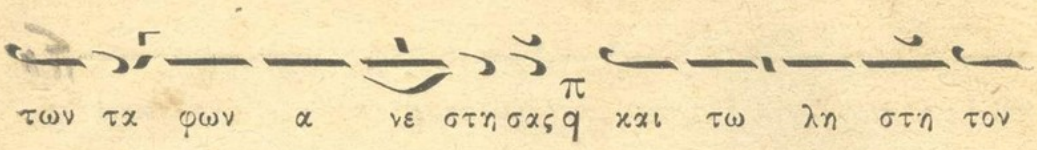

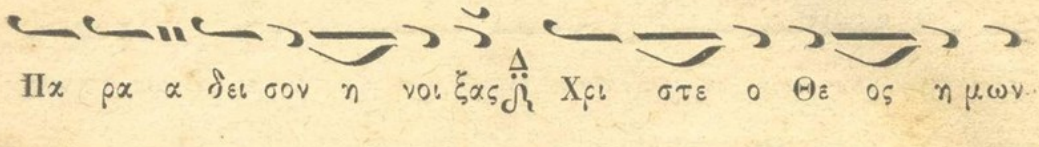

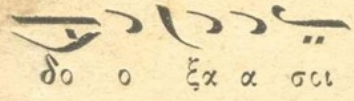

Μακαρισμοί. Πα.

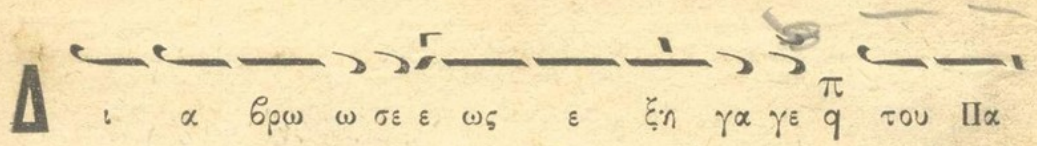

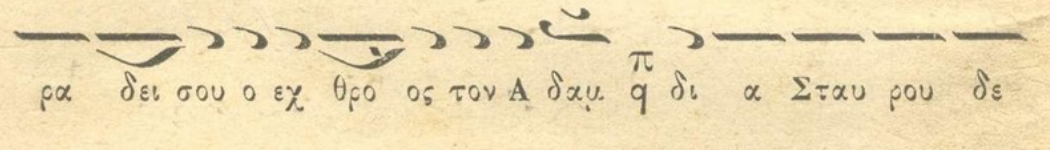

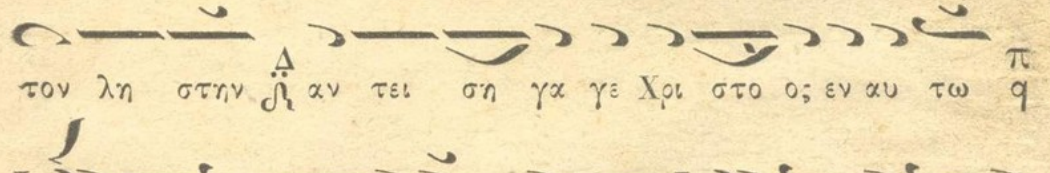

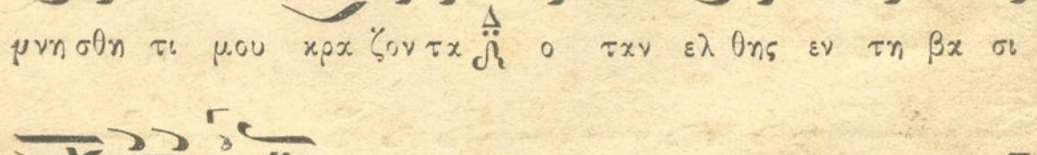

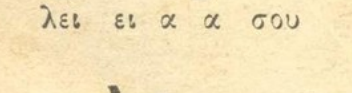

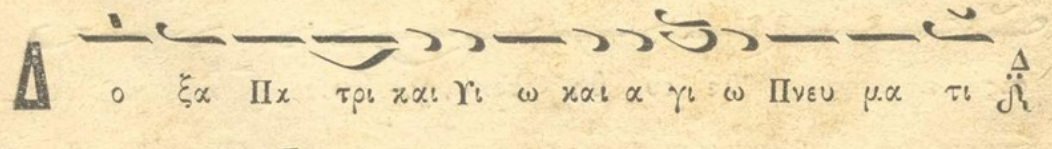

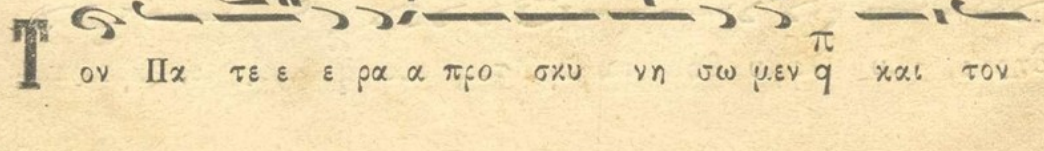

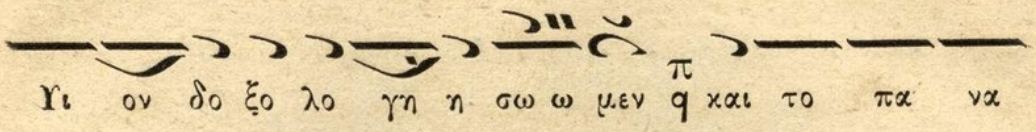
Υι ον δο ξο λο γη η σω ω μεν π q και το πα να

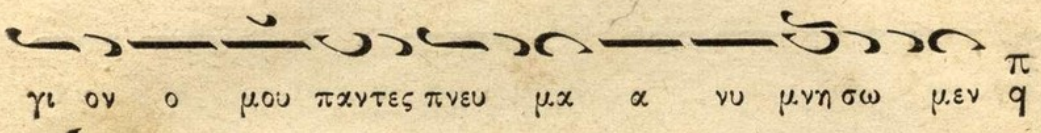
γι ον ο μου παντες πνευ μα α νυ μνη σω μεν π q

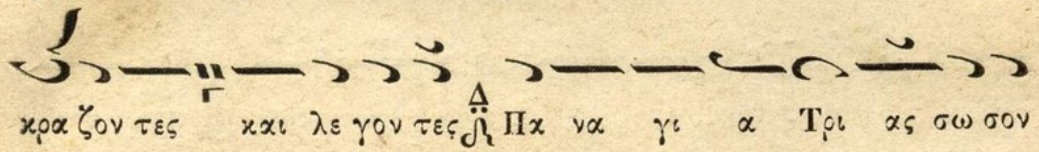
κρα ζον τες και λε γον τες Δ Πα να γι α Τρι ας σω σον

πα αν τας η μα ας π q

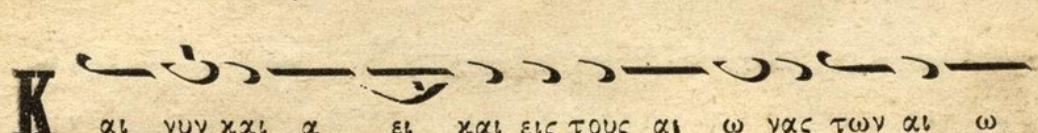
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

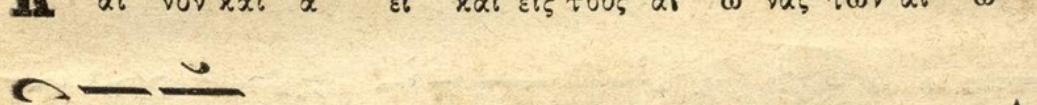
νων α μην Δ

Την μη τε ε ρα σου προ σα γει σοι π q εις ι

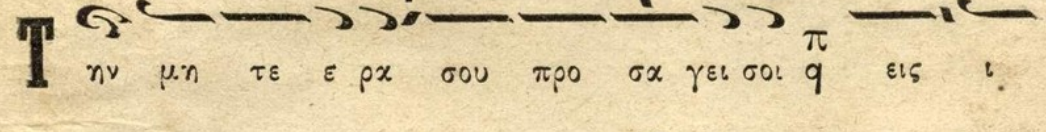
κε σι αν ο λα ο ος σου Χρι στε π q ταις πα ρα κλη

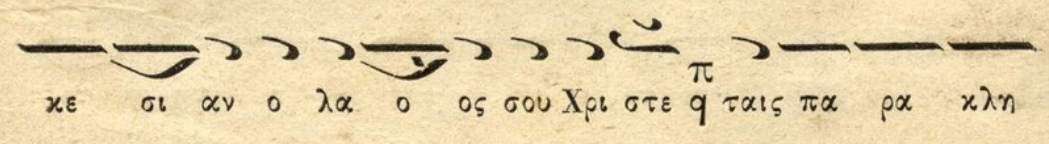
σε σιν αυ τής τους οι κτιρ μους σου δος η μιν ιν α

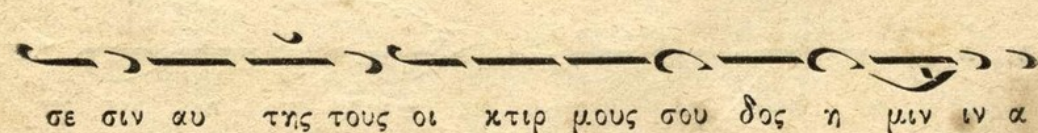
γα θε π q ι να σε δο ξα ζο μεν Δ τον εκ τα φου η μιν

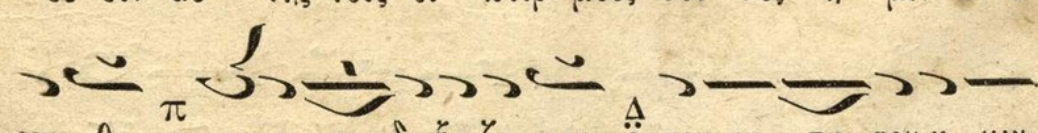
α να τει ει λα αν τα α α α

Προσόμοια. Πα.

Τ ων ου ρα ν. ων ταγ μα α των το α γα

λι α μα π των ε πι γης αν θρω πων Δ κρα τει

α προ στα σι α π Α χραν τε Παρ θε νε σω ω σον

ή μας τους εις σε κα τα φευ γοντας π ο τι εν

σοι τας ελ πι δας με τα Θε ον Δ Θε ο το κε α

νε θε ε με ε θα π

Π α νευ φη μοι μαρ τυ ρες ή μας ουχ ή γη κα τε

κρυ ψεν π αλ λου ρα νις υ πε δε ξα το ή νοι γη

σαν ή μιν π Πα ρα δει σου πυ υ λαι και εν τος γε

νο με νοι του ξυ λου της ζω ης α πο λαυ ε τε Χρι στω

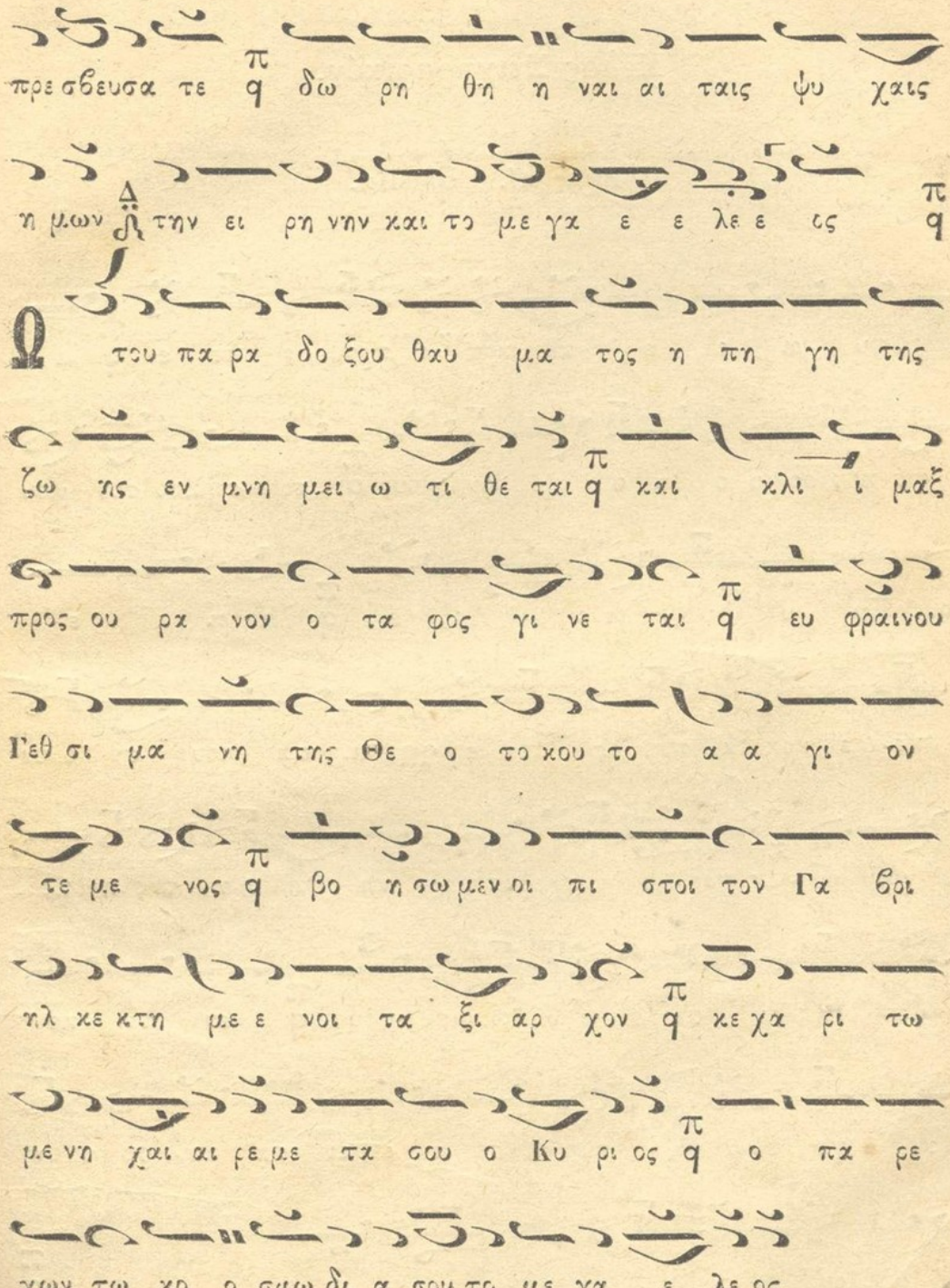
πρε σβευσα τε π q δω ρη θη η ναι αι ταις ψυ χαις
η μων Δ την ει ρη νην και το με γα ε ε λε ε ις π q
Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη της
ζω ης εν μνη μει ω τι θε ται π q και κλι ι μαξ
προς ου ρα νον ο τα φος γι νε ται π q ευ φραινου
Γεθ σι μα νη της Θε ο το κου το α α γι ον
τε με νος π q βο η σω μεν οι πι στοι τον Γα βρι
ηλ κε κτη με ε νοι τα ξι αρ χον π q κε χα ρι τω
με νη χαι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος π q ο πα ρε
χων τω κο ο σμω δι α σου το με γα ε λε ος

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος α'. q̈ Πα.

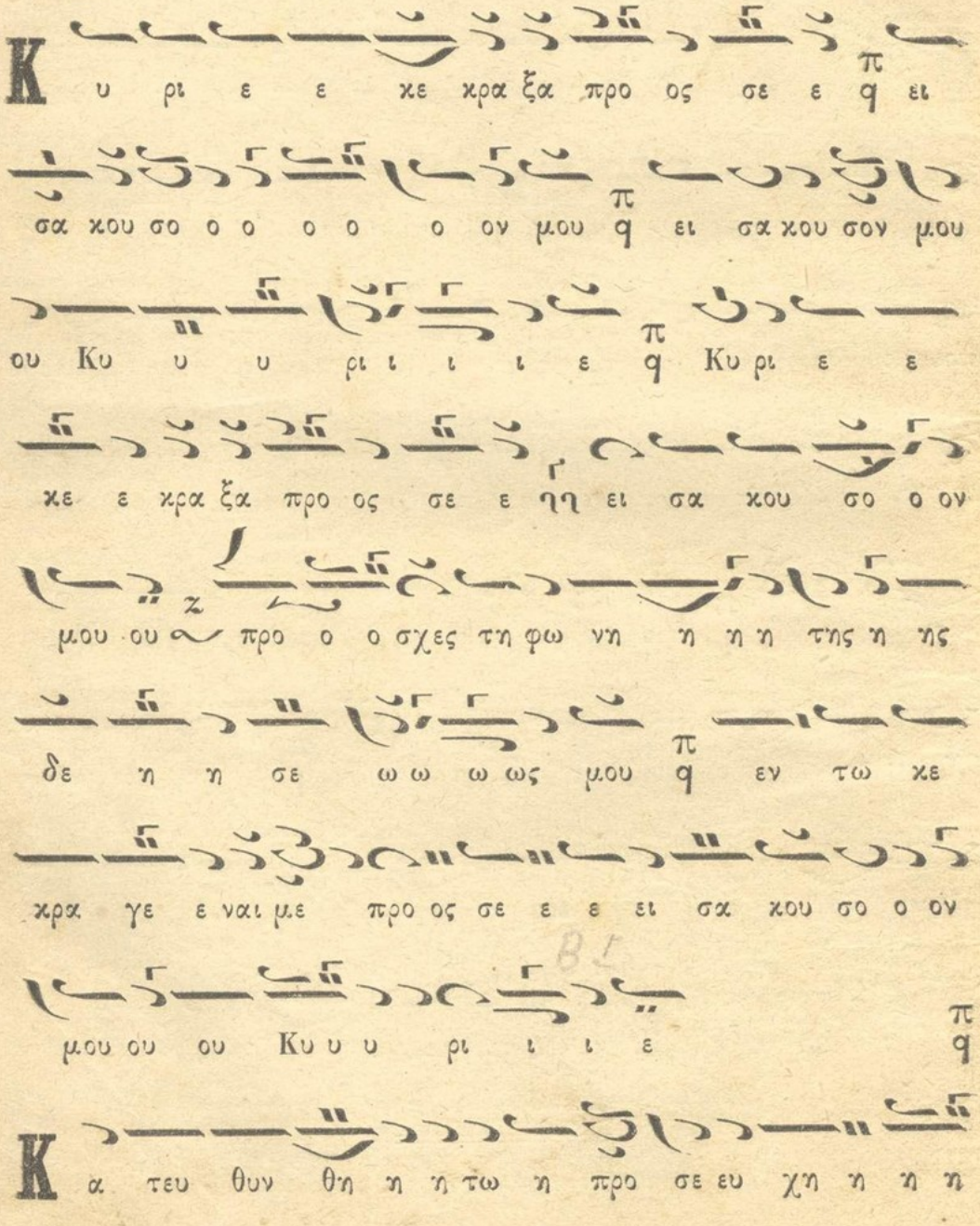

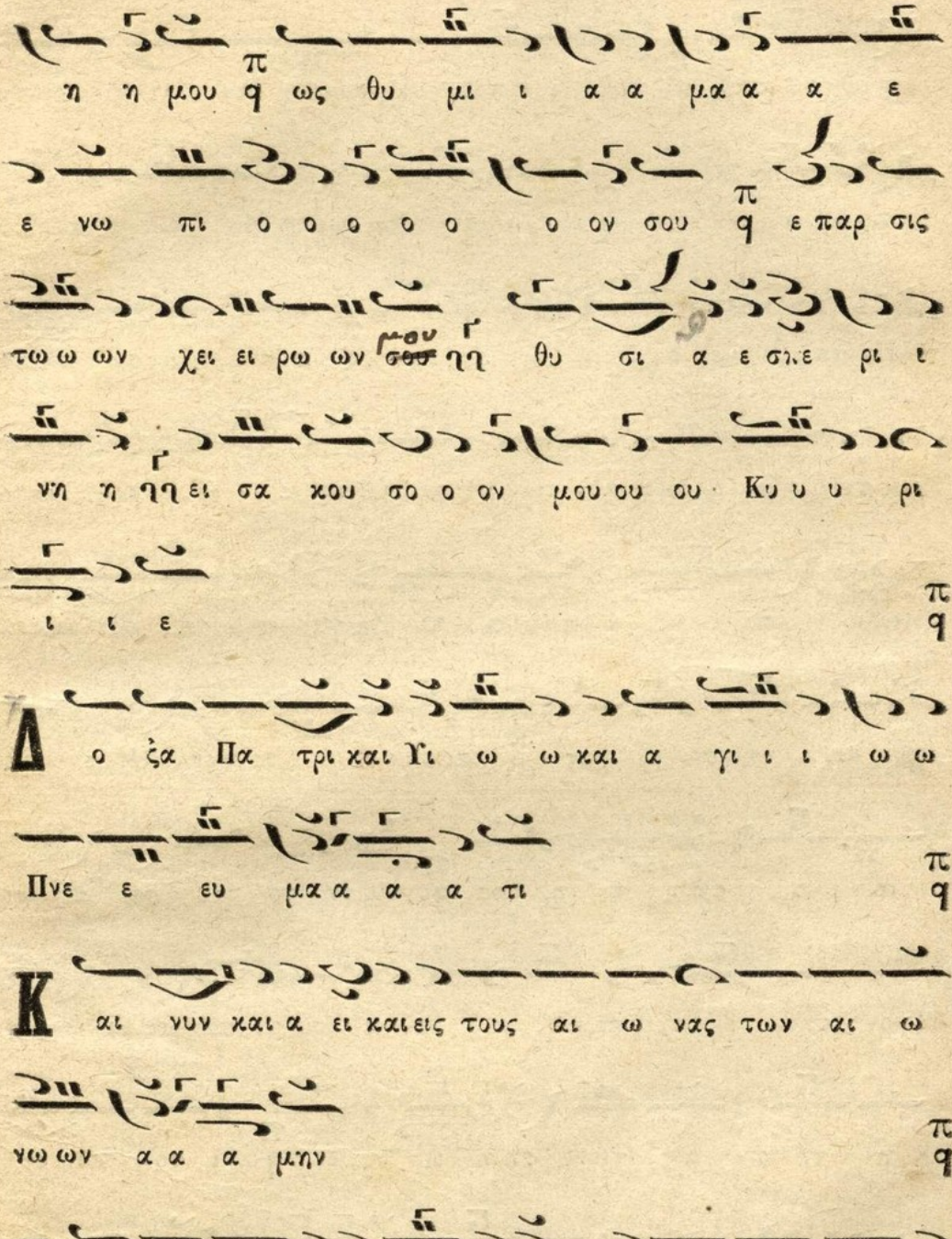
η η μου ϥ ως θυ μι ι α α μα α α ε
ε νω πι ο ο ο ο ο ο ον σου ϥ ε παρ σις
τω ω ων χει ει ρω ων σου ηη θυ σι α ε σλε ρι ι
νη η ηη ει σα κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ υ ρι
ι ι ε
π
ϥ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ι ι ω ω
Πνε ε ευ μα α α α τι
π
ϥ
Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας των αι ω
νω ων α α α μην
π
ϥ
Τ ην παγ κο σμι ον δο ο ξαν ϥ την εξ αν θρω πων
σπα ρει ει σαν και τον δε σπο ο την τε ε κου ου ου ου

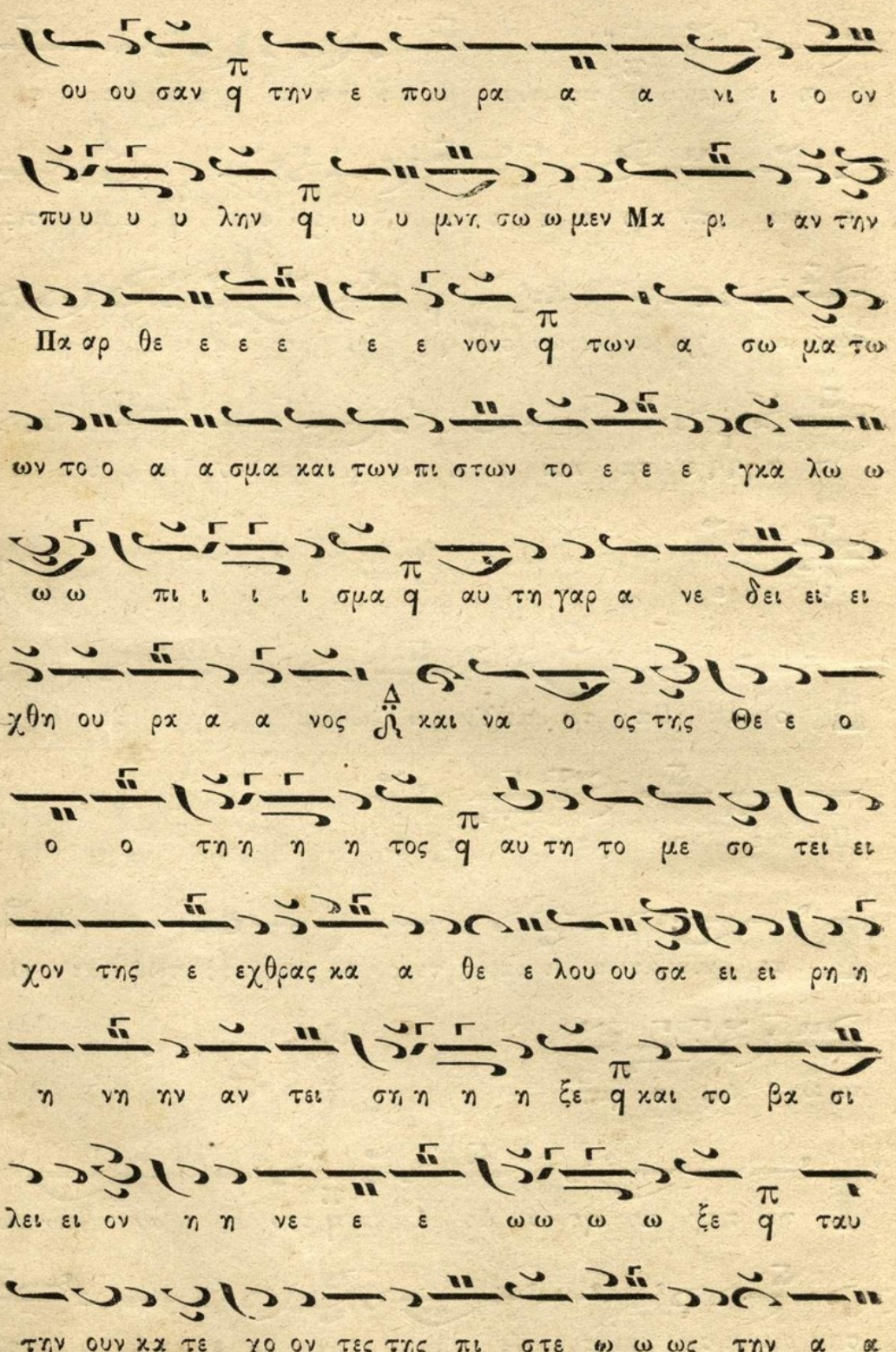
ου ου σαν π τὴν ε που ρα α α νι ι ο ον
πυ υ υ υ λὴν π υ υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τὴν
Πα αρ θε ε ε ε ε ε νον π των α σω μα τω
ων το ο α α σμα και των πι στων το ε ε ε γκα λω ω
ω ω πι ι ι ι σμα π αυ τη γαρ α νε δει ει ει
χθη ου ρα α α νος Δ και να ο ος τὴς Θε ε ο
ο ο τη η η η τος π αυ τη το με σο τει ει
χον τὴς ε εχθρας κα α θε ε λου ου σα ει ει ρη η
η νη ην αν τει σὴ η η η ξε π και το βα σι
λει ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε π ταυ
τὴν ουν κα τε χο ον τες τὴς πι στε ω ω ως τὴν α α

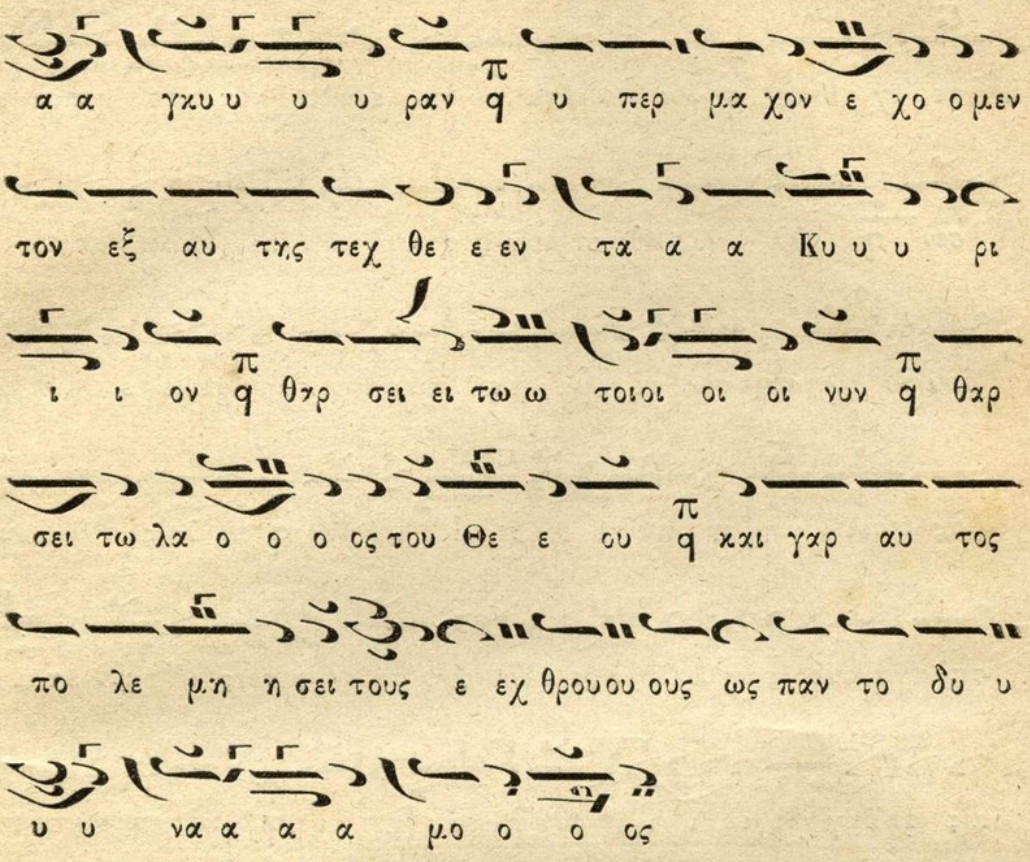

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. q Πα.

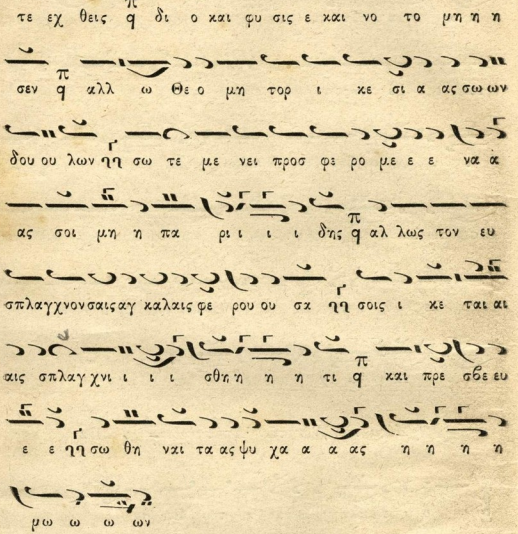

Πασαπτοάριον. $\frac{\ell}{q}$ Πα.

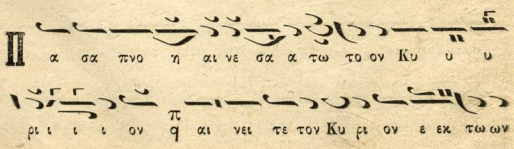

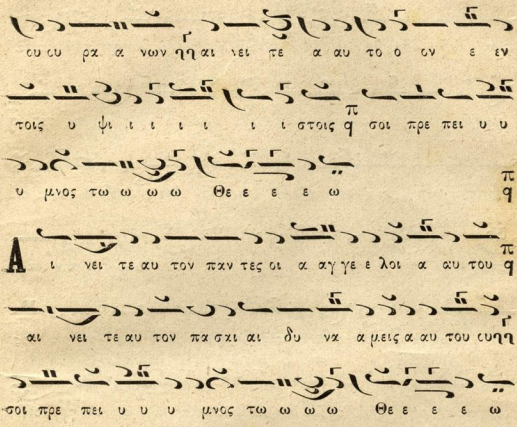
ου ου ρα α νων ηη αι νει τε α αυ το ο ον ε εν
τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοις q σοι πρε πει υ υ
υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω q

ι νει τε αυ τον παν τες οι α αγ γε ε λοι α αυ του q
αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α μεις α αυ του ουηη
σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἑωθινὸν Α'. q̈ Πα.

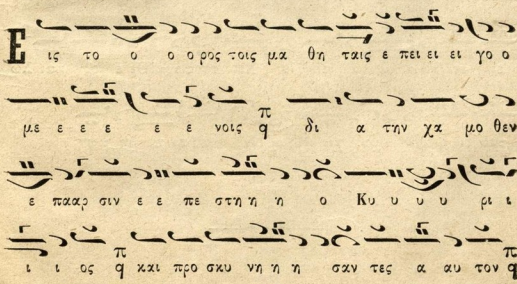

ις το ο ο ο ρος τοις μα θη ταις ε πει ει ει γο ο
με ε ε ε ε ε νοις q δι α την χα μο θεν
ε παα ρ σιν ε ε πε στη η η ο Κυ υ υ υ ρι ι
ι ι ος q και προ σκυ νη η η σαν τες α αυ τον q

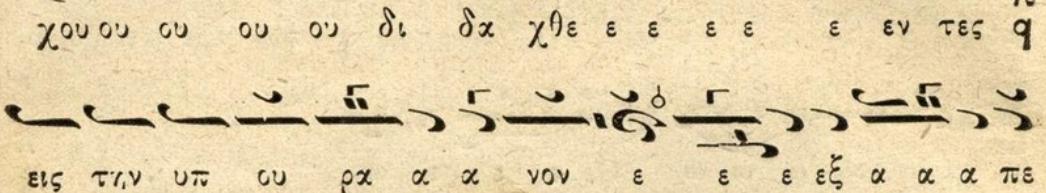
και τήν δο θει ει σαν ε ξου ου σι ι αν ηη παν τα α

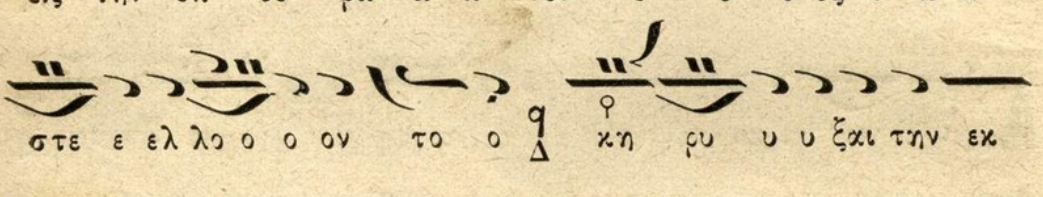
χου ου ου ου ου δι δα χθε ε ε ε ε ε εν τες π q

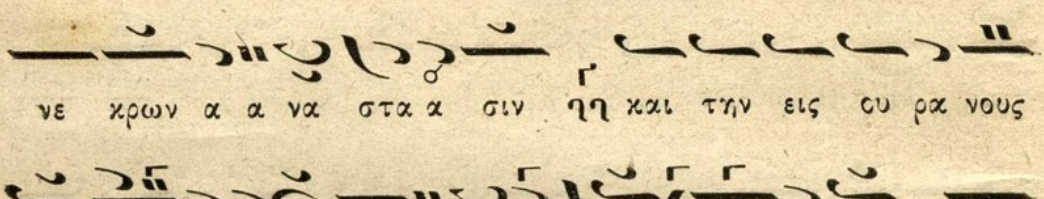
εις τήν υπ ου ρα α α νον ε ε ε εξ α α α πε

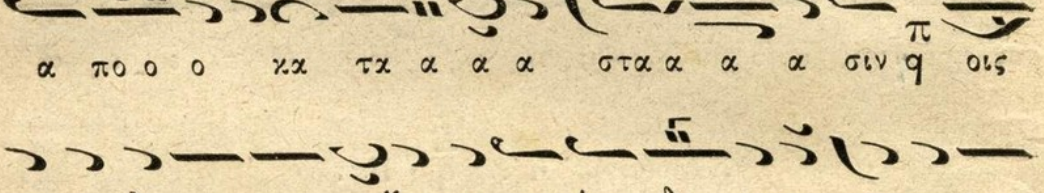
στε ε ελ λο ο ο ον το ο q Δ κη ρυ υ υ ξαι τήν εκ

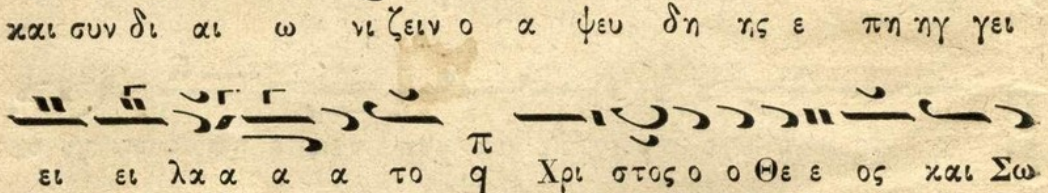
νε κρων α α να στα α σιν ηη και τήν εις ου ρα νους

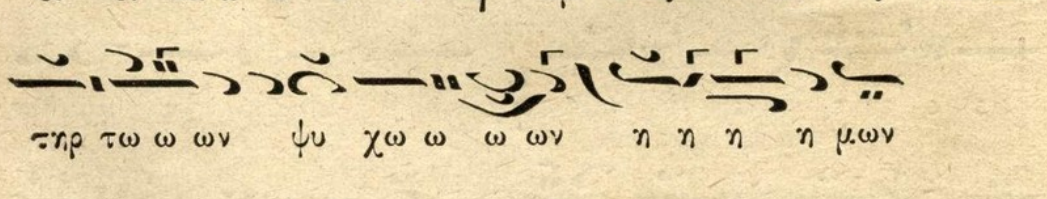
α πο ο ο κα τα α α α στα α α α σιν π q οις

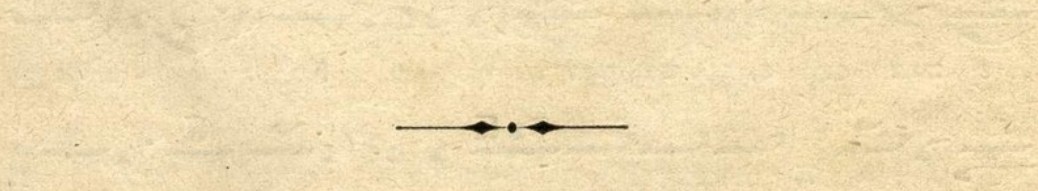
και συν δι αι ω νι ζειν ο α ψευ δη ής ε πη ηγ γει

ει ει λα α α το π q Χρι στος ο ο Θε ε ος και Σω

τήρ τω ω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἦχος Τέταρτος.

§ 50. Ὁ Τέταρτος ἦχος, ἀνήκων εἰς τὸ Διατονικὸν γένος, ἔχει βάσιν εἰς μὲν τὰ Εἱρμολογικὰ μέλη τὸν Βου, εἰς δὲ τὰ Στιχηραρικὰ τὸν Πα καὶ εἰς τὰ Παπαδικὰ τὸν Δι. Κλίμακα δὲ διατονικὴν κατὰ τὸ Διαπασῶν σύστημα.

§ 51. Ἀρκτικαὶ μαρτυρίαι τοῦ ἤχου τούτου εἶναι αἱ ἑξῆς: ἡ τοῦ Εἱρμολογικοῦ ϐ, ἡ τοῦ Στιχηραρικοῦ ⅃ καὶ ἡ τοῦ Παπαδικοῦ Δ. Φθοραὶ δὲ αὐτοῦ αἱ ἑξῆς: ἡ τοῦ Βου ξ, ἡ τοῦ Πα ϙ καὶ ἡ τοῦ Δι ϙ Ἅγια.

§ 52. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου εἰς τὰ Εἱρμολογικὰ μέλη εἶναι ὁ Βου καὶ ὁ Δι, εἰς τὰ Στιχηραρικὰ οἱ Πα Βου Δι καὶ εἰς τὰ Παπαδικὰ οἱ Βου Δι Ζω.

§ 53. Καταλήξεις ποιεῖ ὁ ἦχος οὗτος εἰς τὰ Εἱρμολογικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς φθόγγους Πα Βου Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Βου. Εἰς τὰ Στιχηραρικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι, ἐντελεῖς εἰς τὸν Πα καὶ τελικὰς εἰς τὸν Βου. Εἰς δὲ τὰ Παπαδικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Βου Ζω, ἐντελεῖς εἰς τὸν Νη καὶ τελικὰς εἰς τὸν Δι.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος

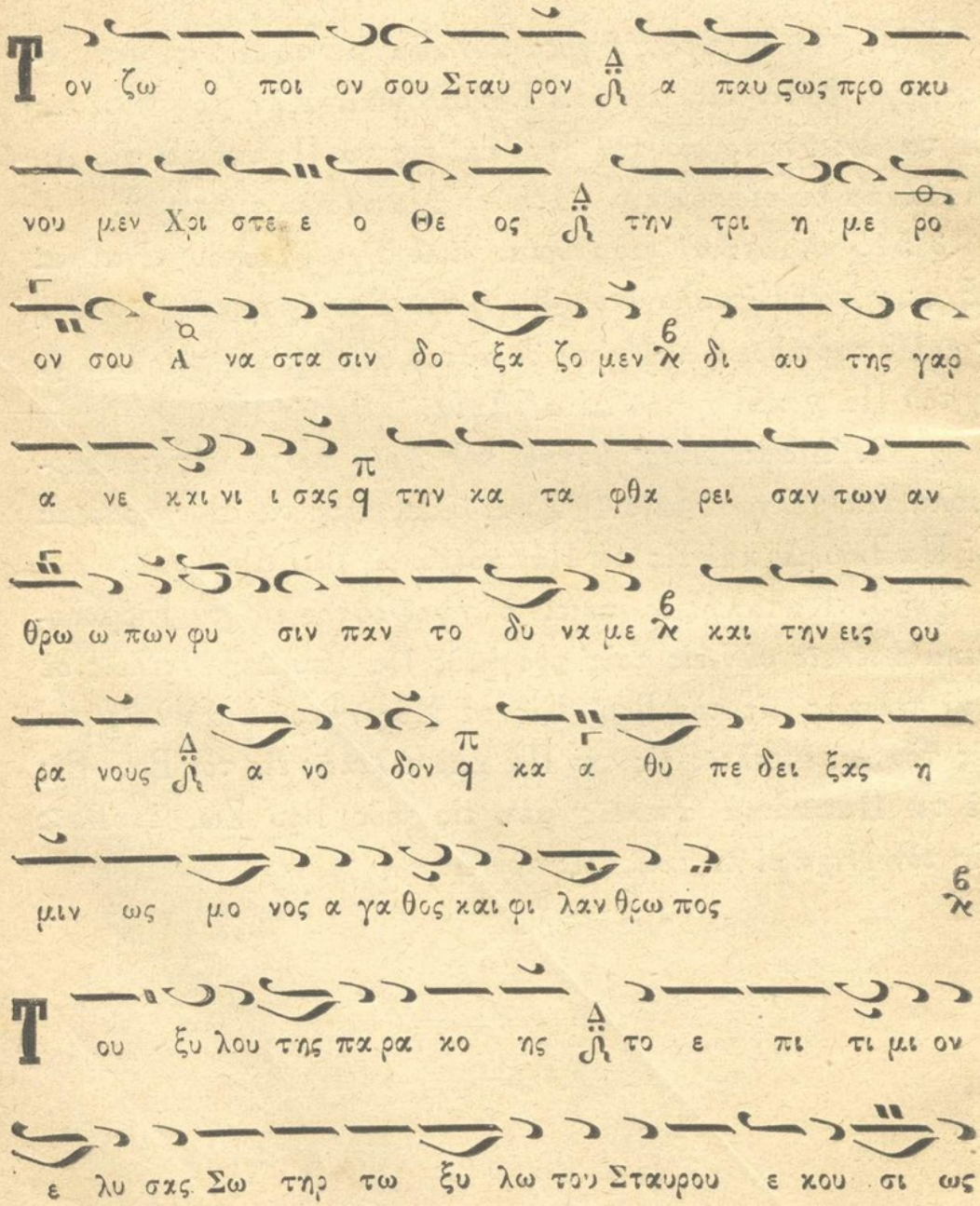

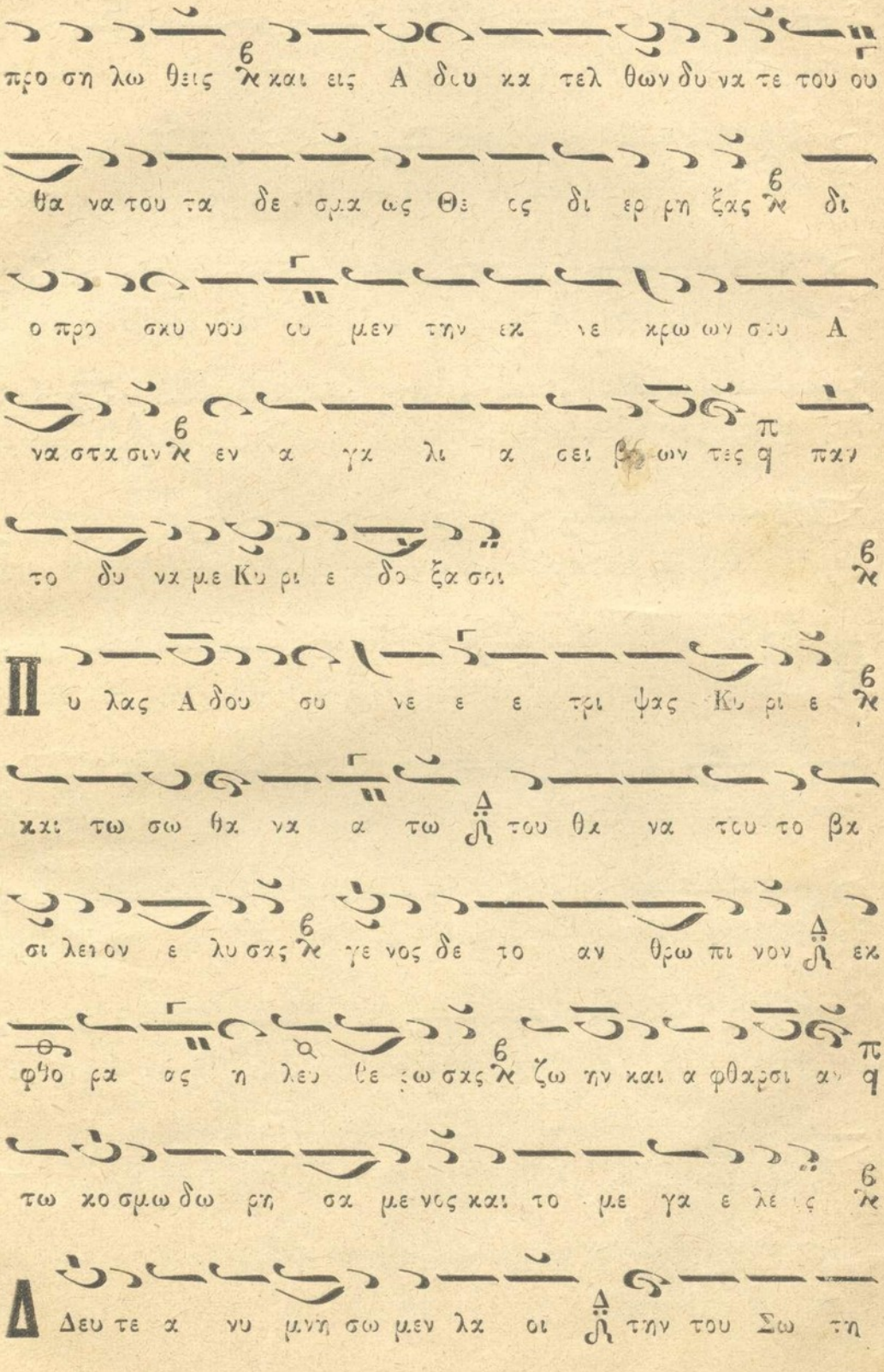
προ ση λω θεις κ και εις Α δου κα τελ θων δυ να τε του ου
θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας κ δι
ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρω ων σου Α
να στα σιν κ εν α γα λι α σει β ων τες q παν
το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι κ
Π υ λας Α δου συ νε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε κ
και τω σω θα να α τω Δ του θα να του το βα
σι λεν ον ε λυ σας κ γε νος δε το αν θρω πι νον Δ εκ
φθο ρα ας η λευ θε ρω σας κ ζω ην και α φθαρσι αν q
τω κο σμω δω ρη σα με νος και το με γα ε λε ος κ
Δ Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι Δ την του Σω τη

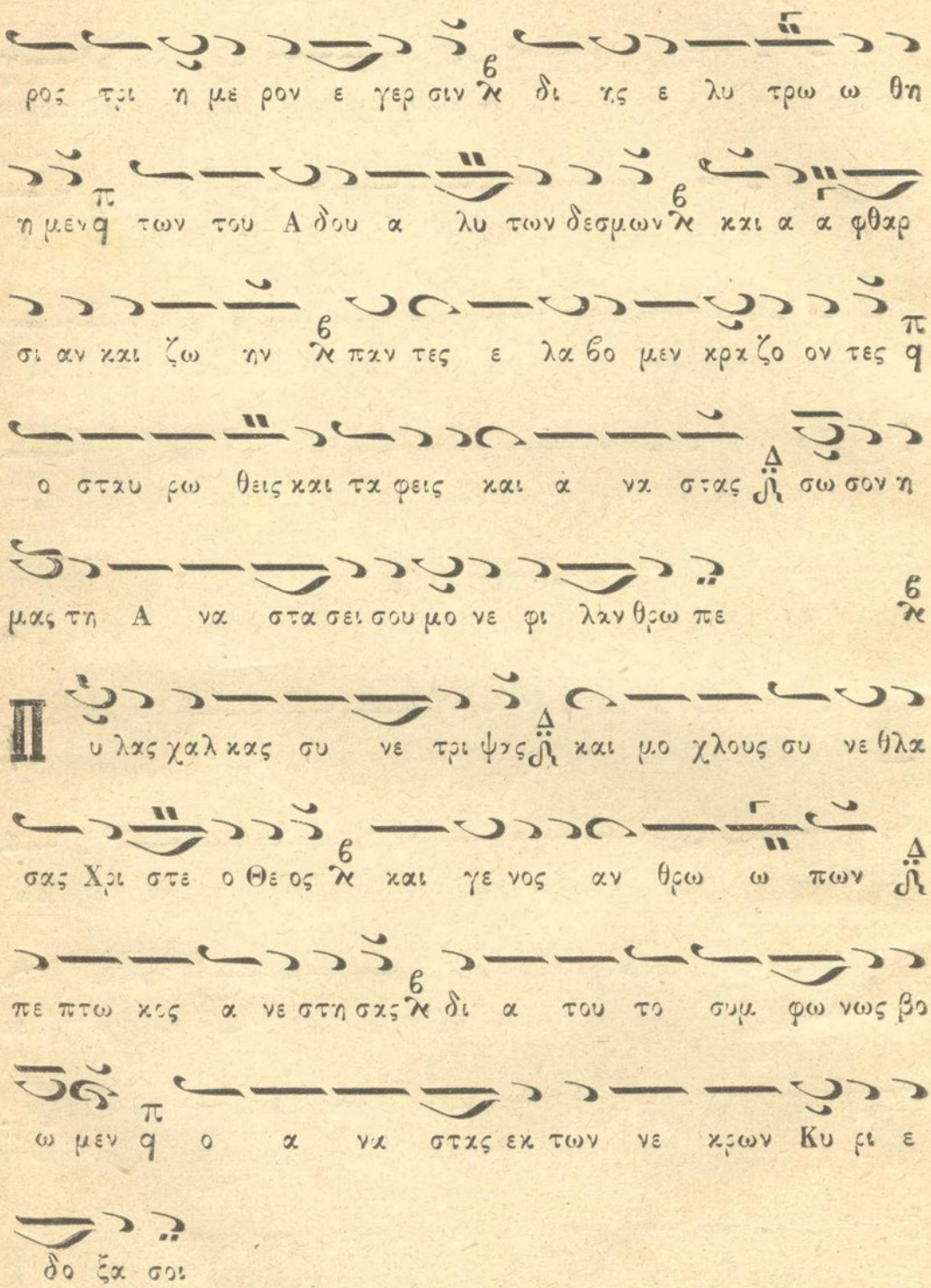
ρος τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης ε λυ τρω ω θη
η μεν των του Α δου α λυ των δεσμων και α α φθαρ
σι αν και ζω ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες
ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας σω σον η
μας τη Α να στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε
υ λας χαλ κας συ νε τρι ψης και μο χλους συ νε θλα
σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων
πε πτω κος α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο
ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Ἀπόστιχα. ϐ ϰ Βου.

Κ υ ρι ε α νελ θων εν τω Σταυ ρω την προ γο νι

κην η μων κα τα α ραν ε ξη λει ψας ϐ ϰ και κα τελ

θων εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμι ους η

λευ θε ρω σας ϐ ϰ α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν

θρωπων τω γε νει ϐ ϰ δι α του το υμνουντες δο ξα ζο

ο μεν π q την ζω ο ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γερσιν ϐ ϰ

Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε ϐ ϰ

πα σαν κτι ι σιν ε σα λευ σας ϐ ϰ τε θεις εν τα φω

δε τους κα τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στησας ϐ ϰ

α φθαρ σι αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των

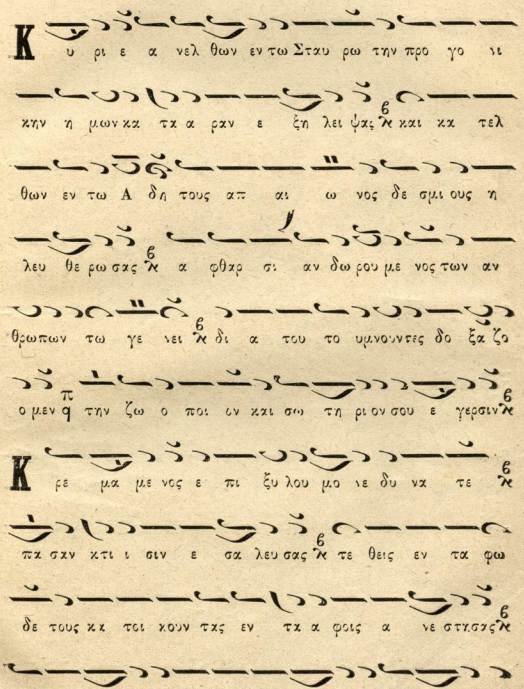

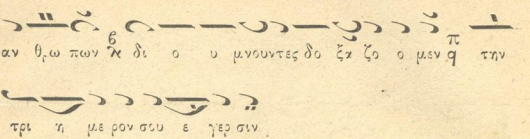

Ἀπολυτίκιον. 𝄡 Βου.

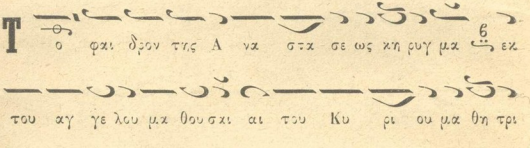

Θεοτοκίον. 𝄡 Βου.

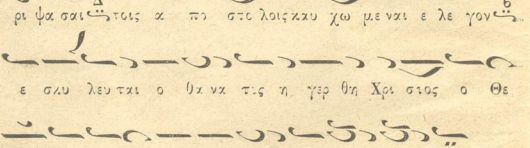

γνωστον μυ στη ρι ον δ. α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας

τον πρω τ ο πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ

χας η μω ω ων

Η Τιμωτέρα. Βου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως τον Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ο ρως Θε ον λο γον τε κου σαν

την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

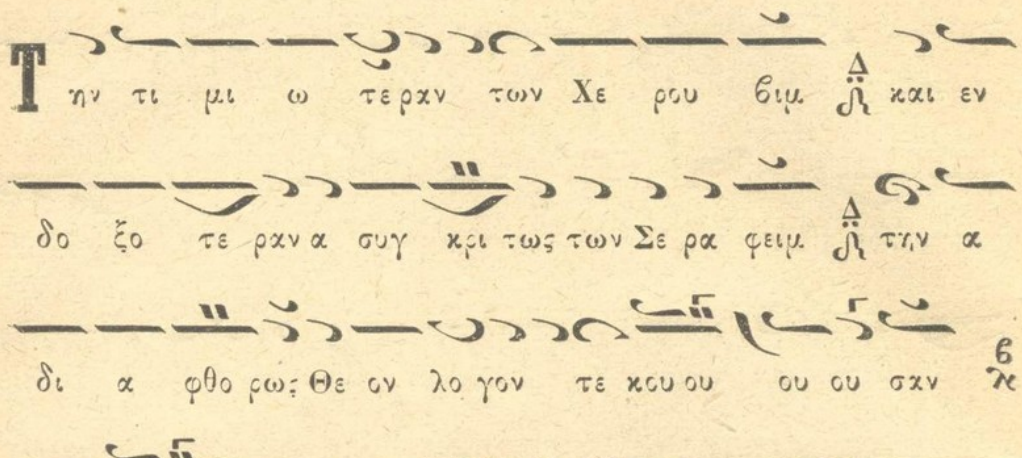
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρω; Θε ον λο γον τε κου ου ου ου σαν
την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Αἶνοι. Βου.

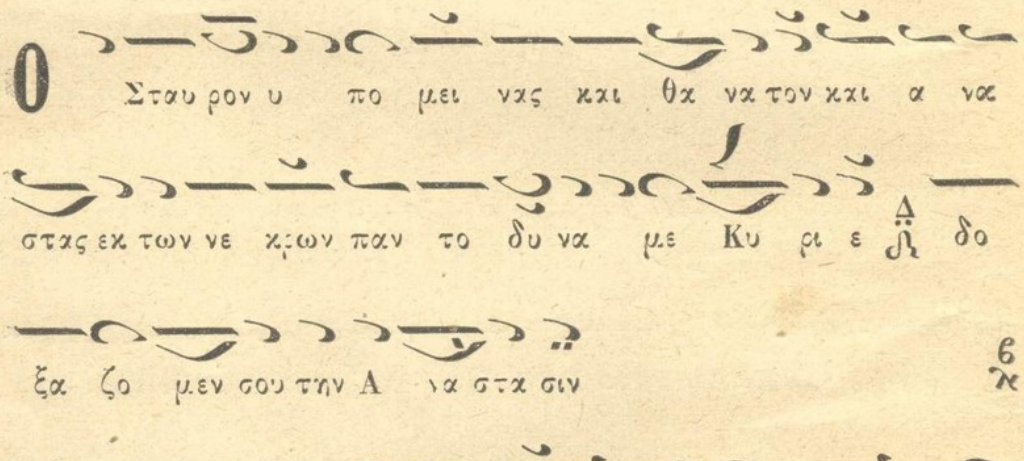
Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρ;ων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την Α να στα σιν
Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα
τα ρας η λευ θε ρω σας η μας και εν τω θα
νά τω σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν

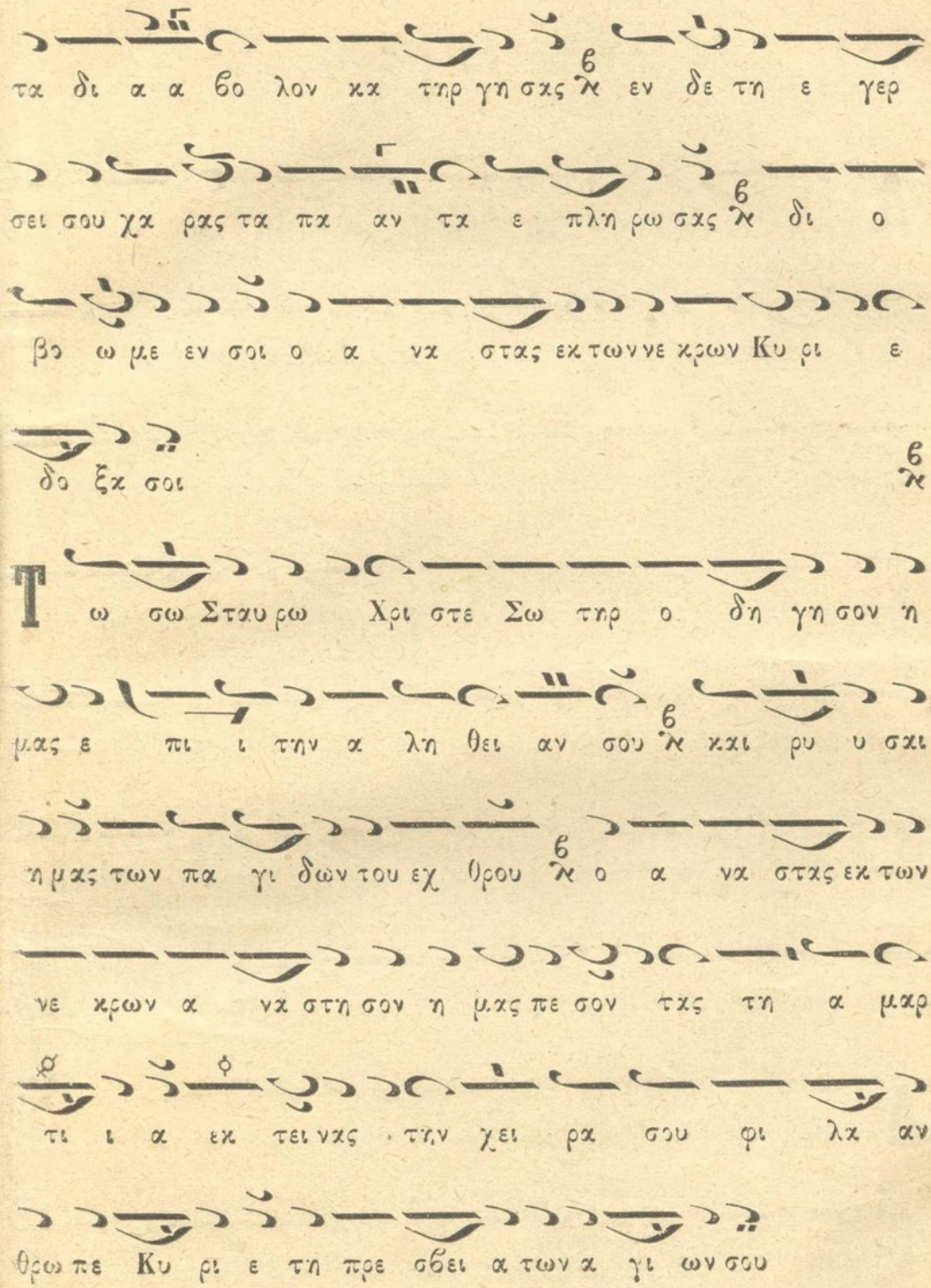
τα δι α α βο λον κα τηρ γη σας ἀ εν δε τη ε γερ
σει σου χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας ἀ δι ο
βο ω με εν σοι ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε
δο ξα σοι ἀ
Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η
μας ε πι ι την α λη θει αν σου ἀ και ρυ υ σαι
η μας των πα γι δων του εχ θρου ἀ ο α να στας εκ των
νε κρων α να στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ
τι ι α εκ τει νας τη ν χει ρα σου φι λα αν
θρω πε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των α γι ων σου

Μακαρισμοί. ♩ Βου.

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου γε γο ο

νεν α ποι κος ♩ δι ι α ξυ λου δε Στα υρου ♩ ο λη

στης πα ρα δε. ει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ

σα με νος ♩ εν το λην η θε ε τη σε του ποι

η σαν τος ♩ ο δε ε συ σταυ ρου με νος ♩ Θε ον

ω μο λο ο γη σε τον κυ πτο με νον ♩ μνη σθη

τι μου βω ων εν τη βα σι ι λει α σου ♩

Δο ξα πα τρι και υι ω κα α γι ω πνευ μα τι ♩

Τον πα τε ρα και υι ον και το πνευ μα παν

τε ες το α γι ον ♩ ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο

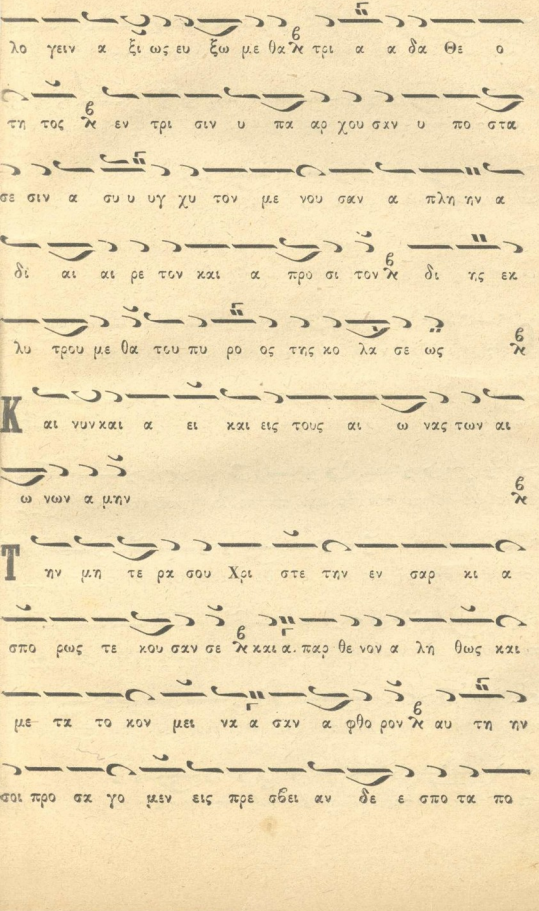
λο γειν α ξι ως ευ ξω με θα τρι α α δα Θε ο
τη τος εν τρι σιν υ πα αρ χου σχν υ πο στα
σε σιν α συ υ υγ χυ τον με νου σαν α πλη ην α
δι αι αι ρε τον και α προ σι τον δι ης εκ
λυ τρου με θα του πυ ρο ος της κο λα σε ως
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Τη ν μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α
σπο ρως τε κου σαν σε και α. παρ θε νον α λη θως και
με τα το κον μει νι α σχν α φθο ρον αυ τη ην
σοι προ σα γο μεν εις πρε σβει αν δε ε σπο τα πα

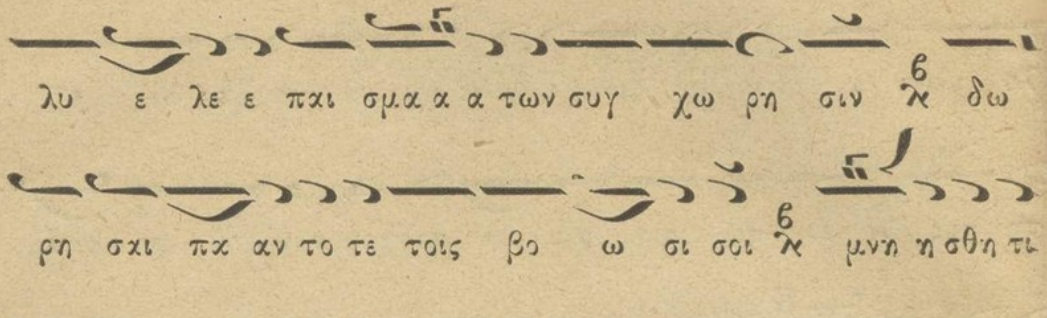

Προσόμοια. β Βου.

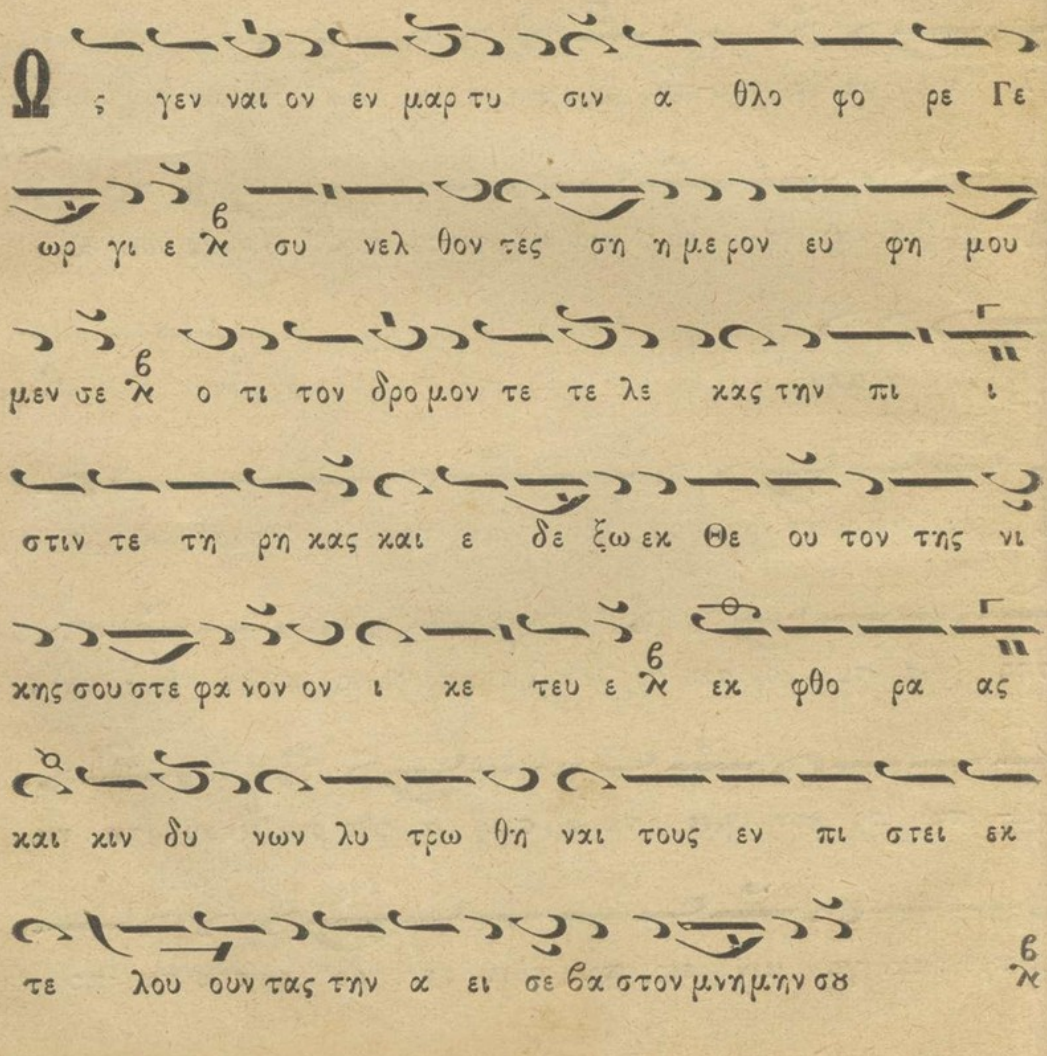

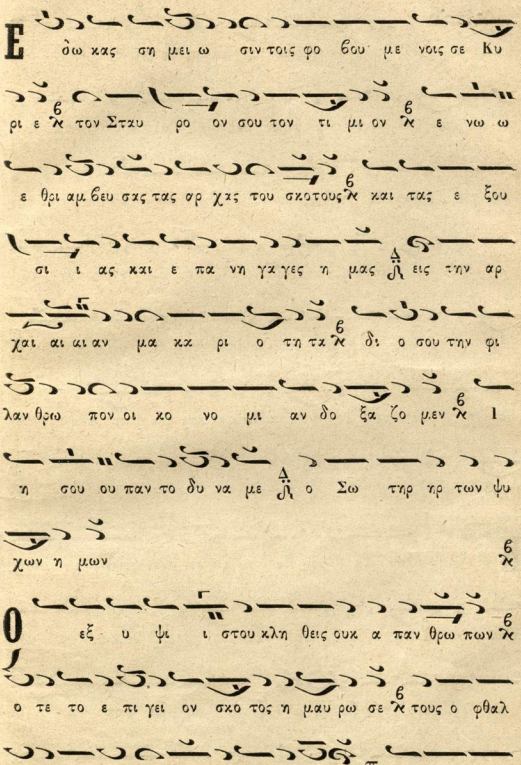
Ε
δω κας ση μει ω σιν τοις φο βου με νοις σε Κυ
ρι ε τον Σταυ ρο ον σου τον τι μι ον ε νω ω
ε θρι αμ βευ σας τας σρ χας του σκοτους και τας ε ξου
σι ι ας και ε πα νη γα γες η μας εις την αρ
χαι αι αι αν μα κα ρι ο τη τα δι ο σου την φι
λαν θρω πον οι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν Ι
η σου ου παν το δυ να με ο Σω τηρ ηρ των ψυ
χων η μων
Ο εξ υ ψι ι στου κλη θεις ουκ α παν θρω πων
ο τε το ε πι γει ον σκο τος η μαυ ρω σε τους ο φθαλ
μους τους του σω μα τος της α σε βει ας δη μο σι

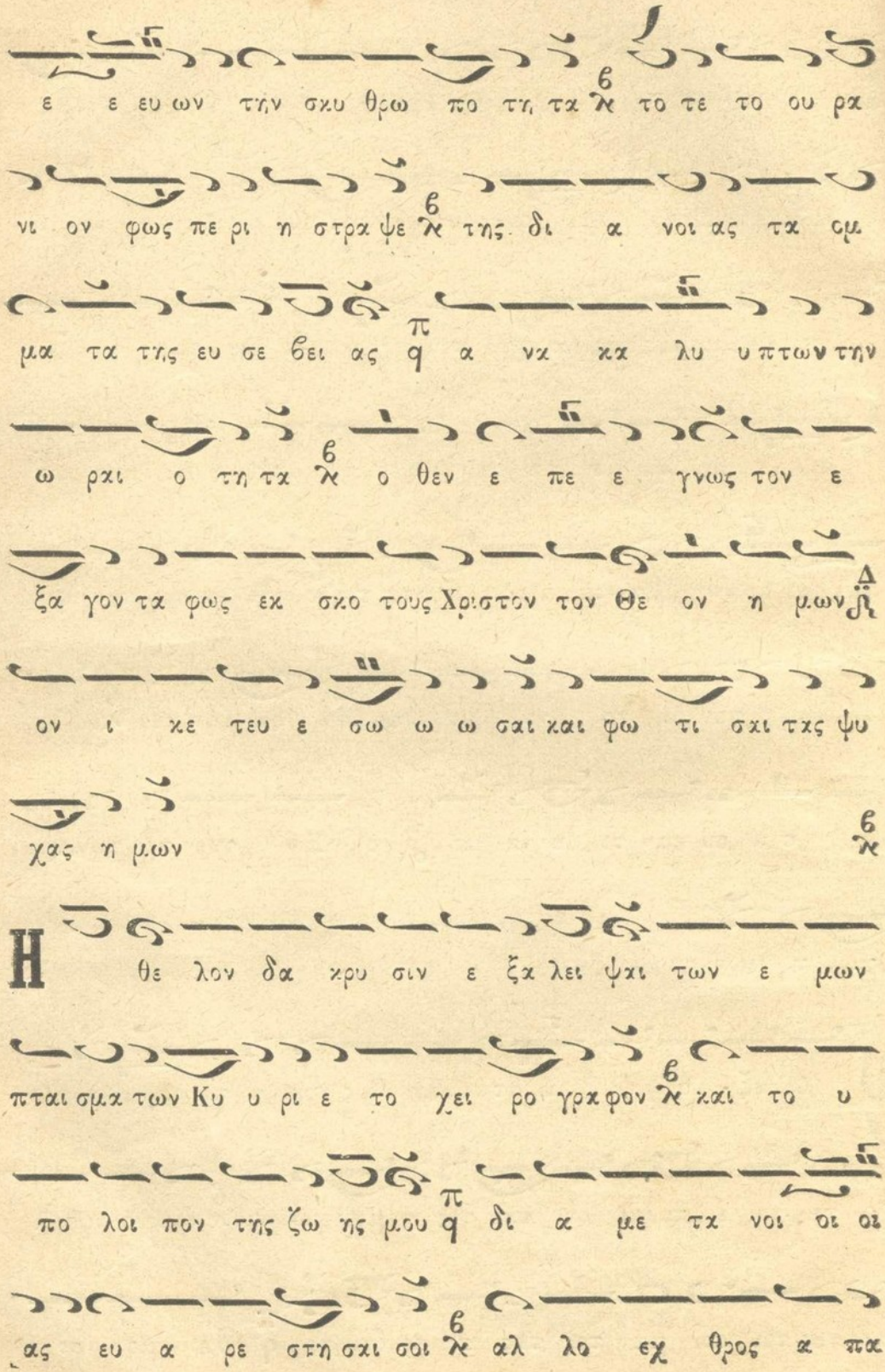
ε ε ευ ων την σκυ θρω πο τη τα ϰ το τε το ου ρα
νι ον φως πε ρι η στρα ψε ϰ της δι α νοι ας τα ομ
μα τα της ευ σε βει ας q α να κα λυ υ πτων την
ω ραι ο τη τα ϰ ο θεν ε πε ε γνως τον ε
ξα γον τα φως εκ σκο τους Χριστον τον Θε ον η μων
ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ
χας η μων ϰ
Η θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι των ε μων
πται σμα των Κυ υ ρι ε το χει ρο γρα φον ϰ και το υ
πο λοι πον της ζω ης μου q δι α με τα νοι οι οι
ας ευ α ρε στη σαι σοι ϰ αλ λο εχ θρος α πα

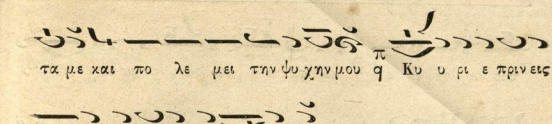

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος Πα.

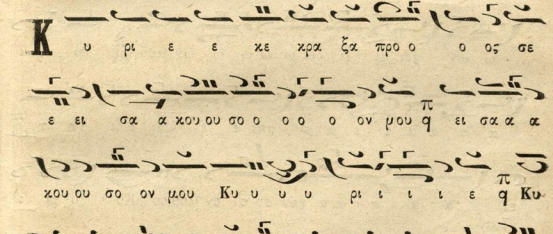

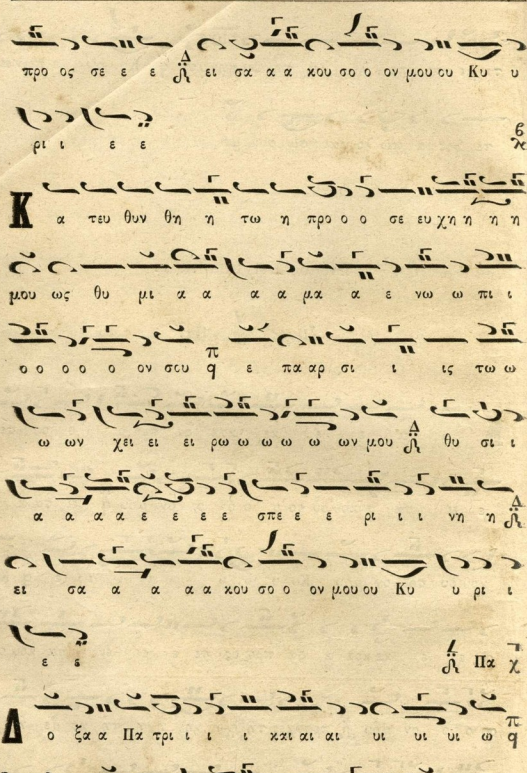
προ ος σε ε ε ει σα α α κου σο ο ον μου ου Κυ υ
ρι ι ε ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ευ χη η η η
μου ως θυ μι α α α α μα α ε νω ω πι ι
ο ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ω
ω ων χει ει ει ρω ω ω ω ων μου θυ σι ι
α α α α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι ι νη η
ει σα α α α α κου σο ο ον μου ου Κυ υ ρι ι
ε ε Πα
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι αι υι υι υι ω
και α γι ω ω πνε ε ευ μα α α τι

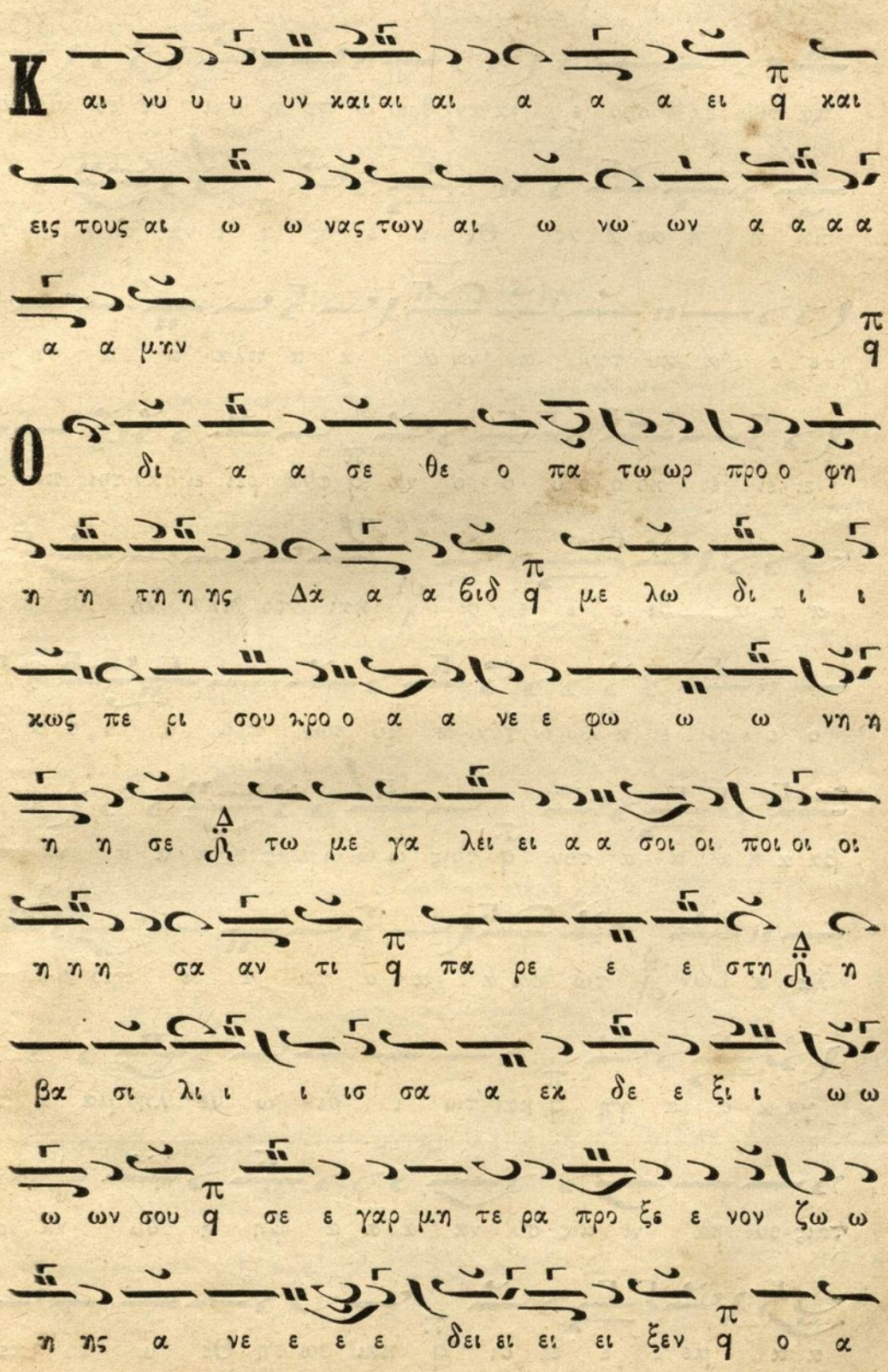
Και νυ υ υ υν και αι αι α α α ει π q και
εις τους αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α
α α μ.ν π q
Ο δι α α σε θε ο πα τω ωρ προ ο φη
η η τη η ης Δα α α βιδ π q με λω δι ι ι
κως πε ρι σου ωρο ο α α νε ε φω ω ω νη η
η η σε Δ τω με γα λει ει α α σοι οι ποι οι οι
η η η σα αν τι π q πα ρε ε ε στη Δ η
βα σι λι ι ι ισ σα α εκ δε ε ξι ι ω ω
ω ων σου π q σε ε γαρ μ.η τε ρα προ ξε ε νον ζω ω
η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν π q ο α

πα τωρ εκ σου ε να αν θρω ω πη η σαι ε ευ δο ω
κη η η σα α κς Θε ε ε ος π q ι νκ τη η η
ε ε α αυ του α νκ α α α πλα α α ση η
ει ει ει κο ο ο ο ο ο να π q φθα ρει ει σαν τοις πα α
α α α θε ε ε ε σι Δ και το πλα νη θε ε εν
ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο ο ο ο
βα α α α α α τον π q τοις ω ω ω μοις α α α α νκ α
λα α Δ ων τω πα α α α τρι ι ι προ ο σκ α
γα α α α γη π q και τω ι δι ω θε λη μα α τι
ταις ου ρα νι αις συ νκ α α α ψη η δυ νκ α
α α με ε ε ε σι π q και σω ση Θε ο το κε

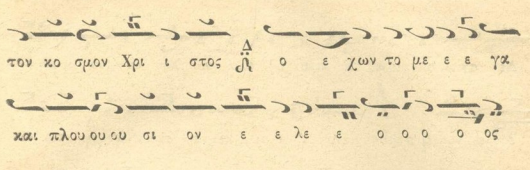

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. Δ Πα.

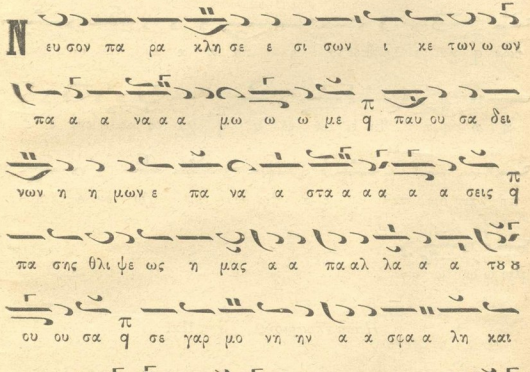

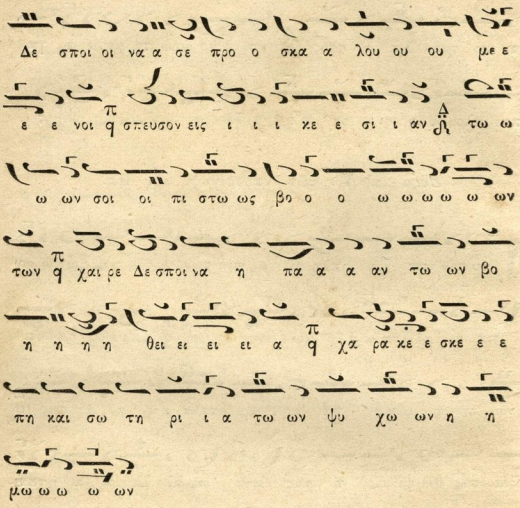

Πασαπτοάριον. Πα.

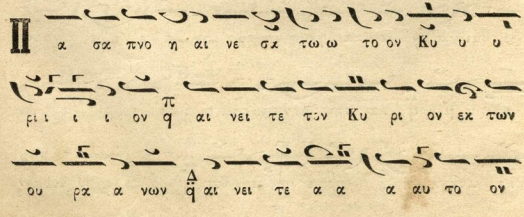

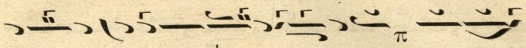

εν τοις οις υ υ υ ψι ι ι ι ι ι στοις q σοι πρε ε

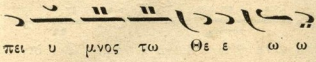

πει υ μνος τω Θε ε ω ω

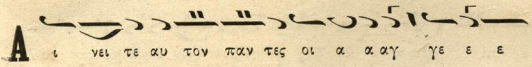

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι α α αγ γε ε ε

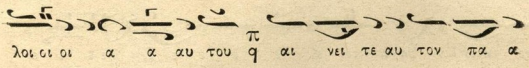

λοι οι οι α α αυ του q αι νει τε αυ τον πα α

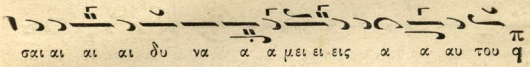

σαι αι αι αι δυ να α α μει ει εις α α αυ του q

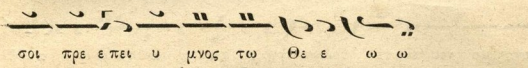

σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ε ω ω

Ἑωθινὸν Δ'. Π

Ἑωθινὸν Δ'. Πα.

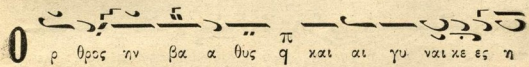

Ο ρ θρος ην βα α θυς q και αι γυ ναι κε ες η

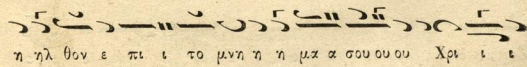

η ηλ θον ε πι ι το μνη η η μα α σου ου ου Χρι ι ι

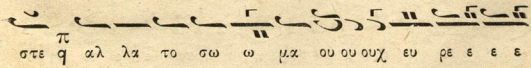

στε q αλ λα το σω ω μα ου ου ουχ ευ ρε ε ε ε

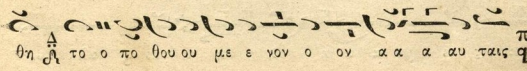

θη Δ το ο πο θου ου με ε νον ο ον α α α αυ ταις q

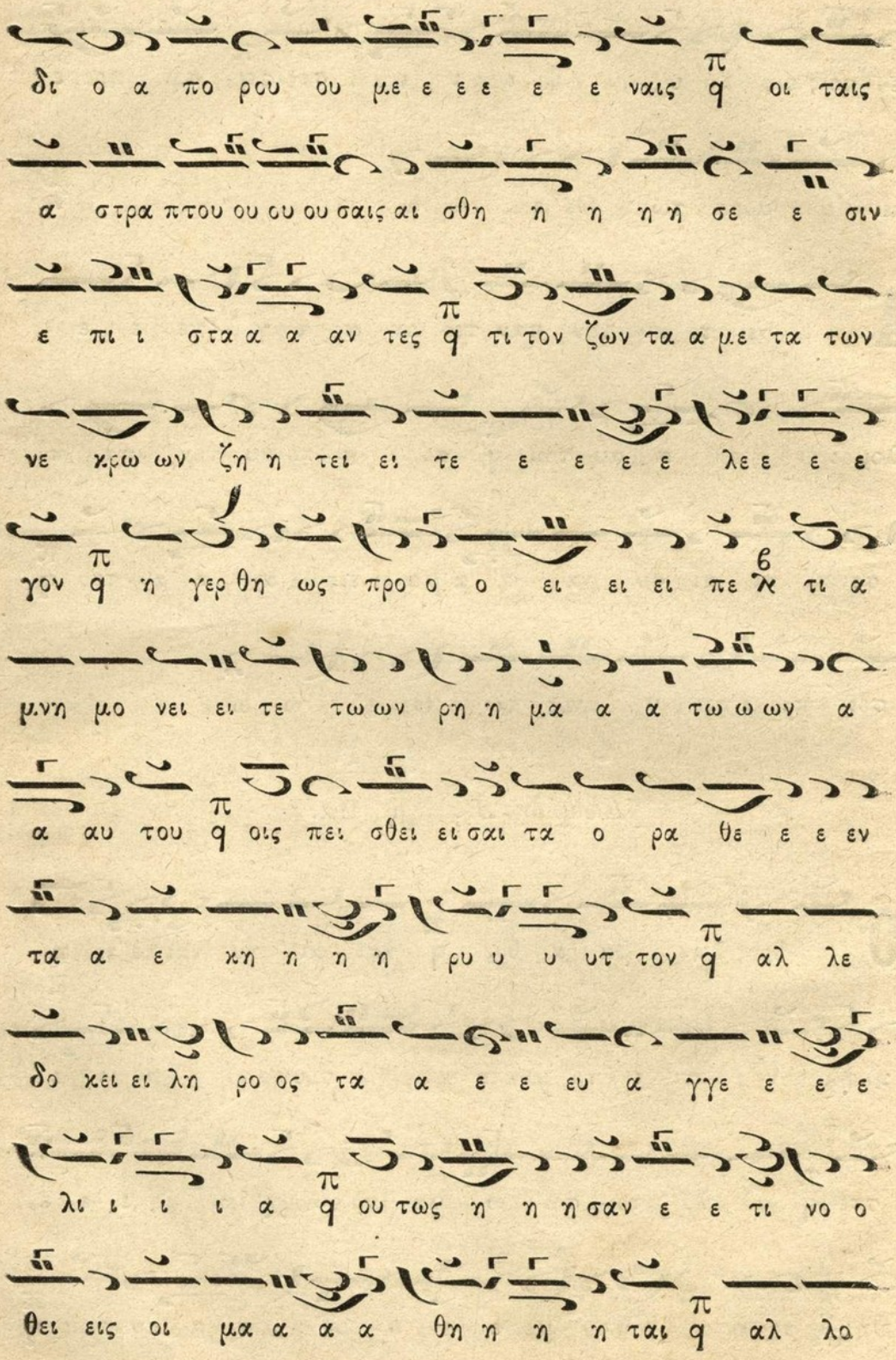
δι ο α πο ρου ου με ε ε ε ε ε ναις π q οι ταις
α στρα πτου ου ου ου σαις αι σθη η η η η σε ε σιν
ε πι ι στα α α αν τες π q τι τον ζων τα α με τα των
νε κρω ων ζη η τει ει τε ε ε ε ε λε ε ε ε
γον π q η γερ θη ως προ ο ο ει ει ει πε β λ τι α
μνη μο νει ει τε τω ων ρη η μα α α τω ω ων α
α αυ του π q οις πει σθει ει σαι τα ο ρα θε ε ε εν
τα α ε κη η η η ρυ υ υ υτ τον π q αλ λε
δο κει ει λη ρο ος τα α ε ε ευ α γγε ε ε ε
λι ι ι ι α π q ου τως η η η σαν ε ε τι νο ο
θει εις οι μα α α α θη η η η ται π q αλ λα

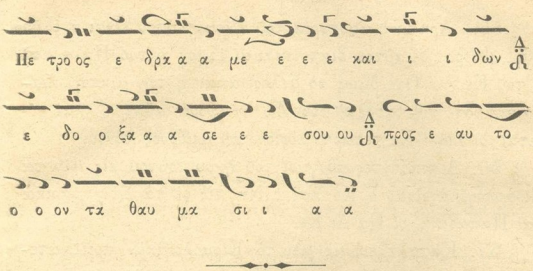

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἦχος Πλάγιος τοῦ Πρώτου.

§ 54. Ὁ ἦχος οὗτος, ἀνήκων εἰς τὸ Διατονικὸν γένος, ἔχει βάσιν εἰς μὲν τὰ Εἱρμολογικὰ μέλη τὸν Κε, εἰς δὲ τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ τὸν Πα. Μεταχειρίζεται δὲ δύο κλίμακας ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πα, ὧν ἡ μὲν μία εἶναι διατονική, ἡ δὲ ἑτέρα θέλει τὸν Κε—Ζω τεταρτημόριον τοῦ μείζονος τόνου κατὰ τὸ ἑξῆς διάγραμμα.

Κλίμαξ τοῦ Πλαγίου Α' ἤχου.

Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω	Νι	Πα
9	7	12	12	9	7	12	
9	7	12	12	3	13	12	

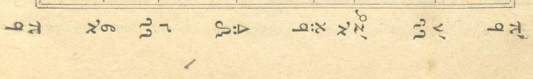

§ 55. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς λ̇ π̈. Φθοραὶ δὲ αὐτοῦ διατονικαὶ αἱ ἑξῆς: ἡ τοῦ Πα ρ καὶ ἡ τοῦ Κε ὁ. Ὅτε ὅμως τὸ μέλος ἀπαιτῇ τὴν μικτὴν κλίμακα, τότε τίθεται ἐπὶ τοῦ Ζω ἡ φθορὰ αὕτη ρ καὶ γίνεται ὁ Ζω—Κε τεταρτημόριον τοῦ μείζονος τόνου.

§ 56. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου εἰς μὲν τὰ Εἱρμολογικὰ εἶναι ὁ Κε καὶ ὁ Νη, εἰς δὲ τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ οἱ Πα Δι Κε.

§ 57. Καταλήξεις εἰς μὲν τὸ Εἱρμολογικὸν ποιεῖ ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς φθόγγους Κε Νη, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Κε. Εἰς δὲ τὸ Στιχηραρικὸν καὶ Παπαδικόν, ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Δι Κε, ἐντελεῖς δὲ εἰς τοὺς Δι Πα καὶ τελικὰς μόνον εἰς τὸν Πα.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος λ̇ π̈ ἐκ τοῦ Κε.

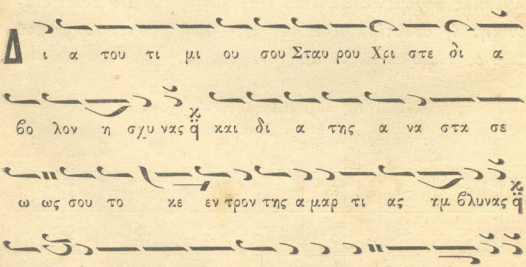

δο ξα ζο με εν σε μο νο γε νες

Ο την Α ναστα σιν δι δους τω γε νει των αν θρω ω

πων ως προ βα τον ε πι σφα γην η χθη ε φρι ξαν του

τον οι αρ χον τες του Α α δου ηη και ε πηρ θη σαν πυ

λαι ο δυ νη ραι ει σε λη λυ θε γαρ ο βα

σι λευς της δο ο ξης Χρι στος ηη λε ε γων τοις εν δε σμοις

ε ξελ θε τε και τοις εν τω σκο τει α να κα λυ

πτε ε σθε

Μ ε ε γα θαυ μα ο των α ο ρα των κτι ι στης δι

α φι λαν θρω πι αν σαρ κι πα θων α νε στη ο α

θα να τος δευ τε πα τρι αι αι των ε θνων τȣ τον προ

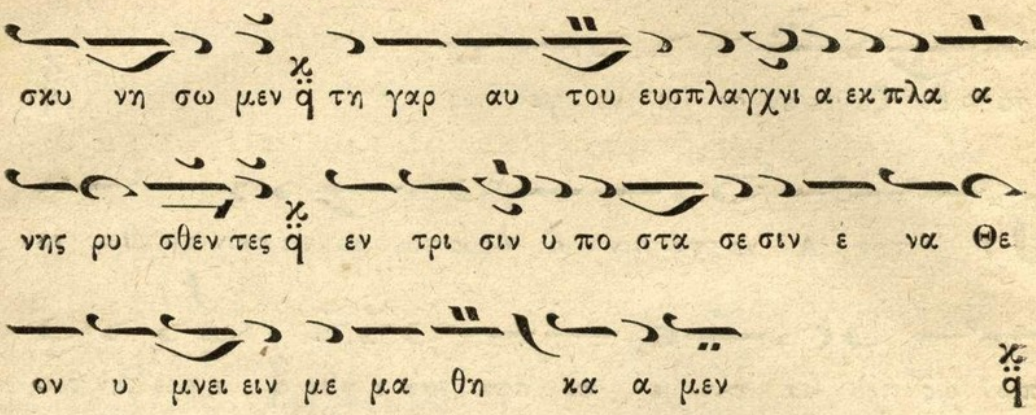
σκυ νη σω μεν τη γαρ αυ του ευσπλαγχνι α εκ πλα α
νης ρυ σθεν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε να Θε
ον υ μνει ειν με μα θη κα α μεν
Τον αρ χη γον τες σω τη ρι ι ας η μων Χρι ζον
δο ξο λο γη σω μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α
να στα αν τος η κοσμος εκ πλα νης σε σωσται χαι ρει
χο ρος Αγ γε ε λων η φευ γει δαι μο νων πλα νη Α
δαμ πε σων α νι στα ται δι α βο λος κα τηρ γη η ται
Κυ ρι ε ο τον Α α δην σκυ λε ευ σας και τον
θα να τον πα τη σας σω τηρ η μων ο φω τι σας
τον κο σμον τω σταυ ρω τω τι μι ι ω ε λε η σον η μας

Ἀπόστιχα. ϰ̈ϙ Κε.

Σ ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και

των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α σμα

των με γα λυ νο μεν ϰ̈ϙ ο τι σταυ ρον και θα να τον κα

τε δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α

αν θρω πος Κυ ρι ος ϰ̈ϙ σκυ λευ σας Α δου πυ υ

λας τρι η με ρος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας

η η μων ϰ̈ϙ

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος

και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος

η μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον ϰ̈ϙ και α

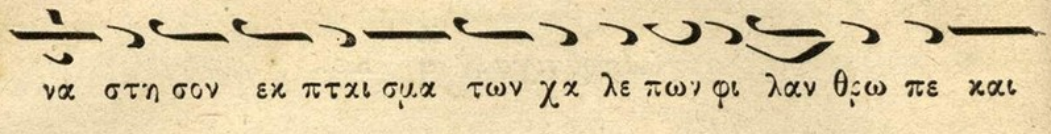

να στη σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και

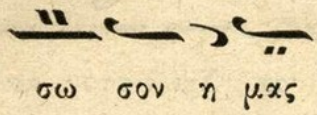

σω σον η μας

Ἀπολυτίκιον.

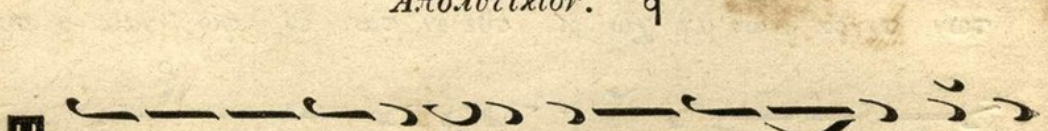

Τον συν α ναρ χον λο γον πα τρι και πνευ μα τι τον

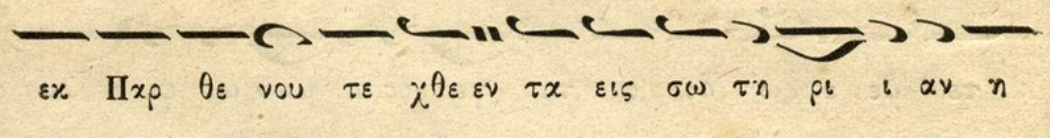

εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις σω τη ρι ι αν η

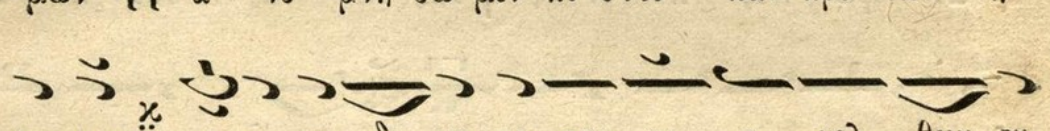

μων ηη α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη

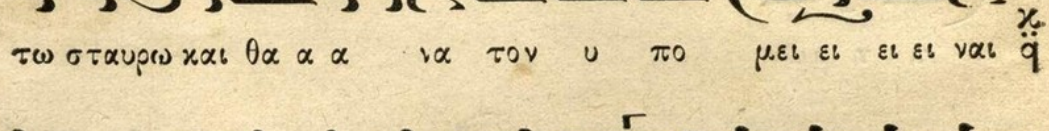

σω μεν ο τι ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν

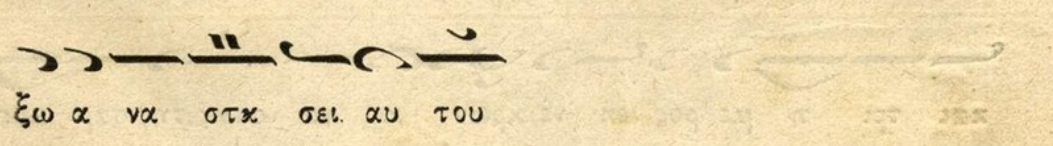

τω σταυρω και θα α α να τον υ πο μει ει ει ει ναι

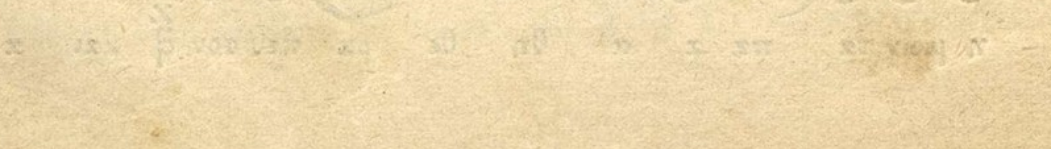

και ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη εν δο

ξω α να στκ σει αυ του

Θεοτοκίον. ϰ̤ q̤

Χ αι ρε πυ -λη Κυ ρι ι ου η α δι ο δευ τος ϰ̤ q̤

χαι ρε τει χος και σκε πη των προστρε χον των εις σε ε ϰ̤ q̤

χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ϰ̤ q̤

η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και Θε

ον πρε σβε ε ευ ου σα μη ελ λει πης ϰ̤ q̤ υ περ

των α νυ μνου ουν των και προ σκυ νου ουν των τον το

κον σου ου ου ου ου

Ἡ Τιμιωτέρα. ϰ̤ q̤

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ηη την α δι

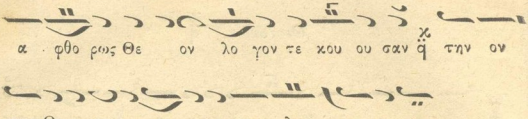
α φθο ρως Θε ον λο γον τε κου ου σαν τὴν ον
τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο ο μεν

Αἶνοι.

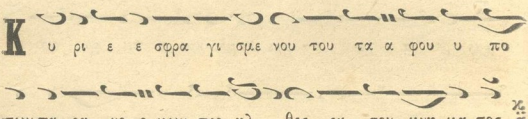
Κ υ ρι ε ε σφρα γι σμε νου του τα α φου υ πο
των πα ρα νο ο μων προ ηλ θες εκ του μνη μα τος
κα θως ε τε χθη ης εκ τῆς Θε ο το κου ουκ ε
γνωσαν πως ε σαρ κω ω θης οι α σω μα τοι σου
Αγ γε λοι ουκ η σθον το πο τε α νε ε στης
οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ω ται αμ φο τε
ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ρευ νω σι πε φα νε
ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ σκυ νου ου σιν εν

πι στει το μυ στη ρι ον ο α α νυ μνουσιν α

πο δος η μι ιν α γαλ λι α σιν και το με γα ε

λε ε ος

Κ υ ρι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το μνη η

μα ηη του ι δειν σε τον Χριστον τον δι η μας πα

θον τα και προ σελ θου σαι ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον

λι ι θον κα θη με νον τω φο βω κυ υ λι σθενταικαι

προς αυ τας ε βο η σε λε ε γων α νε στη ο Κυ

ρι ος ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ζων τας ψυ χας η η μων

Μακαρισμοί. ⁂

Ο λη στης εν τω στου ρω Θε ον ει ναι σε πι

στευ σας Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νω

ως εκ καρ δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν

τη βα σι λει α α σου ⁂

Δ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι ⁂

Τ ρι ας α με ρι στε μο νας η παν τουρ γος και

παν το δυ να μος ⁂ ο πα τηρ ο υι ος και το α

α γι ον πνευ μα ⁂ σε υ μνου μεν τον α λη θι νον

Θε ο ον και σω τη ρα η μων ⁂

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Χ αι ρε εμ ψυ χε να ε Θε ου και πυ λη α δι

ο δευ τε χαι ρε α φλε κτε και πυ ρι ι μορ φε θρο

ο νε χαι ρε μη τηρ του Εμ μα νου ηλ Χρι στου ου

του Θε ου η μω ω ω ω ων

Προσόμοια.

Κ υ ρι ε α μαρ τα νων ου παυ ο μαι φι λαν θρω

πι ας α ξι ου ου με νος ου γι νω σκω νι κη

σαν μου την πω ρω σιν μο νε α γα θε και ε λε η σο ο

ο ο ον με

Χ αι ροις α σκη τι κω ων α λη θως α γω νι σμα

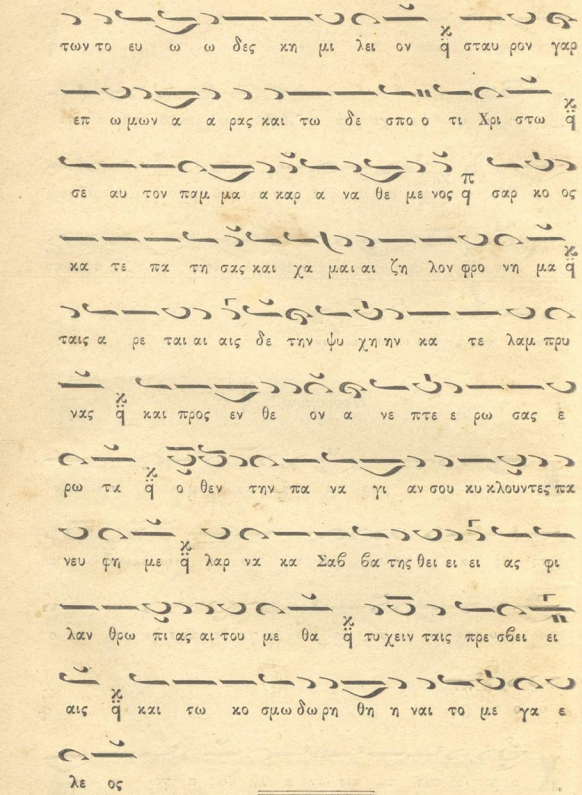
των το ευ ω ω δες κη μι λει ον σταυ ρον γαρ
επ ωμων α α ρας και τω δε σπο ο τι Χρι στω
σε αυ τον παμ μα α καρ α να θε με νος σαρ κο ος
κα τε πα τη σας και χα μαι αι ζη λον φρο νη μα
ταις α ρε ται αι αις δε την ψυ χη ην κα τε λαμ πρυ
νας και προς εν θε ον α νε πτε ε ρω σας ε
ρω τα ο θεν την πα να γι αν σου κυ κλουντες πα
νευ φη με λαρ να κα Σαβ βα της θει ει ει ας φι
λαν θρω πι ας αι του με θα τυ χειν ταις πρε σβει ει
αις και τω κο σμω δω ρη θη η ναι το με γα ε
λε ος

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος λ ϙ Πα.

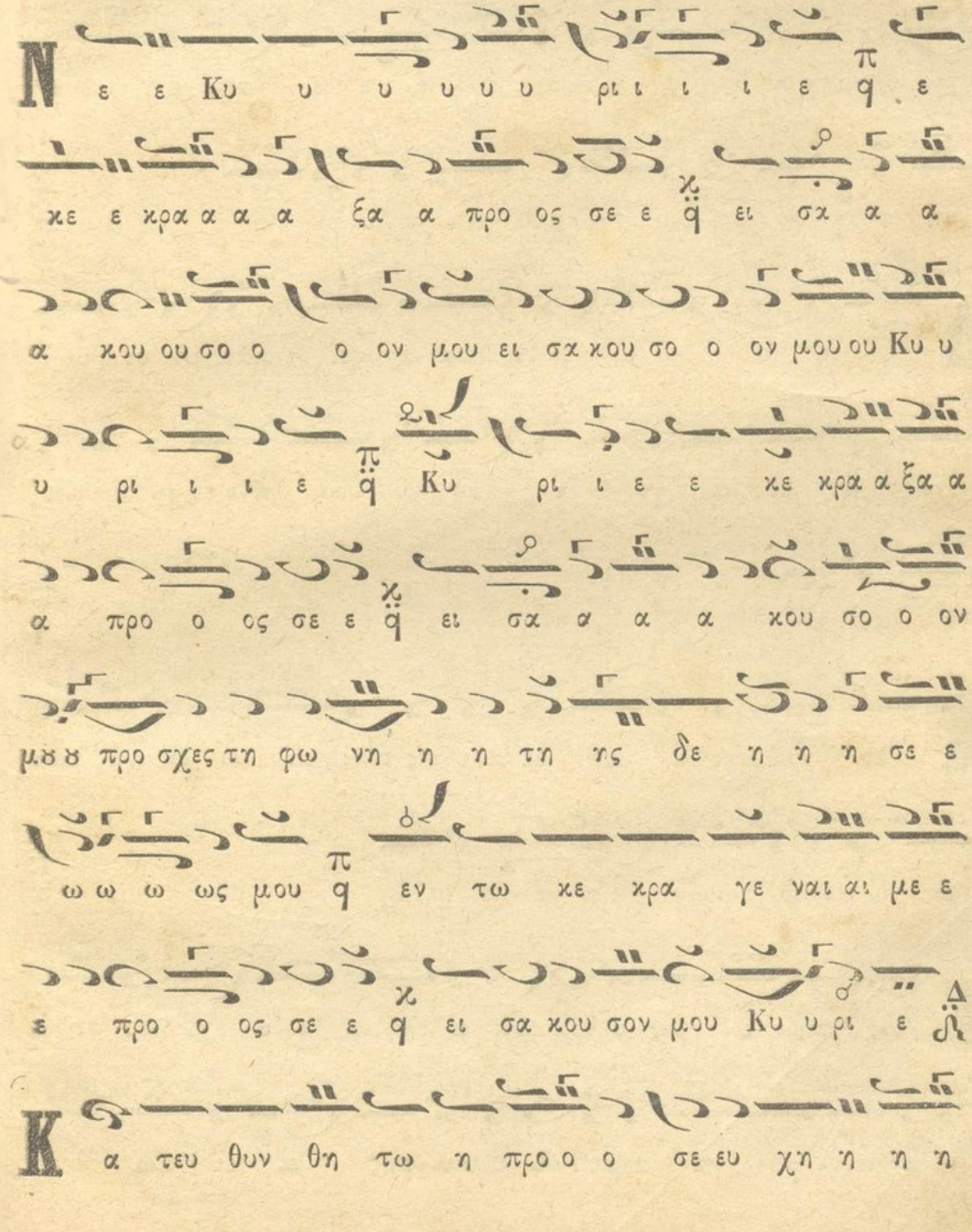

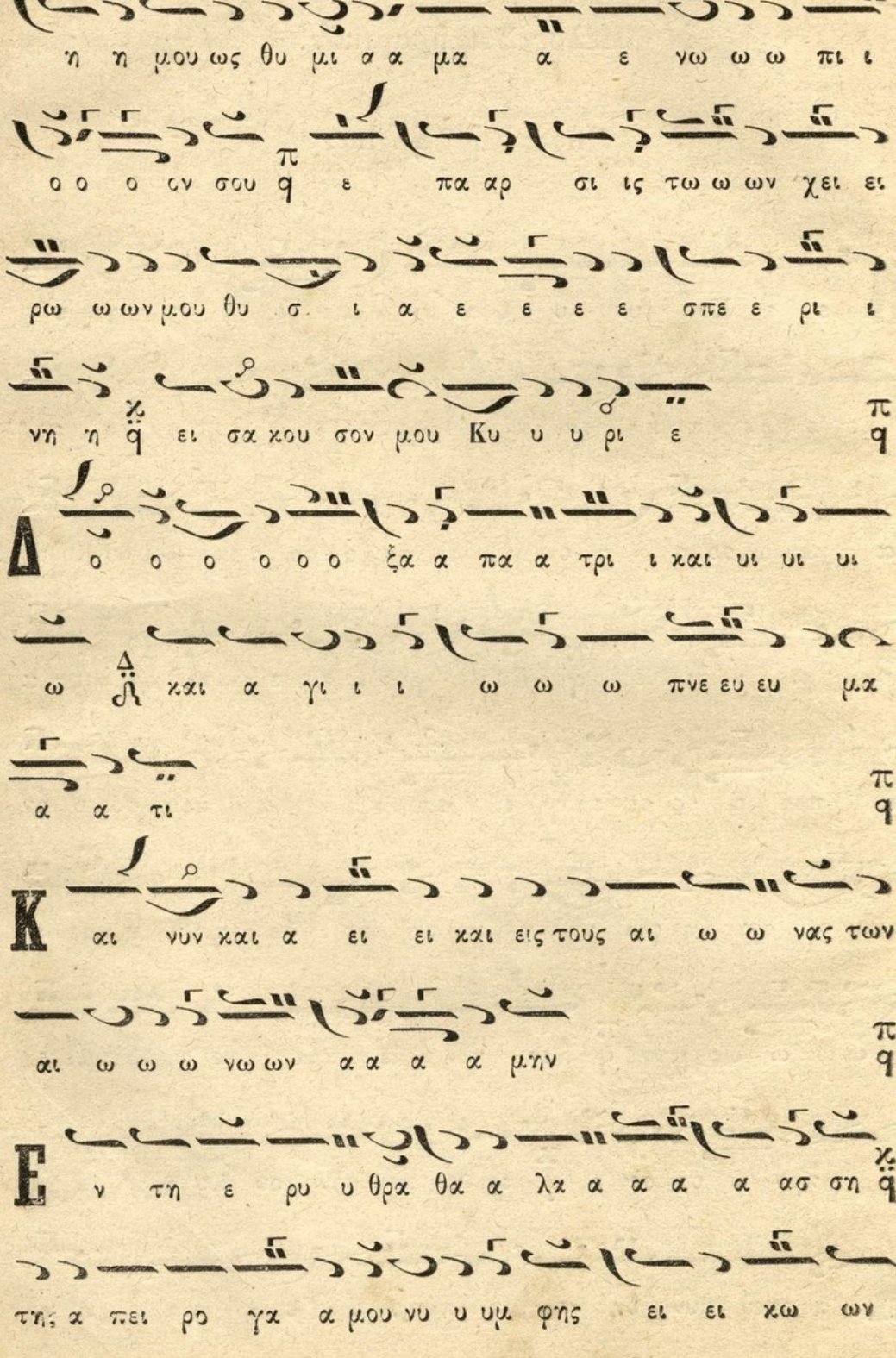
η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ι
ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ις τω ω ων χει ει
ρω ω ων μου θυ σ ι α ε ε ε ε σπε ε ρι ι
νη η ει σα κου σον μου Κυ υ υ ρι ε
Δ ο ο ο ο ο ο ξα α πα α τρι ι και υι υι υι
ω και α γι ι ι ω ω ω πνε ευ ευ μα
α α τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των
αι ω ω ω νω ων α α α α μην
Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α α ασ ση
τη; α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει κω ων

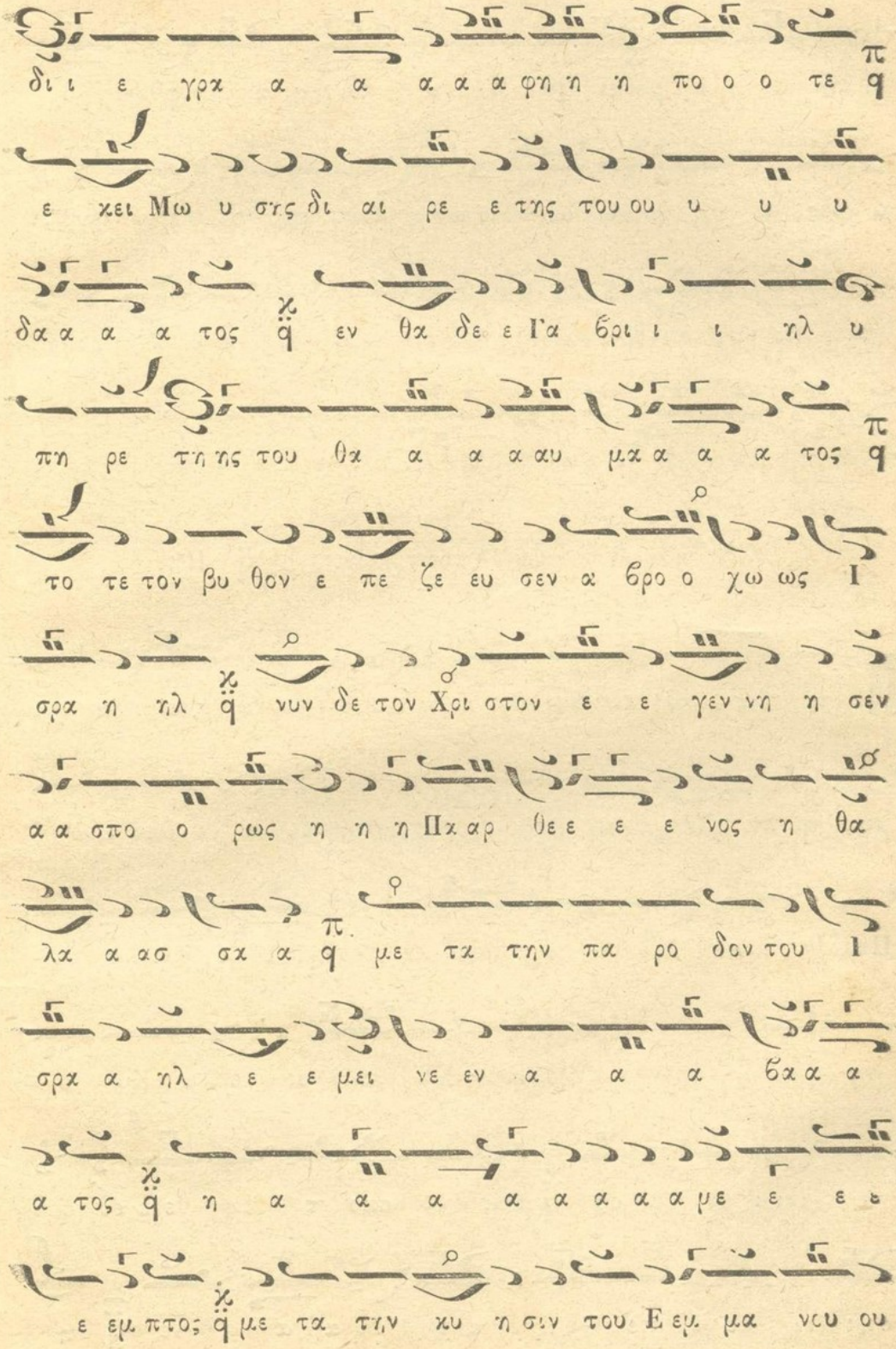
δι ι ε γρα α α α α α φη η η πο ο ο τε
ε κει Μω υ σις δι αι ρε ε της του ου υ υ υ
δα α α α τος εν θα δε ε Γα βρι ι ι ηλ υ
πη ρε τη ης του θα α α α αυ μα α α α τος
το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο ο χω ως Ι
σρα η ηλ νυν δε τον Χρι στον ε ε γεν νη η σεν
α α σπο ο ρως η η η Πα αρ θε ε ε ε νος η θα
λα α ασ σα α με τα την πα ρο δον του Ι
σρα α ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α
α τος η α α α α α α α α με ε ε ε
ε εμ πτος με τα την κυ η σιν του Ε εμ μα νου ου

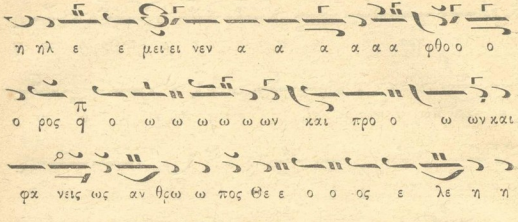

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. λ π q̈ Πα.

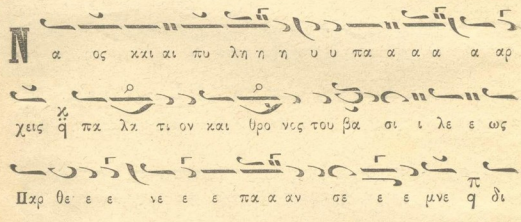

λι ος υ πα α α α α αρ χω ων δι και αι αι ο ο

συ υ υ υ νης φω τι σαι θε λων ους ε ε ε πλα α

σας κατ ει κο ο να α α ι ι δι ι αν χει

ρι ι ι τη η η ε ε ε α α αυ του δι

ο ο πα α νυ μνη η τε ως μη τρι κην παρ ρη σι αν

προς αυ το ον κεκτη η με ε ε ε νη α δι α

λει ει πτω ως πρε σβε ευ ε ε σω θη ναι τα ας

ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω ω ων

Πασαπτοάριον. λ ἀ Πα.

α α α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α

τω ω τον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι

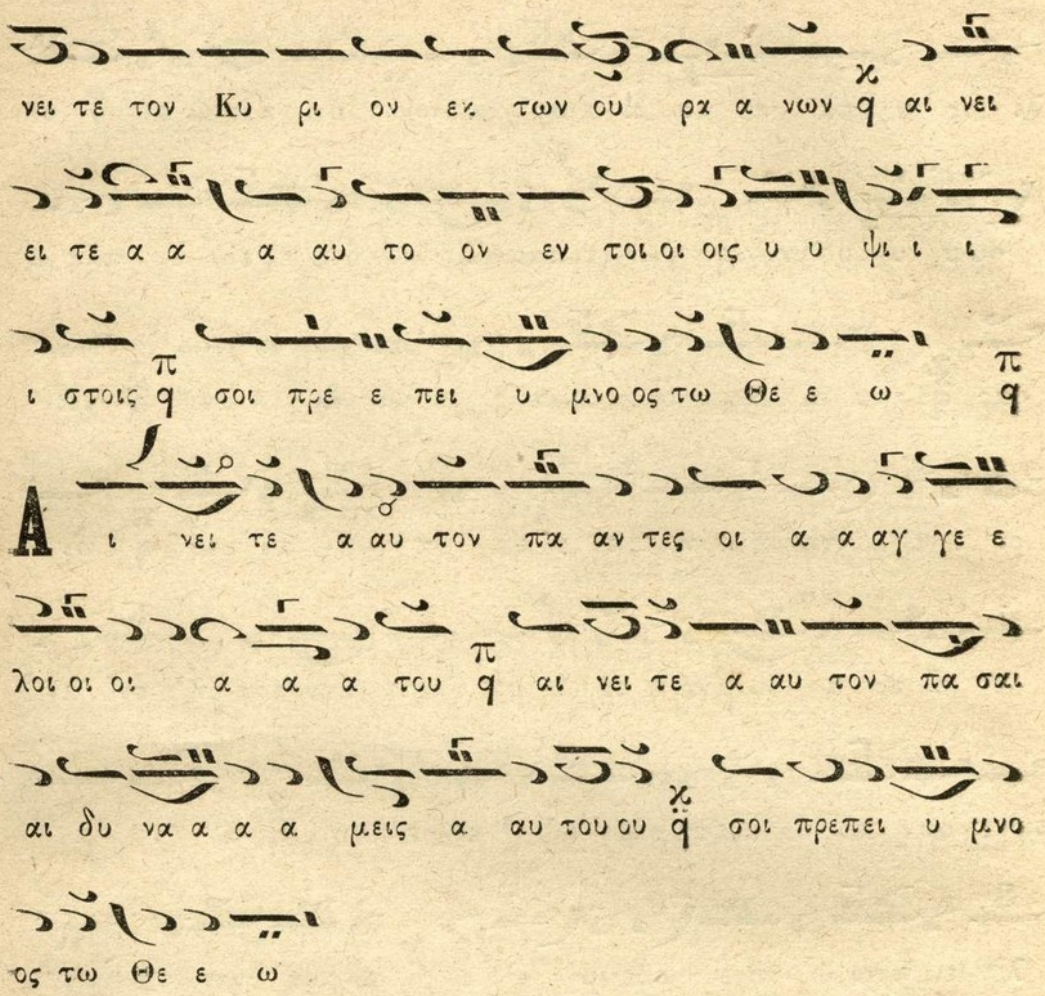

Ἑωθινὸν Ε'. λ/π q̈ Πα.

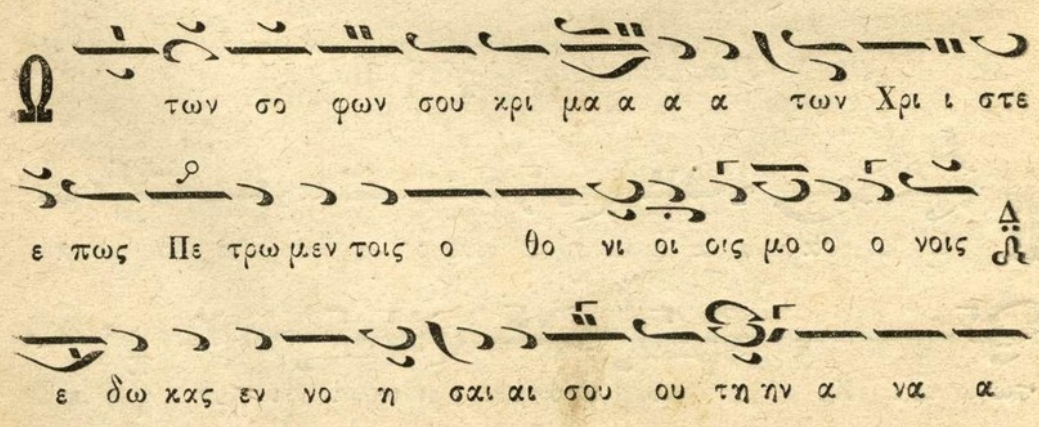

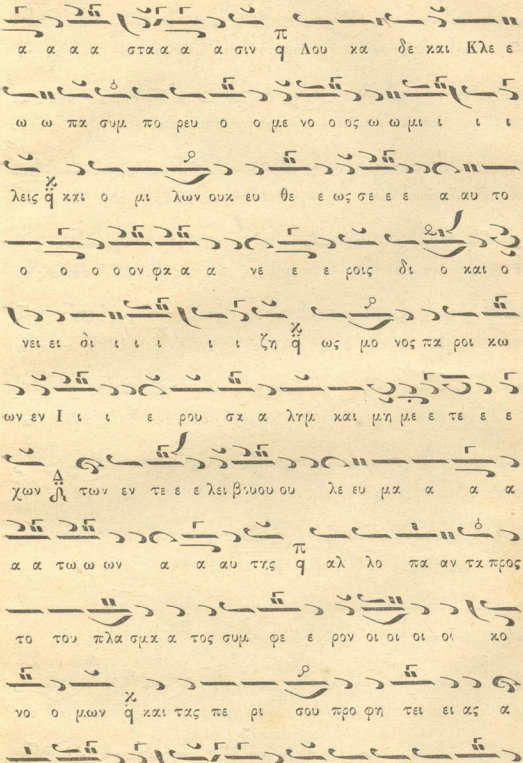
α α α α στα α α σιν π Λου κα δε και Κλε ε
ω ω πα συμ πο ρευ ο ο με νο ο ος ω ω μι ι ι ι
λεις κκι ο μι λων ουκ ευ θε ε ως σε ε ε α αυ το
ο ο ο ο ον φα α α νε ε ε ροις δι ο και ο
νει ει δι ι ι ι ι ι ζη κκ ως μο νος πα ροι κω
ων εν Ι ι ι ε ρου σκ α λημ και μη με ε τε ε ε
χων Δ των εν τε ε ε λει βουου ου λε ευ μα α α α
α α τω ω ων α α αυ τις π αλ λο πα αν τα προς
το του πλα σμα α τος συμ φε ε ρον οι οι οι οι κο
νο ο μων κκ και τας πε ρι σου προ φη τει ει ας α
νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν τω ε ευ

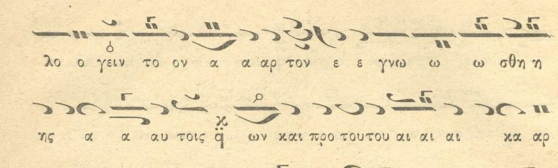

Ἑωθινὸν Γ'. λ̇ ϙ̇ Πα.

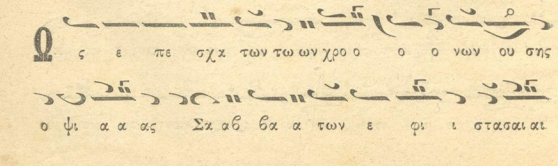

αι τοι οις φι ι ι ι ι λοι οι οις Χρι ι ι στε

και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α βε βαι αι οις τη

κε κλει σμε νη ει σο ο δω ω των θυ υ ρων την εκ νε

κρω ων σου ου Α να α α α α α σταα α α σιν

αλλ ε πλησας χα ρα α ας τους μα α α θη η η

τας και πνευ μα α τος α α γι ι ου με τε ε ε δω

κα α ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι ι α αν

ε ε ε νει ει ει ει μας α φε σε ως α α μα α

αρ τι ι ι ων και τον Θω ω μαν ου ου ου

κα α τε ε ε λι ι ι ι πές τω τής α πι

στι ι ι ας κα τα βα πτι ι ζε ε σθαι κλυ υ υ υ

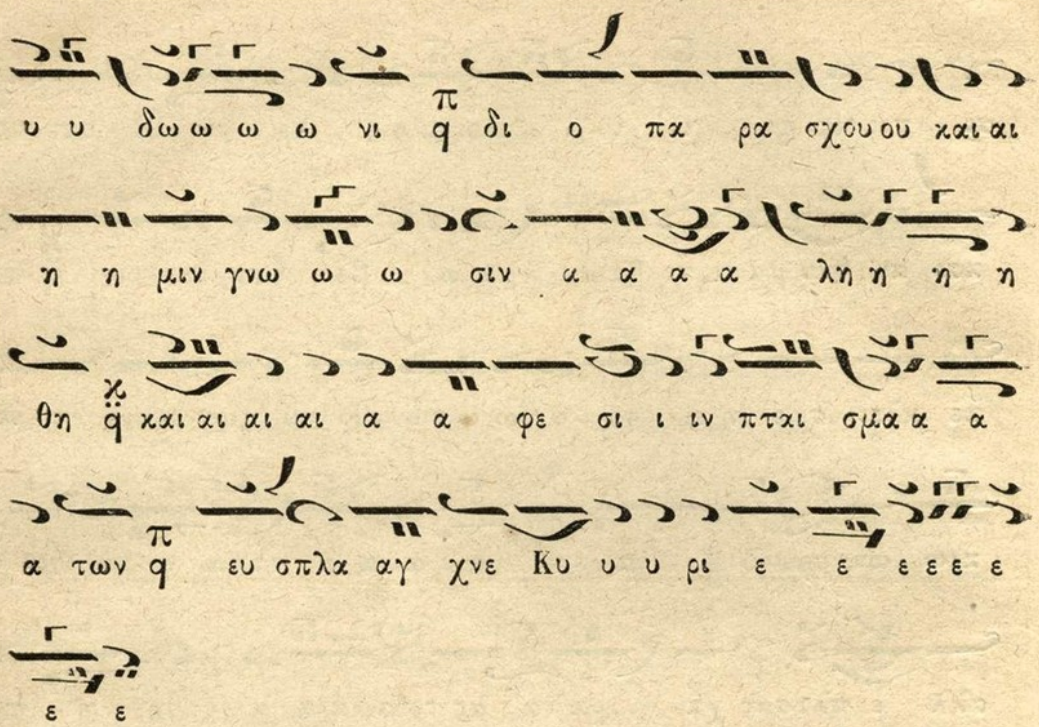

Θεοτόκε Παρθένε. λ π ἐκ τοῦ Κε.

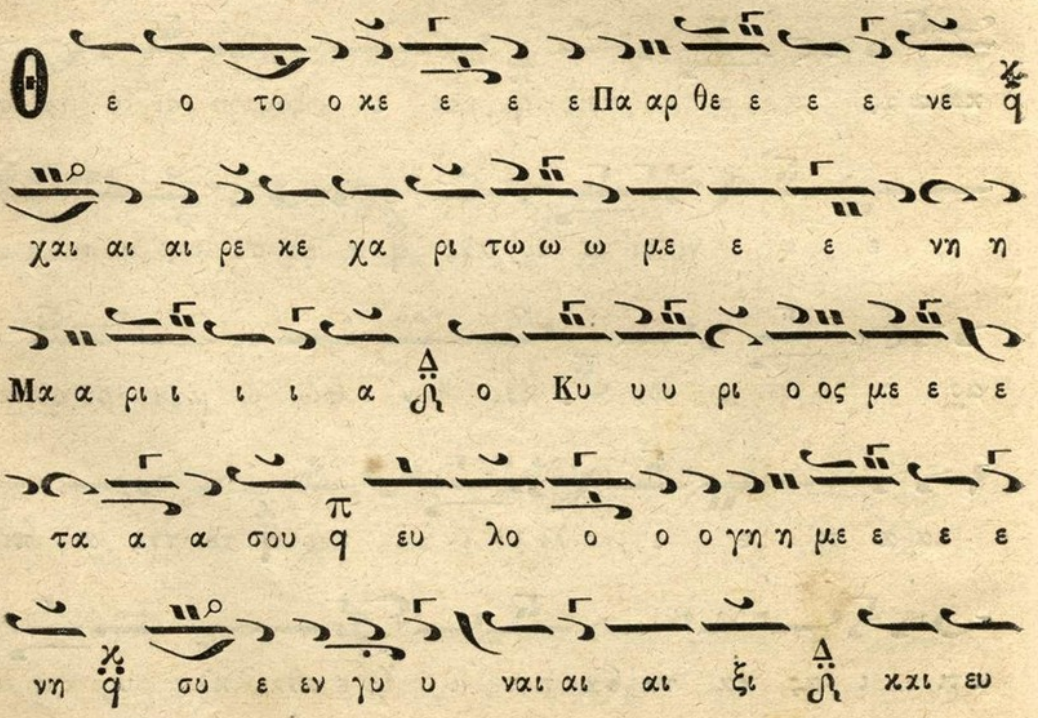

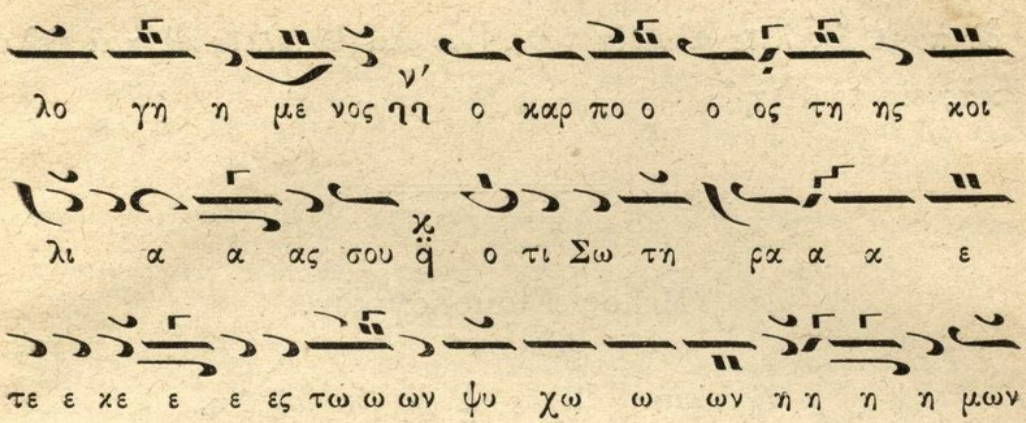

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἦχος Πλάγιος τοῦ Τετάρτου.

§ 58. Ὁ ἦχος οὗτος, ἀνήκων εἰς τὸ Διατονικὸν γένος, βάσιν μὲν ἔχει τὸν Νη καὶ εἰς τὰ τρία εἴδη τῆς μελωδίας, κλίμακα δὲ διατονικὴν κατὰ τὸ Διαπασῶν σύστημα.

§ 59. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς ⅄ ⅄. Φθοραὶ δὲ αὐτοῦ αἱ ἑξῆς δύο ⅄ ⅄, ὧν ἡ μὲν πρώτη δηλοῖ τὸν Νη τῆς βάσεως, ἡ δὲ ἑτέρα τὸν ὑψηλὸν Νη.

ΣΗΜ.—Ἐνίοτε ὁ ἦχος οὗτος ἔχει βάσιν τὸν Γα μὲ τὴν φθορὰν τοῦ Νη οὕτως ⅄ καὶ τότε τὸ μέλος ὁδεύει ὡς ἀπὸ τοῦ Νη, ἡ δὲ βάσις αὕτη εἶναι κατὰ τρεῖς τόνους ὀξυτέρα τῆς συνήθους.

§ 60. Δεσπόζοντας φθόγγους καὶ εἰς τὰ τρία εἴδη τῆς μελῳδίας ὁ ἦχος οὗτος ἔχει τοὺς Νη Βου Δι. Καταλήξεις

δὲ ποιεῖ ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Βου Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Νη*.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος λ π ἐκ τοῦ Νη.

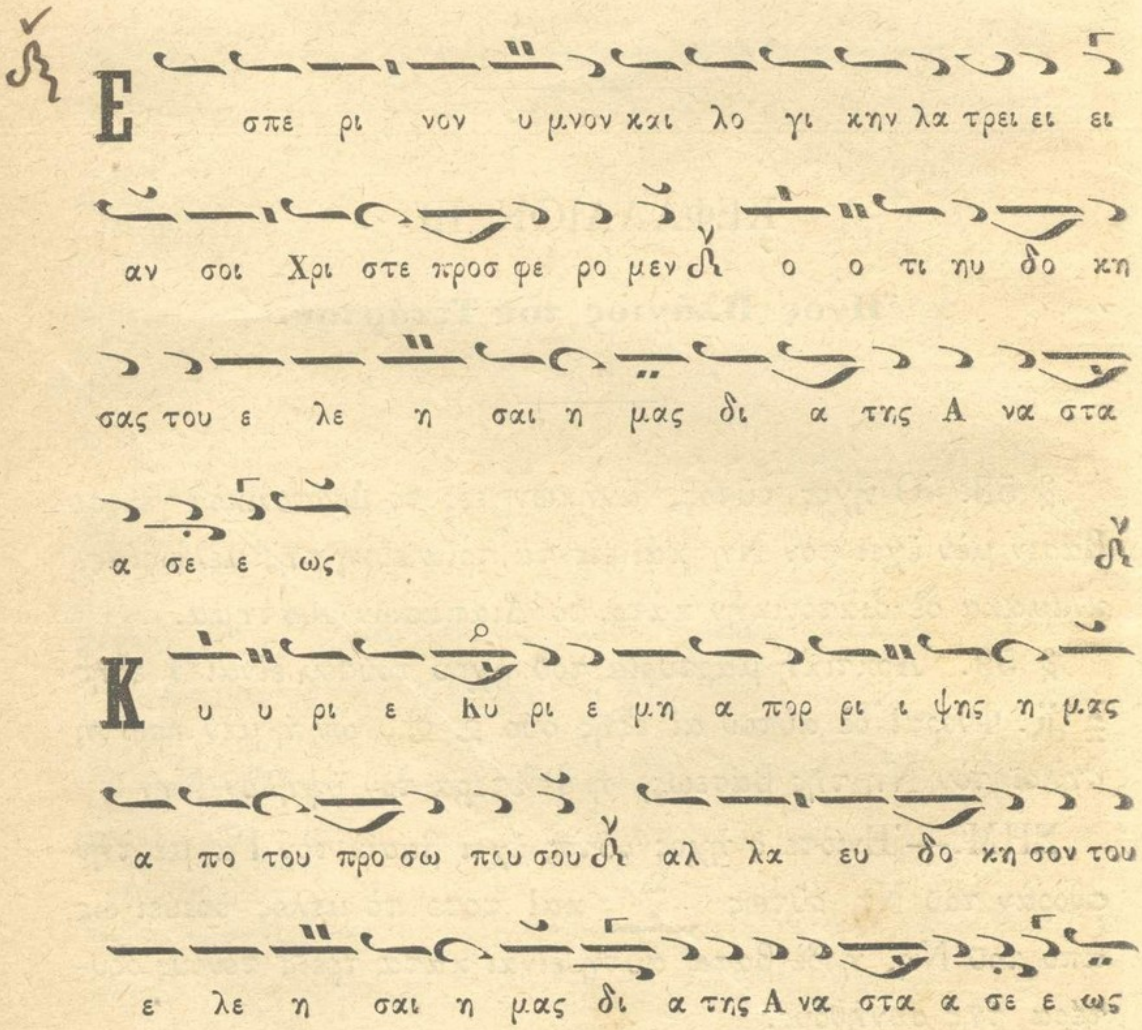

---

*) Τὸ εἱρμολογικὸν μέλος σπανιώτατα καταλήγει ἐντελῶς καὶ εἰς τὸν Βου.

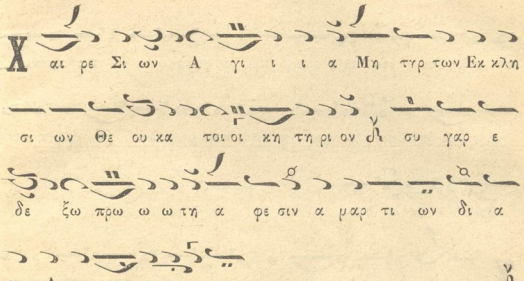
Χ
αι ρε Σι ων Α γι ι ι α Μη τηρ των Εκ κλη
σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον
δε ξω πρω ω ω τη α φε σιν α μαρ τι ων δι α
της Α να στα α σε ε ως
Δ
ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ υι ε Θε ου μο νο γε
νες ο προσ πα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ
τα α φου τρι η η με ε ρος

Ἀπόστιχα.

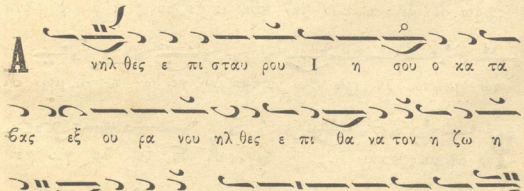
Α
νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
η η α θα να τος προς τους εν σκο τει το φω ως

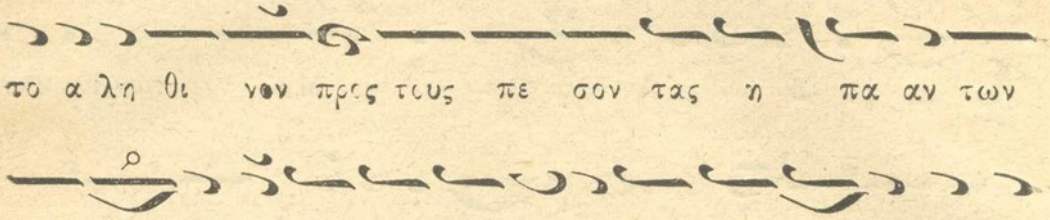
το α λη θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των

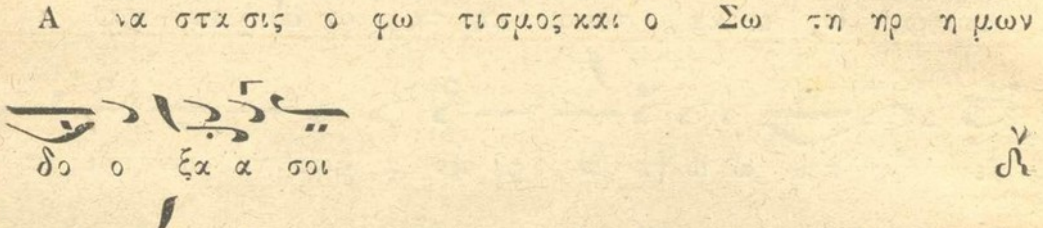
Α να στα σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων

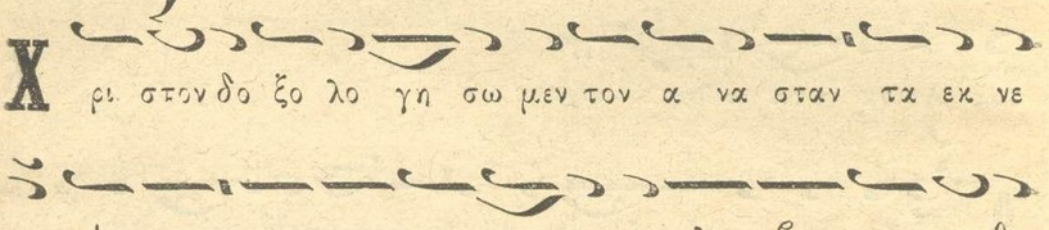
δο ο ξα α σοι

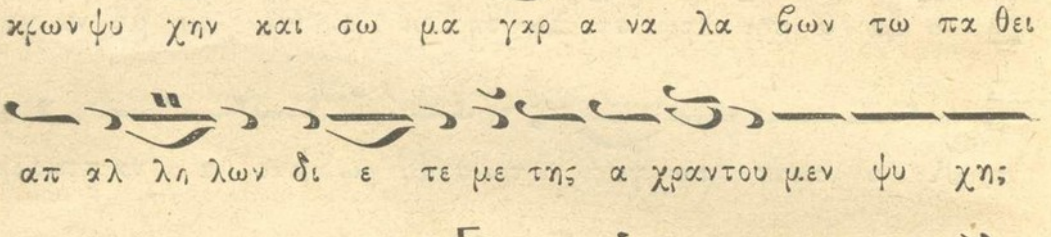
Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε

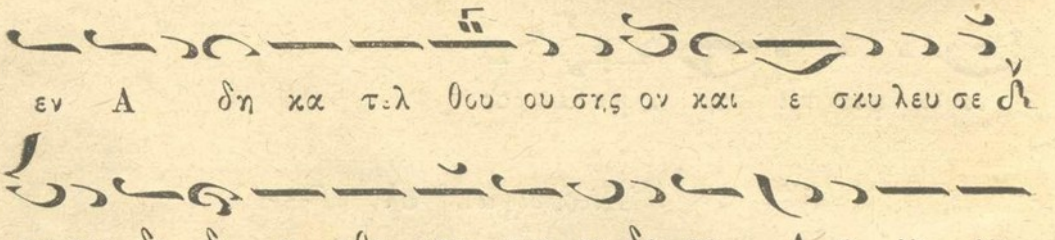
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει

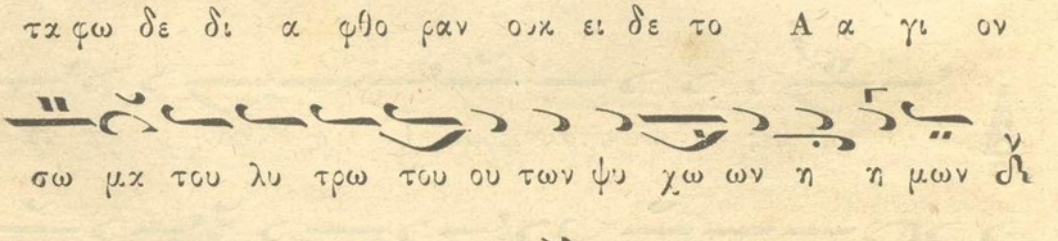
απ αλ λη λων δι ε τε με της α χραντου μεν ψυ χης

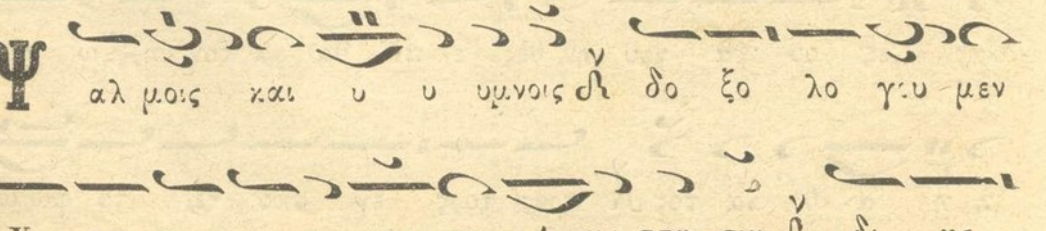
εν Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε

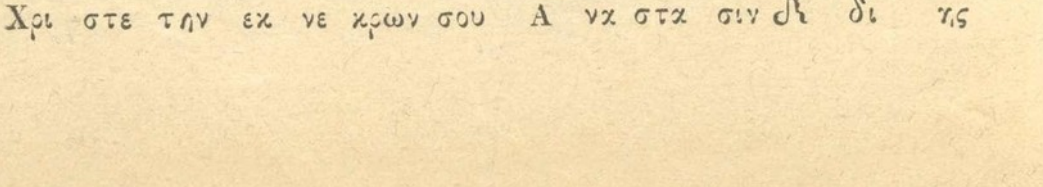
τα φω δε δι α φθο ραν ουκ ει δε το Α α γι ον

σω μα του λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο λο γη μεν

Χρι στε την εκ νε κρων σου Α να στα σιν δι ης

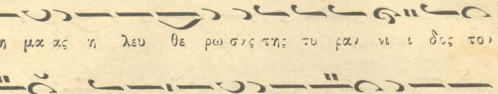

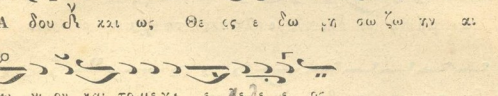

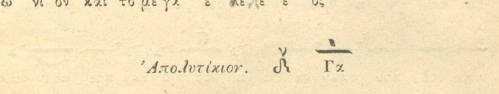

Ἀπολυτίκιον. Κ Γα

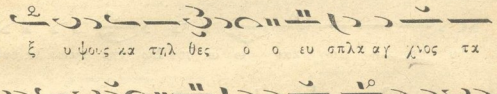

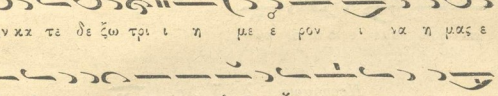

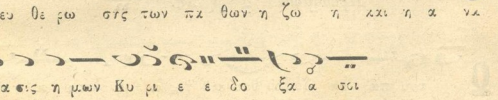

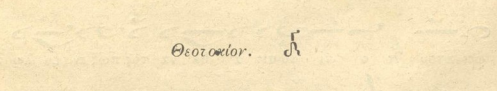

Θεοτοκίον. Κ

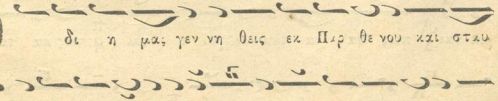

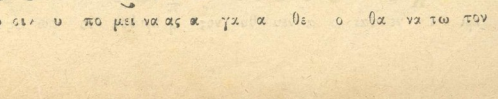

θα να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε

ος μη πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει

ξον την ρι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι

την τε κου σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν

υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α

πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Προσόμοια. Ἦχος Νη.

Ω του πα ρα δο ξου θου μα τος ω μου στη ρι ου

φρι κτου ο τι φυ σει α θα να τος πως εν ξυ λω κρε

μα ται πως θα να του νυν γευ ε ται πως κα τα

κρι ι νε ται ο α νευ θυ νος κρι ψον το φω ως σου

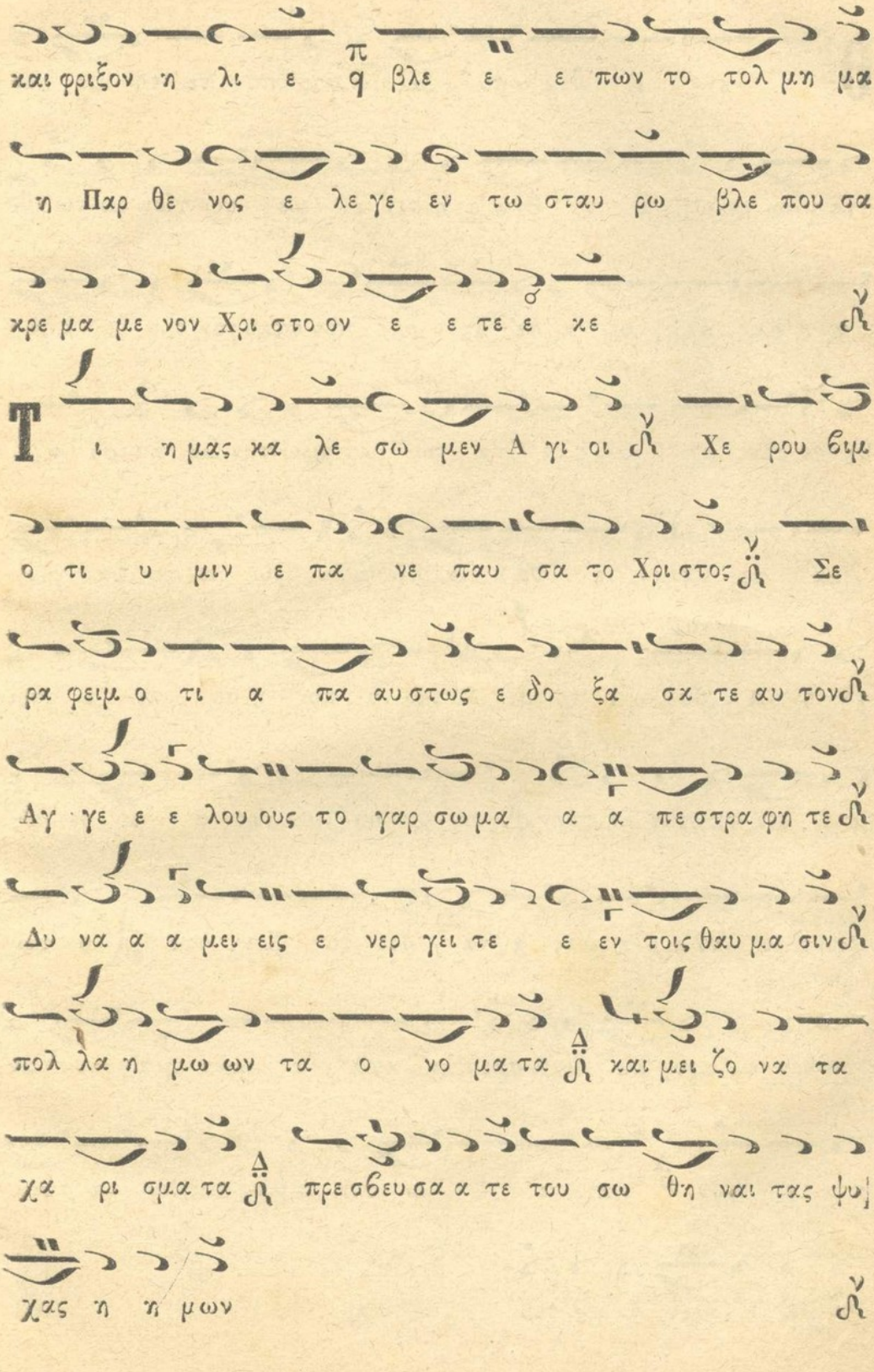
και φριξον η λι ε q βλε ε ε πων το τολ μη μα
η Παρ θε νος ε λε γε εν τω σταυ ρω βλε που σα
κρε μα με νον Χρι στο ον ε ε τε ε κε
Τι η μας κα λε σω μεν Α γι οι Χε ρου βιμ
ο τι υ μιν ε πα νε παυ σα το Χρι στος Σε
ρα φειμ ο τι α πα αυ στως ε δο ξα σα τε αυ τον
Αγ γε ε ε λου ους το γαρ σω μα α α πε στρα φη τε
Δυ να α α μει εις ε νερ γει τε ε εν τοις θαυ μα σιν
πολ λα η μω ων τα ο νο μα τα και μει ζο να τα
χα ρι σμα τα πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ
χας η η μων

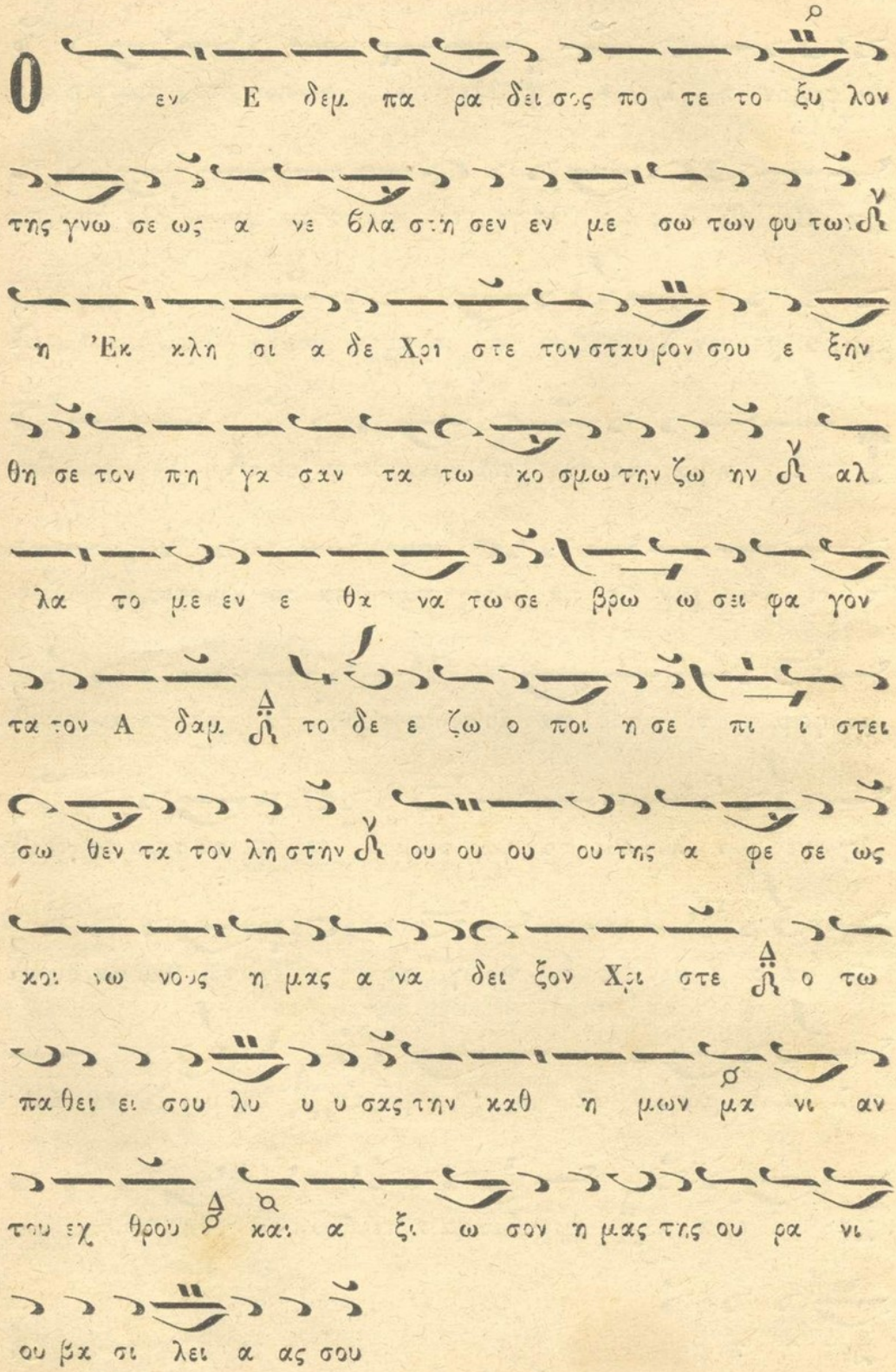
Ο εν Ε δεμ πα ρα δει σος πο τε το ξυ λον
της γνω σε ως α νε βλα στη σεν εν με σω των φυ των
η Ἐκ κλη σι α δε Χρι στε τον σταυ ρον σου ε ξην
θη σε τον πη γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην αλ
λα το με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον
τα τον Α δαμ το δε ε ζω ο ποι η σε πι ι στει
σω θεν τα τον λη στην ου ου ου ου της α φε σε ως
κοι νω νους η μας α να δει ξον Χρι στε ο τω
πα θει σου λυ υ υ σας την καθ η μων μα νι αν
του εχ θρου καὶ α ξι ω σον η μας της ου ρα νι
ου βα σι λει α ας σου

Ἡ Τιμιωτέρα. λ/π ᾰ Νη.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ᾰ την α

δι α φθο ρως Θε ον λο ο γον τε κου σαν την

ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν ᾰ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ᾰ την α δι

α φθο ο ο ρως Θε ον λο ο γον τε κου ου σαν ᾰ

την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

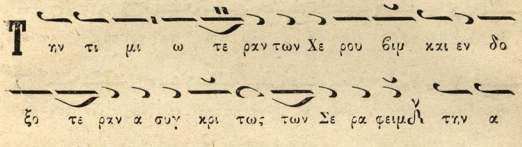

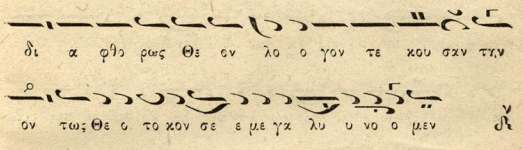

Αἶνοι. ᾰ

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ω πα ρε

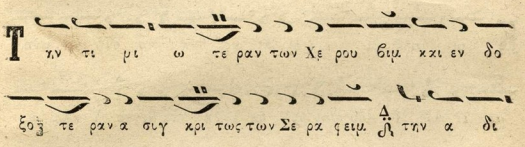

ε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος ϟ αλλ ουκ α

πε ληφθης του θρο ο ο νου τω πα τρι συγ κα α

θε ζο με νος ϟ και α να στας εκ νε κρων τον κο

σμον η λευ θε ρω σ›ς εκ της δου λει ει ας του αλ λο

τρι ι ι ου ως οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω πος ϟ

Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη

μει ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεντο ϟ αλλ ως

βα σι λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε

ε φυ λατ τον ϟ και ως ζω ης ης θη σαυ ρον σφρα

γι δι ε σφρα γι σαν το ϟ αλ λα α ιε στης και πα

ρε ε σχες α φθαρ σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων ϟ

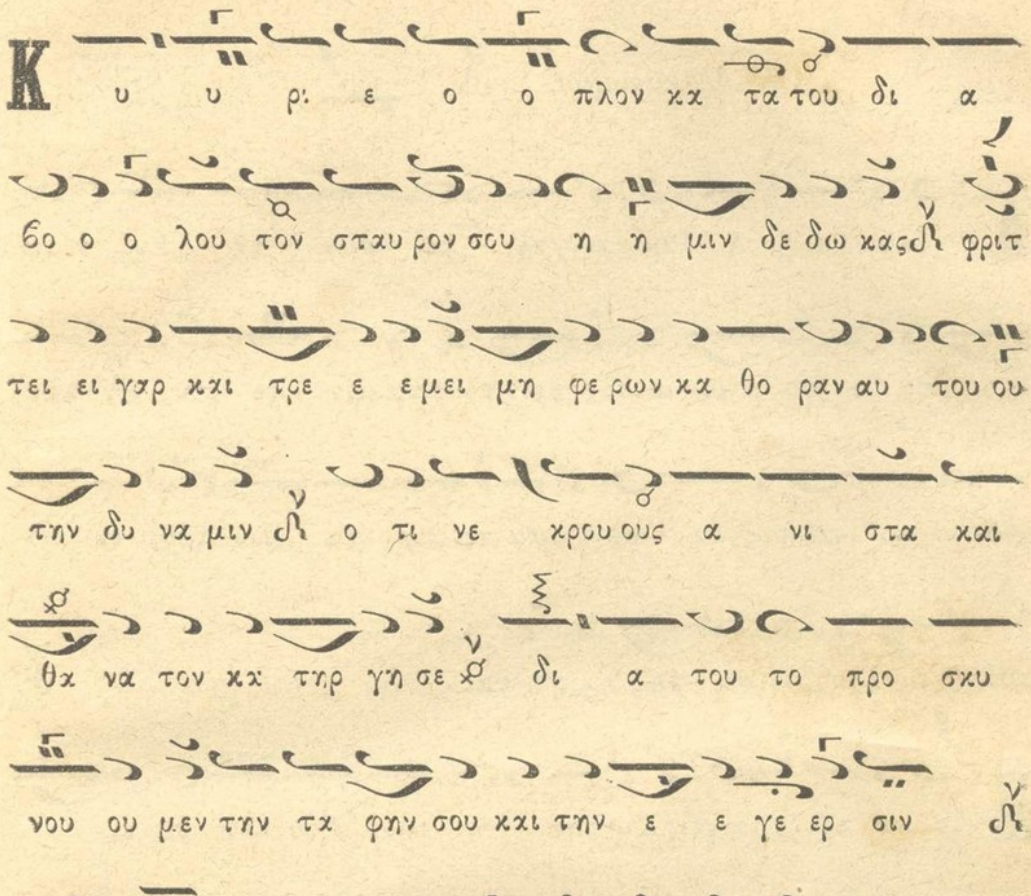
Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α
βο ο ο λου τον σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριτ
τει ει γαρ και τρε ε ε μει μη φε ρων κα θο ραν αυ του ου
την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και
θα να τον κα τη ρ γη σε δι α του το προ σκυ
νου ου μεν την τα φην σου και την ε ε γε ερ σιν
Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την Α νασταση
κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε
τον ζων τα μετα των νε κρων α νε στη η Θε ος ω ων και
τη οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα το

Μακαρισμοί.

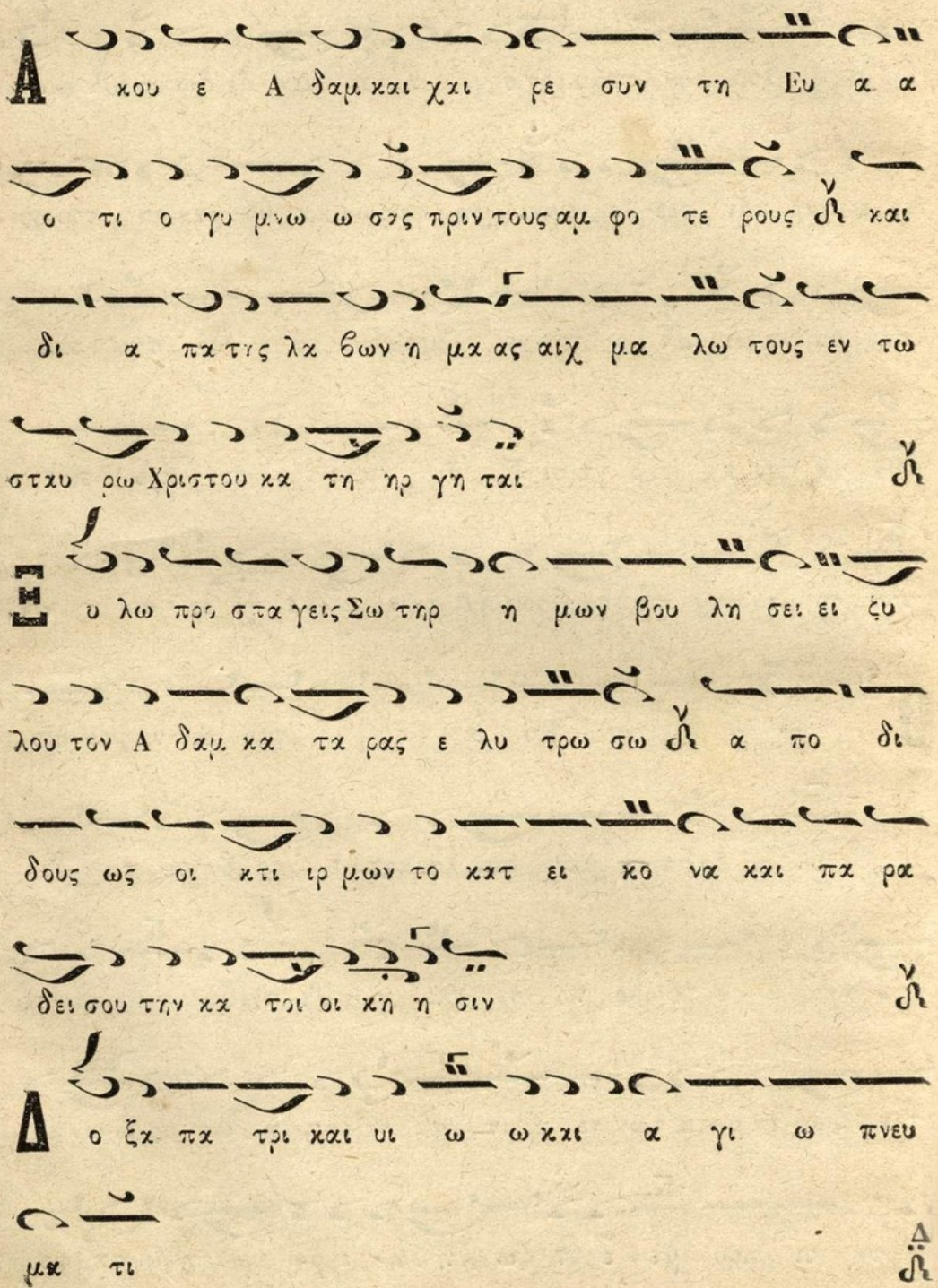
κου ε Α δαμ και χαι ρε συν τη Ευ α α
ο τι ο γυ μνω ω σης πριν τους αμ φο τε ρους και
δι α πα τις λα βων η μα ας αιχ μα λω τους εν τω
σταυ ρω Χριστου κα τη ηρ γη ται
υ λω προ σταγεις Σω τηρ η μων βου λη σει ει ζυ
λου τον Α δαμ κα τα ρας ε λυ τρω σω α πο δι
δους ως οι κτι ιρ μων το κατ ει κο να και πα ρα
δει σου την κα τοι οι κη η σιν
ο ξα πα τρι και υι ω ω και α γι ω πνευ
μα τι

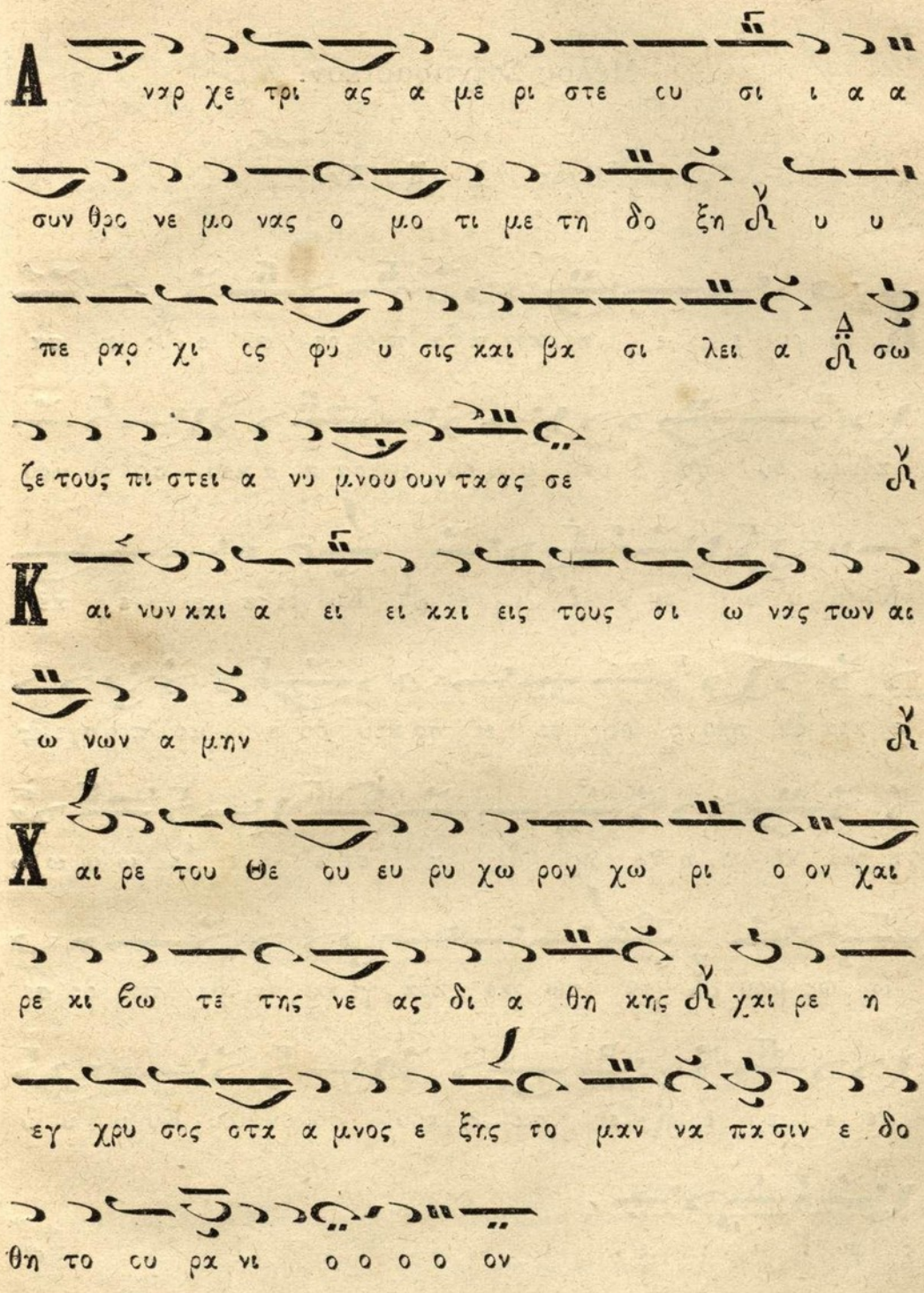
Α
νηρ χε τρι ας α με ρι στε συ σι ι α α
συν θρο νε μο νας ο μο τι με τη δο ξη υ υ
πε ρχο χι ος φυ υ σις και βα σι λει α σω
ζε τους πι στει α νυ μνου ουν τα ας σε
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους σι ω νας των αι
ω νων α μην
Χ
αι ρε του Θε ου ευ ρυ χω ρον χω ρι ο ον χαι
ρε κι ϐω τε της νε ας δι α θη κης χαι ρε η
εγ χρυ σος στα α μνος ε ξης το μαν να πα σιν ε δο
θη το συ ρα νι ο ο ο ο ον

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος λ/π Νη.

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε κ ει σα

κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα α α κου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε κε

ε κρα ξα προ ο ος σε ει σα κου σο ο ον μου προ σχε ες

τη φω νη η η τη ης δε η σε ε ε ε ω ω ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε

ε ε ε ε ει σα α κου σο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ σε ε ευ χη η η

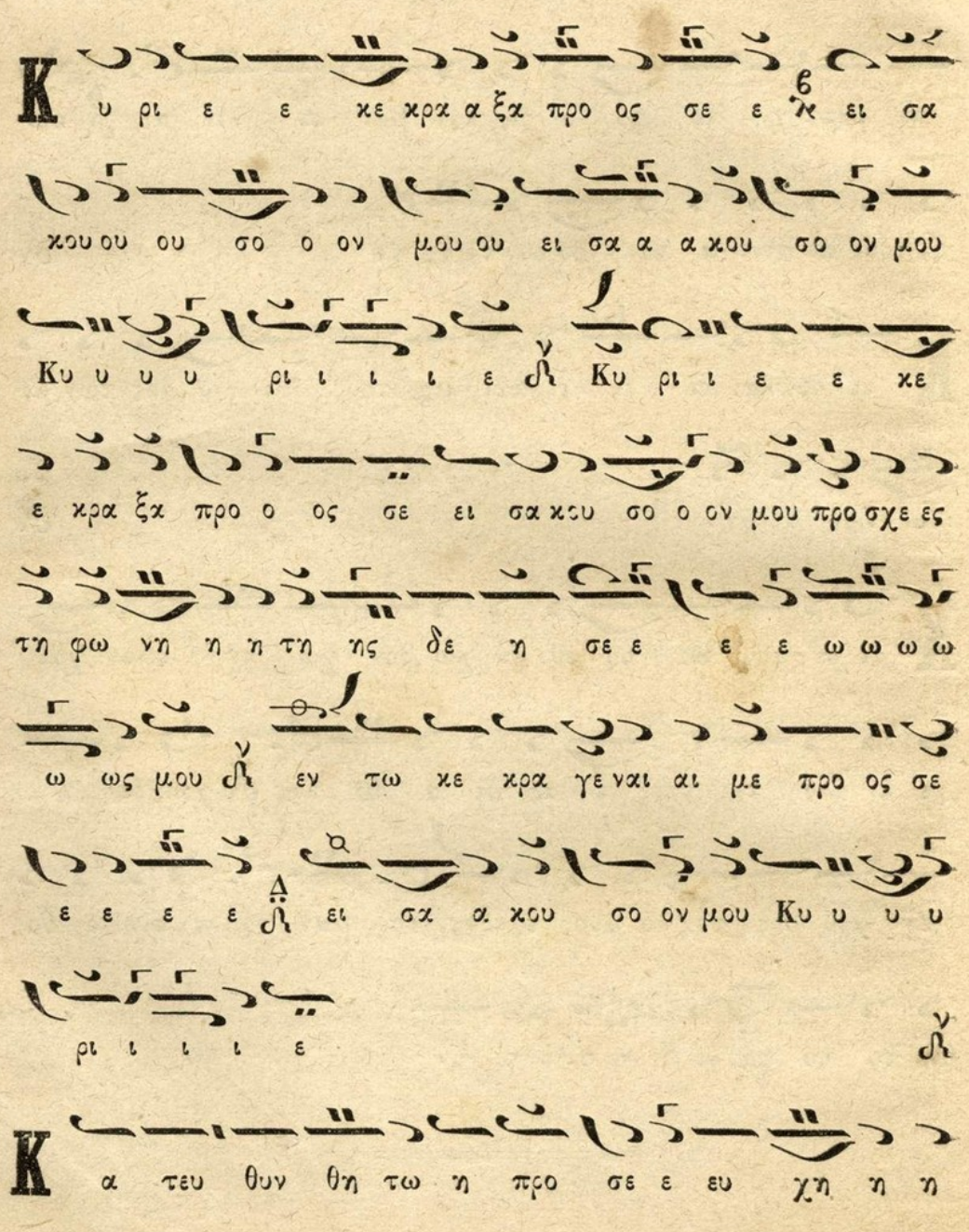

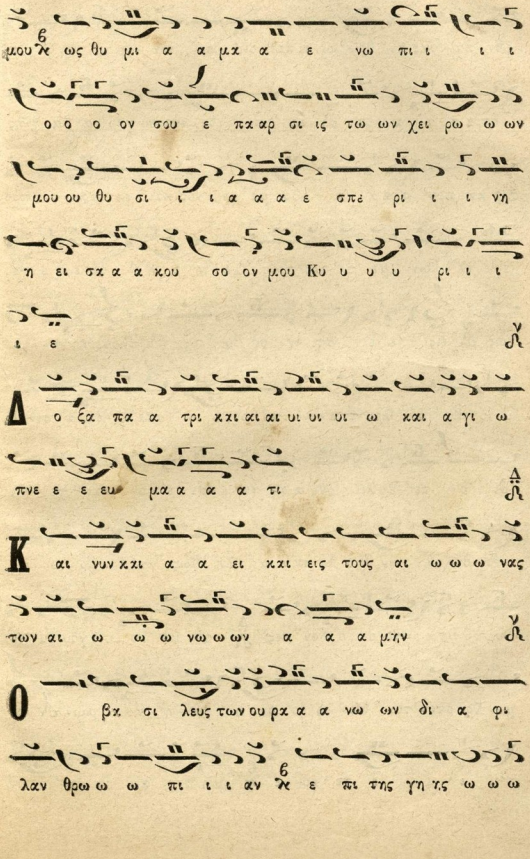
μου ὡς θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ι
ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ις τω ων χει ρω ω ων
μου ου θυ σι ι ι α α α ε σπε ρι ι ι νη
η ει σα α α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι
ι ε
Δ ο ξα πα α τρι κα αι αι υι υι υι ω και α γι ω
πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας
των αι ω ω ω νω ω ων α α α μη ν
Ο βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α φι
λαν θρω ω ω πι ι ι αν ὢ ε πι της γη ης ω ω ω

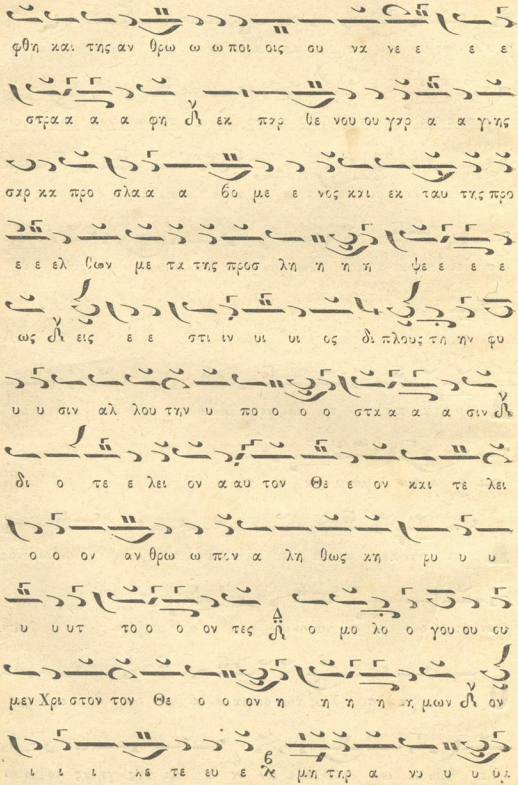
φθη και της αν θρω ω ω ποι οις συ να νε ε ε ε
στρα α α α φη ϡ εκ παρ θε νου ου γαρ α α γνης
σαρ κα προ σλα α α βο με ε νος και εκ ταυ της προ
ε ε ελ θων με τα της προσ λη η η η ψε ε ε ε
ως ϡ εις ε ε στι ιν υι υι ος δι πλους τη ην φυ
υ υ σιν αλ λου την υ πο ο ο ο στα α α α σιν ϡ
δι ο τε ε λει ον α αυ τον Θε ε ον και τε λει
ο ο ον αν θρω ω πον α λη θως κη ρυ υ υ
υ υ υτ το ο ο ον τες ϡ ο μο λο ο γου ου ου
μεν Χρι στον τον Θε ο ο ον η η η η η μων ϡ ον
ι ι ι κε τε ευ ε κ μη τηρ α νυ υ υ υμ

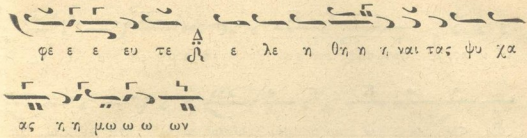
φε ε ε ευ τε ε λε η θη η η ναι τας ψυ χα
ας η η μω ω ω ων

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. λ/π Νη.

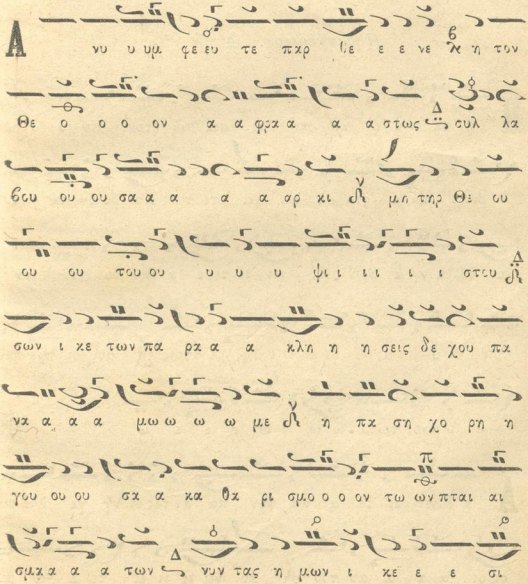
Α νυ υ υμ φε ευ τε παρ θε ε ε νε κ η τον
Θε ο ο ο ον α α φρα α α α στως συλ λα
βου ου ου σα α α α α αρ κι μη τηρ Θε ου
ου ου του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι ι στου
σων ι κε των πα ρα α α κλη η η σεις δε χου πα
να α α α μω ω ω ω με η πα ση χο ρη η
γου ου ου σα α κα θα ρι σμο ο ο ον τω ων πται αι
σμα α α α των νυν τας η μων ι κε ε ε σι

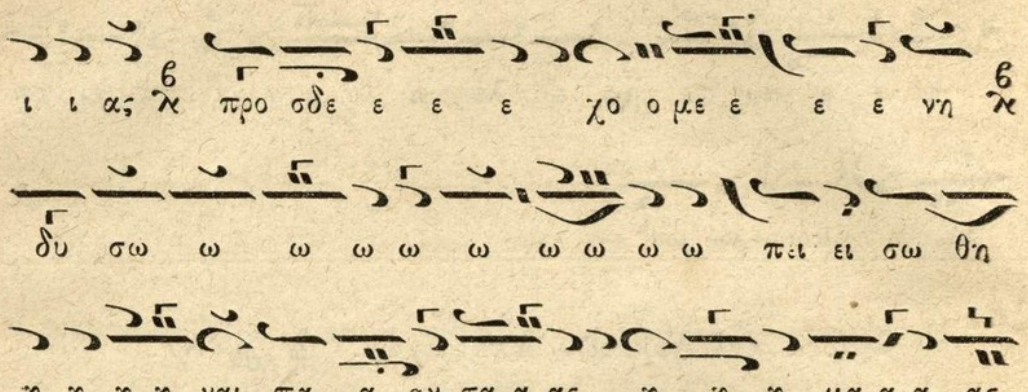

Πασαπτοάριον. λ π Νη.

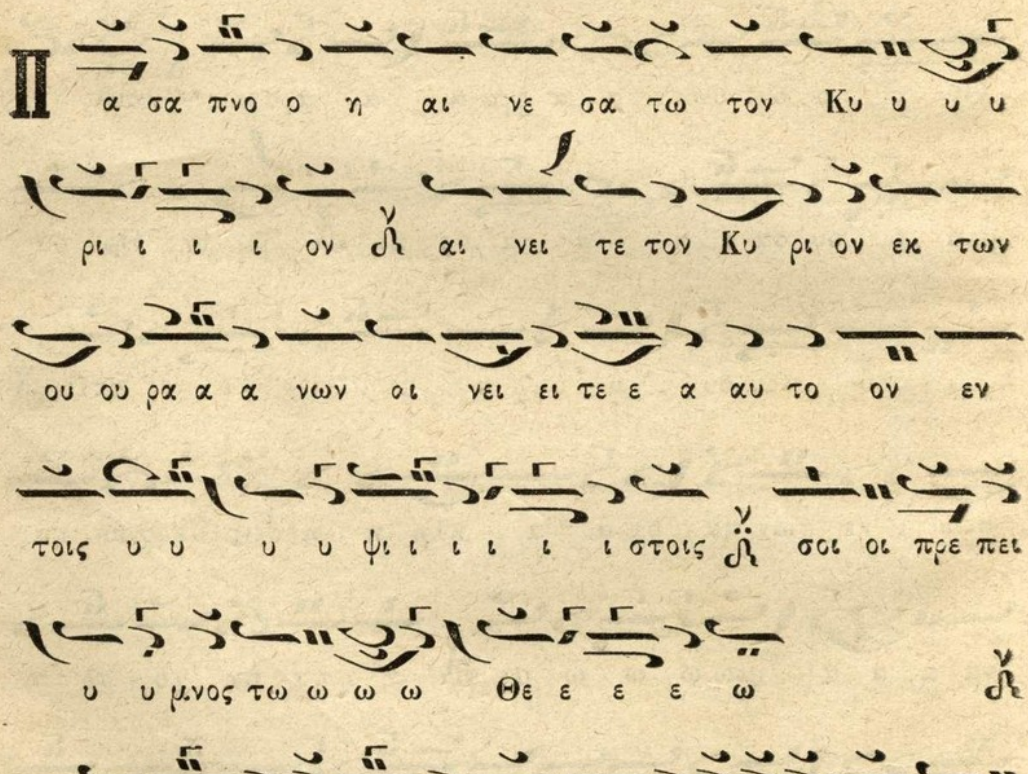

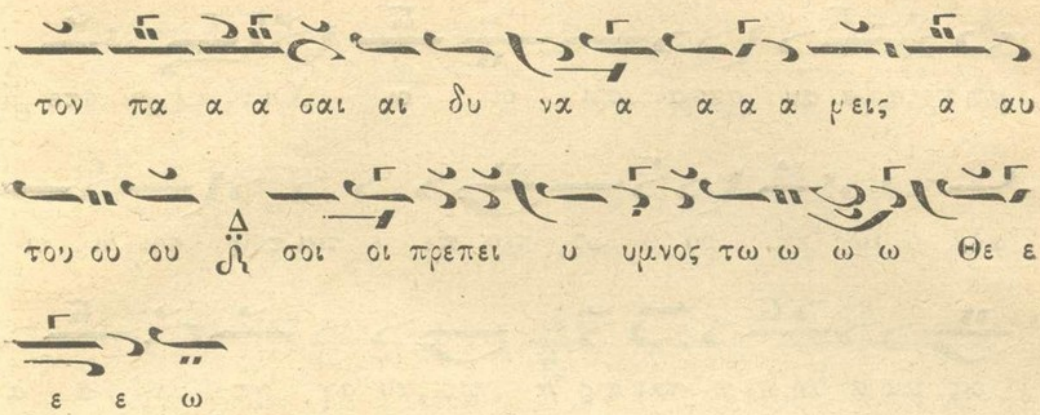
τον πα α α σαι αι δυ να α α α α μεις α αυ
του ου ου σοι οι πρεπει υ υμνος τω ω ω ω Θε ε
ε ε ω

Ἐωθινὸν Η'. Νη.

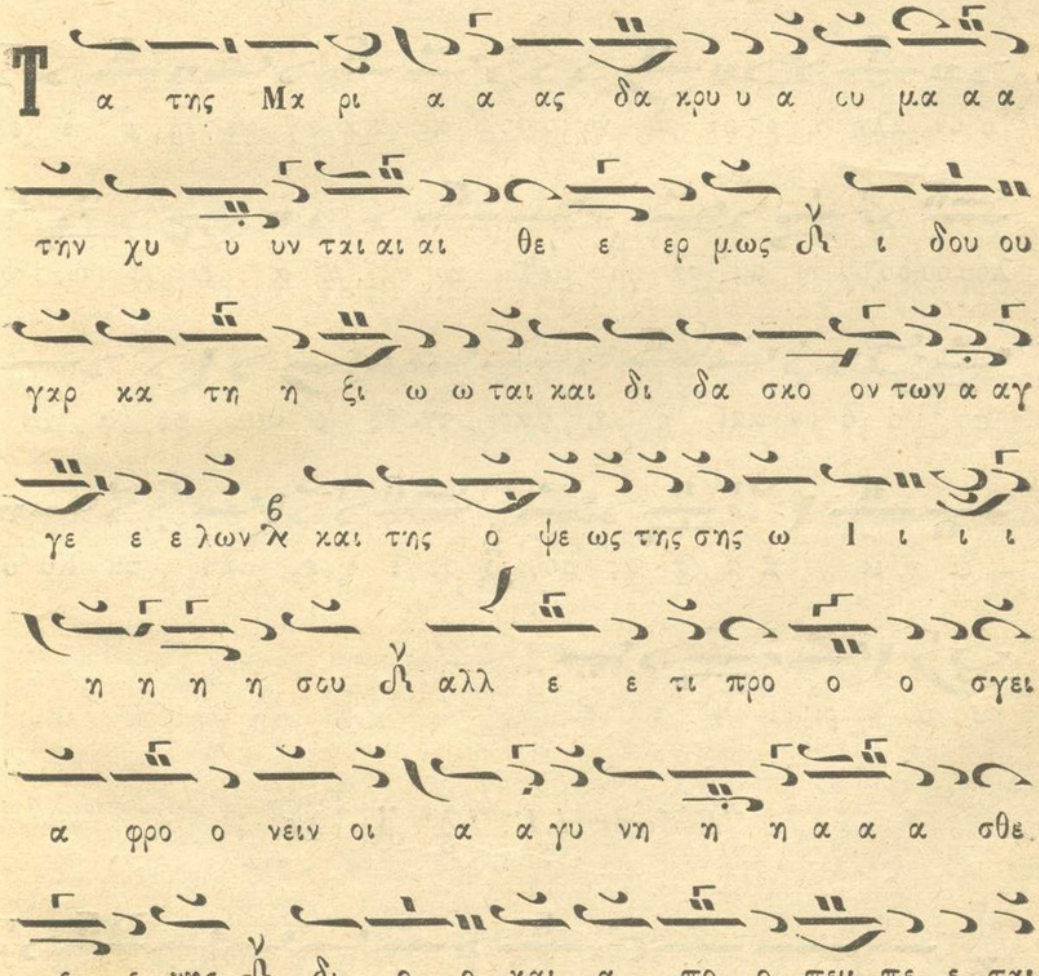
Τα της Μα ρι α α ας δα κρυ υ α υ μα α α
την χυ υ υν ται αι αι θε ε ερ μως ι δου ου
γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκο ον των α αγ
γε ε ε λων και της ο ψε ως της σης ω ι ι ι ι
η η η η σου αλλ ε ε τι προ ο ο σγει
α φρο ο νειν οι α α γυ νη η η α α α σθε.
ε ε νης δι ο ο και α πο ο πεμ πε ε ται

μη προσ ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι ι στε

αλλ ο μως κη ρυ υ υξ πεμ πε ε ται τοις σοι οι οι

οις μα α θη η η ται αις ϗ οις ευ αγ γε λι α α

ε ε ε ε φη η η η σε ϗ την προς τον πα τρω

ο ον κλη η ρο ον α νο ο δον α πα αγ γε ε ε ε ελ

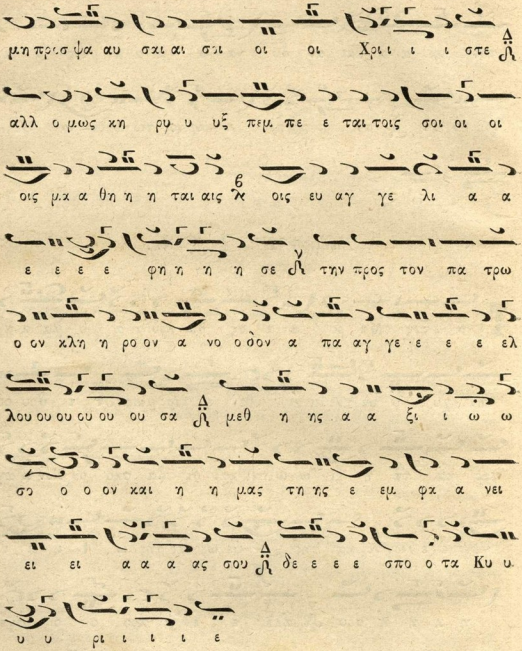

λου ου ου ου ου ου σα ϗ μεθ η ης α α ξι ι ω ω

σο ο ο ον και η η μας τη ης ε εμ φα α νει

ει ει α α α ας σου ϗ δε ε ε ε σπο ο τα Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Ἑωθινὸν ΙΑ'. λ/π ϗ Νη.

Φ α νε ρων ε α αυ τον τοις μα θη ται αι αις

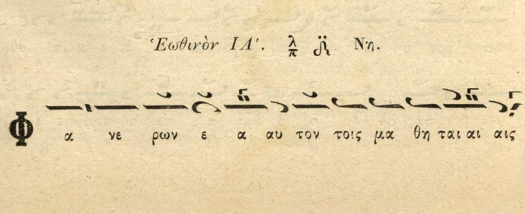

σου Σω ω τηρ με τα τη ην Α α να α α

στα α α α σιν Σι μω νι ι ι δε δω ω κας την

των προ θα α α τω ων νο ο ο μην εις α γα πης

α α αν τε κτη η σιν τη ν του ποι μαι νειν φρο ον τι

ι ι δα α α αι αι αι τω ων δι ο και αι ε

λε ε γες ει ει φι ι λει εις με ε ε Πε ε ε τρε ποιμαι

νε τα α α αρ νι ι α μου ποι μαι αι νε ε τα

προ θα α α τα α α α α μου ο δε ευ

θε ως εν δει κνυ υ με νο ος το ο φι ι λο

ο ο στο ο ο ος γον πε ρι του αλ λου μα θη

του ε πυ υν θα α α α νε ε ε ε το ω ω

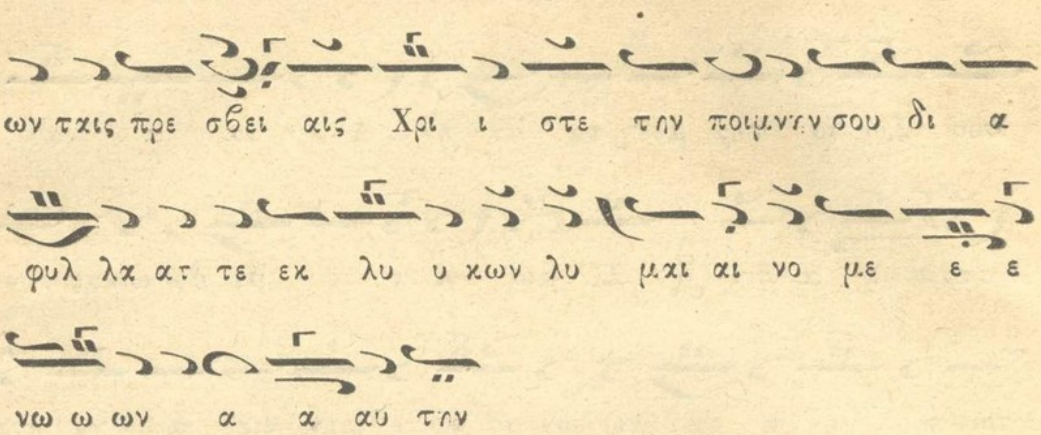

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἦχος Τρίτος.

§ 61. Ὁ Τρίτος ἦχος, ἀνήκων εἰς τὸ Ἐναρμόνιον γένος, βάσιν μὲν ἔχει τὸν Γα, κλίμακα δὲ ἐναρμόνιον κατὰ τὸ ἑξῆς διάγραμμα.

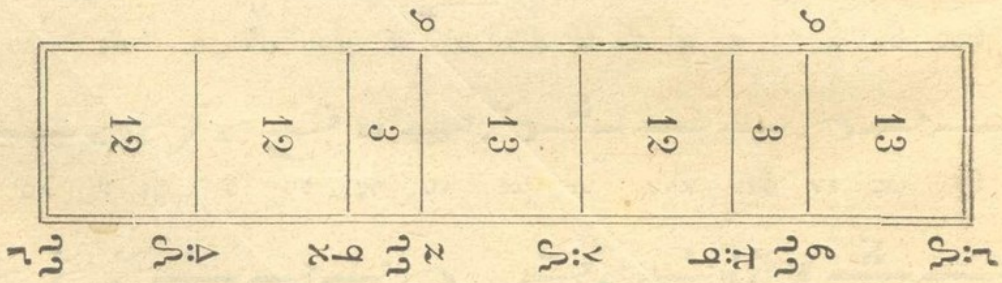

§ 62. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς Γα ϩϩ, φθοραὶ δὲ αὐτοῦ, ὅταν μὲν τὸ μέλος ὁδεύῃ διατονικῶς, ἡ ἑξῆς ϕ, ἥτις δηλοῖ τὸν φθόγγον Γα, ὅταν δὲ ὁδεύῃ ἐναρ-

μονίως, ἡ ἑξῆς ἐναρμόνιος ρ, ἥτις τίθεται ἐπὶ τῶν φθόγγων Βου Γα Ζω καὶ θέλει τὸν ἀπ' αὐτῶν πρῶτον κατιόντα τόνον τεταρτημόριον τοῦ μείζονος τόνου, τοὺς δὲ δύο ἀκολούθους κατιόντας τόνους μείζονας.

§ 63. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου εἰς μὲν τὸ Εἱρμολογικὸν καὶ Στιχηραρικὸν εἶναι οἱ Πα Γα Κε, εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν καὶ ὁ Ζω. Καταλήξεις δὲ καὶ εἰς τὰ τρία εἴδη τῆς μελῳδίας ποιεῖ ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Κε, ἐντελεῖς δὲ εἰς τὸν Πα καὶ τελικὰς μόνον εἰς τὸν Γα.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος ηη Γα.

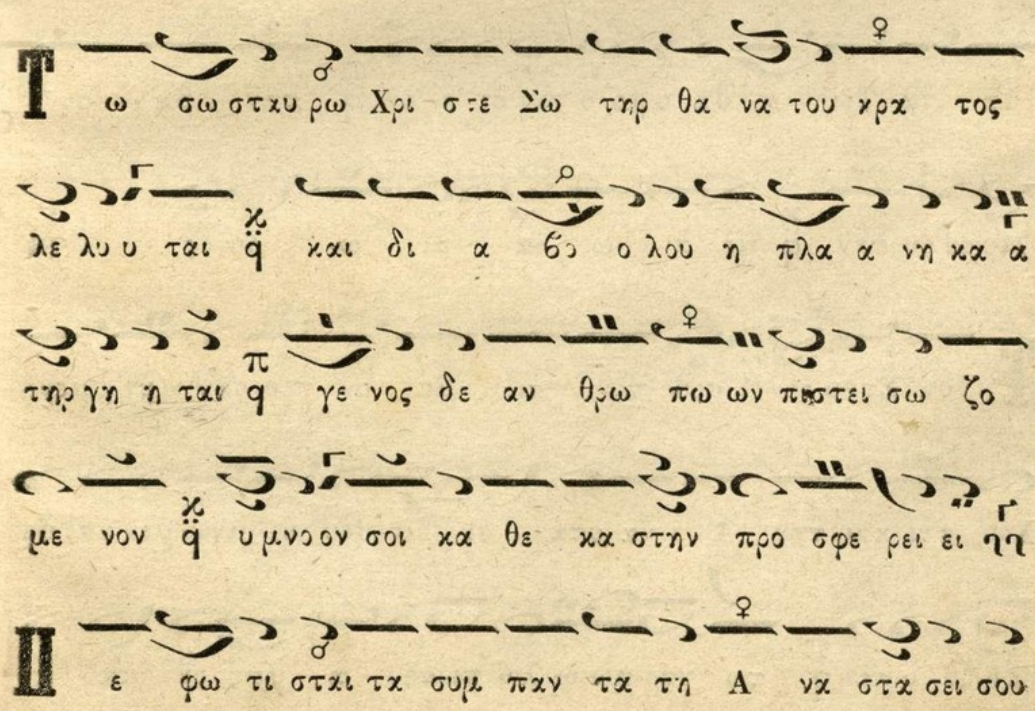

Κυ ρι ε και ο Πα ρα δει σις πα α λιν η νε ω

ω κτι q πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε

υ μνον σοι κυθ ε κα στην προ σφε ρει ει ηη

Δ ο ξα ζω του πα τρος και του υι ου την δυ

να μιν και πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου

σι ι ι αν q α δι αι ρε τον α κτι στον Θε ο

τη τα Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον q την βα σι

λευ ου ου σαν q εις αι ω να αι ω νο ος ηη

Τ ον Σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νουν μεν

Χρι στε και την Α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο

ξα ζο ο μεν q τω γαρ μω ω λω πι σου η μεις οι πα αν

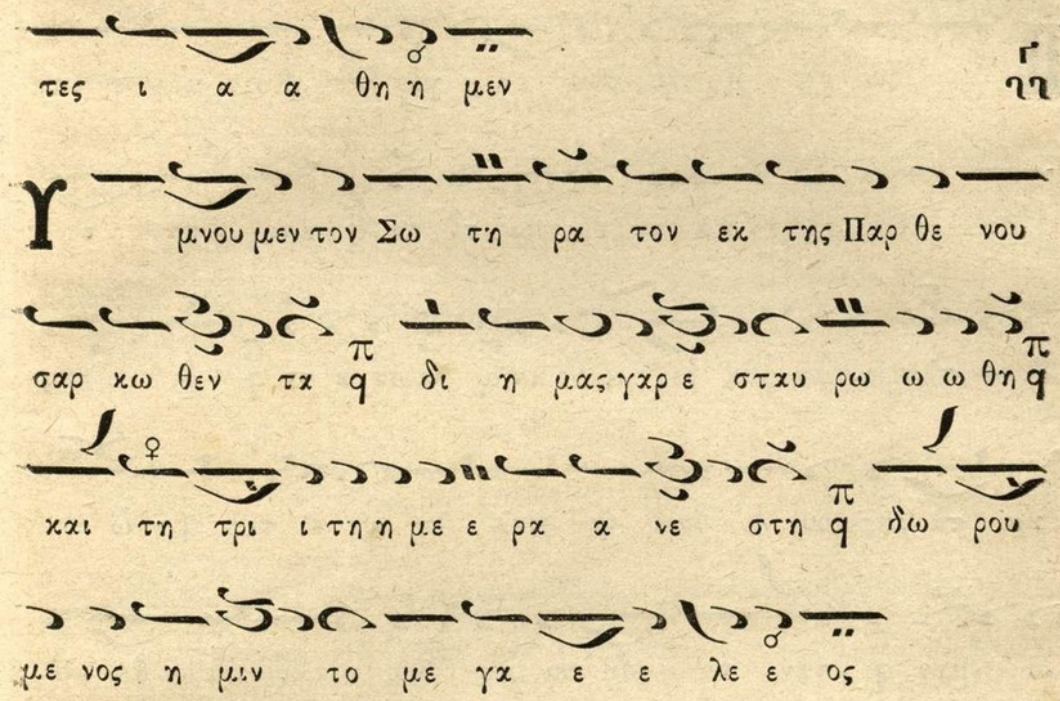
τες ι α α θη η μεν
μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Παρ θε νου
σαρ κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω ω ω θη
και τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη δω ρου
με νος η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἀπόστιχα.

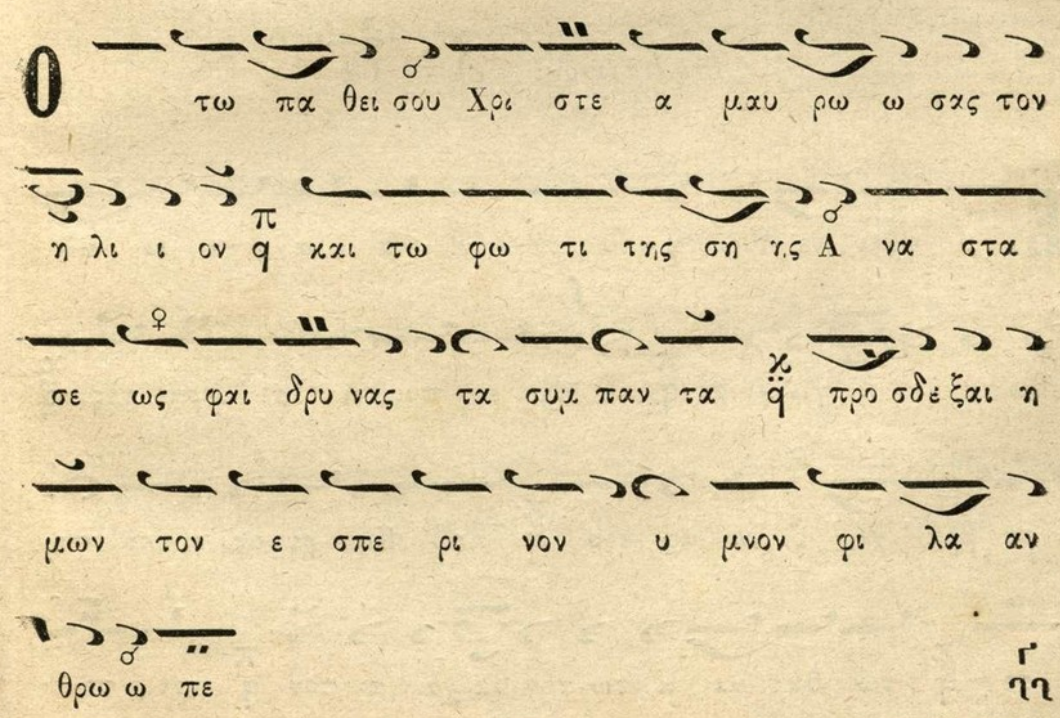
τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον
η λι ι ον και τω φω τι της ση ς Α να στα
σε ως φαι δρυ νας τα συμ παν τα προ σδε ξαι η
μων τον ε σπε ρι νον υ μνον φι λα αν
θρω ω πε

Η ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την

οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε κοι το ι

δι ον πλα α σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το δι ο της

κα τα ρας του Α δαμ α πλ λα γε εν τες βο ω ω

ω μεν παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο

ξα α σοι

Απολυτίκιον. Γα

Ε υ φρα νε σθω τα ου ρα νι α α γα λι α

σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος

εν βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη

σε τω θα να α τω τον θα να α τον προ το

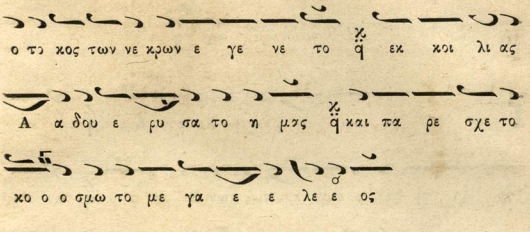

Θεοτοκίον. ηη

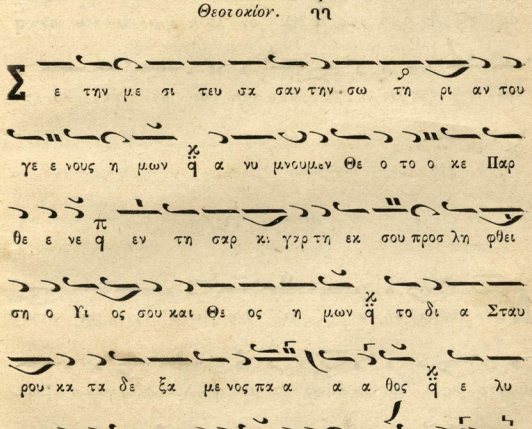

Ἡ Τιμιωτέρα. ϩϩ ϥ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου ϭ·μ ϥ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φ·ιμ ϥ την α

δι α φθο ο ο ρως ϥ Θε ον λο ο γον τε κου σαν ϥ

την ον τως Θε ο το ο ο κον σε με γα λυ υ

νο ο μεν

Αἶνοι. ϩϩ

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου

μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν ϥ Χρι στος γαρ ο Σω

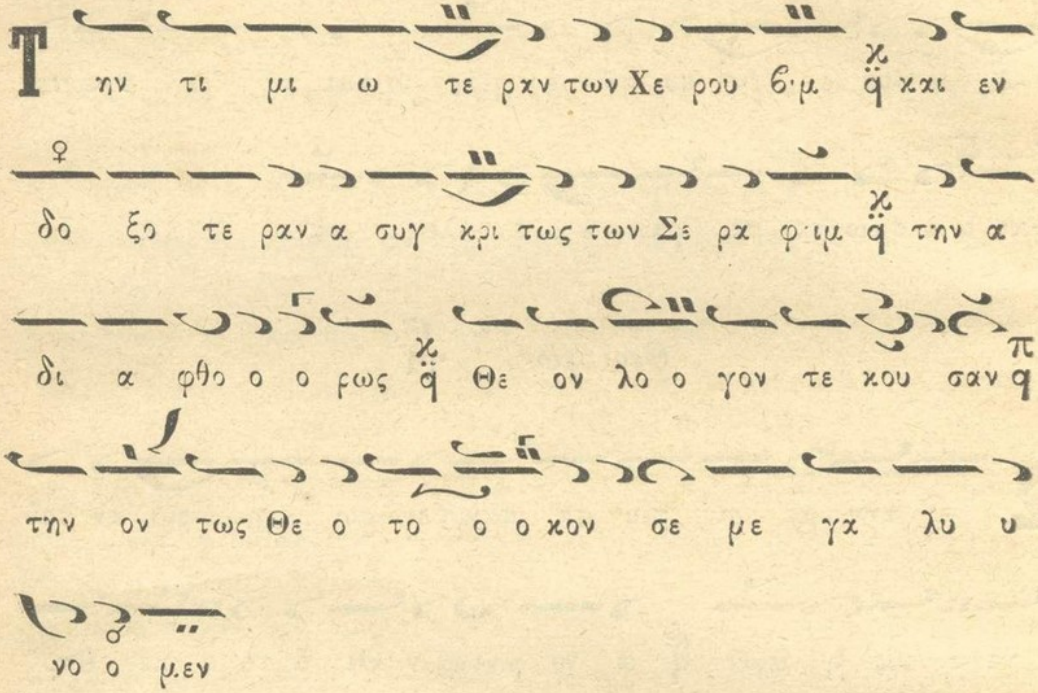

τηρ η μων ϥ ο εν αρ χη λο ο γος ε σταυ ρω θη

δι η μας και ε κων ε τα φη ϥ και α νε στη

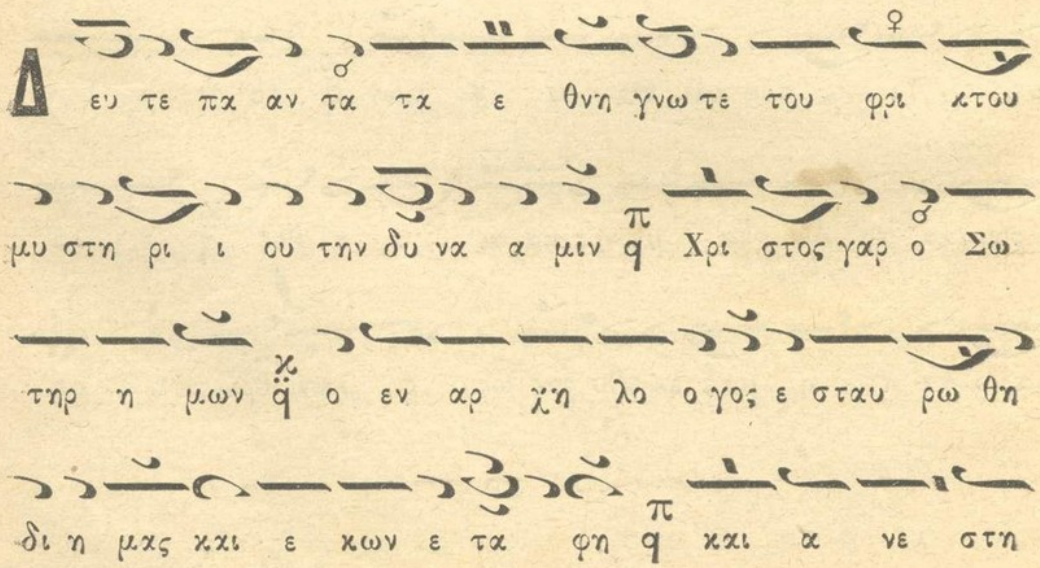

εκ νε κρων τω σω ω σαι τα συμ παν τα αυ το ον προ

σκυ νη η σω ω μεν

Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι

φυ λα κες σου ου Κυ ρι ι ε q αλ λα το συ νε δρι ον

της μα τι ο τη τος πλη ρω σον δωρων την δε ξι αν

αυ των κρυ πτειν ε νο μι ζον την Α να στα σιν σου q

ην ο κο σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Χ α ρας τα παν αν τα πε πλη ρω ται της Α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα q Μα ρι α

γα αρ η Μαγ δα λη νη ε πι το μνη η μα ηλ θεν q

ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με νον q

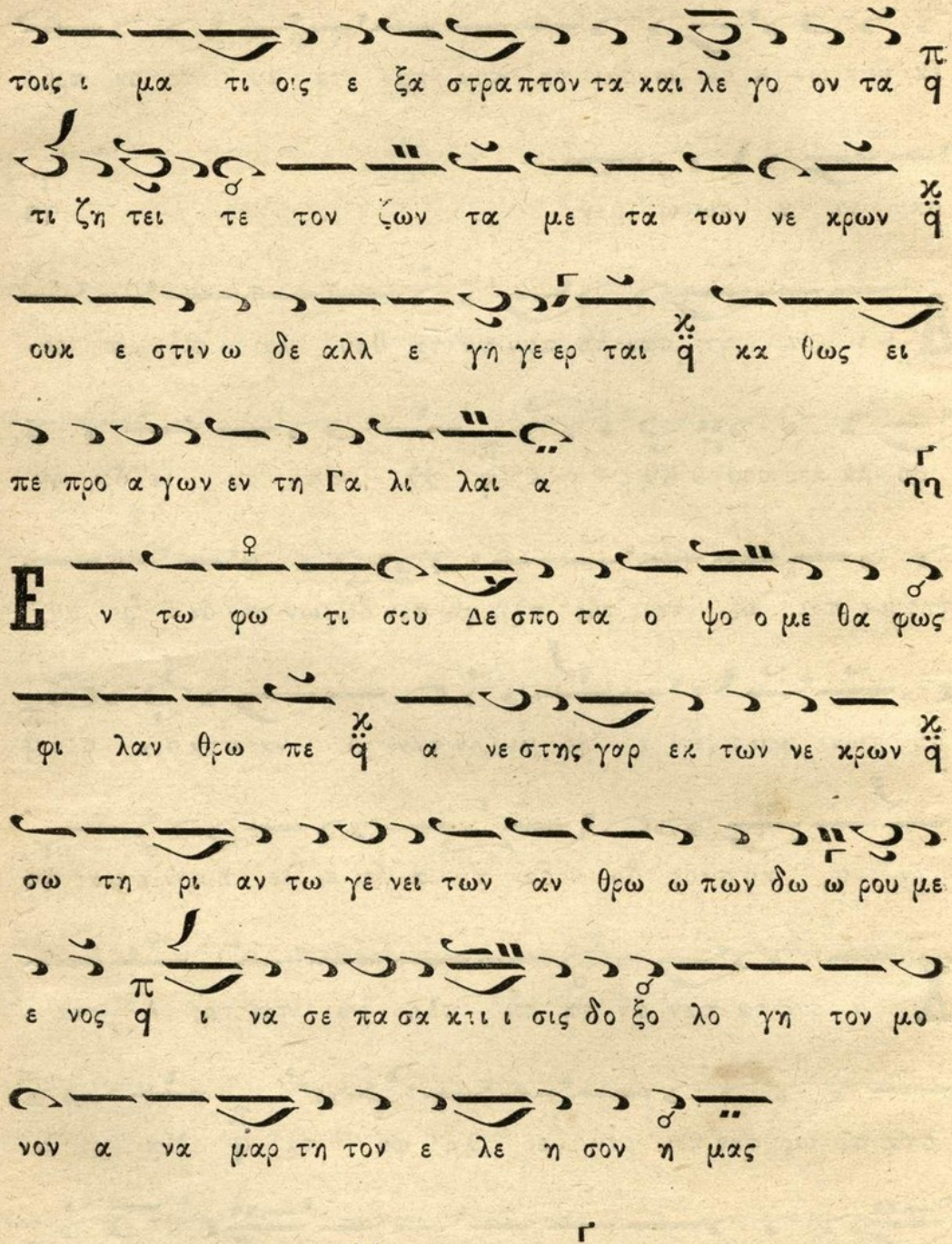
τοις ι μα τι οις ε ξα στραπτον τα και λε γο ον τα
τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων
ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερ ται κα θως ει
πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α
Ε ν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο ο με θα φως
φι λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων
σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με
ε νος ι να σε πα σα κτι ι σις δο ξο λο γη τον μο
νον α να μαρ τη τον ε λε η σον η μας

Μακαρισμοί.

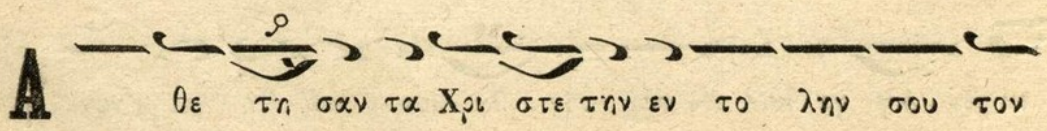
Α θε τη σαν τα Χρι στε την εν το λην σου τον

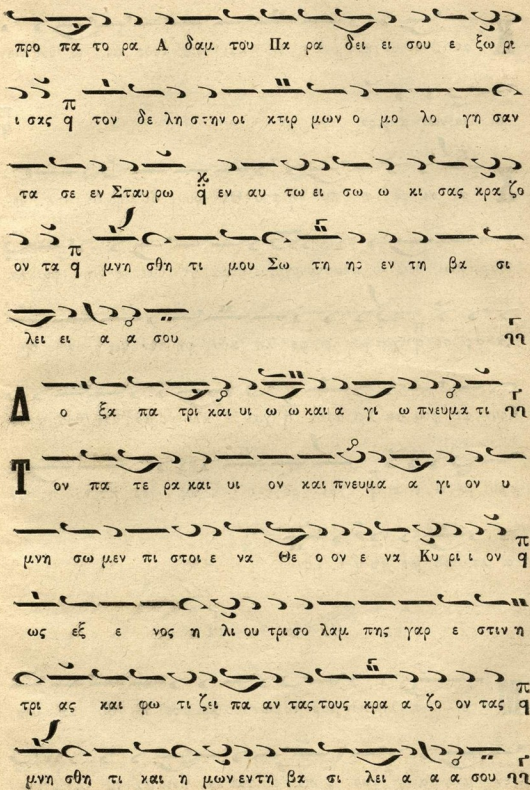
προ πα το ρα Α δαμ του Πα ρα δει ει σου ε ξω ρι
ι σας q τον δε λη στην οι κτιρ μων ο μο λο γη σαν
τα σε εν Σταυ ρω q εν αυ τω ει σω ω κι σας κρα ζο
ον τα q μνη σθη τι μου Σω τη ης εν τη βα σι
λει ει α α σου
Δ ο ξα πα τρι και υι ω ω και α γι ω πνευμα τι
Τ ον πα τε ρα και υι ον και πνευμα α γι ον υ
μνη σω μεν πι στοι ε να Θε ο ον ε να Κυ ρι ι ον q
ως εξ ε νος η λι ου τρι σο λαμ πης γαρ ε στιν η
τρι ας και φω τι ζει πα αν τας τους κρα α ζο ον τας q
μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α α α σου

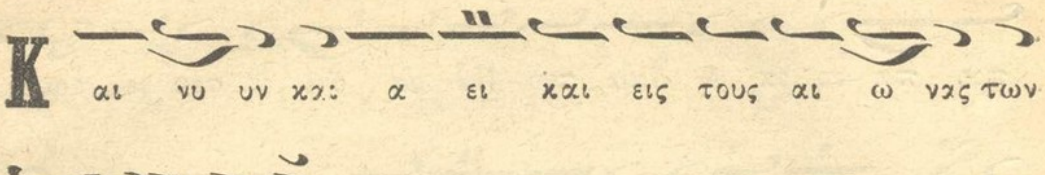

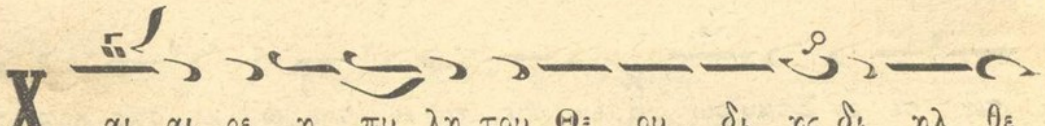

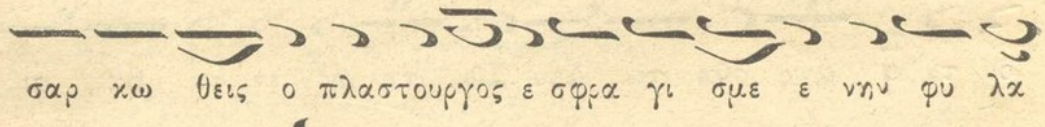

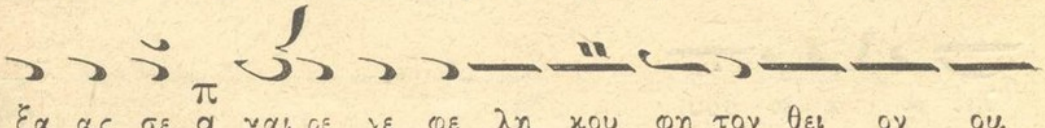

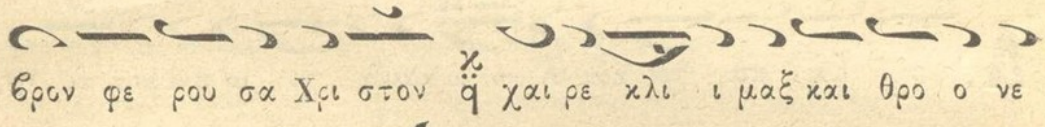

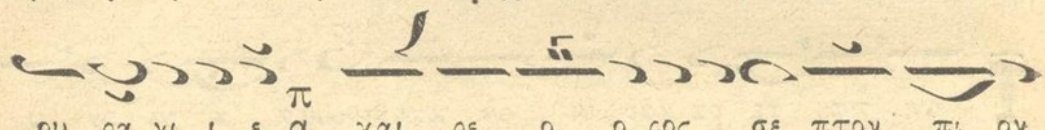

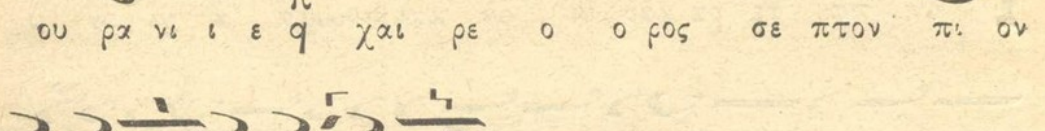

Προσόμοια. ἦχ.

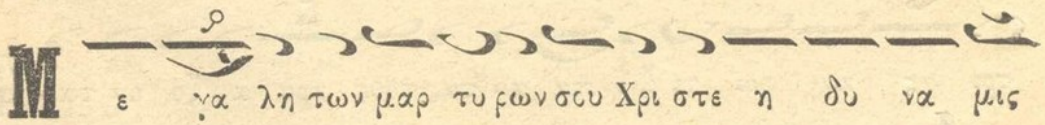

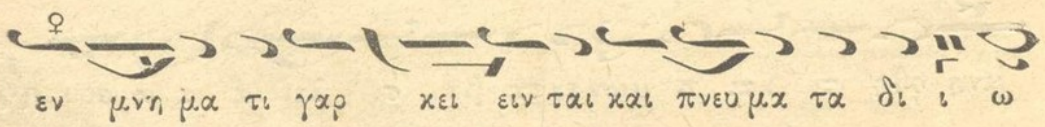

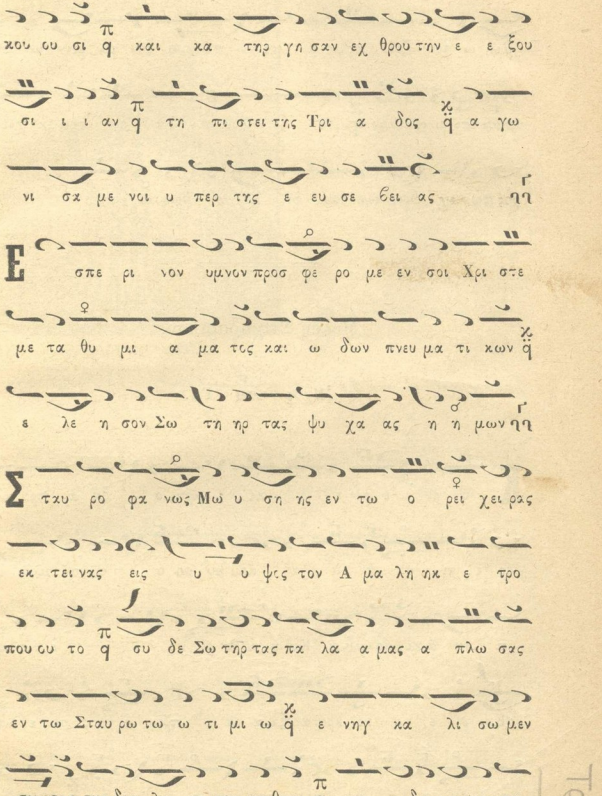
κου ου σι q και κα τηρ γη σαν εχ θρου την ε ε ξου
σι ι ι αν q τη πι στει της Τρι α δος q α γω
νι σα με νοι υ περ της ε ευ σε βει ας ηη
Ε σπε ρι νον υμνον προσ φε ρο με εν σοι Χρι στε
με τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευ μα τι κων q
ε λε η σον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων ηη
Σ ταυ ρο φα νως Μω υ ση ης εν τω ο ρει χει ρας
εκ τει νας εις υ υ ψις τον Α μα λη ηκ ε τρο
που ου το q συ δε Σω τήρ τας πα λα α μας α πλω σας
εν τω Σταυ ρω τω ω τι μι ω q ε νηγ κα λι σω μεν
σω σας της δου λει ας του εχ θρου q και ε δω κας μοι ση

Τέλος

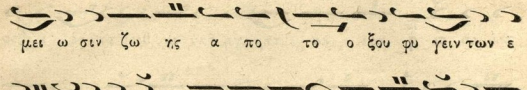

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος ηη Γα.

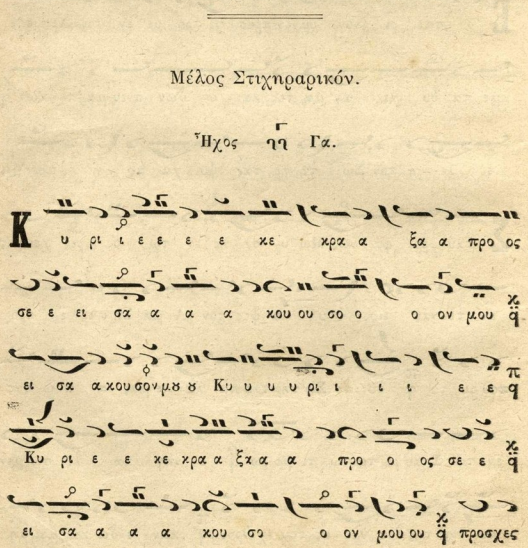

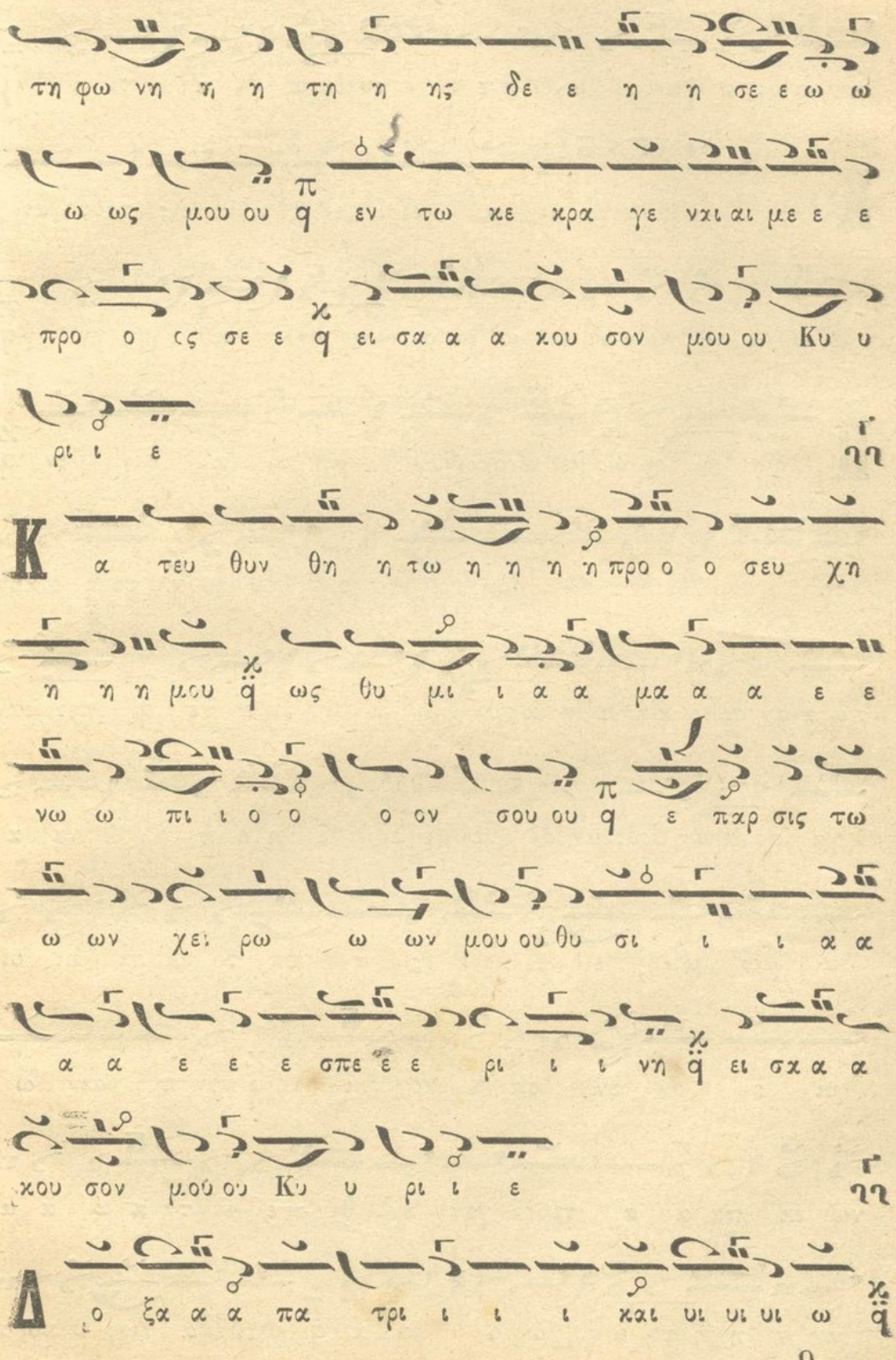
τη φω νη η η τη η ης δε ε η η σε ε ω ω
ω ως μου ου π q εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε
προ ο ος σε ε χ q ει σα α α κου σον μου ου Κυ υ
ρι ι ε
Κ α τευ θυν θη η τω η η η η προ ο ο σευ χη
η η η μου χ q ως θυ μι ι α α μα α α ε ε
νω ω πι ι ο ο ο ον σου ου π q ε παρ σις τω
ω ων χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι ι α α
α α ε ε ε σπε ε ε ρι ι ι νη χ q ει σκ α α
κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε
Δ ο ξα α α πα τρι ι ι ι και υι υι υι ω χ q

Κ
Π

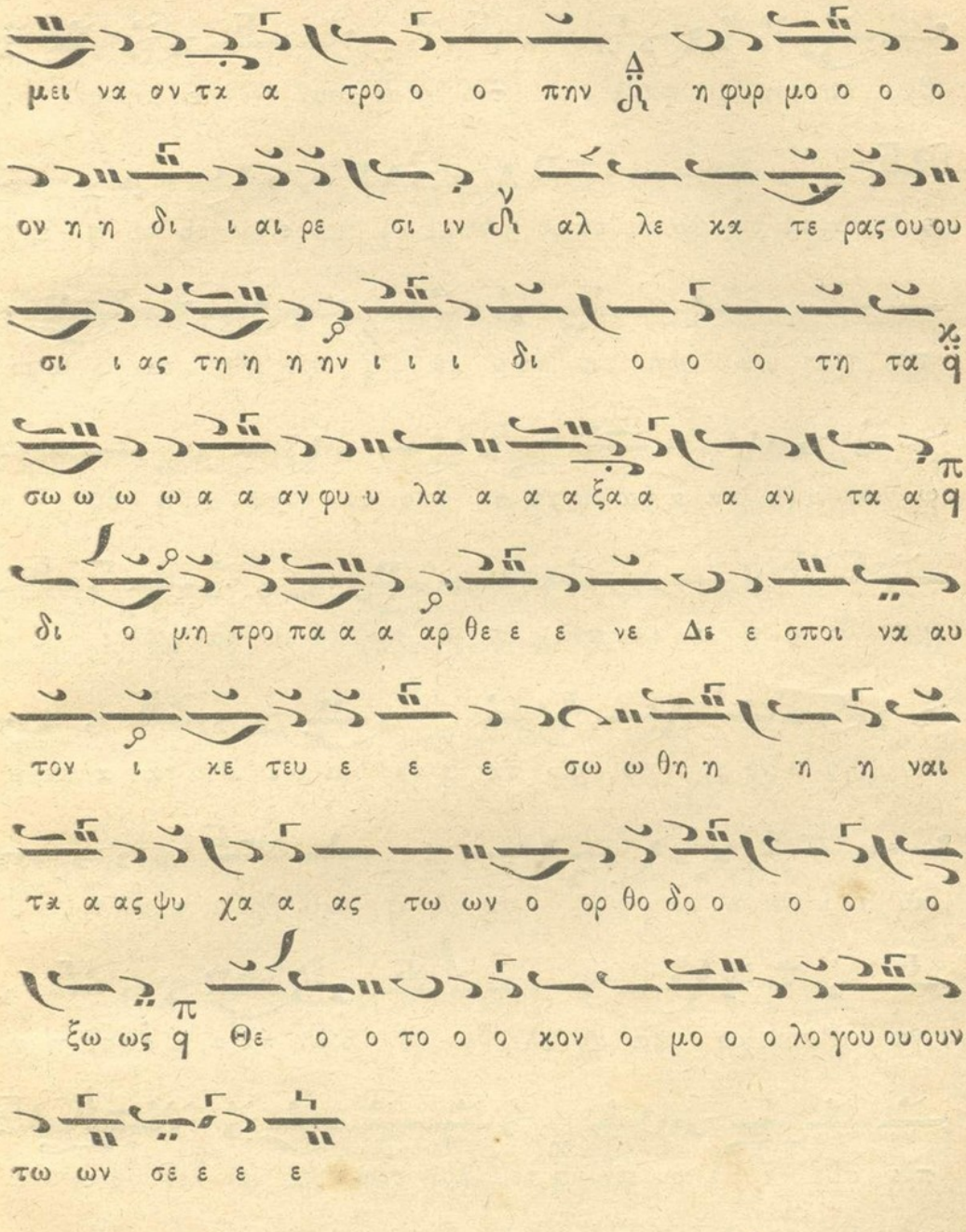

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. ἦχ.

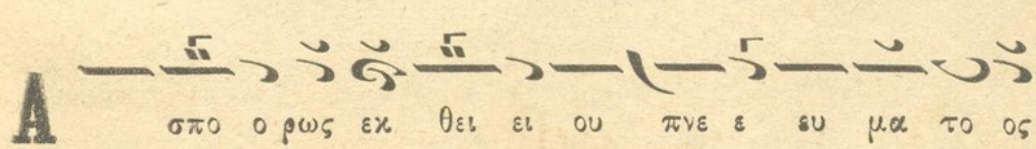

βου λη σει δε πα α α τ,ο ος q συν ει ει λη φας υι
ο ο ον το ον του ου ου ου Θε ε ε ε ου ου q εκ
πα τρος α μη η το ο ρα q προ των αι ω ω ω
ω νων υ υ πα α α αρχο ο ο ον τα α q δι η
μας δε ε ε ε εκ σου α α πα το ο ρα γε ε ε
ε γο ο νο ο ο ο τα q σαρ κι ι ι α α α πε ε
κυ υ υ υ η η η σα ας q και βρε ε ε φο ος ε ε
γα α λου χη σα ας q δι ο ο μη πα α α αυ ση η η
πρε σβε ε ε ευ ειν q του λυ τρω θη ναι κιν δυ υ υ υ
νων τας ψυ χας η η μω ω ω ων

Πασαπνοάριον. ϒϒ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ον q αι νει τε τον

Κυ υ υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ου ρα

α α νων q αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οι οις υ υ

ψι ι ι στοι οις q σοι πρε πει υ μνο ος τω ω

Θε ε ω ϒϒ

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι οι α α α αυ του ου q αι νει ει ει ει τε α αυ

τον πα α α σαι αι αι δυ να α α μει εις α αυ

του σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

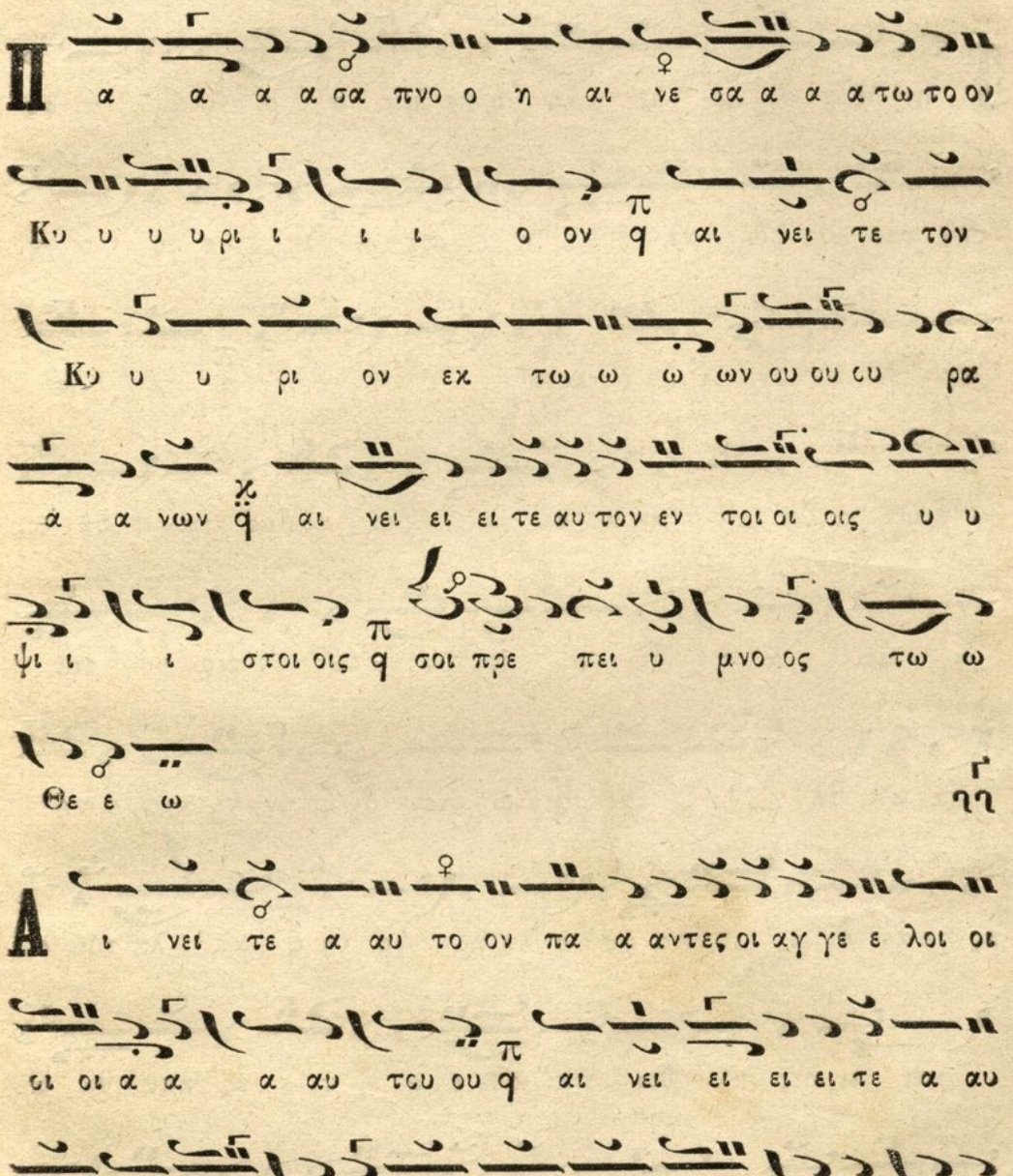

Ἑωθινὸν Γ'. ϛ̅ ϛ̅

Τ ης Μαγ δα α λη νη η ης Μα α ρι ι ι α ας

την του ου Σω τη η η η ρος ε ε ε ε ευ α α

αγ γε ε λι ι ζο ο με ε ε νη ης q̅ εκ νε

ε κρων α α να στα α σι ι ι ιν και αι εμ φα α

α νει α αν δι α πι στου ου ουν τες οι οι

μα α θη η η ται q̈ ω νει δι ζο ον το το ο τη η

ης κα αρ δι ι ι ι α ας σκλη η ρο ον q̅ αλ λα τοις ση

μει ει οις κα θω πλι σθε ε ε εν τε ε ες και θα αυ

μα α σι q̈ προς το κη ρυγ μα α α α α α πε στε ε

ε ελ λο ο ο ον το ο q̅ και συ υ μεν Κυ υ

υ ρι ε ε προς τον αρ χι φω ω τον α α α νε ε λη η

η η η φθη ης πα α τε ε ε ρα α οι δε

ε ε ε κη ρυ υτ το ο ο ον παν τα χου τον λο ο ο

γο ον τοις θα α αυ μα σι ι πι ι στου ου ου ου με ε

ε ε νοι οι δι ο ο οι φω ω ω τι σθεν τες

δι ι α α αυ τω ων δο ξα α α α ζο ο

με ε ε εν σου τη,ν εκ νε κρων α να α στα α

σιν φι λα α α αν θρω πε ε Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ε

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἦχος Βαρύς.

§ 64. Ὁ ἦχος οὗτος, ἀνήκων εἰς τὸ Ἐναρμόνιον γένος, ἔχει βάσιν εἰς μὲν τὰ Εἱρμολογικὰ καὶ Στιχηραρικὰ τὸν Γα, εἰς δὲ τὰ Παπαδικὰ τὸν Ζω· κλίμακα δὲ εἰς μὲν τὰ Εἱρμολογικὰ καὶ Στιχηραρικὰ ἐναρμόνιον, ὁμοίαν μὲ τὴν τοῦ Γ' ἤχου, εἰς δὲ τὰ Παπαδικὰ διατονικὴν κατὰ τὸ Διαπασῶν σύστημα.

§ 65. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς ⸏. Φθορὰ δὲ αὐτοῦ διατονικὴ μὲν ἡ ἑξῆς ξ, ἥτις τίθεται εἰς τὸν ὑψηλὸν Ζω, ἐναρμόνιος δὲ ἡ ἑξῆς ρ, ἣν ἔχει κοινὴν μετὰ τοῦ Γ' ἤχου.

§ 66. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου καὶ εἰς τὰ τρία εἴδη τῆς μελωδίας εἶναι ὁ Δι καὶ ὁ Ζω. Καταλήξεις δὲ ποιεῖ εἰς τὰ Εἱρμολογικὰ καὶ Στιχηραρικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Δι Πα, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Γα. Εἰς δὲ τὰ Παπαδικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι, ἐντελεῖς δὲ εἰς τοὺς Πα Ζω καὶ τελικὰς μόνον εἰς τὸν Ζω.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος Γα.

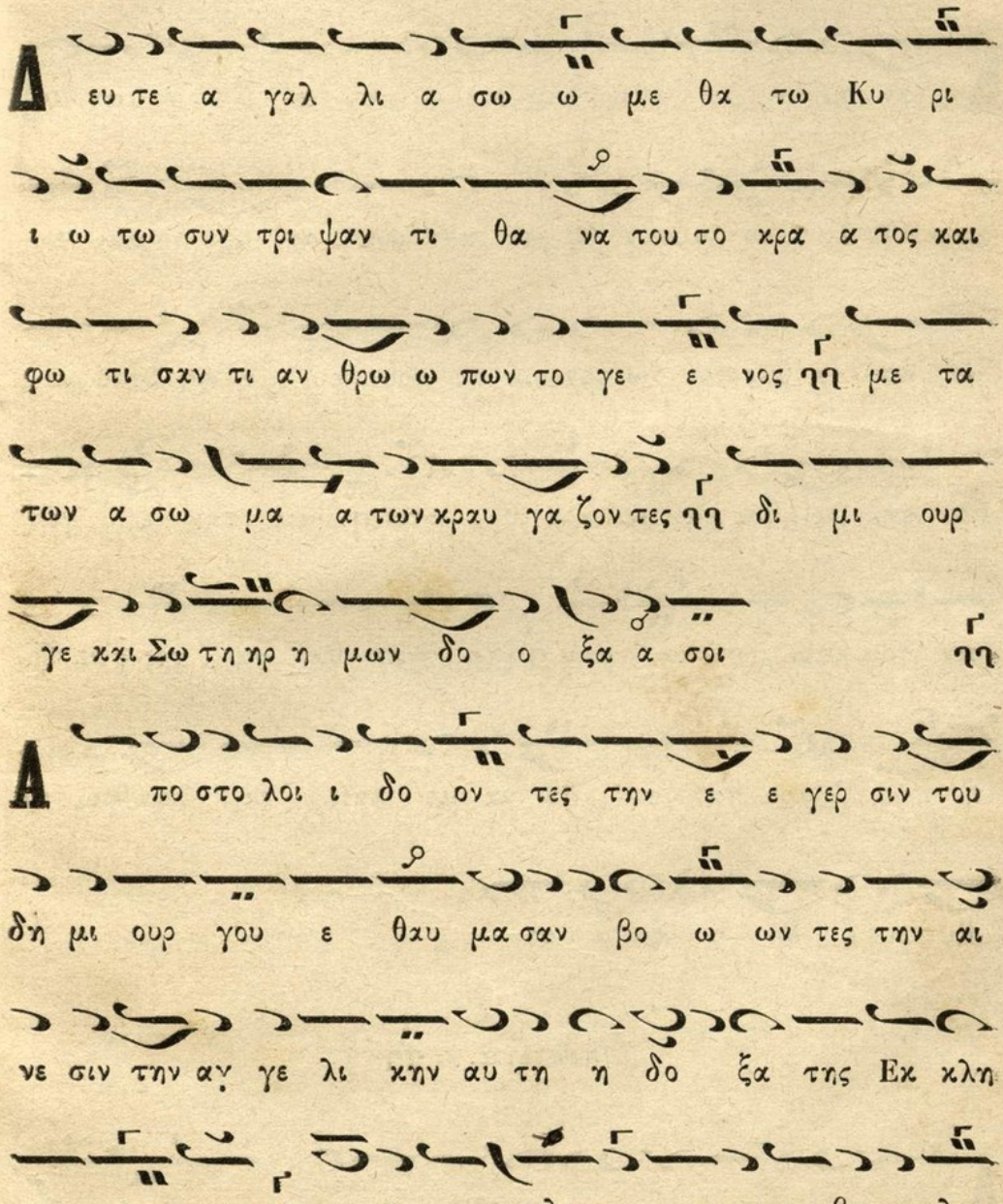

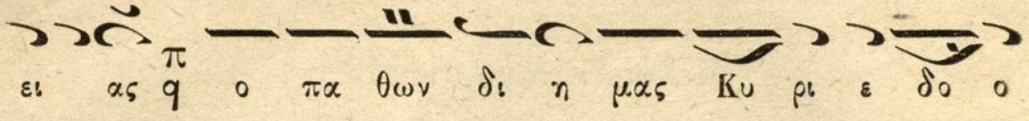
ει ας π ο πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο

ξα α σοι ηη

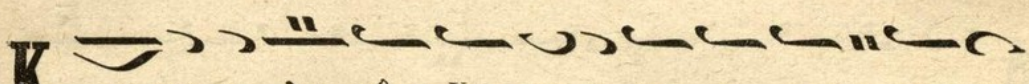
Κ αν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων αλ λα σου μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νο μαι ε

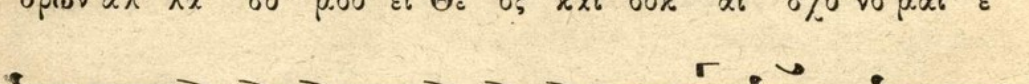
μα στι ιχ θης τον νω τον ουκ αρ νου ου μαι ηη Στυ ρω

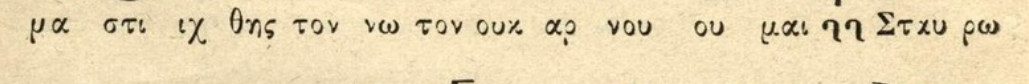
προ ση λω θης και ου κρυ υ πτω π εις την ε γερ

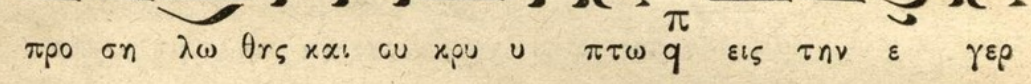
σιν σου καυ χω ω μαι ηη ο γαρ θα να τος σου ζω

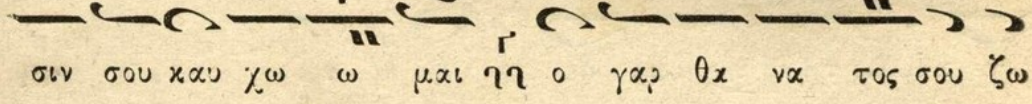
η η η μου παν το δυ να με και φι λαν θρω πε

Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἀπόστιχα. ηη

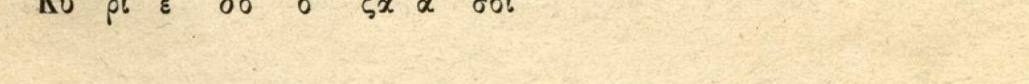
Α νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμουηη

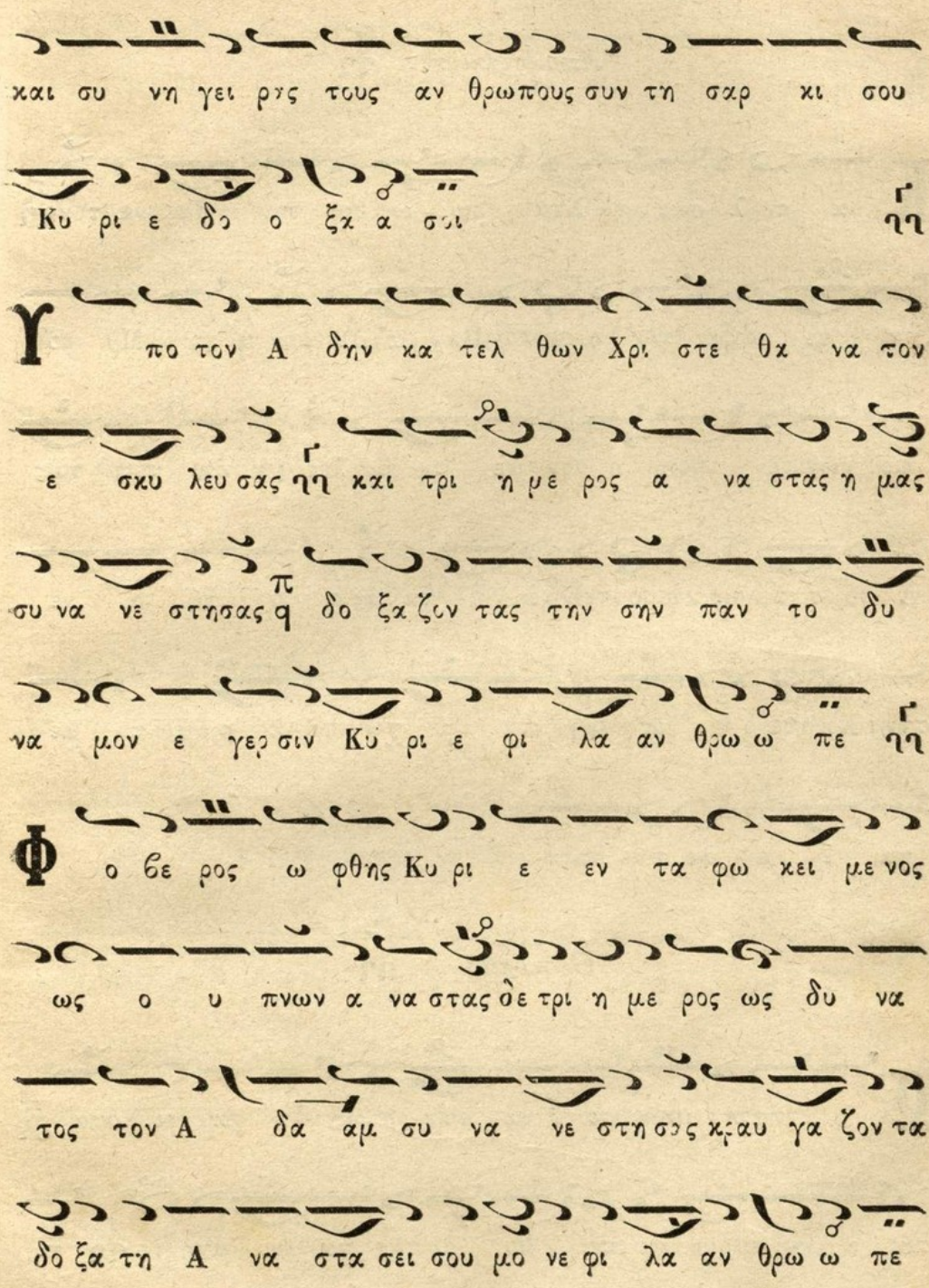
και συ νη γει ρες τους αν θρωπους συν τη σαρ κι σου
Κυ ρι ε δο ξα σοι
Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον
ε σκυ λευ σας ηη και τρι η με ρος α να στας η μας
συ να νε στησας π δο ξα ζον τας την σην παν το δυ
να μον ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε ηη
Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με νος
ως ο υ πνων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ να
τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κ;αυ γα ζον τα
δο ξα τη Α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Ἀπολυτίκιον. ηη

Κα τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον θα να τον ηη

η νε ω ξας τω λη ςη τον Πα ρα δει σον q των Μυ ρο

φο ρων τον θρη η νον με τε βα λες ηη και τοις σοις

Α πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας q ο τι α νε

στης Χρι στε ο Θε ος ηη πα ρε χων το κο ο σμω το με

γα ε ε λε ε ος

Θεοτοκίον. ηη

Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σαυ ρι σμα

τος ε πι σοι πε πει θο ο τας πα νυ μνη τε ηη εκ

λα κου και βυ θου πται σμα α των α να γα γε ηη

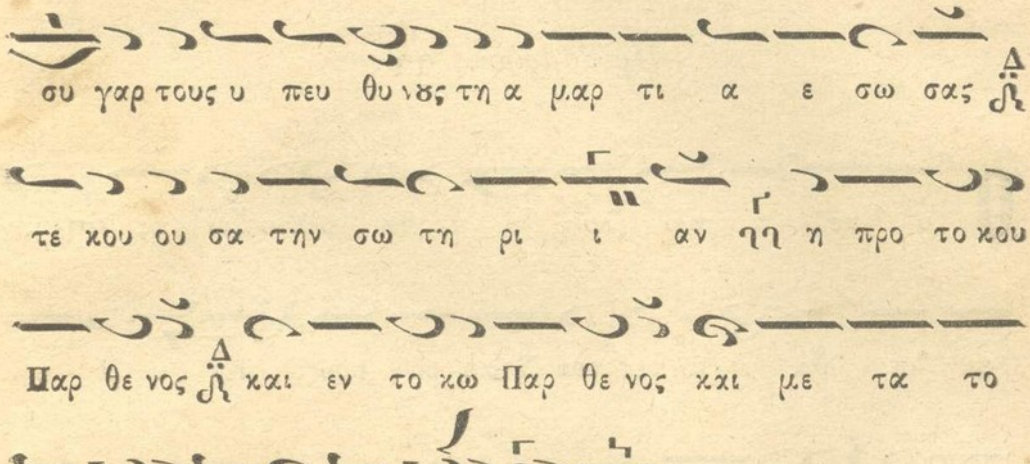
συ γαρ τους υ πευ θυ νθς τη α μαρ τι α ε σω σας
τε κου ου σα την σω τη ρι ι αν ηη η προ το κου
Παρ θε νος και εν το κω Παρ θε νος και με τα το
κον πα λιν με νει Παρ θε νο ο ο ος

Κάθισμα. ηη

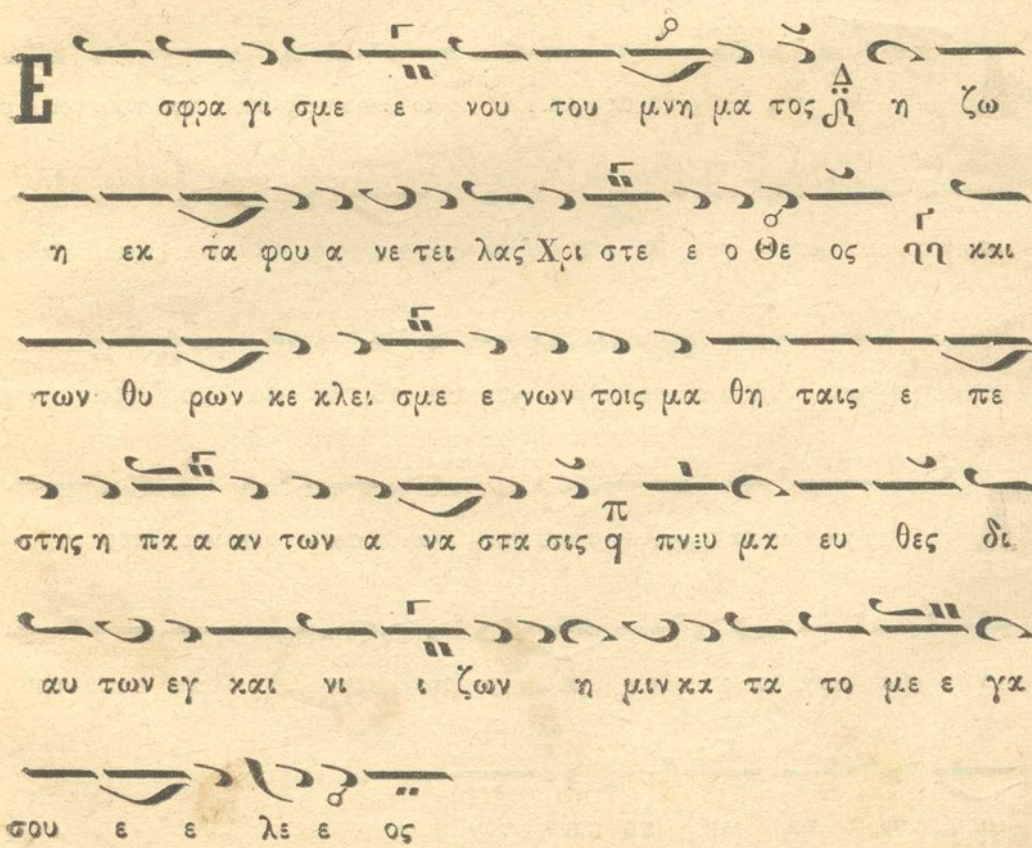
Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω
η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ε ο Θε ος ηη και
των θυ ρων κε κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε
στης η πα α αν των α να στα σις πνευ μα ευ θες δι
αυ των εγ και νι ι ζων η μιν κα τα το με ε γα
σου ε ε λε ε ος

Προσόμοιον. ηη

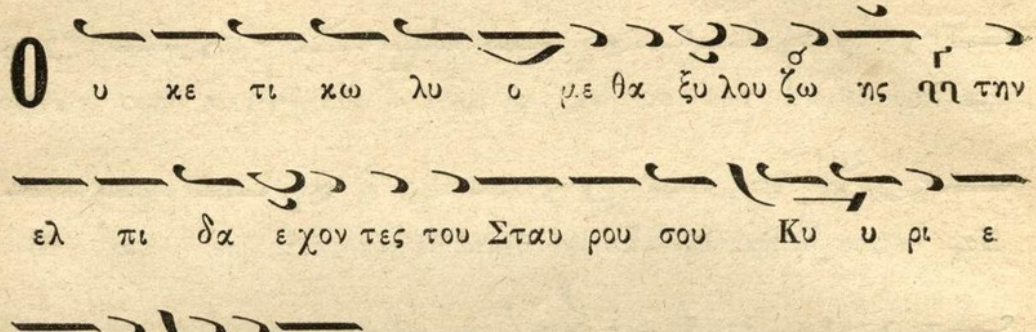

Αἶνοι. ηη

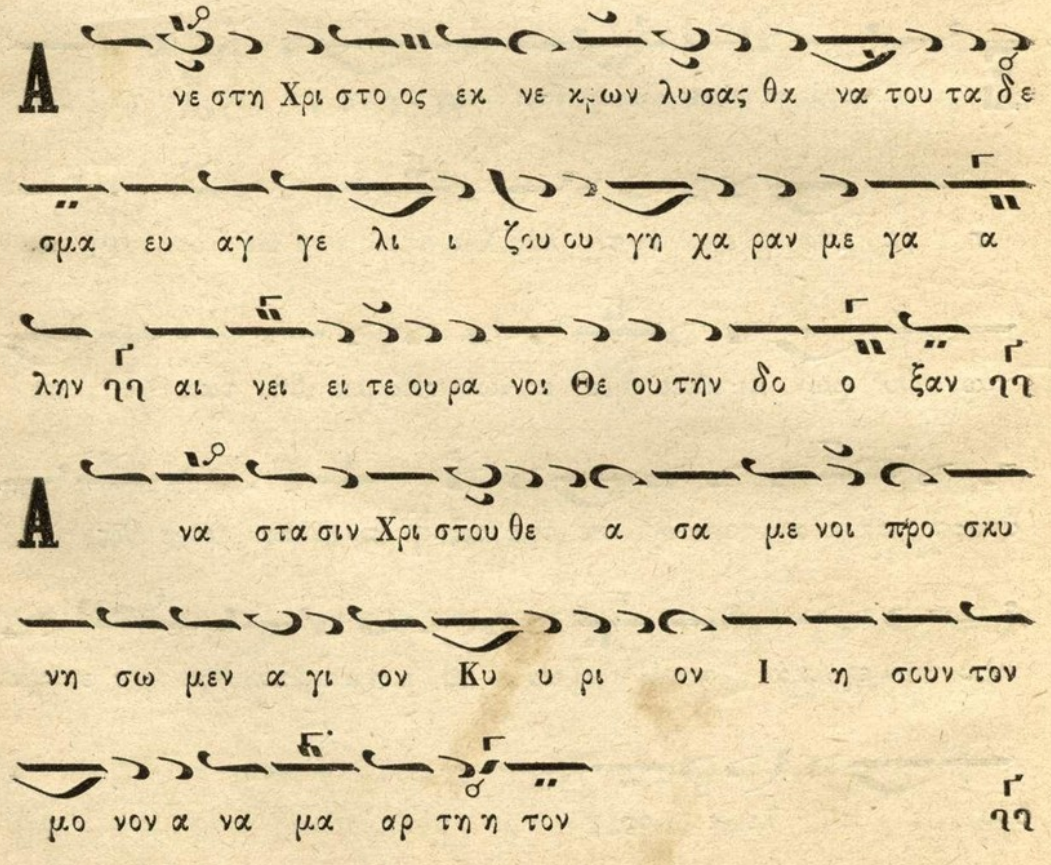

Χ ρι στȣ την Α να στα σιν προ σκυ νουν τες ου παυ
ο με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι
ων η μων π α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο
δει ξας την Α να ς α α σιν ηη

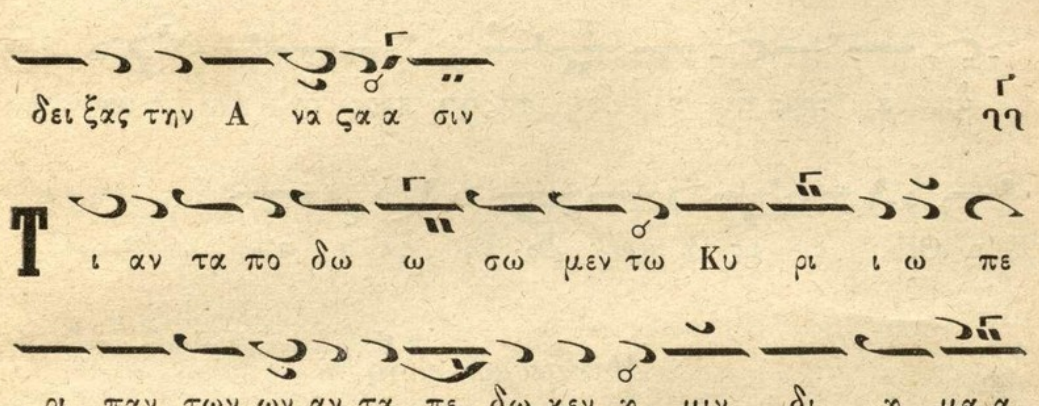
Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε
ρι παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα α
ας Θε ος εν αν θρω ω ποις ηη δι α την κα
τα φθα ρει σαν φυ υ σιν ο λο γος σαρξ ε γε νε το
και ε σκη νω σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στȣς
• ευ ερ γε ε τής προς τους αιχ μα λω τους ο ε
λευ θε ρω τής προς τους εν σκο τει κα θη με ε νους

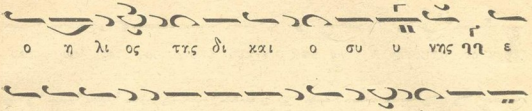

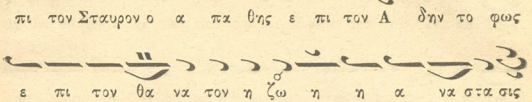

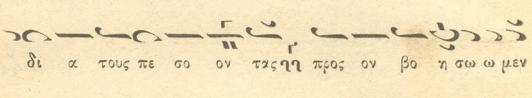

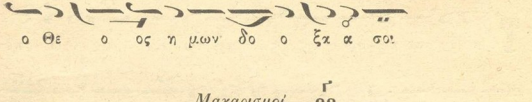

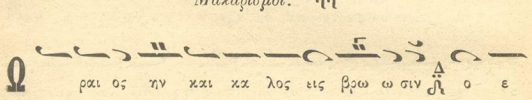

Μακαρισμοί. ηη

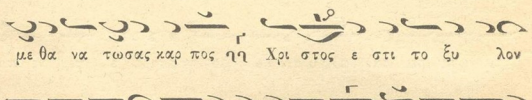

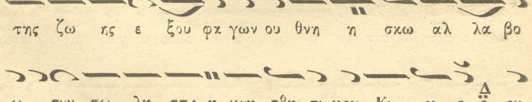

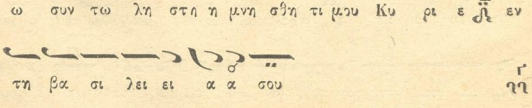

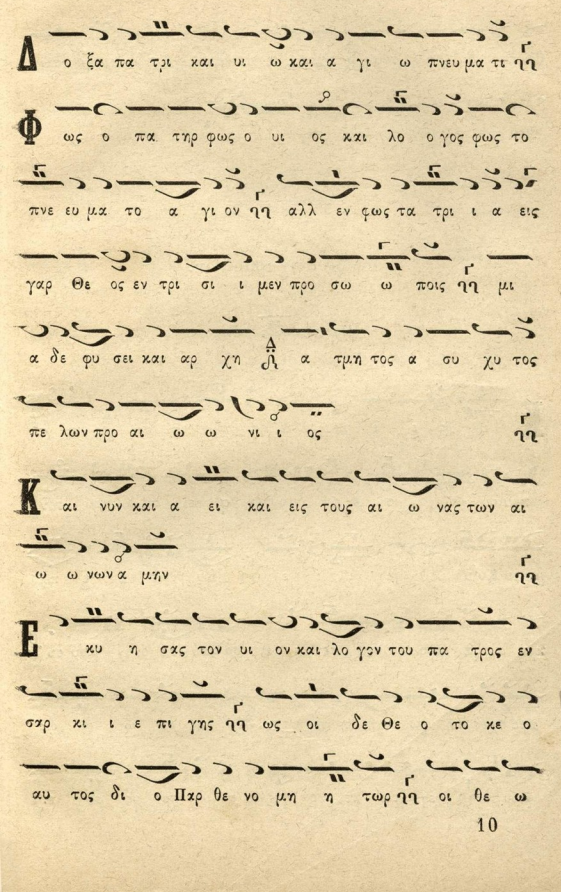
Δ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι ηη
Φ ως ο πα τήρ φως ο υι ος και λο ο γος φως το
πνε ευ μα το α γι ον ηη αλλ εν φως τα τρι ι α εις
γαρ Θε ος εν τρι σι ι μεν προ σω ω ποις ηη μι
α δε φυ σει και αρ χη μ α τμη τος α συ χυ τος
πε λων προ αι ω ω νι ι ος ηη
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ηη
Ε κυ η σας τον υι ον και λο γον του πα τρος εν
σαρ κι ι ε πι γης ηη ως οι δε Θε ο το κε ο
αυ τος δι ο Πκρ θε νο μη η τωρ ηη οι θε ω

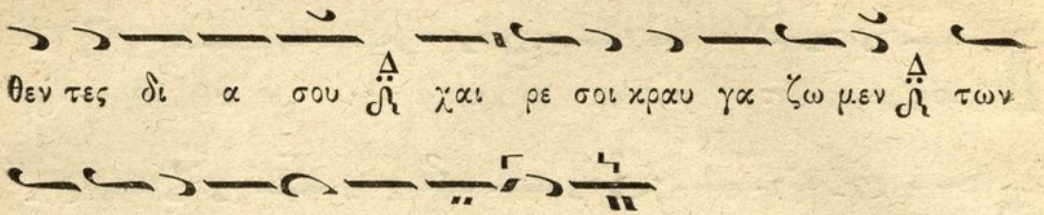

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος Γα.

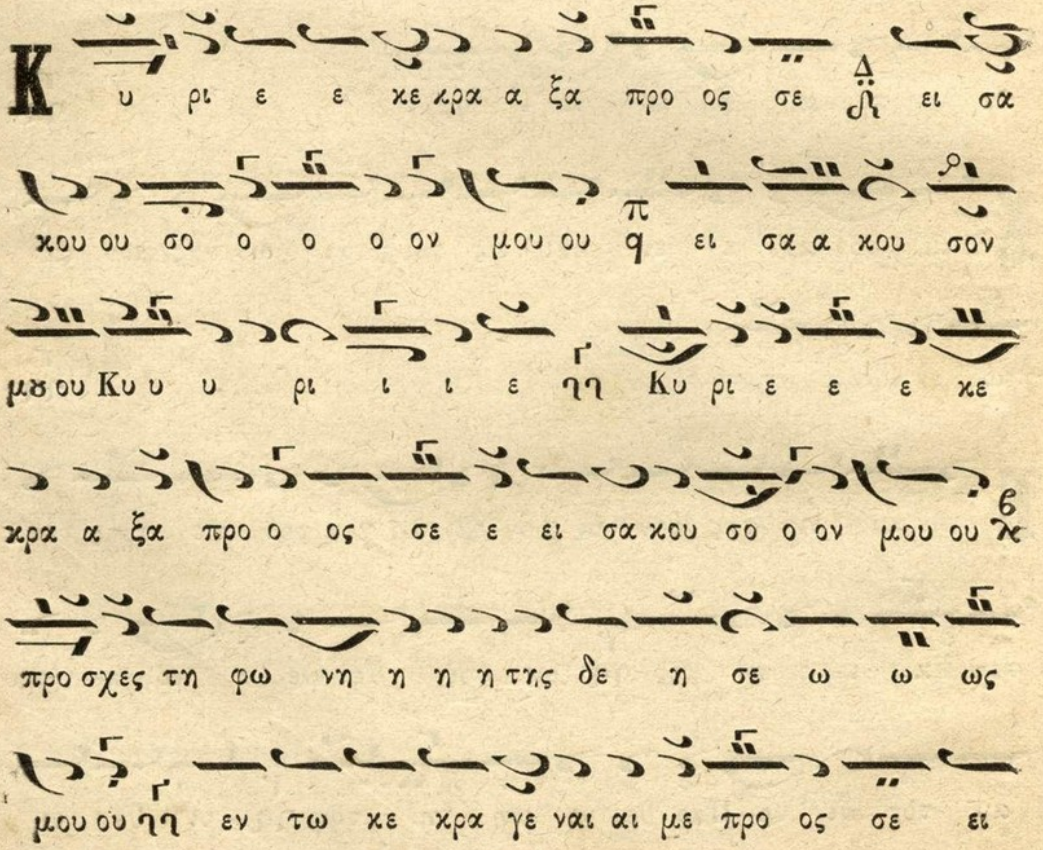

σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η η η προ σευ χη η η
μου ως θυ μι α α μα ε νω πι ο ο ον σου ου
ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου ου θυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη η η ει σα κου σον μου ου Κυ υ
ρι ι ε
Δ ο ξα πα τρι ι και υι υι ω ω και αι α γι ι
ω πνευ μα τι ι
Κ αι νυν κκι α ει ει ει ει κκι εις τους αι
ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην
Μ η τηρ μεν ε γνω ω ω ω σ!ης υ πε ερ φυ

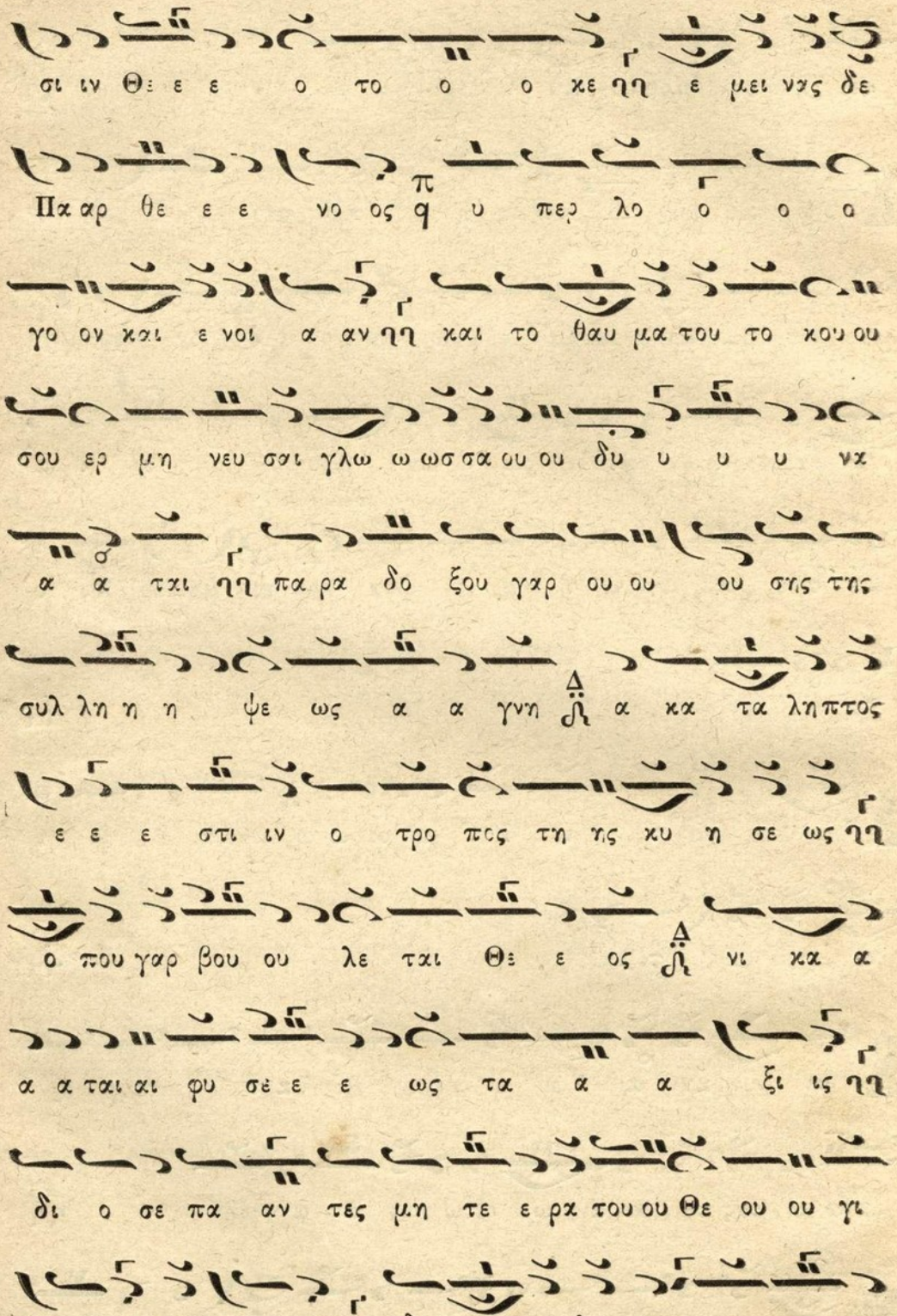
σι ιν Θε ε ε ο το ο ο κε ηη ε μει νας δε
Πα αρ θε ε ε νο ος q υ περ λο ο ο ο
γο ον και ε νοι α αν ηη και το θαυ μα του το κου ου
σου ερ μη νευ σαι γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να
α α ται ηη πα ρα δο ξου γαρ ου ου ου σης της
συλ λη η η ψε ως α α γνη Δ α κα τα λη πτος
ε ε ε στι ιν ο τρο πος τη ης κυ η σε ως ηη
ο που γαρ βου ου λε ται Θε ε ος Δ νι κα α
α α ται αι φυ σε ε ε ως τα α α ξι ις ηη
δι ο σε πα αν τες μη τε ε ρα του ου Θε ου ου γι
νω ω σκον τε ες ηη δε ο με θα σου εκ τε ε

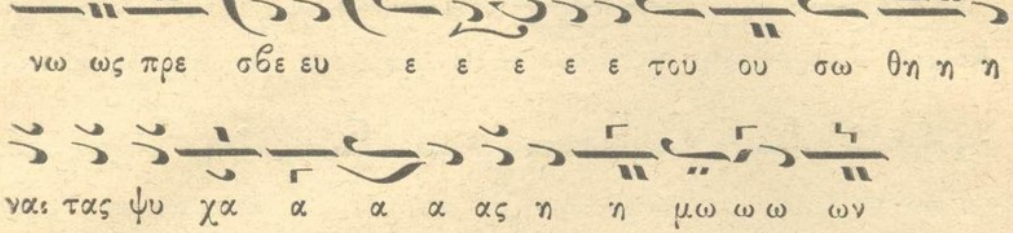

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. ηη

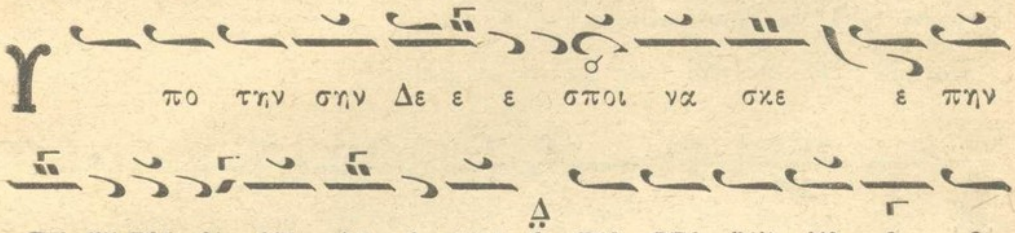

Πασαπτοάριον. ηη

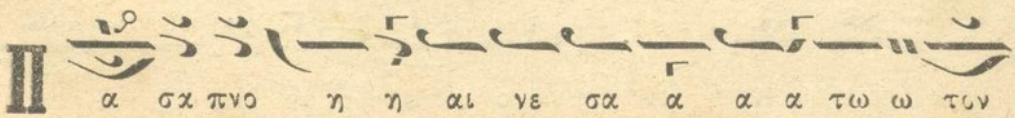

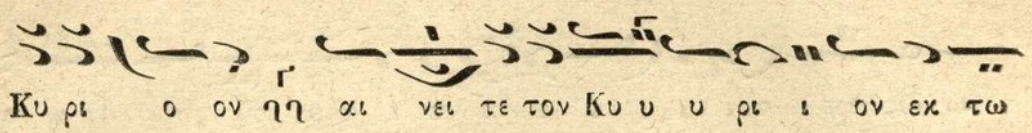

Κυ ρι ο ον ηη αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ι ον εκ τω

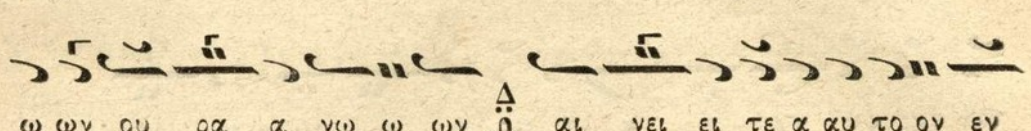

ω ων ου ρα α νω ω ων ϟ αι νει ει τε α αυ το ον εν

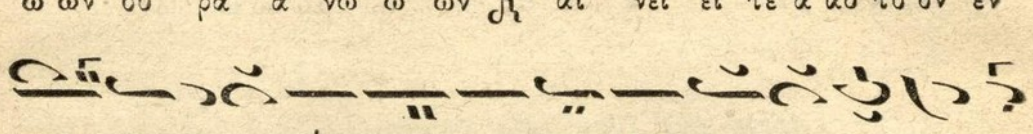

τοι οι οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος

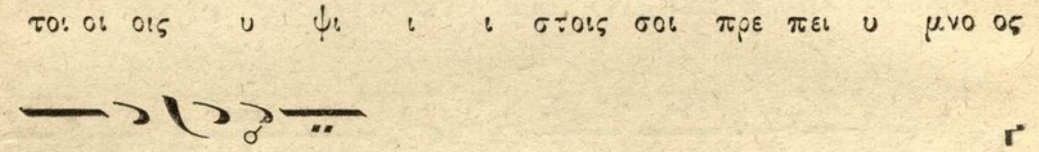

τω ω Θε ε ω ηη

A

ι νει τε αυ το ον πα αν τε ες οι α αγ γε ε

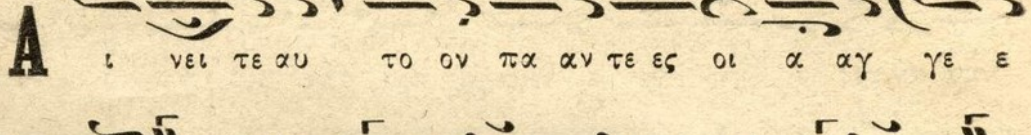

ε λοι οι οι α α αυ του ηη αι νει ει ει τε α

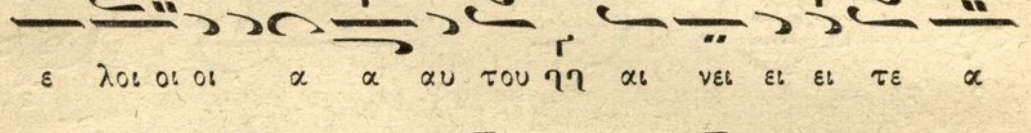

αυ τον πα σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου

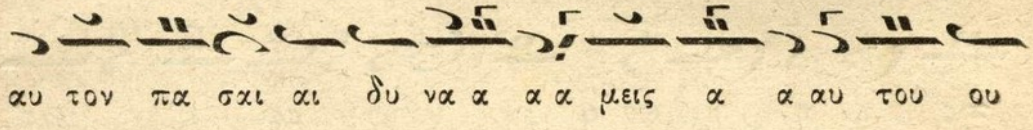

σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Ἐωθινὸν Ζ'. ηη

I

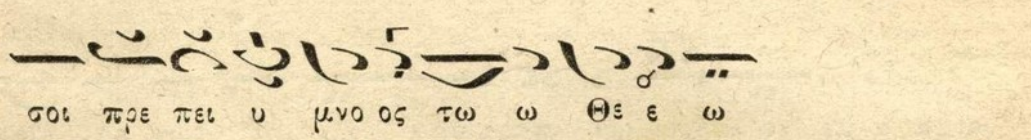

δου σκο τι α α και πρω ω ω ι ι και τι προ

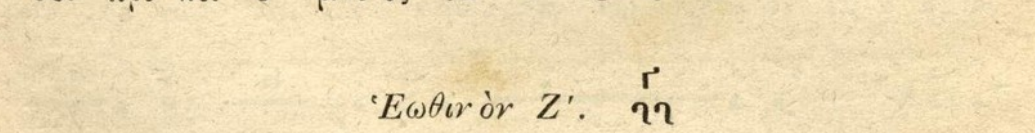

ος το μνη μει ει ει ο ο ο ον Μα ρι ι α

ε στη κα ας ηη πο λυ σκο ο τος ε ε ε ε χου ου
σα α ται αι αι αις φρε ε ε σιν ηη υ φου που ου
τε θει ει ται ζη τει εις ο Ι η σου ους ηη αλ λο
ο ρα τους συν τρε ε χον τα α α ας μα θη η τας πως
τοις ο θο ο νι οι οις και τω σου ου δα ρι ι ω
την Α να στα α σι ι ι ιν ε ε τε κμη η
ρα αν το ο ηη και α νε μνη σθη σαν της πε ρι ι
του ου ου ου του γρα α φης ηη με θω ω ων και δι
ι ων και η μεις πι ι ι στευ σα αν τε ες α νυ
μνου ου μεν σε ε ε τον ζω ω ω δο ο ο τη ην Χρι ι στον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ἦχος Δεύτερος.

§ 67. Ὁ Δεύτερος ἦχος, ἀνήκων εἰς τὸ χρωματικὸν γένος, ἔχει βάσιν εἰς τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ μέλη πάντοτε μὲν τὸν Δι, ἐνίοτε δὲ τὸν Βου καὶ σπανιώτατα τὸν Νη. Κλίμακα δὲ ἔχει χρωματικήν, ἧς τὰ τονιαῖα διαστήματα ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

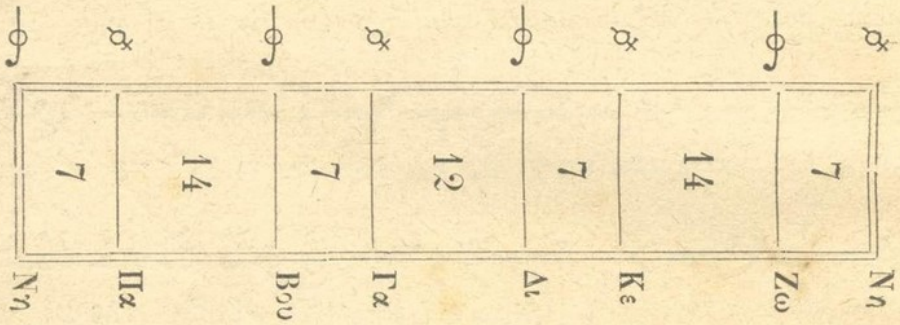

ΣΗΜ.—Εἰς τὰ Εἱρμολογικὰ μέλη ὁ ἦχος οὗτος γίνεται $\frac{\lambda}{\pi}$ τοῦ Β' καὶ ἔχει βάσιν μὲν τὸ Πα, κλίμακα δὲ τὴν τοῦ $\frac{\lambda}{\pi}$ Β'.

§ 68. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς ⁓. Φθοραὶ δὲ αὐτοῦ αἱ ἑξεῖς δύο —⊖ ⚥, ὧν ἡ μὲν πρώτη τίθεται ἐπὶ τῶν φθόγγων Νη Βου Δι Ζω, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπὶ τῶν φθόγγων Πα Γα Κε Νη, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἀνωτέρω κλίμακι.

§ 69. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου εἰς μὲν τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ μέλη εἶναι οἱ φθόγγοι Βου Δι Ζω, εἰς δὲ τὰ Εἱρμολογικὰ οἱ Πα Δι.

§ 70. Καταλήξεις ποιεῖ εἰς τὰ Στιχηραρικὰ μέλη ἀτε-

λεῖς μὲν εἰς τοὺς φθόγγους Βου Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Δι. Εἰς δὲ τὰ Εἱρμολογικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Πα, Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Πα.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος Β'. Πα.

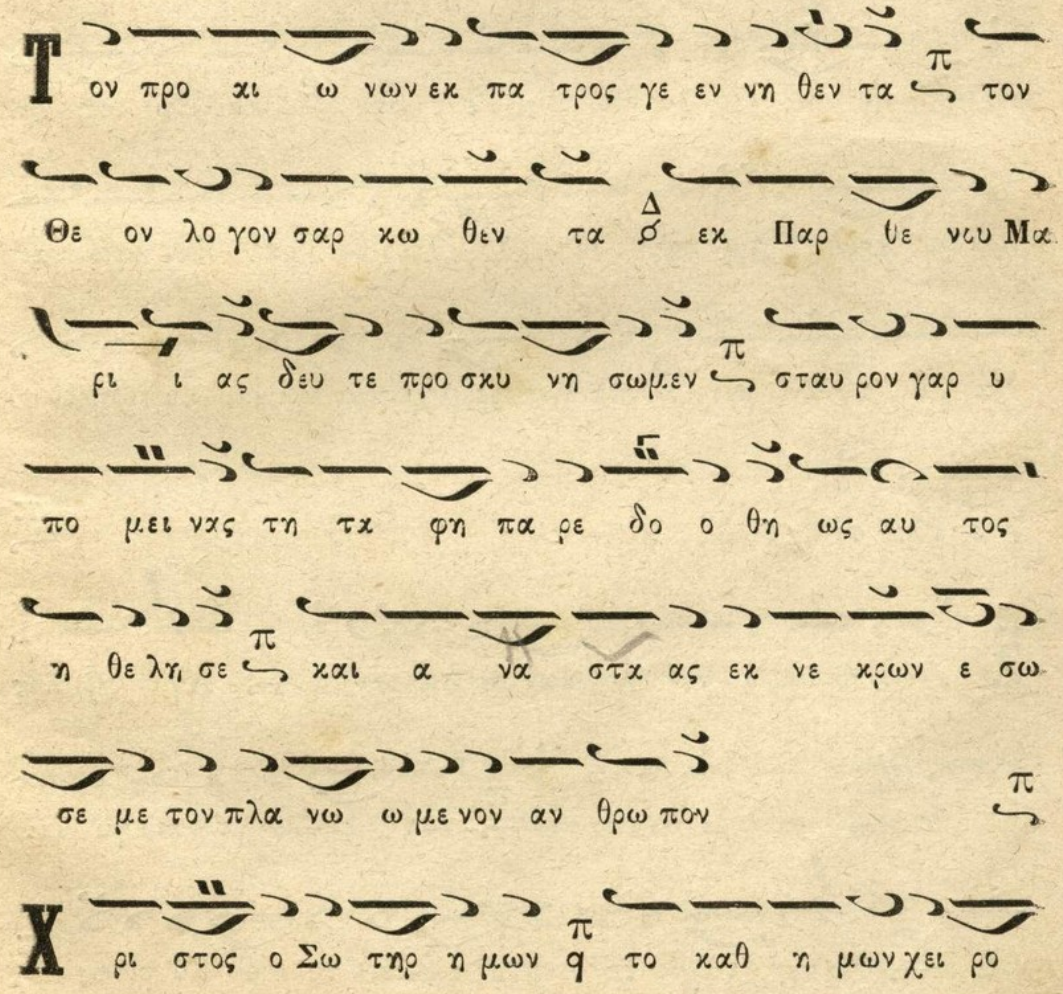

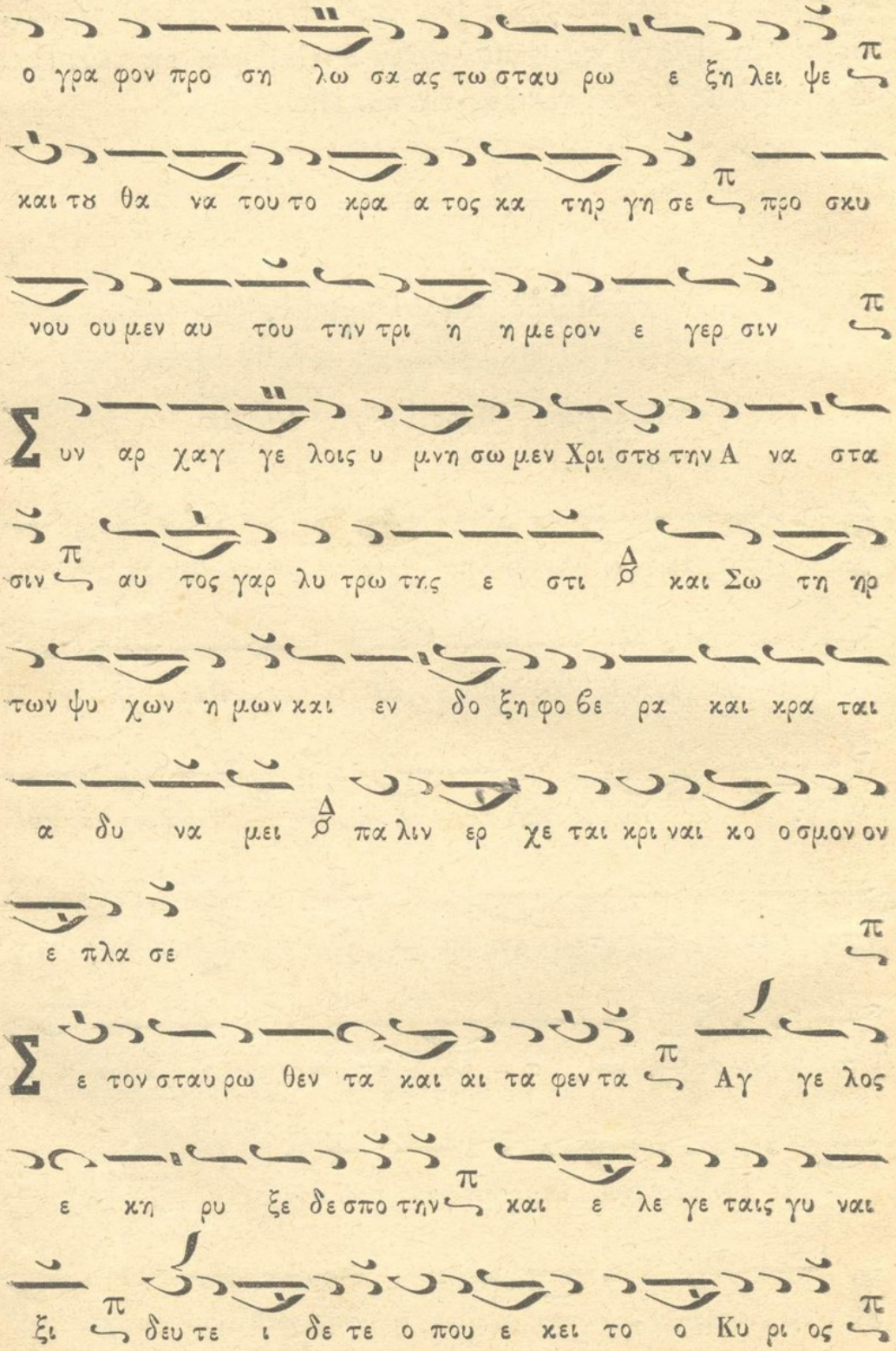
ο γρα φον προ ση λω σα ας τω σταυ ρω ε ξη λει ψε
και τȣ θα να του το κρα α τος κα τηρ γη σε προ σκυ
νου ου μεν αυ του την τρι η η με ρον ε γερ σιν
Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω μεν Χρι στȣ την Α να στα
σιν αυ τος γαρ λυ τρω της ε στι Δ ȣ και Σω τη ηρ
των ψυ χων η μων και εν δο ξη φο βε ρα και κρα ται
α δυ να μει Δ ȣ πα λιν ερ χε ται κρι ναι κο ο σμον ον
ε πλα σε
Σ ε τον σταυ ρω θεν τα και αι τα φεν τα Αγ γε λος
ε κη ρυ ξε δε σπο την και ε λε γε ταις γυ ναι
ξι δευ τε ι δε τε ο που ε κει το ο Κυ ρι ος

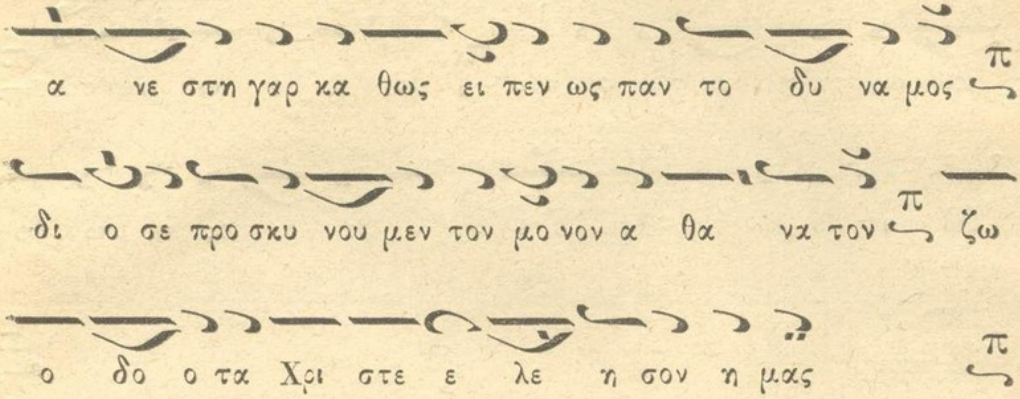

Ἀπόστιχα. ἐκ τοῦ Πα.

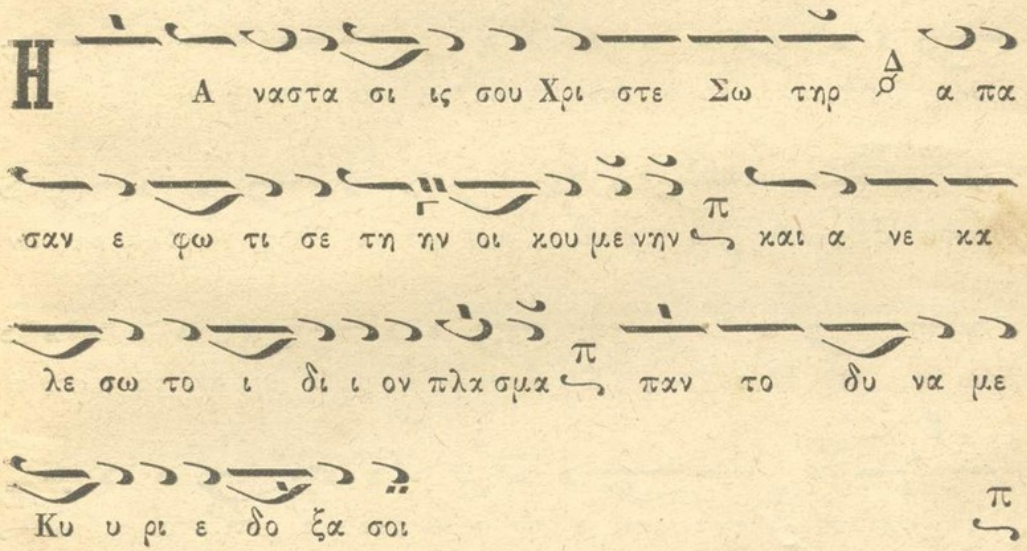

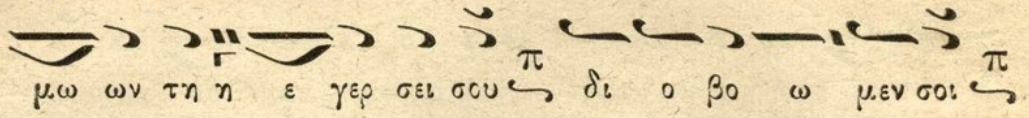
μω ων τη η ε γερ σει σου π δι ο βο ω μεν σοι π

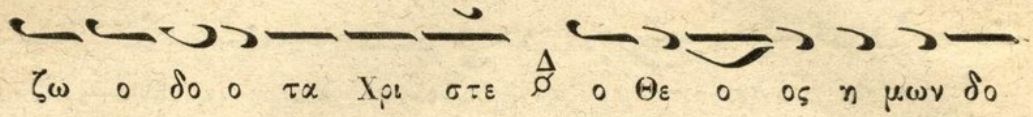
ζω ο δο ο τα Χρι στε Δ ο Θε ο ος η μων δο

ξα σοι π

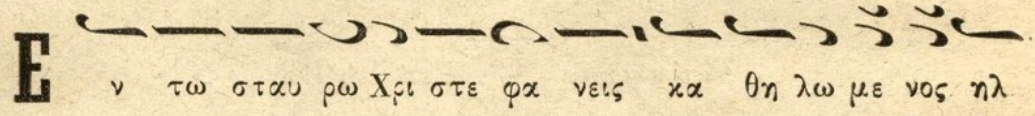
Ε ν τω σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ

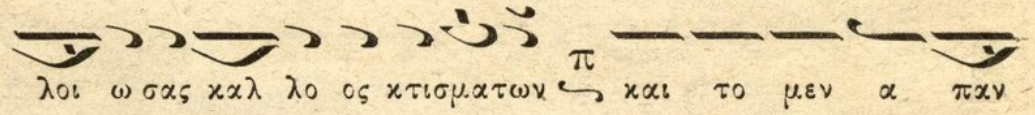
λοι ω σας καλ λο ος κτισματων π και το μεν α παν

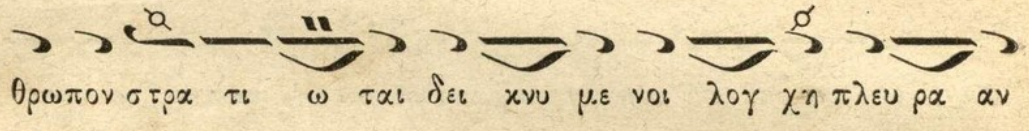
θρωπον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν

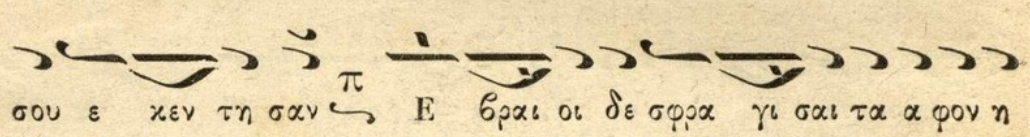
σου ε κεν τη σαν π Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φον η

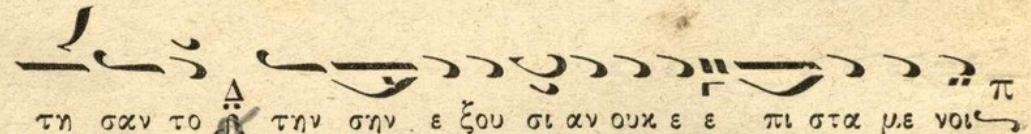
τη σαν το Δ την σην ε ξου σι αν ουκ ε ε πι στα με νοι π

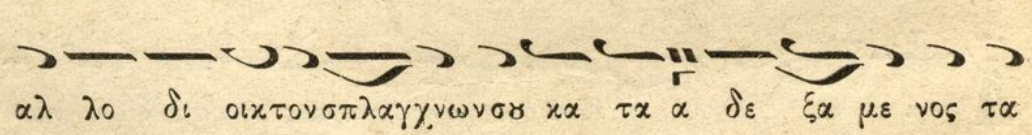
αλ λο δι οικτον σπλαγχνωνσου κα τα α δε ξα με νος τα

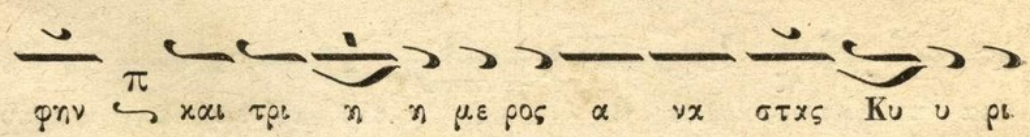
φην π και τρι η η με ρος α να στας Κυ υ ρι

ε ε δο ξα σοι π

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Δι.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε ε

κρω σας τη α στρα πη τής Θε ο τη τος β ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε

ε στη σας Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυ γα ζον β ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα σοι

Θεοτοκίον. Δι.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ πε ρεν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α β τη α γνοι α ε

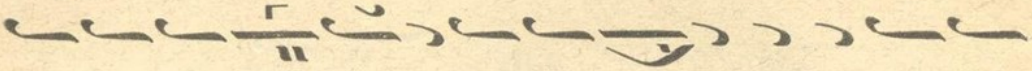

φρα γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με

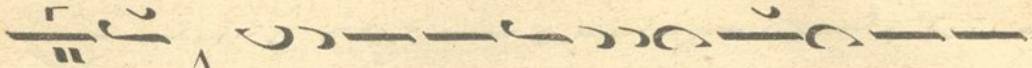

ε νη μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε

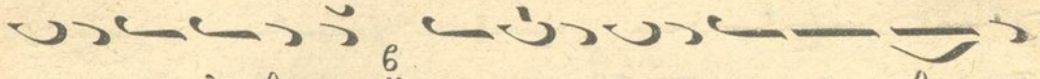

κου σα α λη θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι

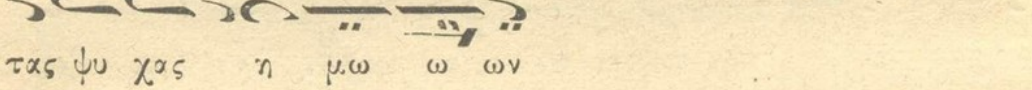

τας ψυ χας η μω ω ων

Προσόμοια. Πα.

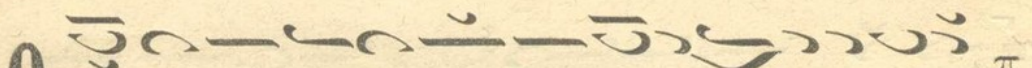

Ο ι κος του Ευ φρα θα η πο λις η η α γι α

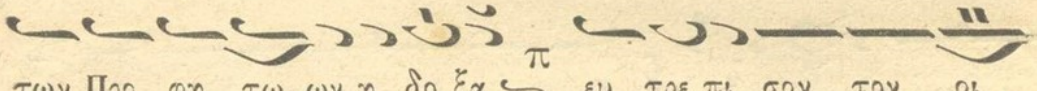

των Προ φη τω ων η δο ξα ευ τρε πι σον τον οι

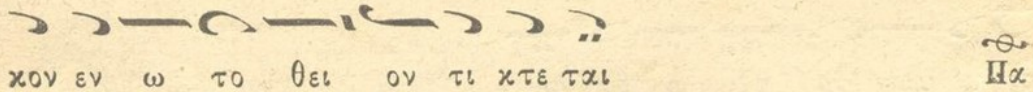

κον εν ω το θει ον τι κτε ται Πα

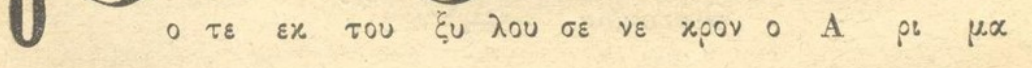

Ο ο τε εκ του ξυ λου σε νε κρον ο Α ρι μα

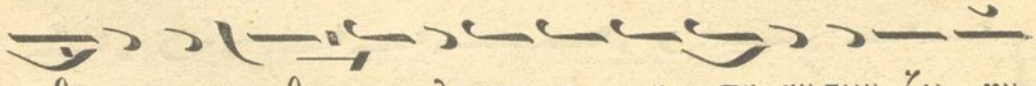

θει ας κα θει ει λε την των α πα αν των ζω ην

σμυρνη και σιν δο νι σε Χρι στε ε νει ει λη η σε

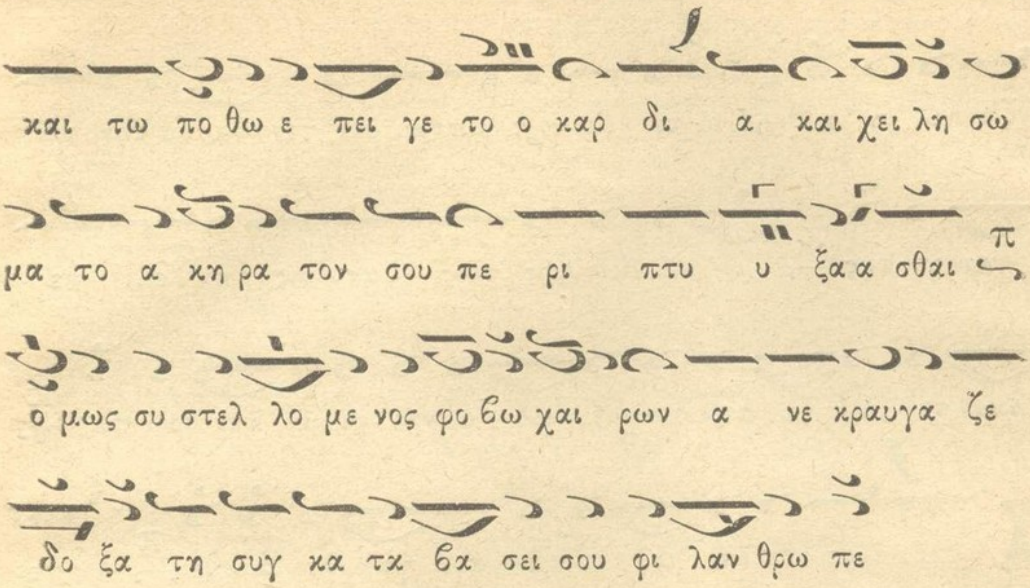

Ἡ Τιμιωτέρα.

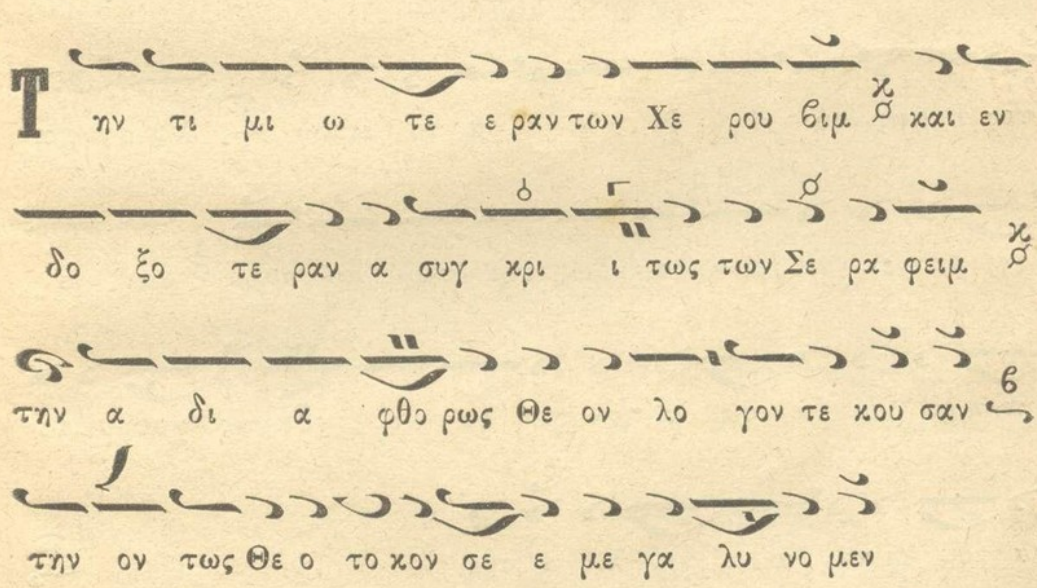

Αἶνοι.

ζει Κυ ρι ε π ο τι δι α του σταυ ρου τον θα να τον κα

τηρ γη σας π ι να δει ξης τοις λα οις την εκ νε

κρων σου Α να στα σιν ως μο ο νος φι ι λαν θρω πος π

Χ αι ρε τε λα οι οι και α γαλ λι α σθε π Αγ γε

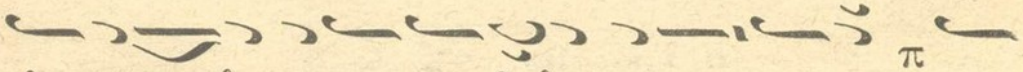

λος ε κα θη σεν ε'ς τον λι θον του μνη μα τος π αυ

τος η μας ευ ηγ γε λι σα το ει πων π Χρι στος α

νε στη εκ νε κρων ο Σω τηρ του κο σμου Δ και ε

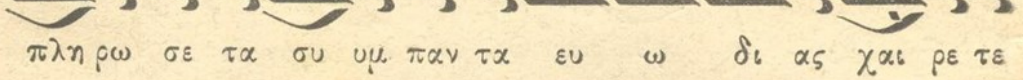

πλη ρω σε τα συ υμ παν τα ευ ω δι ας χαι ρε τε

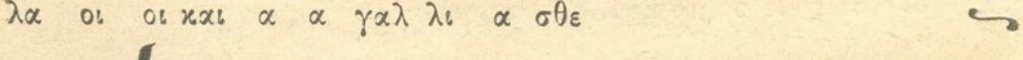

λα οι οι και α α γαλ λι α σθε π

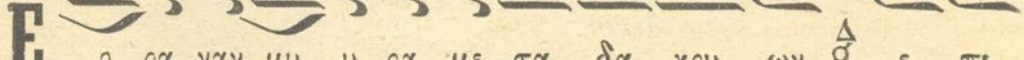

Ε ρ ρα ναν μυ υ ρα με τα δα κρυ ων Δ ε πι

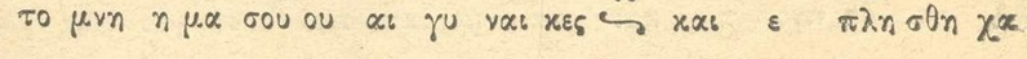

το μνη η μα σου ου αι γυ ναι κες π και ε πλη σθη χα

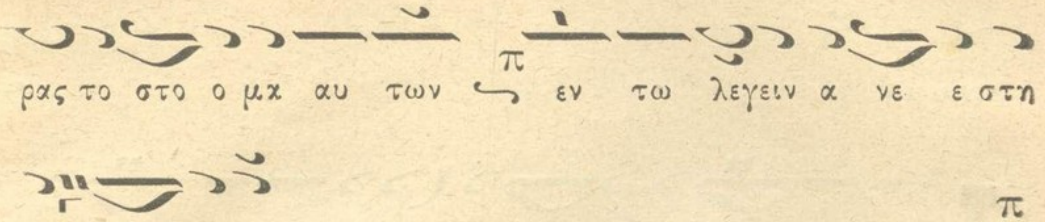

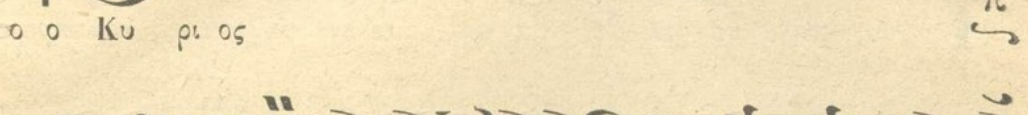

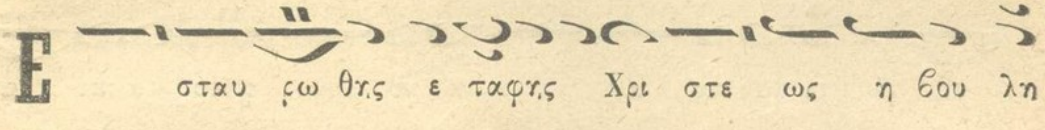

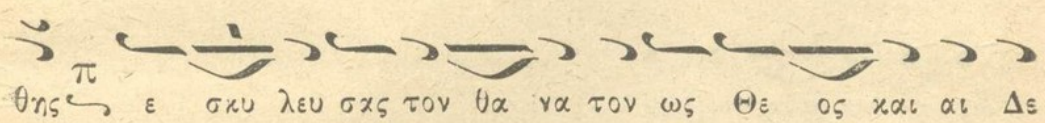

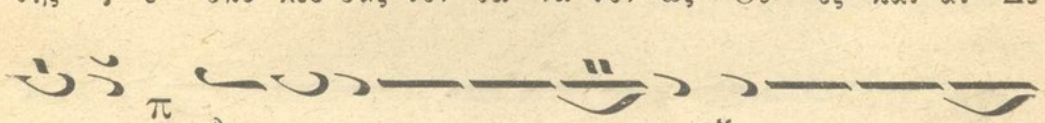

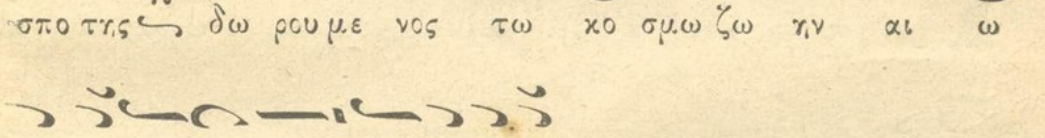

Μακαρισμοί. ἐκ τοῦ Πα.

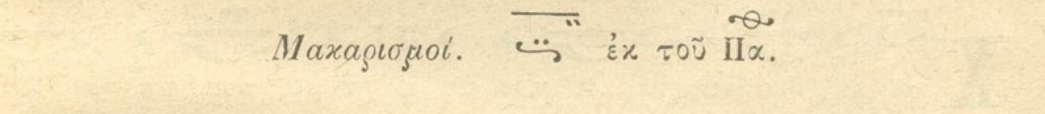

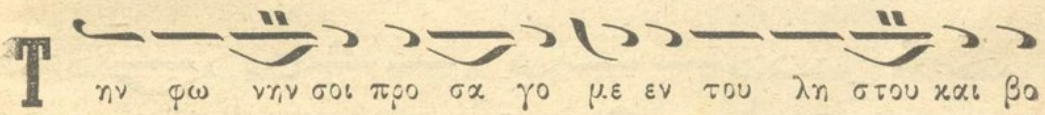

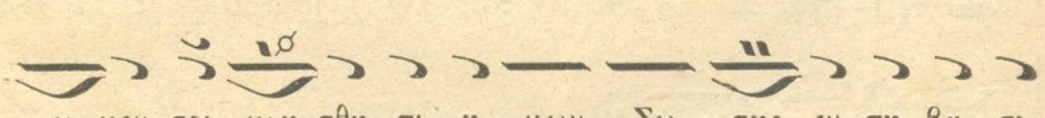

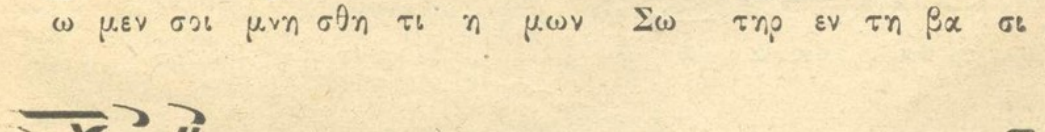

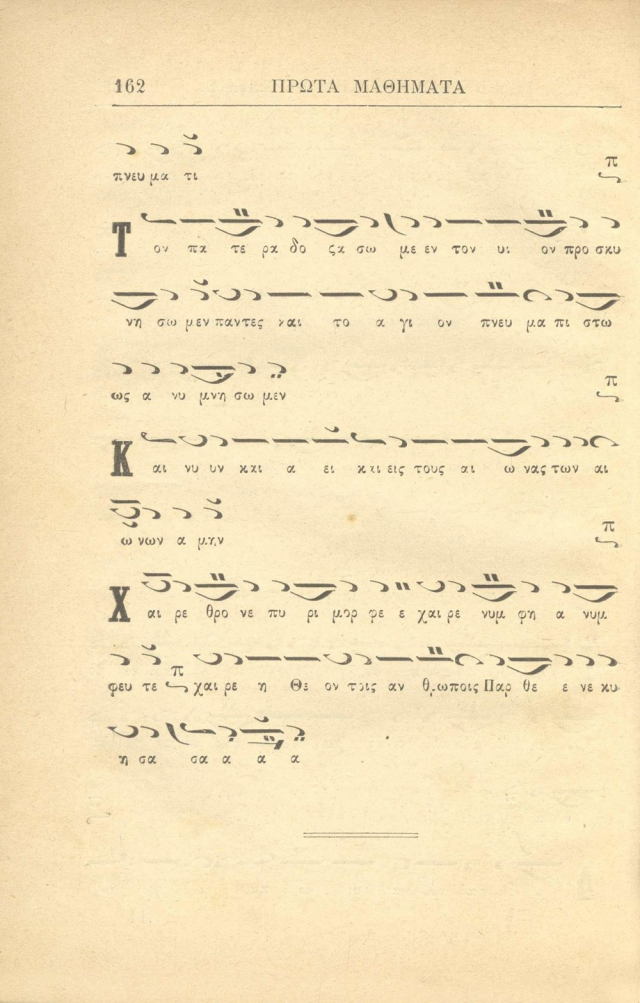
πνευ μα τι
π
Τ ον πα τε ρα δο ξα σω με εν τον υι ον προ σκυ
νη σω μεν παντες και το α γι ον πνευ μα πι στω
ως α νυ μνη σω μεν
π
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
π
Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε ε χαι ρε νυμ φη α νυμ
φευ τε χαι ρε η Θε ον τοις αν θρωποις Παρ θε ε νε κυ
η σα σα α α α

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος Β΄. ἐκ τοῦ Δι.

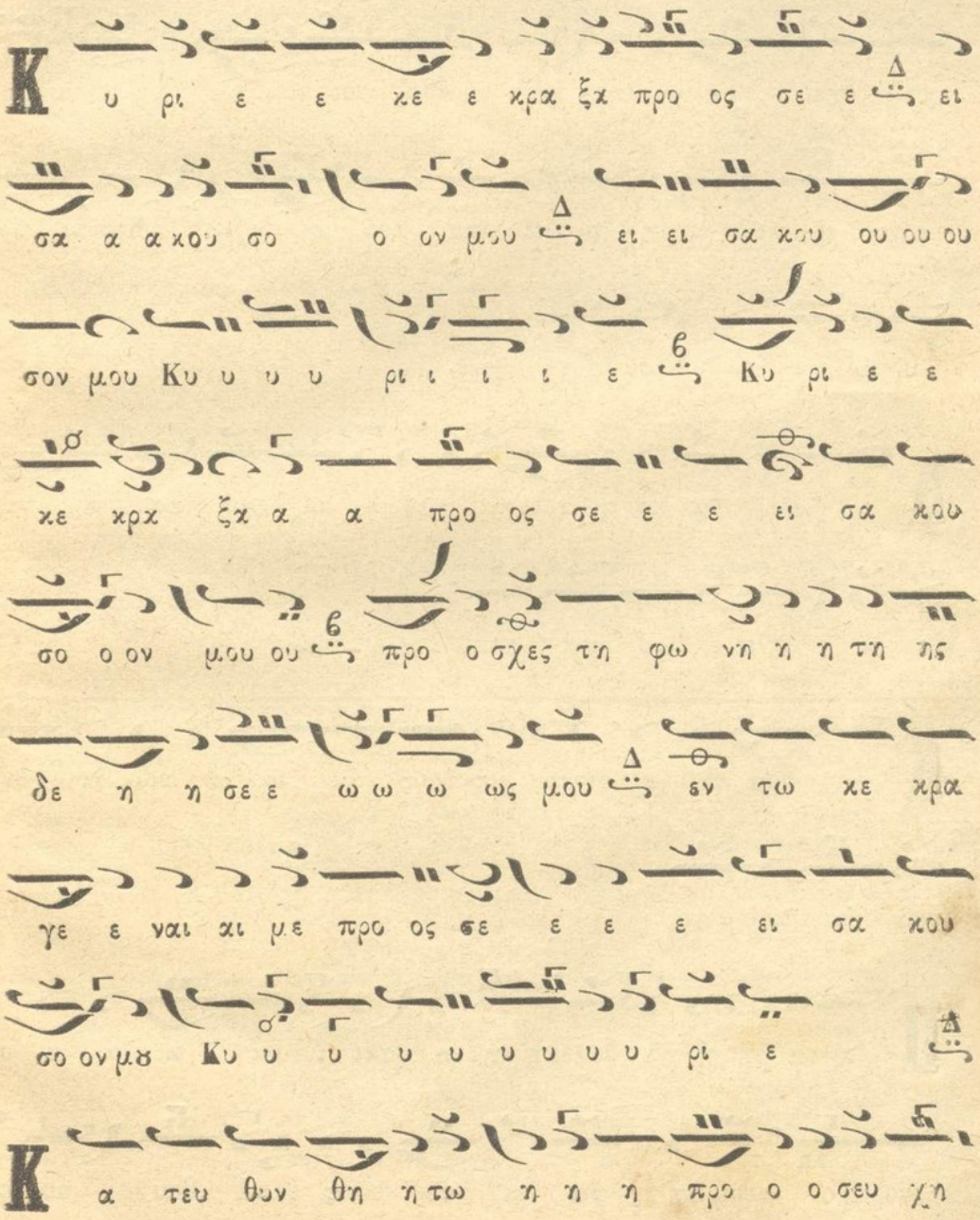

η η μου ως θυ μι α α μα α ε ε ε

νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ σι ις

των χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι ι α α α ε

σπε ρι ι νη η η ει σα κου σο ον μȣ Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρι ε

Δ ο ο ξα πα α τρι και υι υι υι ω και α γι

ι ω πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μην

Π α α ρη η ηλ θεν η η η σκι ι ι α α α του

νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος ε ελ θου ου ου

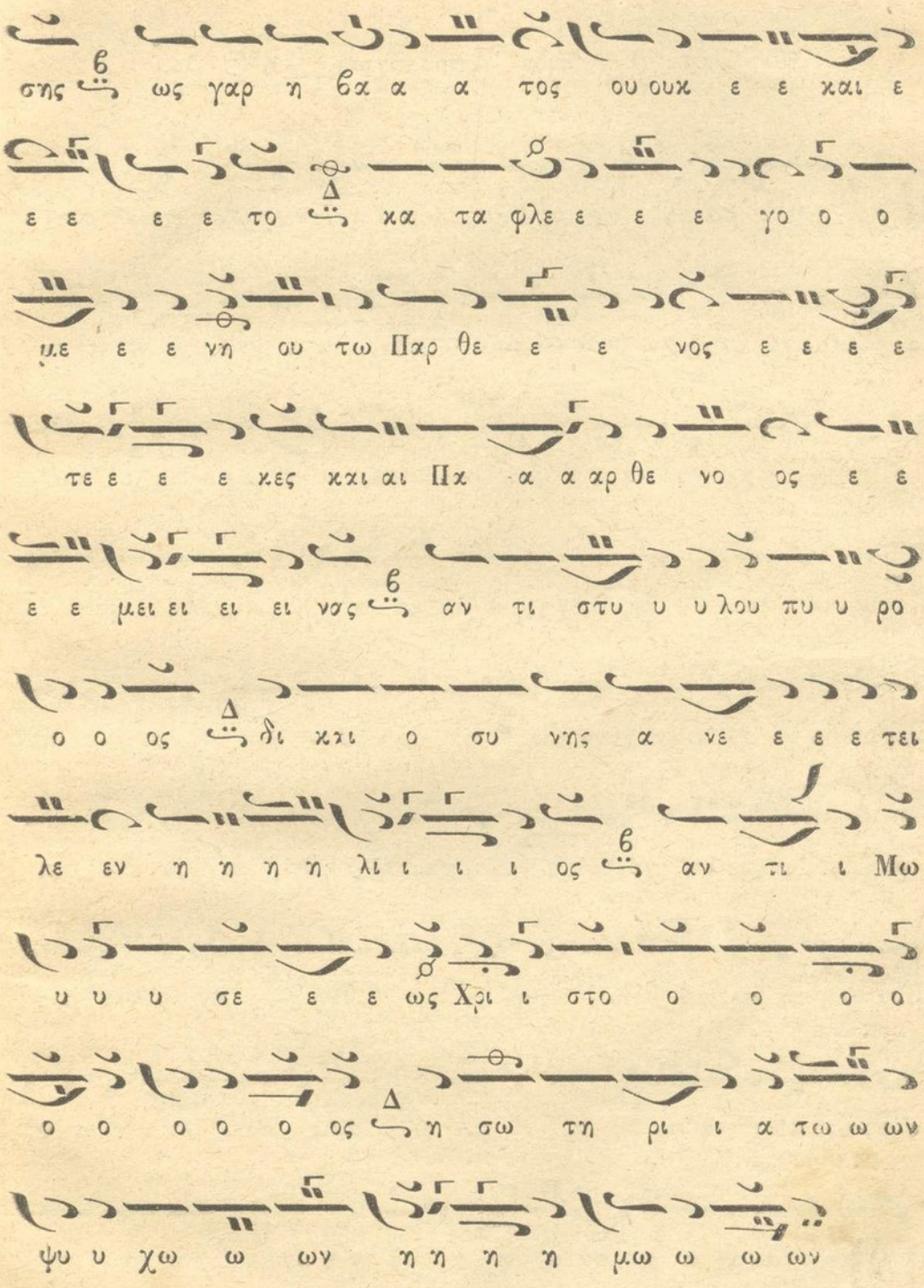
σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και ε
ε ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο
με ε ε νη ου τω Παρ θε ε ε νος ε ε ε ε
τε ε ε ε κες και αι Πα α α αρ θε νο ος ε ε
ε ε μει ει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο
ο ο ος δι και ο συ νης α νε ε ε τει
λε εν η η η η λι ι ι ι ος αν τι ι Μω
υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α τω ω ων
ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. Δι.

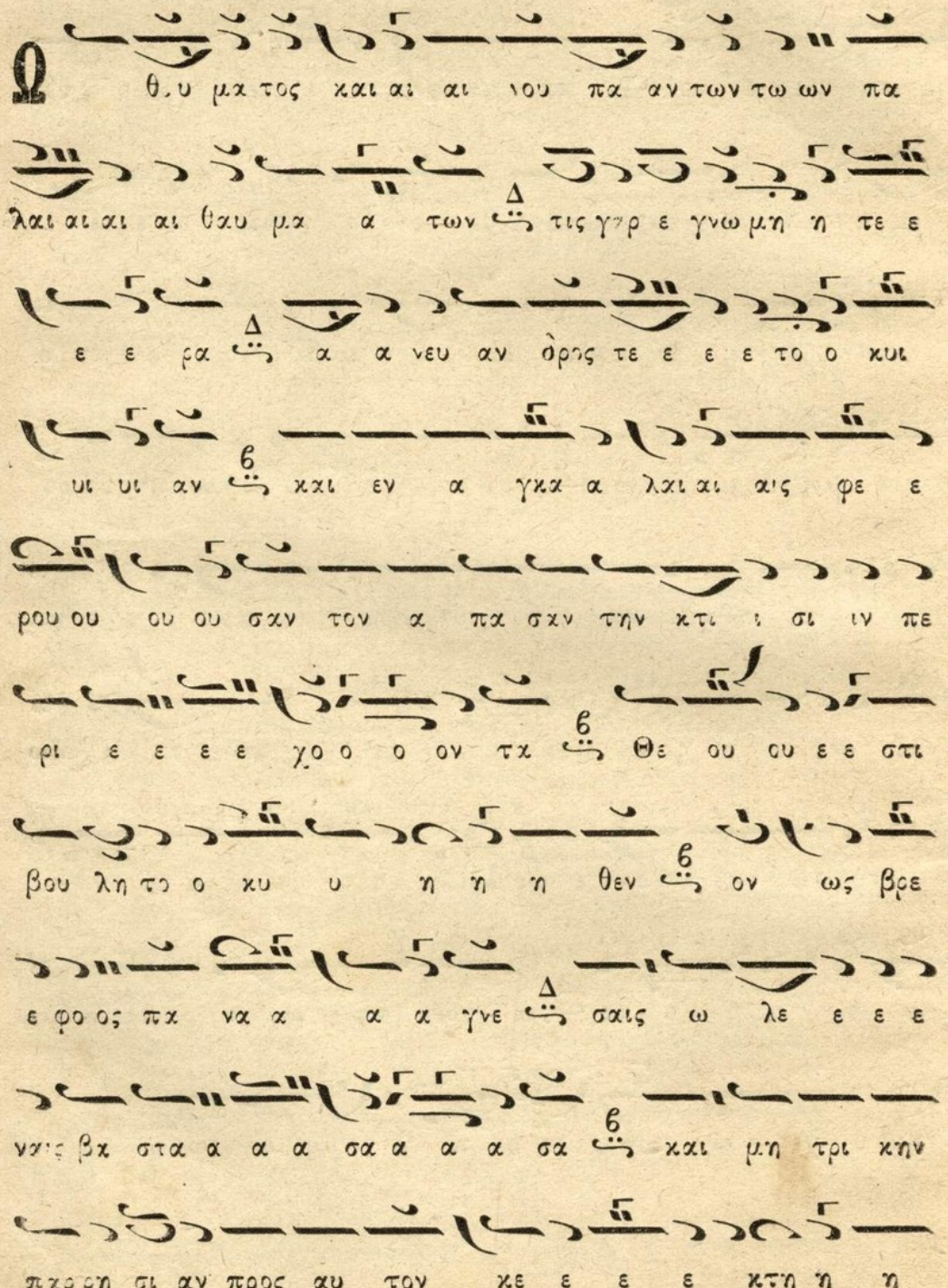

Ω θ.υ μα τος και αι αι νου πα αν των τω ων πα

λαι αι αι αι θαυ μα α των Δ τις γαρ ε γνω μη η τε ε

ε ε ρα Δ α α νευ αν δρος τε ε ε ε το ο κυι

υι υι αν β και εν α γκα α λαι αι αις φε ε

ρου ου ου ου σαν τον α πα σαν την κτι ι σι ιν πε

ρι ε ε ε ε χο ο ο ον τα β Θε ου ου ε ε στι

βου λη το ο κυ υ η η η θεν β ον ως βρε

ε φο ος πα να α α α γνε Δ σαις ω λε ε ε ε

ναις βα στα α α α σα α α α σα β και μη τρι κην

παρρη σι αν προς αυ τον κε ε ε ε κτη η η

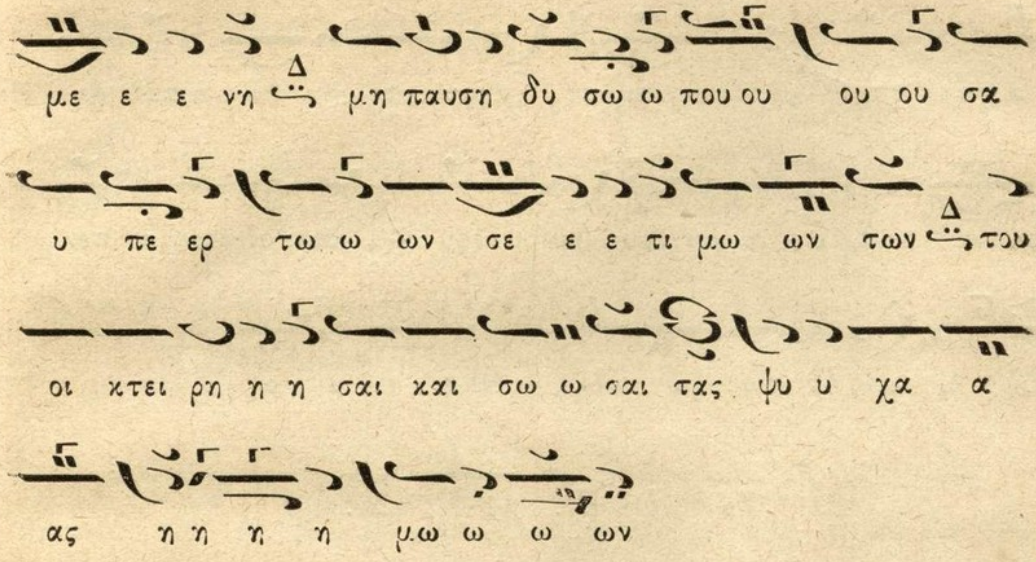

Πασαπτοάριον. Δι.

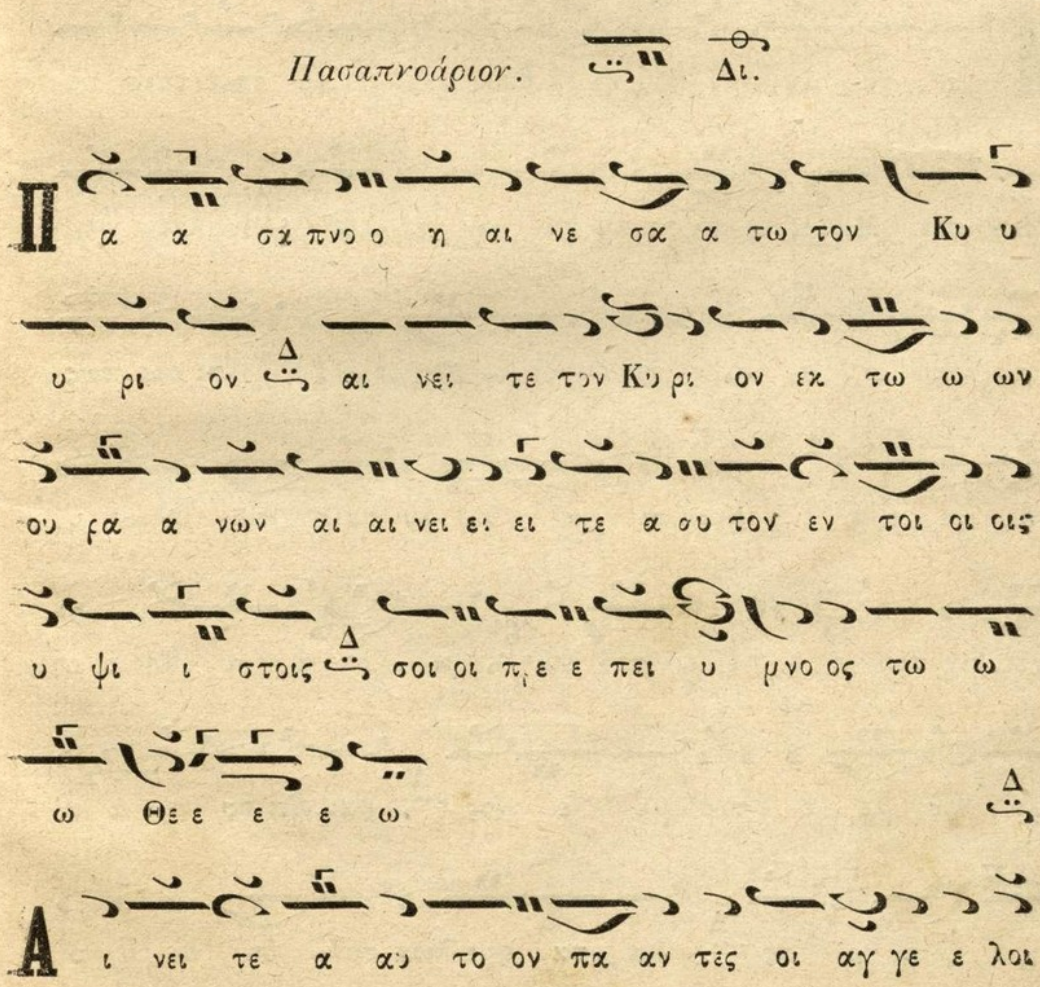

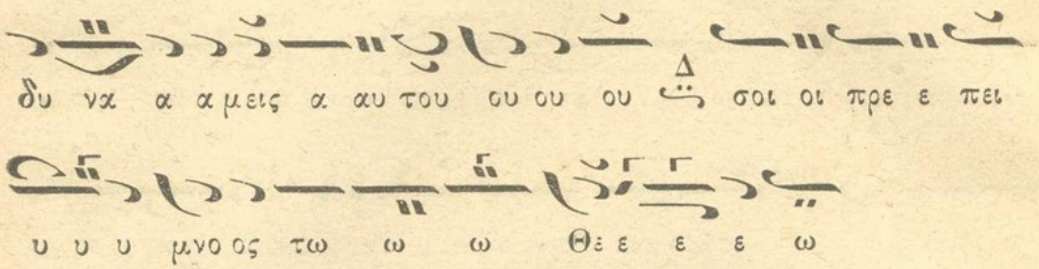
α αυ του Δι αι νει τε α αυ το ον πα α σαι αι
δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου Δι σοι οι πρε ε πει
υ υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἑωθινὸν Β'. Δι.

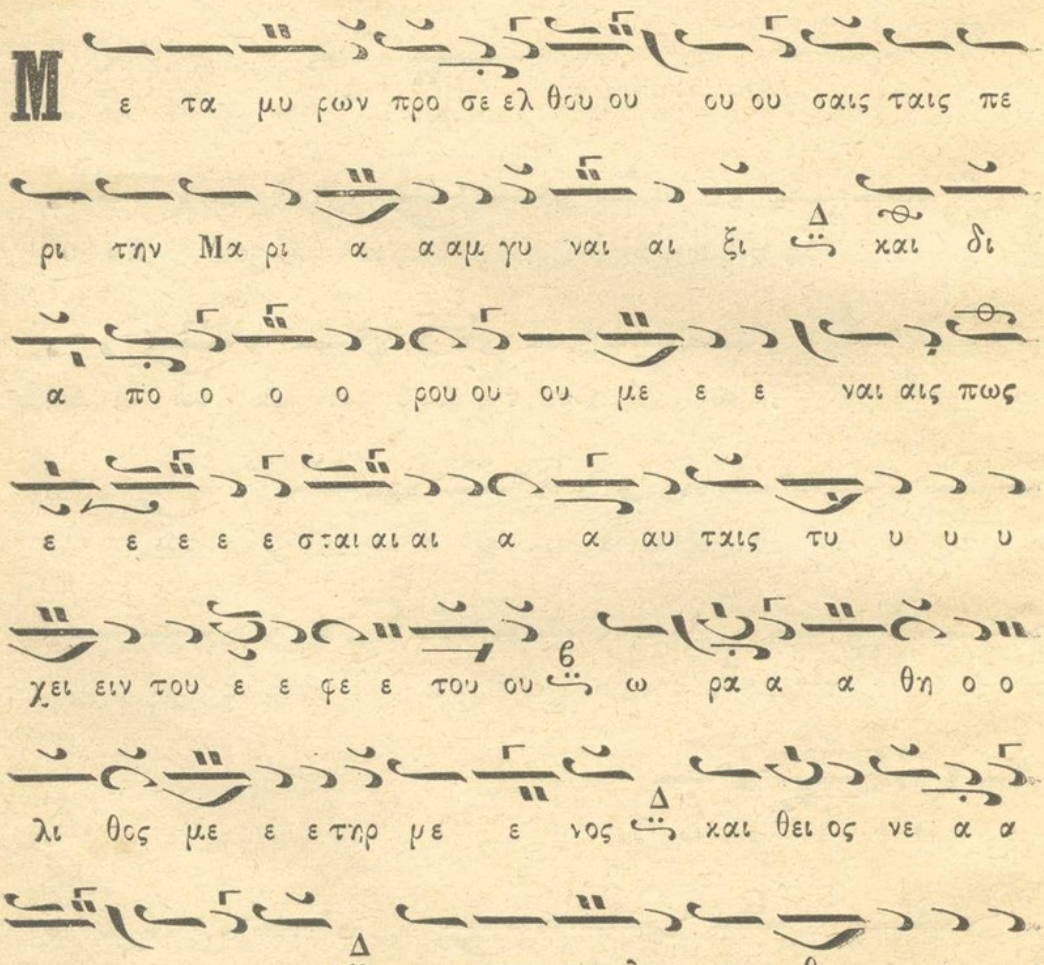
Μ ε τα μυ ρων προ σε ελ θου ου ου ου σαις ταις πε
ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι Δι και δι
α πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως
ε ε ε ε ε σται αι αι α α αυ ταις τυ υ υ υ
χει ειν του ε ε φε ε του ου Δι ω ρα α α θη ο ο
λι θος με ε ε τηρ με ε νος Δι και θει ος νε α α
νι ι ι ι ας Δι κα τα στε λων τον θο ο ρυ υ

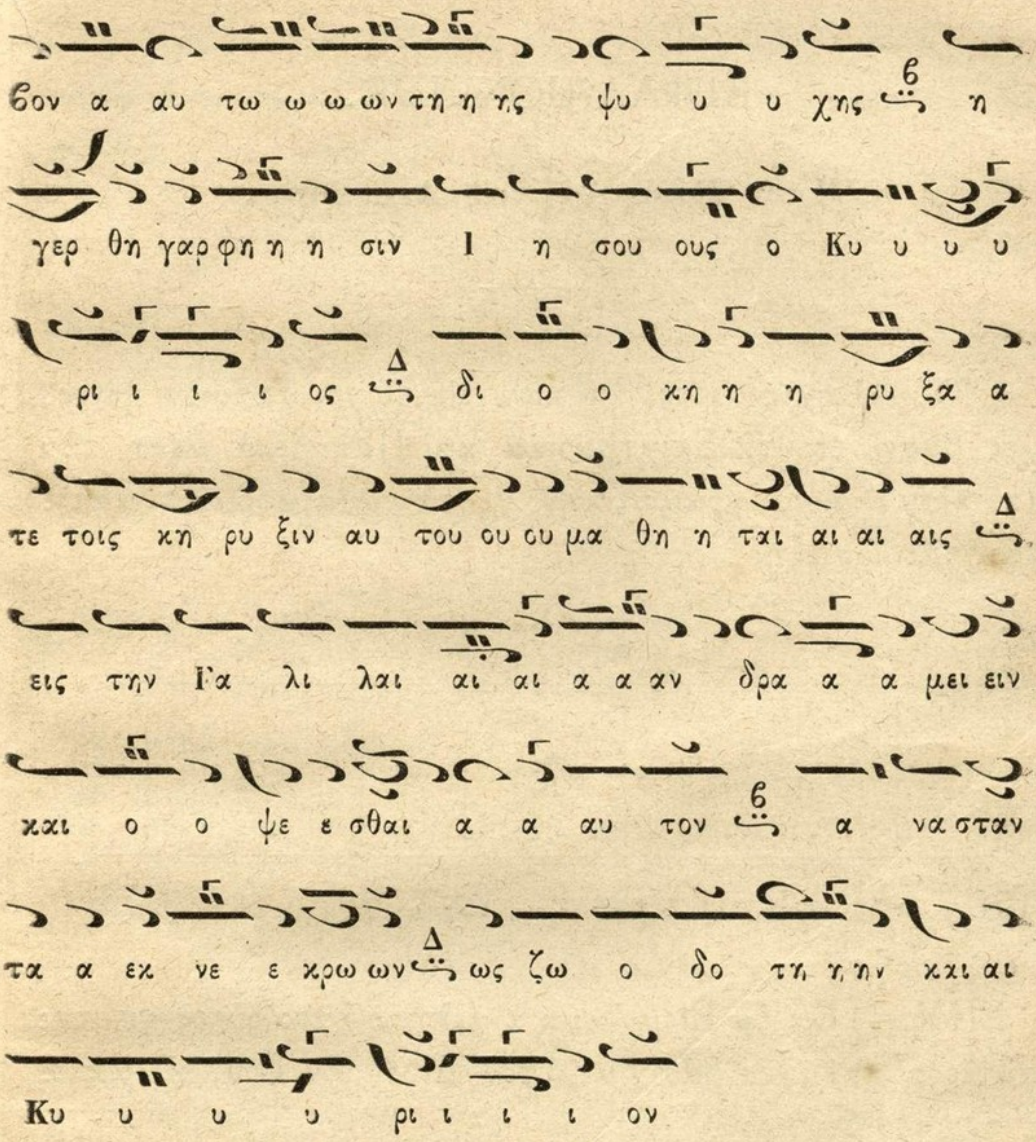
βον α αυ τω ω ω ων τη η ης ψυ υ υ χης η
γερ θη γαρ φη η η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ος δι ο ο κη η η ρυ ξα α
τε τοις κη ρυ ξιν αυ του ου ου μα θη η ται αι αι αις
εις την Γα λι λαι αι αι α α αν δρα α α μει ειν
και ο ο ψε ε σθαι α α αυ τον α να σταν
τα α εκ νε ε κρω ων ως ζω ο δο τη η ην και αι
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ἦχος Πλάγιος τοῦ Δευτέρου.

§ 71. Ὁ ἦχος οὗτος, ἀνήκων εἰς τὸ χρωματικὸν γένος, ἔχει βάσιν εἰς τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ μέλη τὸν Πα, κλίμακα δὲ χρωματικήν, ἧς τὰ τονιαῖα διαστήματα ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

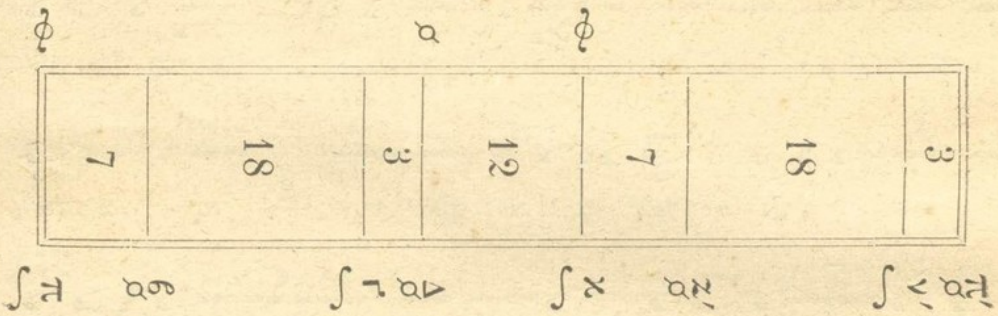

ΣΗΜ.— Εἰς τὰ Εἱρμολογικὰ μέλη ὁ ἦχος οὗτος γίνεται Δεύτερος καὶ ἔχει βάσιν μὲν τὸν Δι ἢ τὸν Βου, κλίμακα δὲ τὴν τοῦ Δευτέρου.

§ 72. Ἀρκτικὴ μαρτυρία τοῦ ἤχου τούτου εἶναι ἡ ἑξῆς $\frac{\lambda}{\pi}$ ⸏, φθοραὶ δὲ αὐτοῦ αἱ ἑξῆς δύο ⸎ σ, ὧν ἡ μὲν πρώτη τίθεται ἐπὶ τοῦ Πα καὶ ἐπὶ τοῦ Κε, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπὶ τοῦ Δι καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ Πα.

§ 73. Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ ἤχου τούτου εἰς μὲν τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ εἶναι οἱ φθόγγοι Πα Δι Κε, εἰς δὲ τὰ Εἱρμολογικὰ οἱ Βου Δι. Καταλήξεις δὲ ποιεῖ εἰς τὰ Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι, ἐντε-

λεῖς δὲ καὶ τελικὰς πάντοτε εἰς τὸν Πα. Εἰς δὲ τὰ Εἱρμολογικὰ ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Βου.

Μέλος Εἱρμολογικόν.

Ἑσπέρια. Ἦχος λ π ... ἐκ τοῦ Δι.

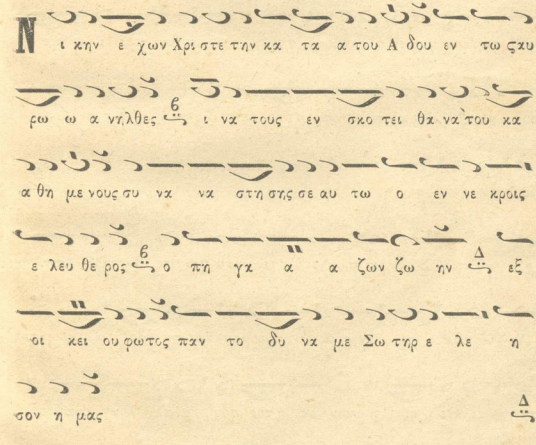

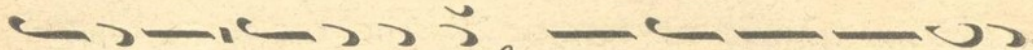

μαρ τω λοι που φυ γω μεν ϐ εν τω ου ρα νω αυ

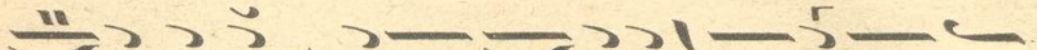

τος κα τοι κεις Δ εν τω Α δη ε πα α α τη

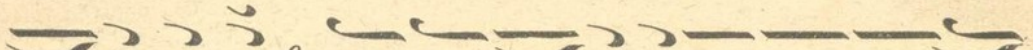

σας θα να τον ϐ εις τα βα α θη τα της θα λα

ασ σης ϐ ε κει η χειρ σου Δε σπο τα ϐ προς σε ε ε

κα τα φευ γο μεν σοι προ σπι ι ι πτον τες ι ι κε

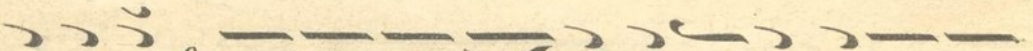

τευ ο μεν ϐ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε

δο ξα α σοι οι Δ

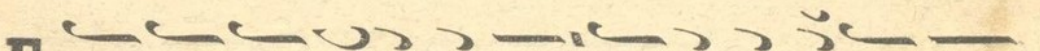

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε καυ χω με θα και την

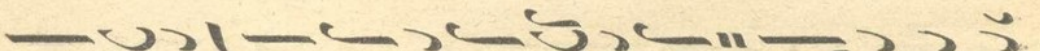

Α να στα σι ιν σου υ μνουμεν και αι δο ξα ζο μεν

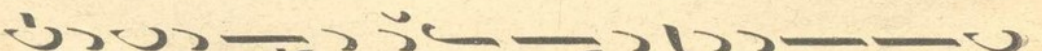

συ γαρ ει Θε ος η μων εκ τος σου α αλ λον ουκ οι

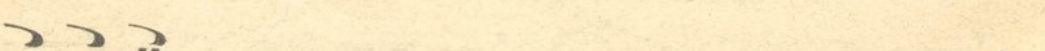

δα α μεν Δ

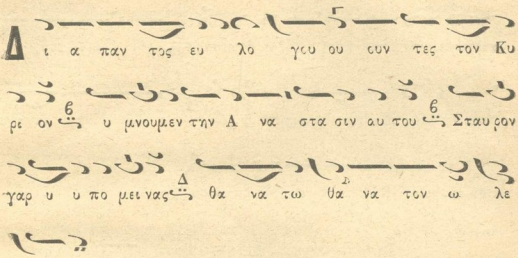
Δι α παν τος ευ λο γου ου συν τες τον Κυ
ρι ον υ μνουμεν την Α να στα σιν αυ του Σταυ ρον
γαρ υ υ πο μει νας θα να τω θα να τον ω λε
σε ε

Ἀπόστιχα.

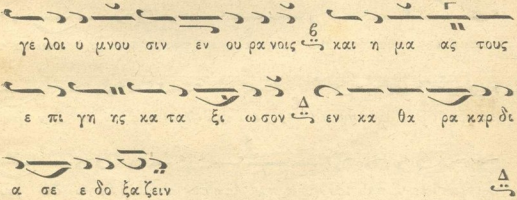
Τη ν Α να στα σι ι ιν σου Χρι στε Σω τηρ Αγ
γε λοι υ μνου σιν εν ου ρα νοις και η μα ας τους
ε πι γη ης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι
α σε ε δο ξα ζειν

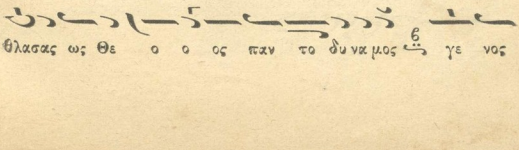
Π υ λας συ τρι ψας χαλ κας και μοχ λους του Α δου συν
θλασας ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος

ανθρωπων πε πτω κος α νε στη σας β δι α του το

και η μεις συμ φω νω ως βο ω μεν δ ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Ἀπολυτίκιον. λ/π Βου.

Α γ γε λι και δυ να α α μεις ε πι ι το μνη

μα σου β και οι φυ λασ σον τες α πε νε κρω θη σαν ν

και ι στα το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το

α χραντον σου σω μα β ε σκυ λευ σας τον Α δην μη

πει ρασθεις υ παυ του υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου

με νος την ζω ην δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα σοι οι δ

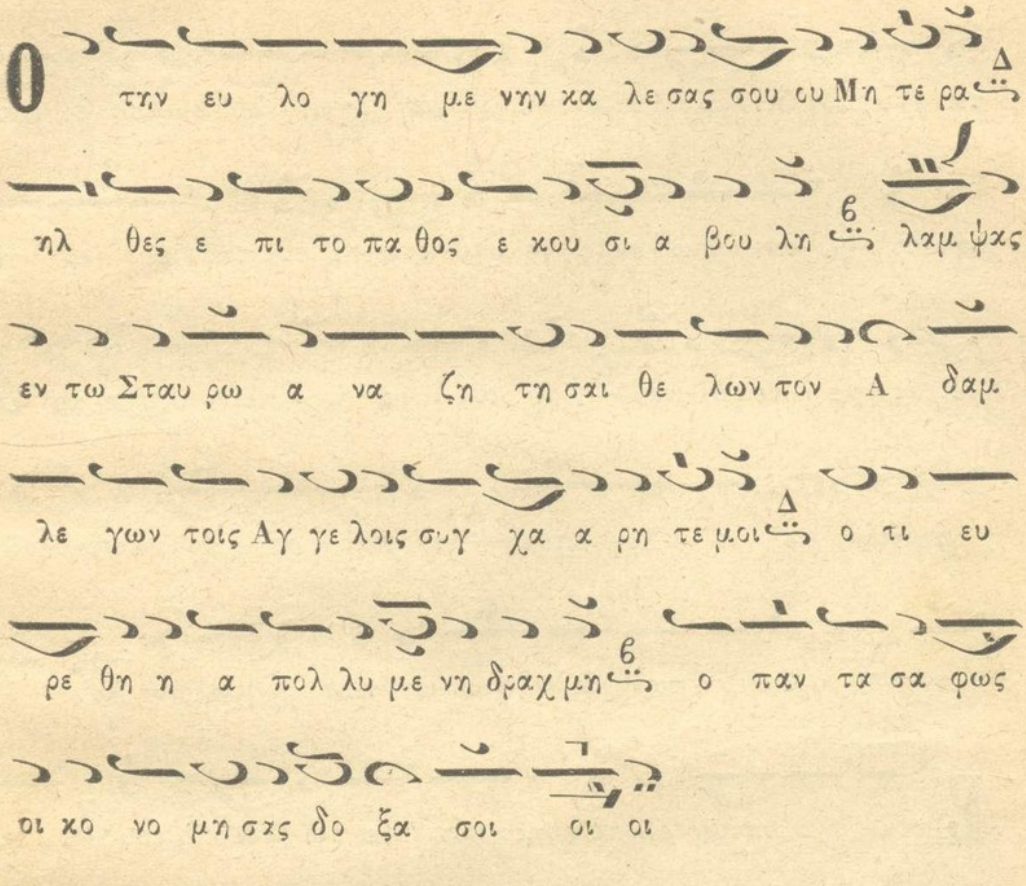

Προσόμοια. Βου.

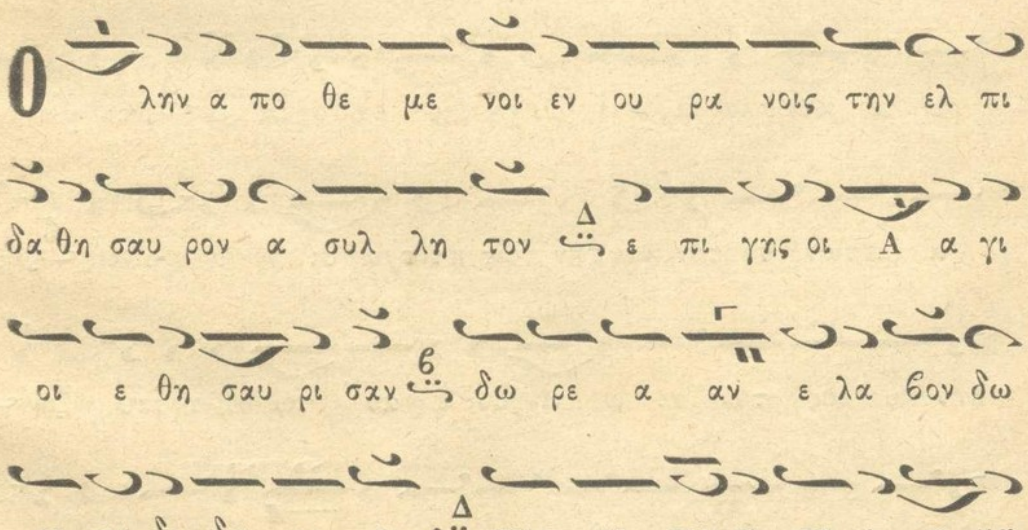

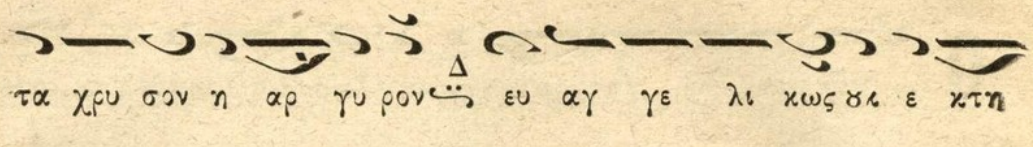

τα χρυ σον η αρ γυ ρον Δ ευ αγ γε λι κως σκ ε κτη

σαν το β αν θρω ποις τε και κτη νε σι τας ευ ερ γε

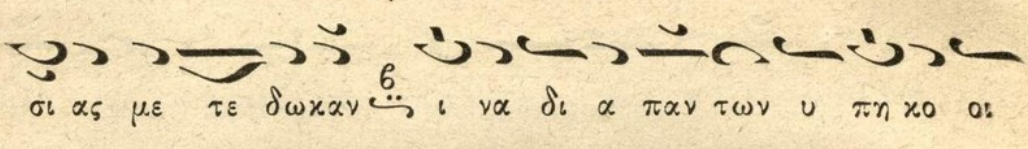

σι ας με τε δωκαν β ι να δι α παν των υ πη κο οι

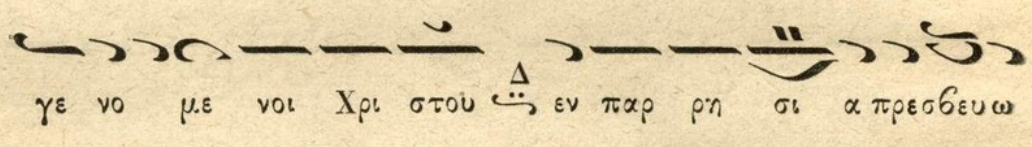

γε νο με νοι Χρι στου Δ εν παρ ρη σι α πρεσβευω

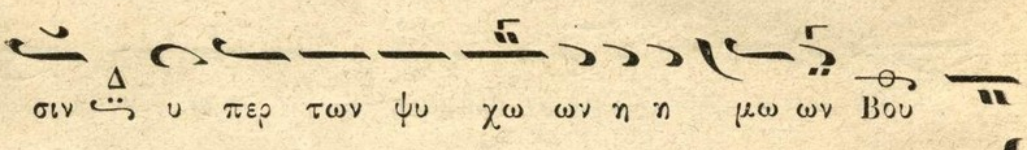

σιν Δ υ περ των ψυ χω ων η η μω ων Βου θ

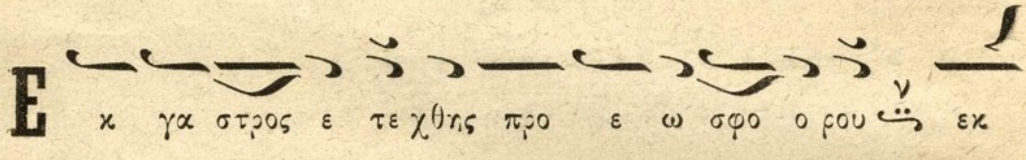

Ε κ γα στρος ε τε χθης προ ε ω σφο ο ρου ν εκ

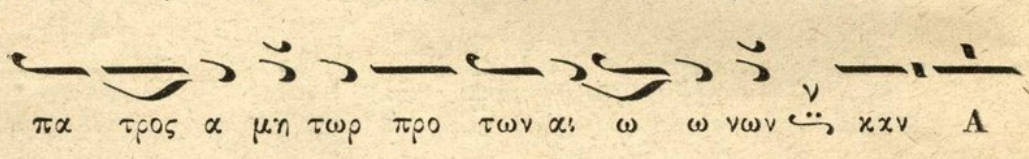

πα τρος α μη τωρ προ των αι ω ω νων ν κκν Α

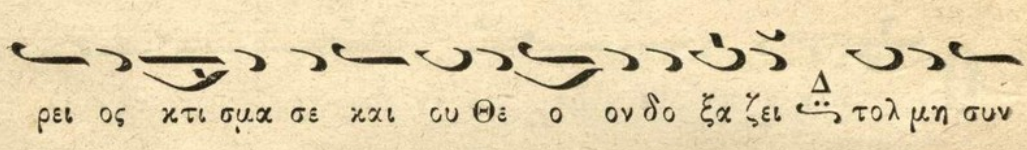

ρει ος κτι σμα σε και ου Θε ο ον δο ξα ζει Δ τολ μη συν

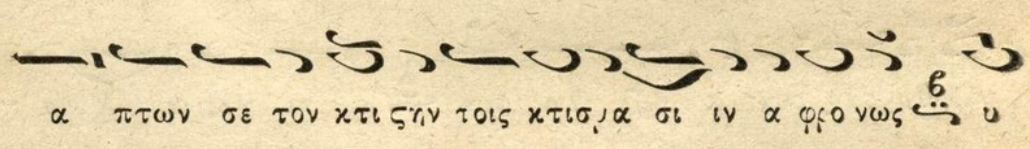

α πτων σε τον κτι ζην τοις κτισμα σι ιν α φρο νως β υ

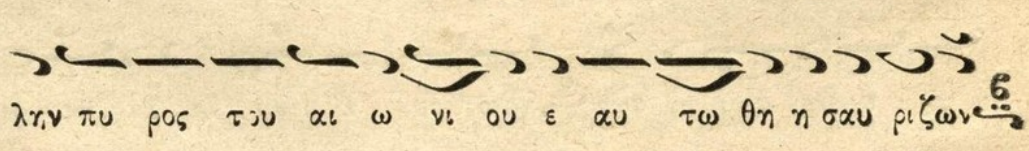

λην πυ ρος του αι ω νι ου ε αυ τω θη η σαυ ριζων β

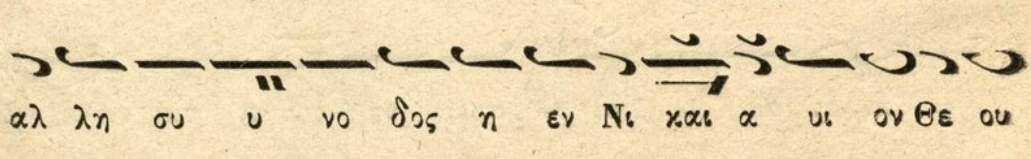

αλ λη συ υ νο δος η εν Νι και α υι ον Θε ου

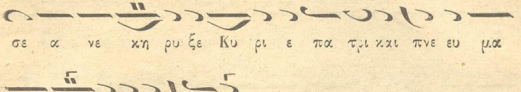

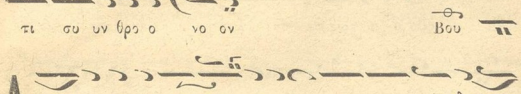

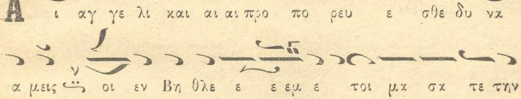

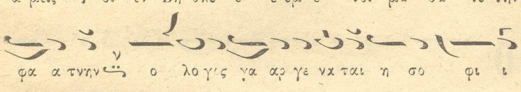

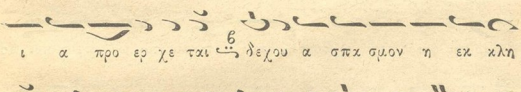

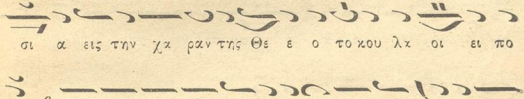

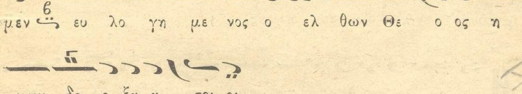

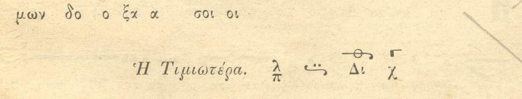

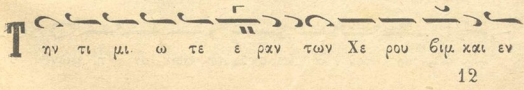

Ἡ Τιμιωτέρα. λ π Δι χ

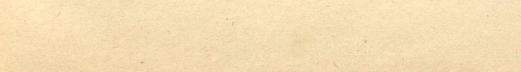

δο ξο τε ρα ι α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον λο γο ον τε κουσαν β την ον

ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο με εν

Αἶνοι. Δι.

Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε ζω η και α να στα σις υ

παρ χει τω λα ω σου β και επ αυ τω ω πε ποι θο

τες β σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω ι η

μνουμεν ε λε η σον η μας Δ

Η τα φη σω Δε σπο τα πα ρα δει σον η νοι ξε τω

γε νει των αν θρωπων β και εκ φθο ρα ας λυ τρω θεν

τες β σε τον α να σταν τα Θε ον η μων υ

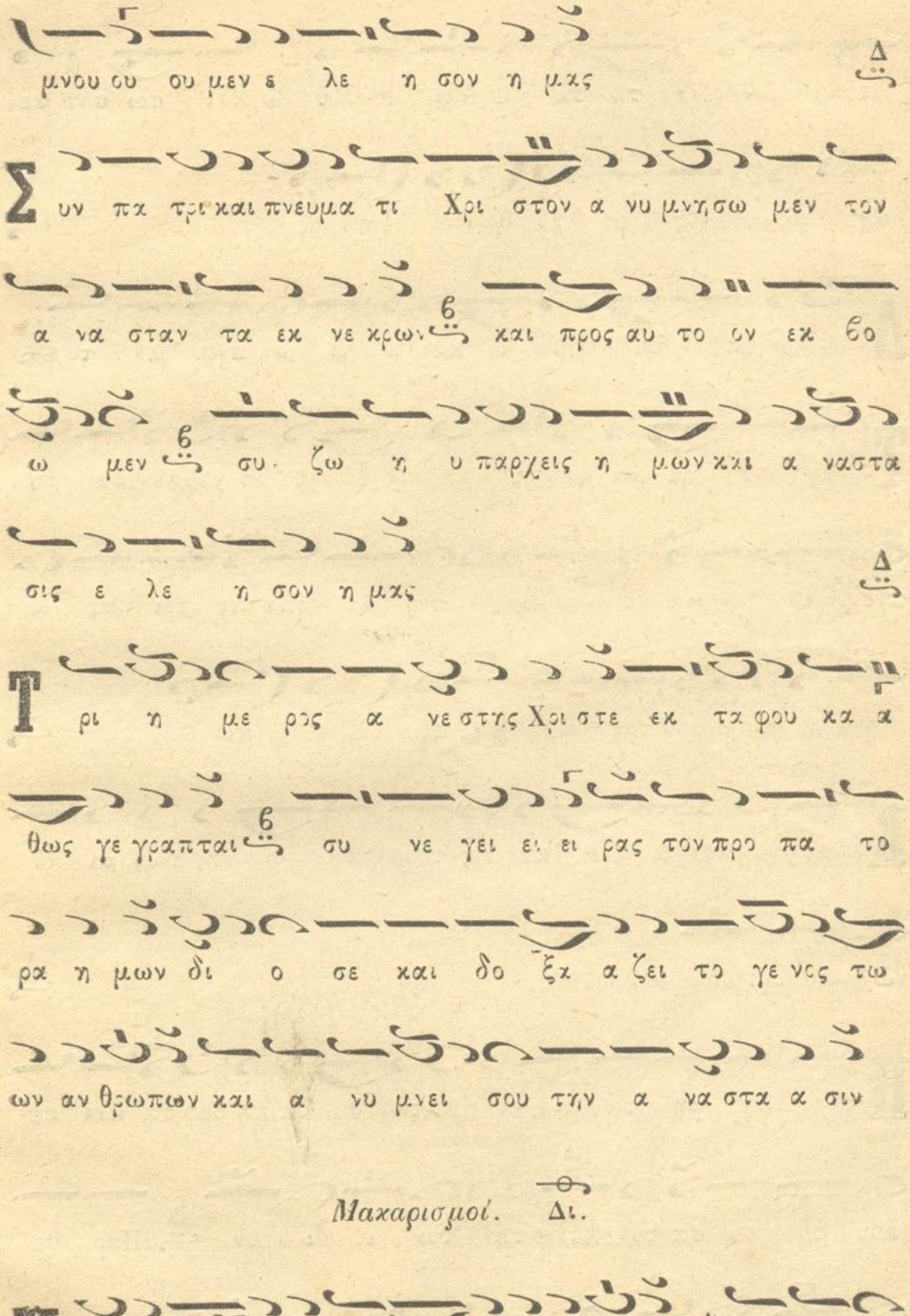

Μακαρισμοί. Δι.

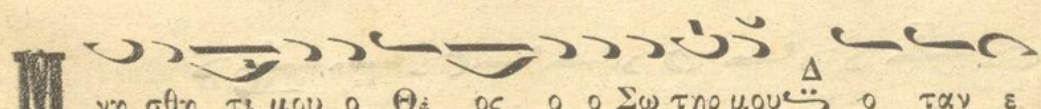

ε ελ θ΄ς εν τη βα σι λει α σ υ και σω σον με
ως μο ο νος φι λαν θρω ω πο ος
Δ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι
Τ ον πα τε ρα και υι ον δο ξο ο λο γουμεν και το
πνε ε ευ μα το α γι ον λε γον τες τρι ας α
γι ι α σω σον τας ψυ χα ας η η μω ων
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων · α μην
Η αρ ρη τως ε πε σχατων συ υλ λα βου σα και τε
κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε
νε σω ω ζε τους σε με γα λυ νον τα α ας

Μέλος Στιχηραρικόν.

Ἦχος λ π ς Πα.

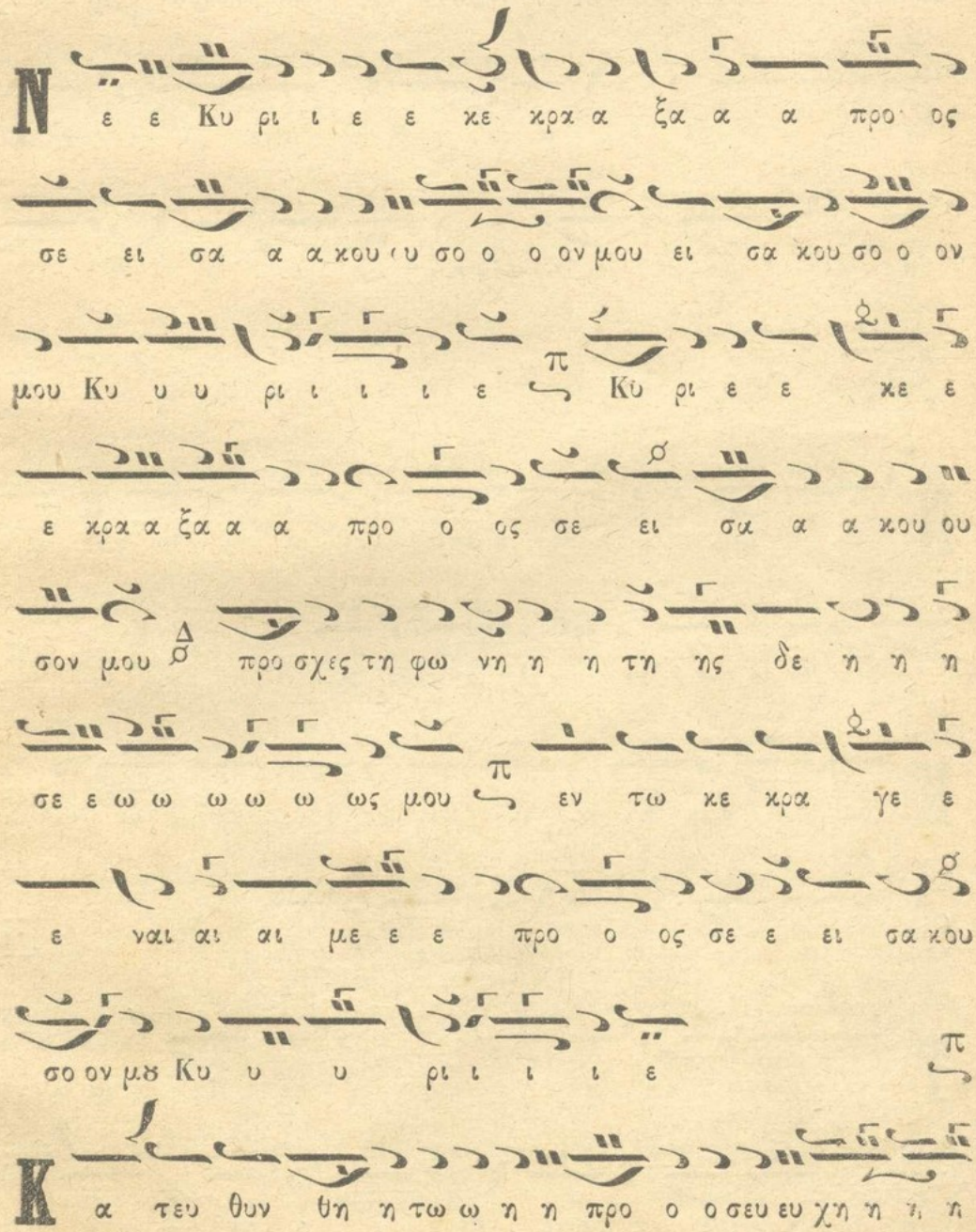

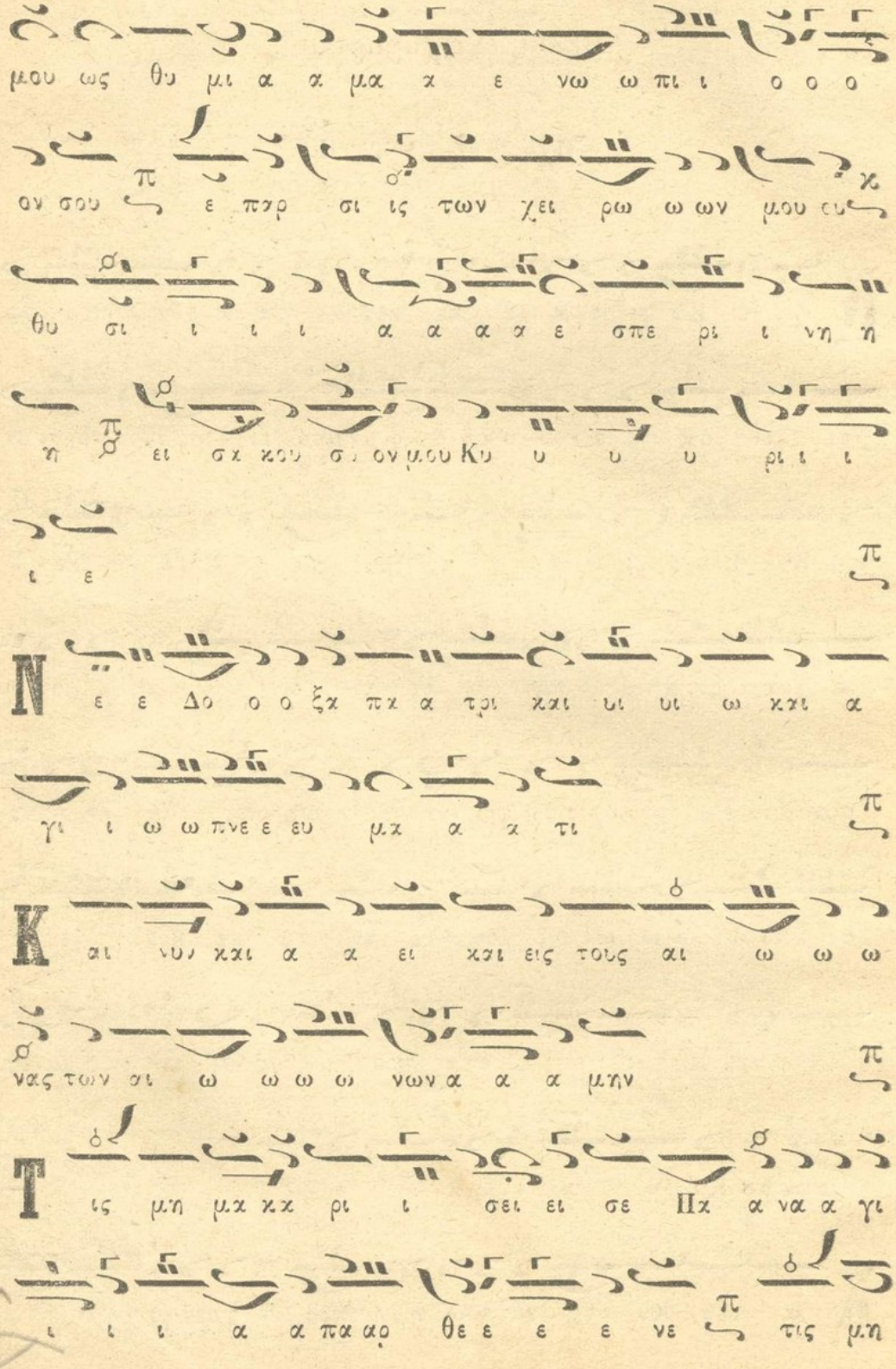
μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω πι ι ο ο ο
αν σου ς ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου ευ
θυ σι ι ι ι α α α α ε σπε ρι ι νη η
η ει σα κου σι ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι
ι ε
Ν ε ε Δο ο ο ξα πα α τρι και υι υι ω και α
γι ι ω ω πνε ε ευ μα α α τι
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω
νας των σι ω ω ω ω νων α α α μην
Τ ις μη μα κα ρι ι σει ει σε Πα α να α γι
ι ι ι α α πα αρ θε ε ε ε νε τις μη

α α α νυ μνη η η η σει ει ει ει σου Δ τον α α

λο ο ο χε ευ τοον τοο ο ο κον π ο γαρ α

χρο νως εκ πα τρος εκ λαμ ψης υι ος μο ο νο ο

ο γε ε νης Δ ο αυ τος εκ σου ου της α α

α γνη η ης προ ο η η η ηλ θεν α φρα α στως

σα α αρ κω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ε ο ο ος

υ υ πα α α αρ χων και φυ σει γε νο με ε νος α αν

θρω ω ω πος δι ι ι η η η η μας π οικ εις δι

α α δα α προ σω ω ω ω πων τε ε μνο ο με

ε ε ε νος αλ λεν δυ α α δι ι ι φυ υ σε ε

ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε

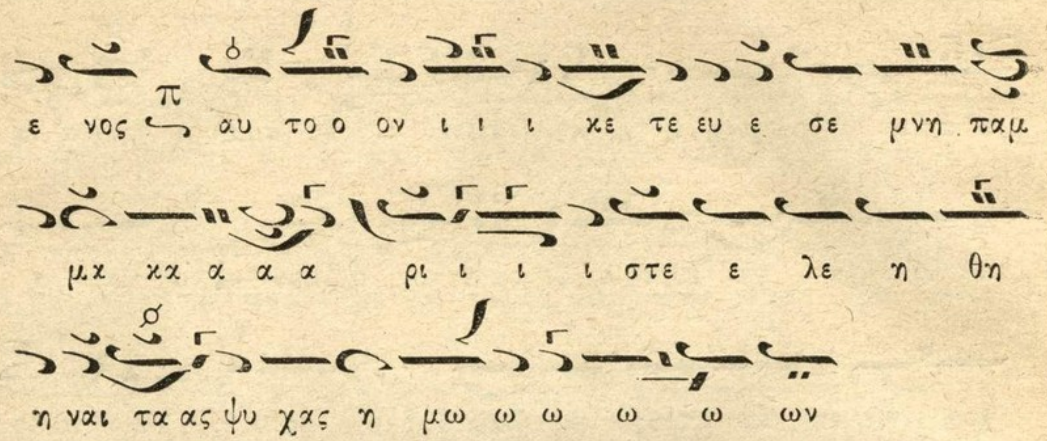

Δόξα καὶ Νῦν τῶν Ἀποστίχων. λ Πα

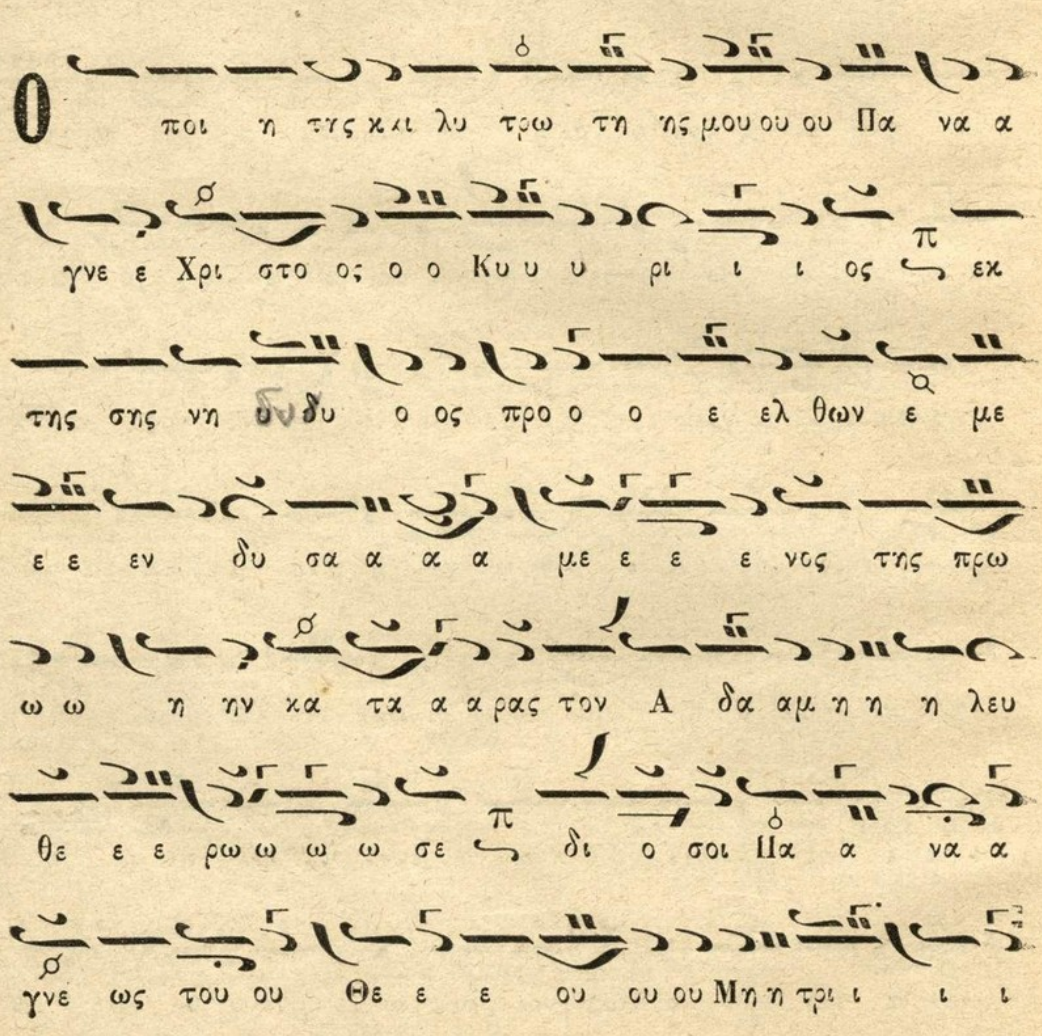

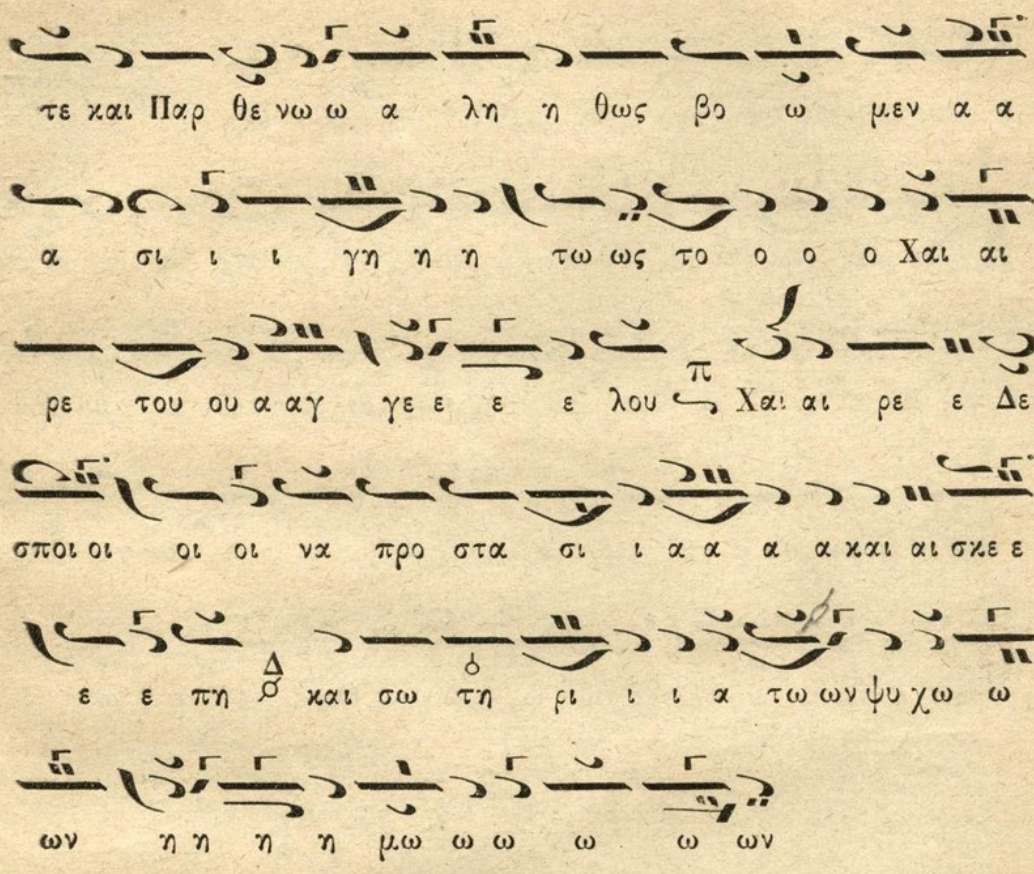

Πασαπτοάριον. λ π Πα.

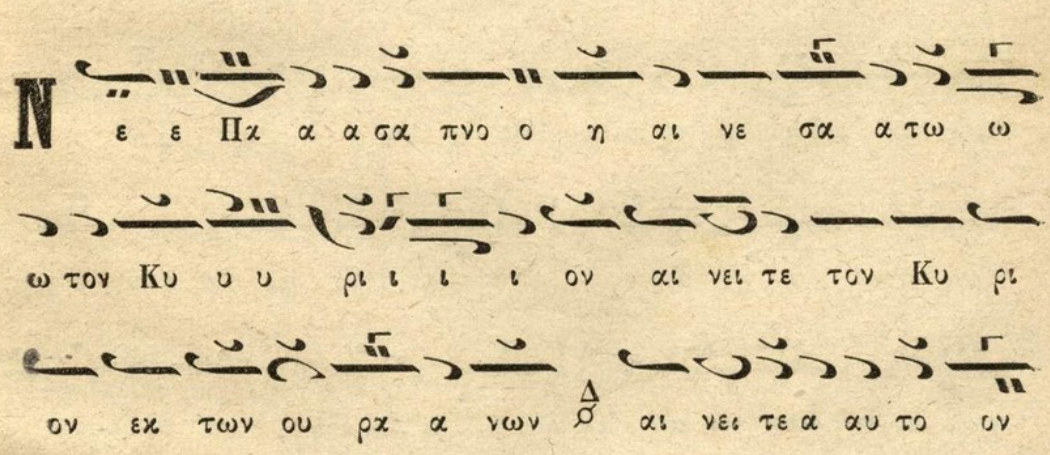

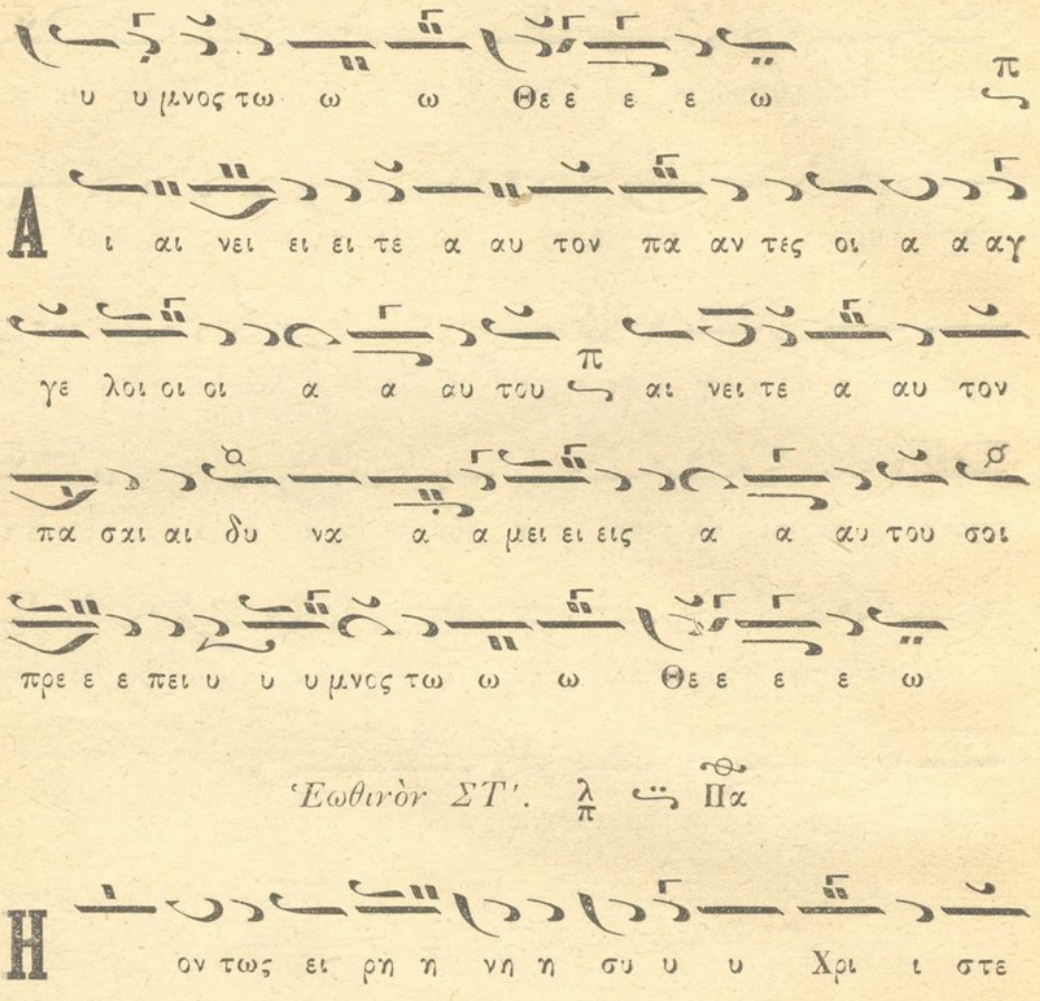

Ἑωθινὸν ΣΤ'. λ π Πα

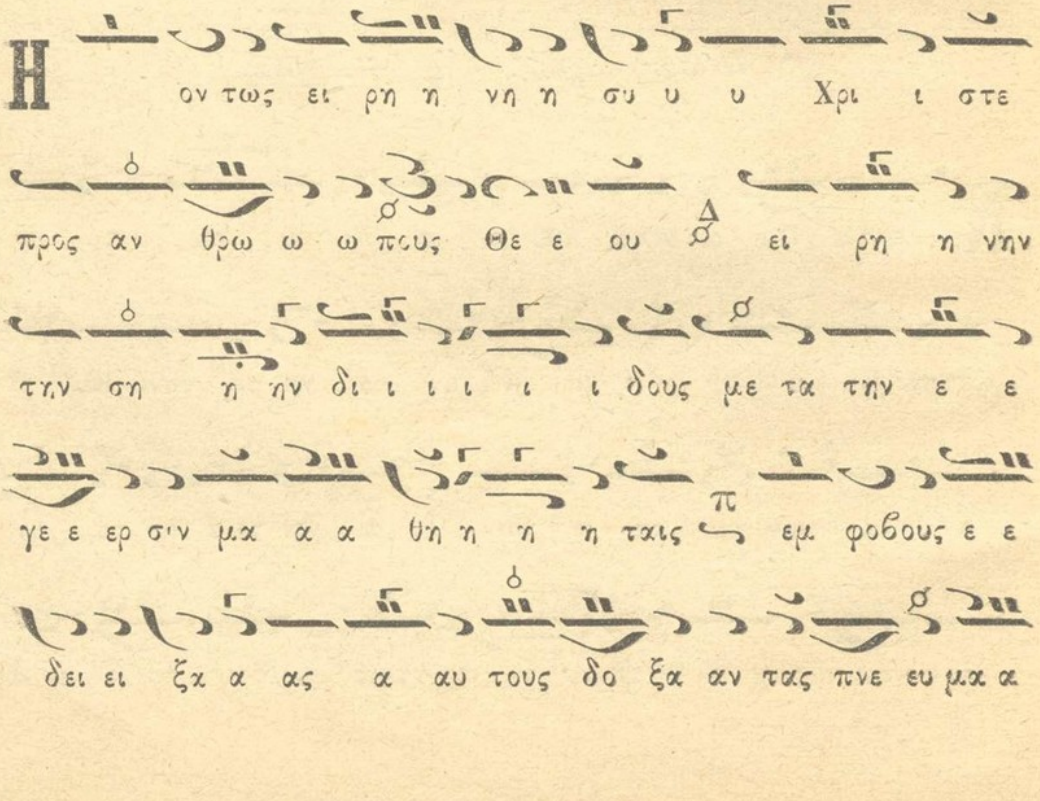

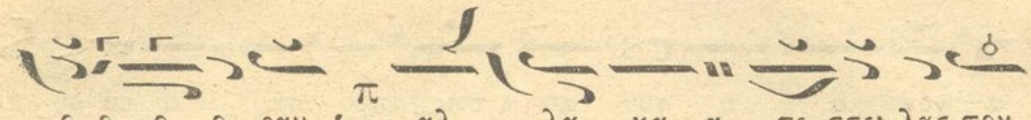
ο ο ο ο ραν π αλ λα κα α τε στει λης τον

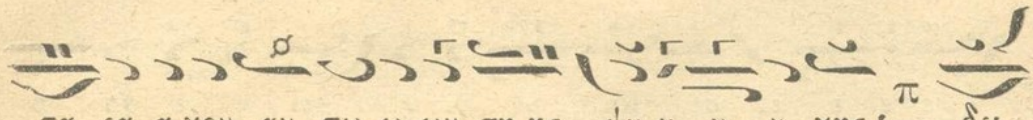
τα ρα α χον αυ τω ω ων τη ης ψυ υ υ υ χης π δει

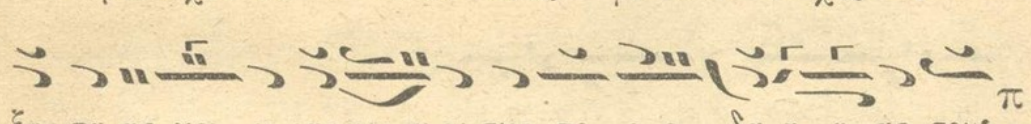
ξης τα ας χει ει ρας και αι αι τοῦς πο ο ο δα α α ας σου π

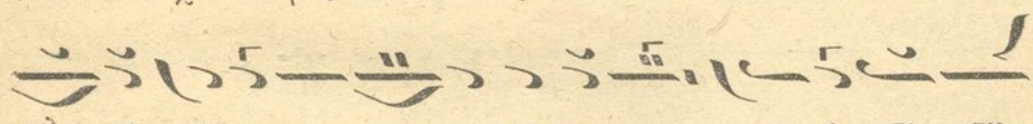
πλην α πι ι ι στου ου ουν των ε ε ε τι τη

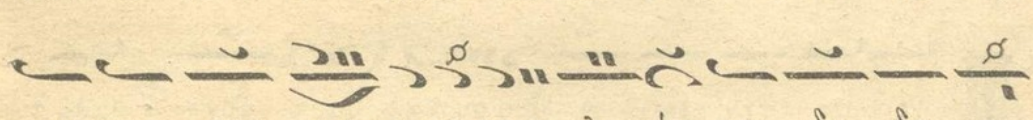
της τρο φης με ε ε ε τα α λη ψει και δι δα α

χων α α α να α α μνη η η σει ει χ δι η

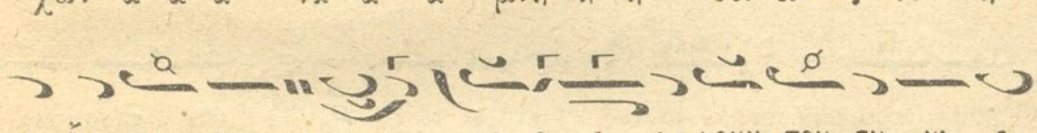
νοι ξης αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν του συ νι ε

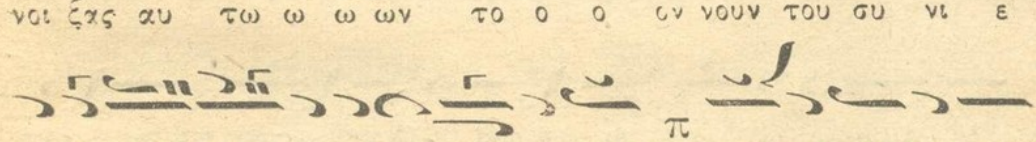
ε ε ναι αι τα α ας γρα α α φης π οις και την πα τρι

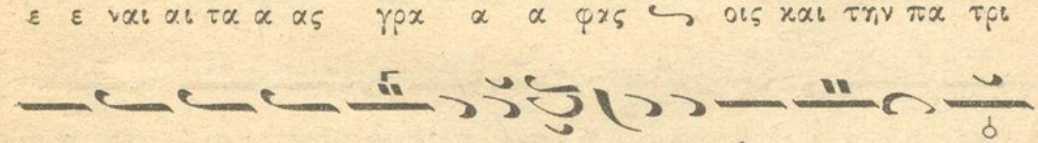
κην ε παγ γε λι ι αν κα α α θυ πο ο σχο

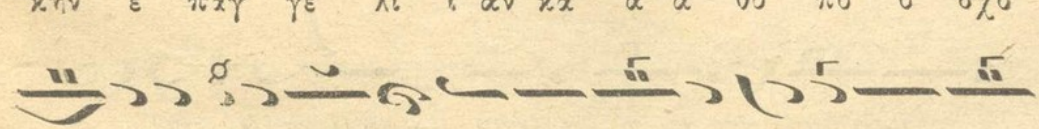
ο με ε ε ε νος και ευ λο γη η σα α ας α

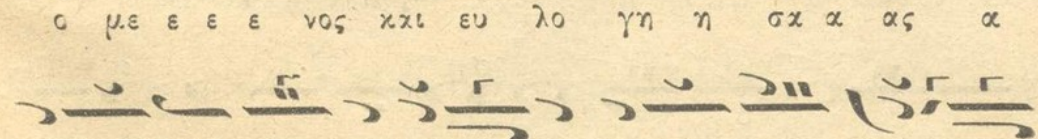
αυ τους δι ε ε στη η ης προς ου ου ου ρα α α

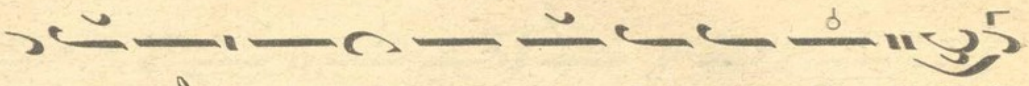

α νον δι ο συν αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου

με ε ε εν σε Κυ υ υ υ ρι ι ε δο ο

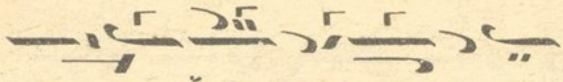

ο ο ξα α α α α α σοι

Ἑωθινὸν Ι'. λ π Πα

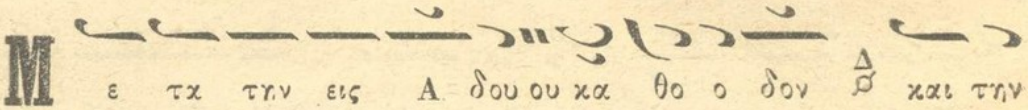

Μ ε τα την εις Α δου ου κα θο ο δον Δ και την

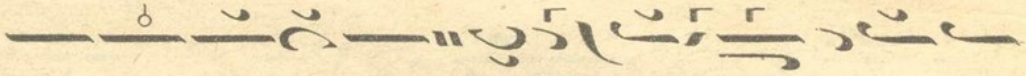

εκ νε κρων Α να α α α στα α α α σιν α

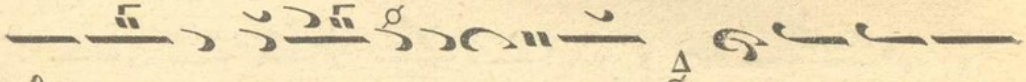

θυ μου ουν τες ω ω ως ει ει κος Δ ε πι τω χω

ρι σμω ω ω ω ω σου ου Χρι στε ε ε οι οι

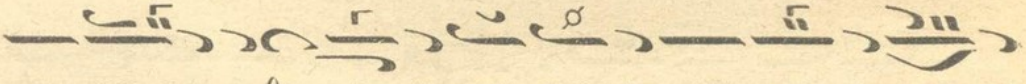

οι μα α α θη η η ται προς ερ γα σι ι α α αν

ε τρα α α πη η η η σαν π και πα λιν πλοι οι οι

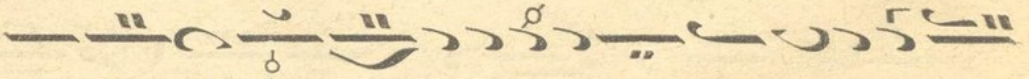

α και αι δι ι κτυ υ υ υ α και α α α γρα α

ου ου ου δα α α μου π αλ λα συ Σω ιερ εμ

φα νι σθει εις ω ως Δε ε ε σπο ο ο τή ης παν των

δε ξι οι οις τα δι κτυ υ α κε λε ευ ει εις βα α

α α λειν π και ην ο ο λο ο γος ε ε ερ γο ο

ο ον ε ε ευ θυς Δ και πλη θος των ι ι χθυ υ ω ων

πο ο ο ο λυ π και δει ει ει ει πνο ον ξε ε

ε ε νον π ε τοι οι μο ο ον ε εν γη ν ου με

τα σχοντων το τε σου ου ου των μα α α θη η η η των π

και η μας νυ υν νο ο ο η η τως Δ κα τα

ξι ι ω σο ο ον ε ε εν τρυ υ φη η η η σαι φι

λα α α ανθρω ω ω πε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΑΣΜΑΤΑ.

1. ΥΜΝΟΣ

Πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον **Ἀπτοὺλ Χαμὶτ Χὰν** τὸν **Β΄**, μελοποιηθεὶς ὑπὸ Σίμου Ἀβαγιαγοῦ.

Ἦχος λ π ς Πα.

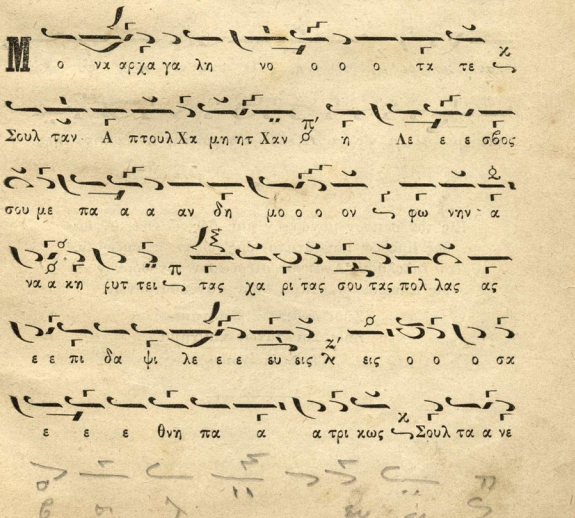

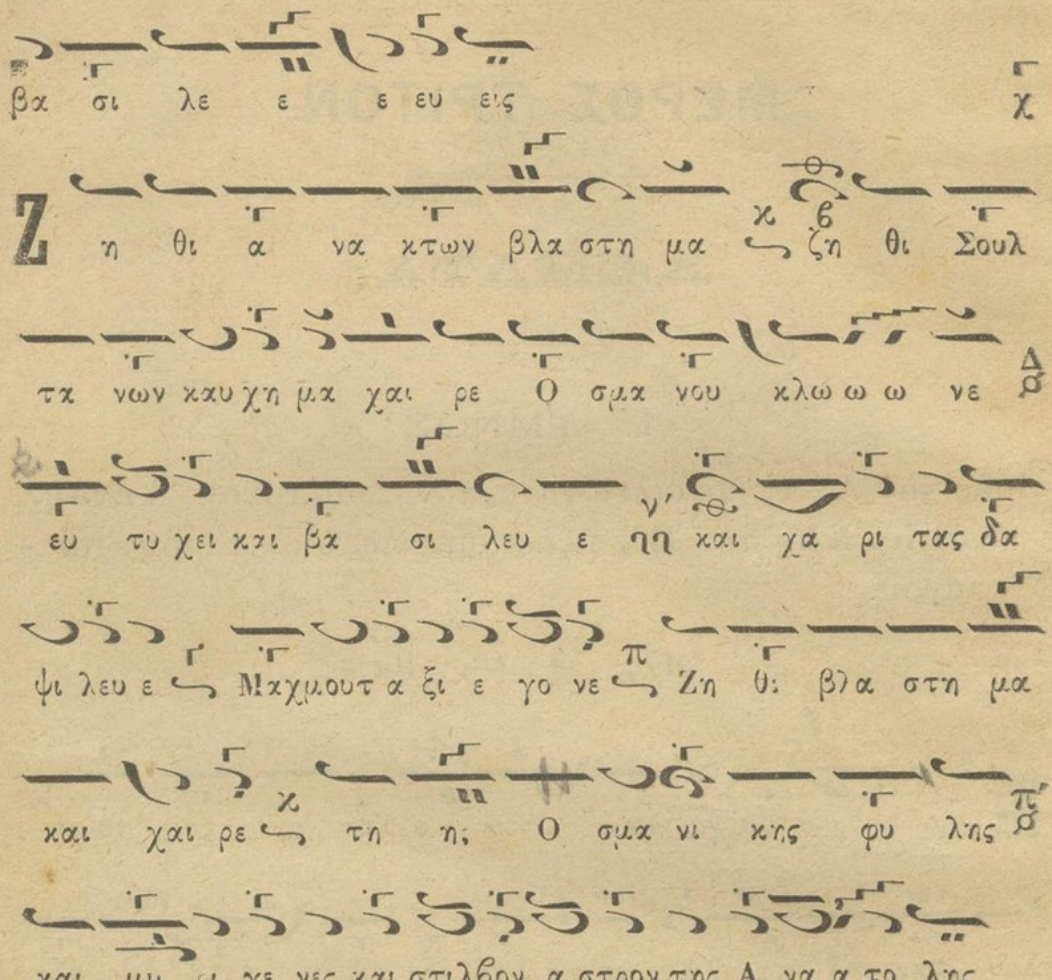

2

Εἰς τὸν σεπτὸν μονάρχην μας δός, ὦ Θεέ, ὑγείαν
δὸς ἡμερῶν μακρότητα, δὸς δόξαν κ' εὐζωΐαν.
Τοῦ φιλολάου Ἄνακτος στερέωσον τὸν θρόνον
εἰς ἄπειρον διάστημα ἐτῶν πανευδαιμόνων.

Ζῆθι ἀνάκτων βλάστημα
Ζῆθι Σουλτάνων καύχημα
(κτλ. ὡς ἀνωτέρω).

2. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

Πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Ἅγιον Μιτυλήνης Κύριον Κύριον **Κωνσταντῖνον** ὑπὸ Σίμου Ἀβαγιανοῦ.

Ἦχος λ/π ·ϡ Νη.

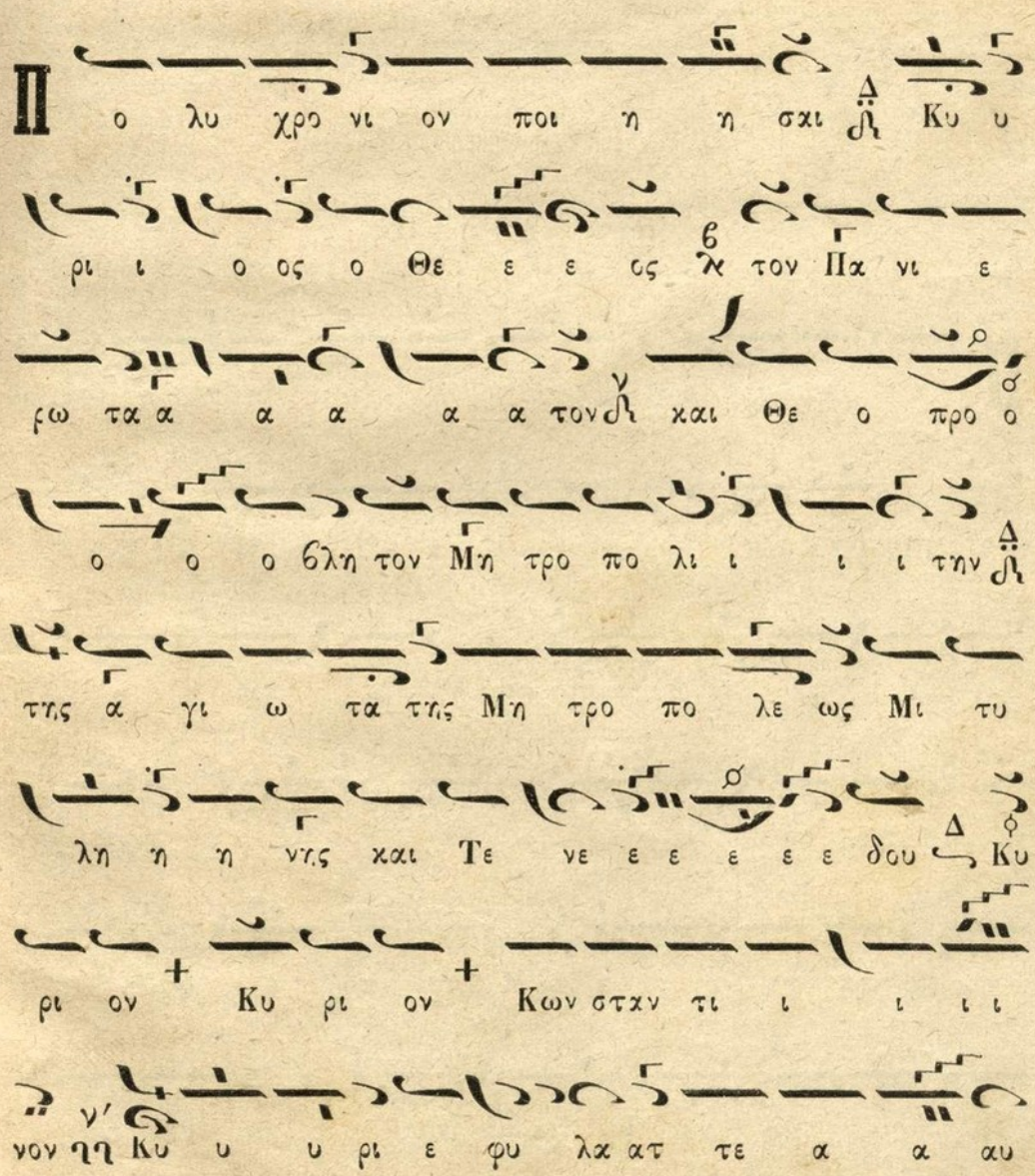
Π ο λυ χρο νι ον ποι η η σαι Κυ υ
ρι ι ο ος ο Θε ε ε ος κ τον Πα νι ε
ρω τα α α α α α τον ϡ και Θε ο προ ο
ο ο ο βλη τον Μη τρο πο λι ι ι ι την
της α γι ω τα της Μη τρο πο λε ως Μι τυ
λη η η νης και Τε νε ε ε ε ε ε δου Κυ
ρι ον Κυ ρι ον Κων σταν τι ι ι ι ι
νον ηη Κυ υ υ ρι ε φυ λα ατ τε α α αυ

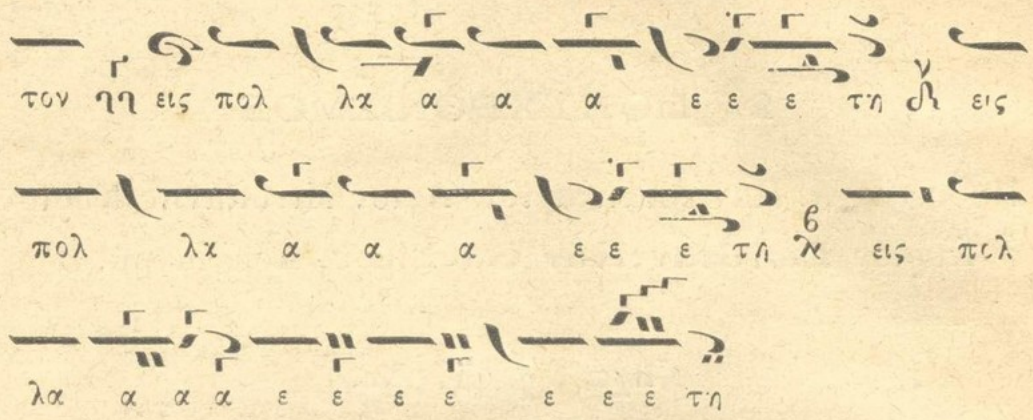

---

3. Ἕτερος τοῦ ἰδίου.

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ϟ Πα.

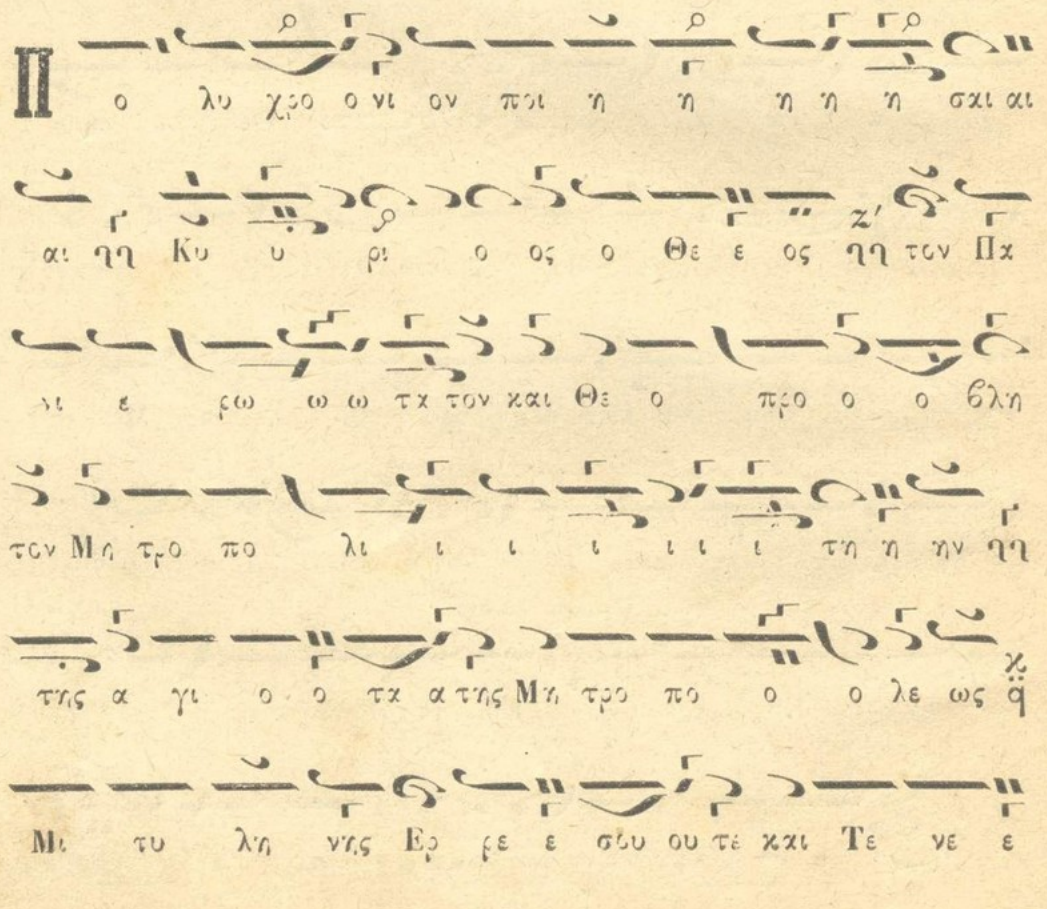

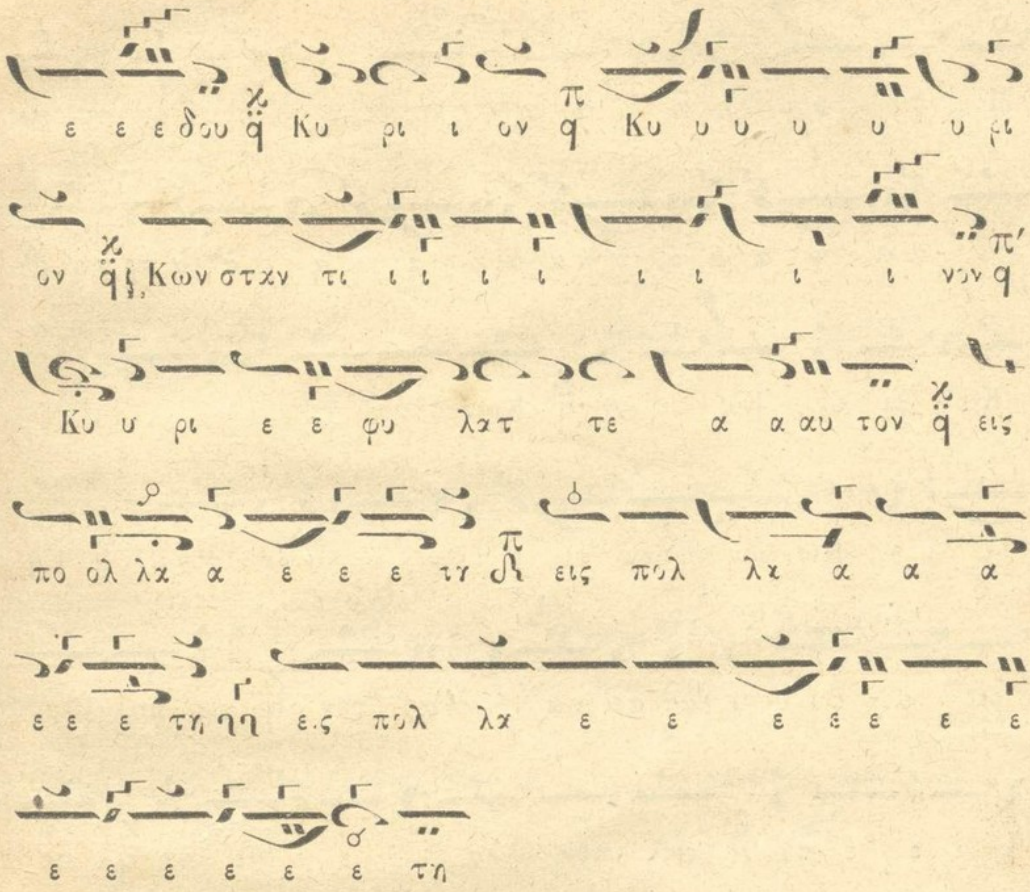

---

4. Ἕτερος ὑπὸ Δ. Μακαρώνη.

Ἦχος λ π ἀ Πα.

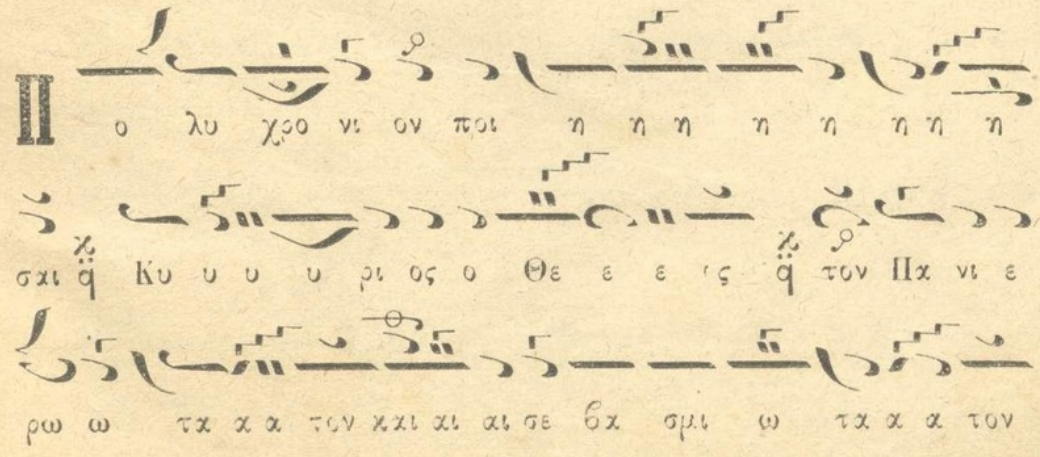

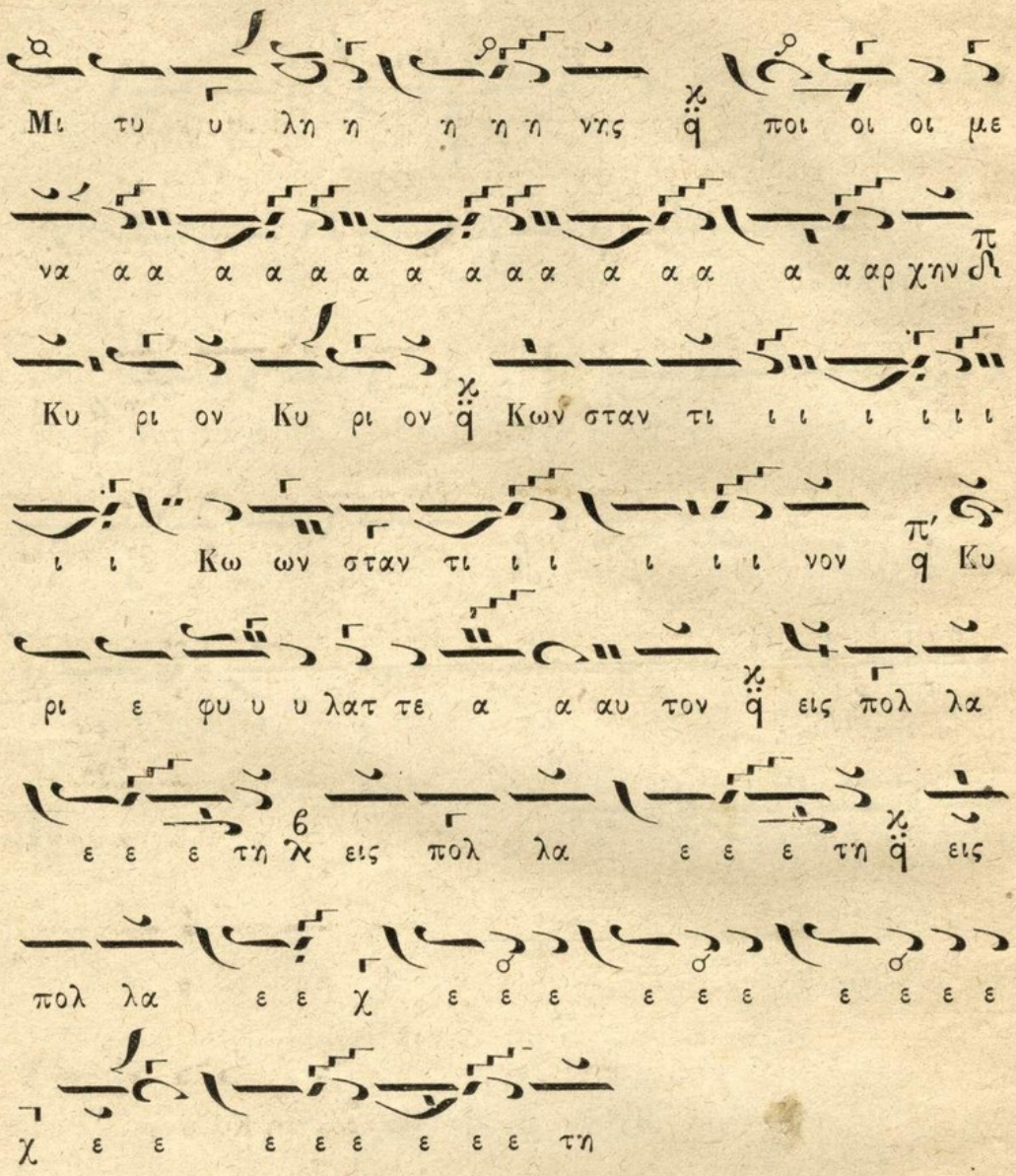
Μι τυ υ λη η η η η νης ποι οι οι με
να α α α α α α α α α α α α α αρ χην
Κυ ρι ον Κυ ρι ον Κων σταν τι ι ι ι ι ι ι
ι ι Κω ων σταν τι ι ι ι ι ι νον Κυ
ρι ε φυ υ υ λατ τε α α αυ τον εις πολ λα
ε ε ε τη εις πολ λα ε ε ε τη εις
πολ λα ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χ ε ε ε ε ε ε ε ε τη

5. Ἕτερος

Πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Ἅγιον Μηθύμνης Κύριον Κύριον **Νικηφόρον** ὑπὸ Ι. Ε.

Ἦχος λ/π ⲛ̈ Νη.

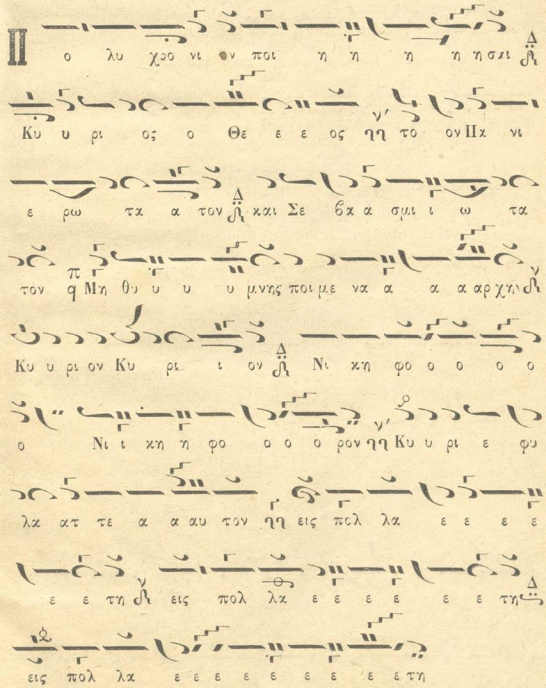

6. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Ἦχος ϩϩ ἀργῶς.

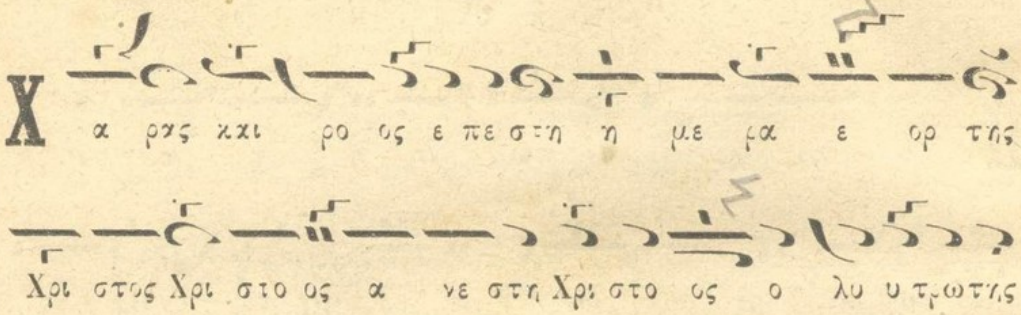

2.

Σκιρτῶν θυσίαν φέρε, λαέ, πρὸς τὸν Θεόν,
Ἁγνὴ Παρθένε χαῖρε καὶ χόρευε Σιών.

3.

Ὁ Ἅδης ἐνεκρώθη, ἀγάλλεσθε λαοί,
καὶ τοῖς νεκροῖς ἐδόθη ἀθάνατος πηγή.

Κατακουζηνός.

---

7. Η ΕΣΠΕΡΑ.

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ Ν̈η ἀργῶς.

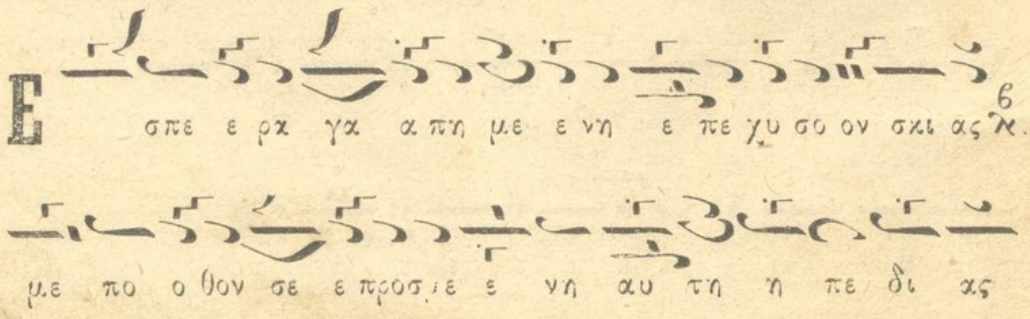

2.

Χαιρετισμὸν ἀφίνει 'ς τὰ θέλγητρα τῆς γῆς
Ἡλίου τρεμοσβύνει ἐσχάτη ἡ ἀκτίς.

3.

Βαθεῖα βασιλεύει ἀπανταχοῦ σιγὴ
τὸν Κύριον λατρεύει σιωπηλῶς ἡ γῆ.

4.

Ἐκ τοῦ χοροῦ μας μόνον ἀκούονται τερπνοὶ
ἀνάμεσον τῶν κλώνων τοῦ Πλάστου δοξασμοί.

Δ. Βικέλας.

---

8. ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ.

Ἦχος λ/π ϋ Νη μετρίως.

Μελῳδία **Κ. Δ. Ἀμανίτου.**

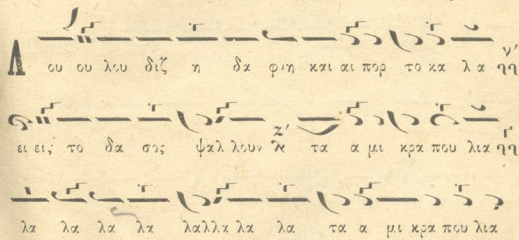
ου ου λου διζ η δα φιη και αι πορ το κα λα
ει εις το δα σος ψαλ λουν τα α μι κρα που λια
λα λα λα λα λαλλα λα λα τα α μι κρα που λια

2.

Ὑψηλὰ 'ς τὸ δένδρον κτίζουν μι̯ὰ φωλι̯ὰ
κτίζουν παλατάκι τὰ μικρὰ πουλι̯ὰ
λα λα λα κτλ.

3.

Μέσ' 'ς τὸ παλατάκι μέσα 'ς τὴ φωλι̯ὰ
ἥσυχα κοιμοῦνται τὰ μικρὰ πουλι̯ὰ
λα λα λα κτλ.

Κατακουζηνός.

---

9. ΤΟ ΛΑΪ ΑΡΝΙ.

Δημῶδες.

Ἦχος λ/π ∽ Πα.

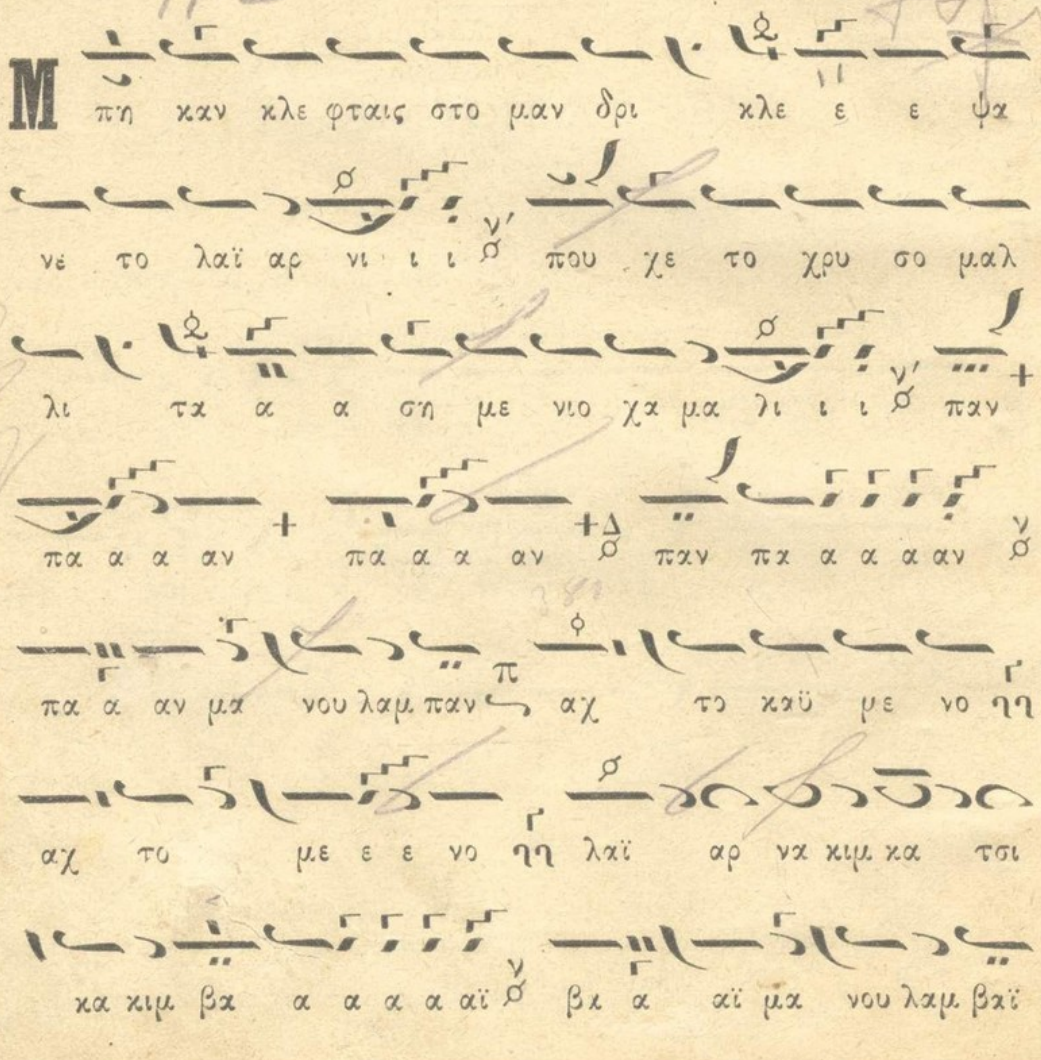

Παροράματα.

Σελὶς	39	γραμμὴ	4	ἀντὶ θάνατον ἀναστ.		γράφε ἄνθρωπον ἀνασ.	
»	45	»	3	» χειρῶν σου	»	χειρῶν μου	
»	48	»	6	» σπλαγ	»	σπλαγ	
»	94	»	11	»	»		
»	99	»	3	» ε λε ε	»	ε ε λε	
»	129	»	2	» εν	»	εν	
»	134	»	11	» μεν	»	μεν	
»	156	»	8	»	»		
»	184	»	7	» υ δυ	»	δυ υ	
»	185	»	5	» τω	»	τω	
»	192	»	4	» ευ	»	ευ	

10